

Giới thiệu Tàng Bắg Bắc Cực À!!! Em Là Của Tôi!!!

Truyện Tàng Bắg Bắc Cực À!!! Em Là Của Tôi!!! thuộc thể loại truyện teen bạo lực và có hơi máu me chút xíu. Tuy vậy những tình tiết hứa hẹn sẽ khiến nhiều bạn đọc cảm thấy thú vị ngay từ phút giây đầu tiên trải nghiệm.

***

Cô rút súng trong túi ba cô. nhắm vào đầu hân "ĐOÀNG" hân bị viên đạn của cô ghim vào sọ rồi lần lượt cô bắn vào mấy tên kia phát trúng ngay tim. Cô không hiểu sao cô lại nhắm chuẩn đến vậy.

"ĐOÀNG" "ĐOÀNG" "ĐOÀNG" "ĐOÀNG" "ĐOÀNG"

bọn đàn em của ba cô mẹ và anh cô cuối cùng cũng rượt theo kịp thì nhìn thấy cảnh này ai cũng la hét hoảng sợ anh và mẹ cô liền chạy tới cô nhưng với ánh mắt đó ai nhìn cũng phải lùi lại, ánh mắt đó quá đáng sợ với 1 cô bé 6 tuổi.. 1 cô bé mặc chiếc váy trắng bị dính máu của ba của cô bùn đất khuôn mặt đầm nước mắt với ánh mắt hân lên những tia căm hận...

***

Truyện mang nhiều tình tiết khá mới lạ hơn so với Sẽ Có Một Ngày Anh Hiểu Em và Cái Đồ Trời Đánh. Cô Cứ Đợi Đây!!!, liên tiếp những tình huống gay cấn và kịch tính về cuộc sống của cô nàng bị tên côn đồ cướp mất người cha yêu quý sẽ có trong Tàng Bắg Bắc Cực À!!! Em Là Của Tôi!!!. Mời bạn đọc chiêm nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bắg Bắc Cực À!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Tên truyện : Tàng Bắg Bắc Cực à!!!! E Là Của Tôi!!

Tác giả : Min

Thể Loại : tình cảm teen_ bạo lực và máu me tí xíu

Rating (đánh giá truyện theo độ tuổi): 16

Cảnh báo theo nội dung truyện: không

Giới Thiệu Nhân Vật:

Trịnh Lục Băng Băng (emi) : 17t

cao 1m70.. xu hướng hơi bị khác thường vì cô ấy thích màu đen nên cô chủ yếu mặc đồ đen là nhiều. có mái tóc đen huyền dài ngang lưng và có khuôn mặt vô cùng xinh.. tính tình thì như tàng băng ở Bắc Cực vô cùng lạnh lùng đặc biệt là với con trai (vì lý do di thì tí nữa Min sẽ kể cho nhá..) là nữ bang chủ của 1 bang lớn Black. ai nghe tên bang này đều phải sợ.... võ thì cô ấy đánh mà kh kịp rút 1 giọt mồ hôi nào lun. vũ khí nào cô ấy cũng sử dụng được. là con gái của 1 tập đoàn trang sức trong top 5 thế giới. nổi tiếng tàn nhẫn và lạnh lùng.IQ: 200200

Lâm Bảo Kiệt (shin) : 18t

cao 1m85.. vì được hưởng nhan sắc từ ba mẹ nên rất đẹp trai mái tóc nâu và đôi mắt xanh vì mẹ là người Anh..là con trai của một tập đoàn chuyên sản xuất oto lớn thứ 3 thế giới tính tình y hệt emily như tàng băng Nam Cực ít nói và rất ghét con gái.. võ thì khỏi phải nói rồi.. từ lúc 5 tuổi đã học võ.. sử dụng được mọi vũ khí.. bang chủ bang lớn nhưng không bằng bang Black là bang Zeus.. IQ: 200/200

Trịnh Lục Bảo (max) : 18t

là anh của emi.. khuôn mặt rất ư là baby được rất nhiều con gái mến mộ nhưng không bằng Shin. cũng giỏi võ như emi vì 2 người học võ chung với nhau. rất thương em gái mình ai mà đụng đến nó thì người đó chuẩn bị vào nhà xác với anh này đi.. (@@@ oimeoi gè quá) IQ: 200200

Trần Minh Thư (ris) : 17t

là bạn thân của emi từ khi emi qua Mĩ. là cánh tay phải đắc lực của emi troq bang đã được đào tạo võ từ nhỏ trong môi trường khắc nghiệt nhưng cô ấy

vẫn giữ được nét hồn nhiên dễ thương của cô ấy (tất nhiên là chỉ với emi thôi).. mền emi vô cùng vì lúc trước đã cứu mạng cô troq 1 lần cô bị ám sát cho nên nếu ai mà dám đụng tới thân thể ngọc ngà của con emi thì chuẩn bị mà tàn phế cả đời ngồi xe lăn đi. (ặc :((gê thể) IQ: 195/200

Hàn Chí Vĩnh (ken) : 18t

bạn của shin.có khuôn mặt rất ư là đẹp trai tính tình thì hòa đồng dễ nói chuyện. Chỉ cần nhìn thôi cũng đủ chứ không cần anh ta làm gì.. lẳng nhăng vô số kể 1 ngày 1 cô.. cánh tay trái của shin. lúc bình thường thì thể đầy nhưng khi anh ta mà điên lên thì tốt nhất đừng bao giờ đụng tới anh ta nếu không mún vào thăm bệnh viện... IQ: 195200

đây là tác phẩm đầu tiên của mình nên có di sai sót thì cứ nhận xét nha mình sẽ sửa cho tác phẩm sau ^^ mong mọi người ủng hộ

- á á á á á á á á á á..... ba ơi cứu con với...- một cô bé có khuôn mặt rất xinh xắn. nhưng khuôn mặt đó lại đầm nước mắt đầy hoảng sợ với chiếc váy trắng bị vấy bẩn bởi bùn và máu của cô.. Cô đang chạy thoát khỏi bọn xã hội đen kẻ thù của ba cô, cô đang rất sợ. Hôm nay là sinh nhật lần thứ 6 của cô, cô đang chuẩn bị lên xe đến bữa tiệc sinh nhật của cô thì bị bọn xã hội đen bắt đi dù cho có rất nhiều vệ sĩ đã đánh trả và cố gắng cứu cô nhưng vô ích... cô đang chạy thoát khỏi căn nhà hoang ẩm ướt tối tăm đó. Cô rất sợ bóng tối. Cô chưa bao giờ trải qua chuyện này bao giờ cả. cô đang mong ba mẹ cô sẽ đến cứu cô nhưng họ chưa đến nữa.. cô đành trốn thôi chứ cô không thể chịu nổi cái cảnh tối đen đó nữa..

- bắt nó lại cho tao. đừng để nó chạy thoát đừng để nó sống sót.. - tên cầm đầu ra lệnh con bọn đàn em của mình.

Cô kiệt sức rồi chân cô bị trĩu xước quá nhiều do bị té khiến cho chiếc đầm trắng đó bị rướm máu và bùn đất.. " đừng rượt theo cháu. cháu mệt quá rồi cháu có làm gì mấy chú đầu sao mấy chú cứ rượt theo cháu thế.. cháu xin mấy chú ba ơi mau tới cứu con. con sắp chết rồi nè ba ơi!! mẹ ơi con sợ tối lắm con cần mẹ. mẹ ơi !!! anh hai ơi em sợ tối lắm mau tới cứu em " cô đang gào thét trong thâm tâm cô, cô sắp không chịu nổi rồi. Bỗng có 1 bóng đen ôm lấy cô

- á á á á á buông tôi ra. làm ơn tha cho tôi đi.

-không sao đâu. ba đây con ba sẽ không bao giờ khiến con yêu của ba phải chịu cảnh này nữa đâu con.- ba cô ôm chầm lấy cô cuối cùng ba cô cũng tới rồi cô rất vui vì ba cô đã tìm cô, cô không còn thấy sợ nữa.

-con sợ.... hức.... lắm... hức.....ba ơi. hức... đánh con tát.... hức... con đánh đập con. con đau lắm..hức.... ba ơi.- cô vừa khóc vừa nói khiến cho ba cô không khỏi đau lòng.

- ohhhhhh. cha con thảm thiết quá ta.. tên cầm đầu đã đuối kíp.

- hấn đánh..con đó ba. -cô hoảng sợ núp đằng sau ba cô

-tại sao mày lại bắt con tao. mún đi thì cứ nhắm vào tao đây này..- ba cô giận dữ hét

-tao biết là bao không giết được mày nên tao phải nhắm vào điểm yếu của mày thôi.hahahaha. hấn cười khinh bỉ

-mày....

-mún thế à. thế thì chịu chết thay cho con mày đi...- hấn rút súng ra bắn ba cô khiến cho ba cô chưa kịp phản ứng

"ĐOÀNG"

Viên đạn cắm sâu vào tim ba cô ông quy xuống . mặt cô bé trắng bệch hết lên

-BA..a..a..a..a..a..a..a

ba cô ngã xuống hấn thì cười ha hả. cô ôm lấy ba nói trong nước mắt - ba ơi ba sao.....hức.... vậy ba đừng chết mà ba ơi. ba ơi con hứa...hức.. sẽ ngoan mà ba con yêu... ba mà ba ơi sao..... ba lại chết ba đừng chết.... mà ba ơi....

- con gái ngoan của ba.. con đừng khóc hãy cười... lên con gái của ba. hãy sống thật..... tốt với mẹ và anh con, ba xin lỗi vì bắt con phải..... chịu khổ như thế này... Sinh nhật vui vẻ con gái yêu..... của.. ba. - ba cô thều thào cố cười thật tươi ông cố gắng nói lời sinh nhật cuối cùng rồi ba cô cũng nhắm mắt xuôi tay

-ba ơi.....hức.. BA....a....a á á á á á á á á á á....-- cô đau khổ hét lên người cô yêu thương nhất đã vì cô mà ra đi vĩnh viễn

-con..con.. sẽ trả thù cho ba....- ánh mắt cô hấn lên những tia đỏ nhìn vào tên cầm đầu khiến cho hấn phải lùi lại

Cô rút súng trong túi ba cô. nhắm vào đầu hấn "ĐOÀNG" hấn bị viên đạn của cô ghim vào sợ rồi lần lượt cô bắn vào mấy tên kia phát trúng ngay tim. Cô không hiểu sao cô lại nhắm chuẩn đến vậy.

"ĐOÀNG" "ĐOÀNG" "ĐOÀNG" "ĐOÀNG" "ĐOÀNG"

bọn đàn em của ba cô mẹ và anh cô cuối cùng cũng rượt theo kịp thì nhìn thấy cảnh này ai cũng la hét hoảng sợ anh và mẹ cô liền chạy tới cô nhưng với ánh mắt đó ai nhìn cũng phải lùi lại, ánh mắt đó quá đáng sợ với 1 cô bé 6 tuổi.. 1 cô bé mặc chiếc váy trắng bị dính máu của ba của cô bùn đất khuôn

- bị gì mau nói - max tức giận hét lên

- ông chủ... nhân... cơ hội emi... bệnh... không có ai ở nhà ..... liên xô vào cửa phòng định.....

Max liền chạy lên lầu kêu mọi người tránh ra rồi đập cửa vắng ra.. thì anh cũng sờ khi thấy "ba dượng" nằm lên người cô hôn hít sờ mó đủ chỗ emi thì đang khóc cổ vồng lấy cây dao, anh liền lấy cái ghế gần mình quăng vào ông ta, ông đau đớn lăn xuống mặt trắng bệch khi thấy max nhìn ông cầm con dao nhìn ông với ánh mắt vô cùng giận dữ.. emi thì khóc nức nở ôm lấy cô hầu bên cạnh lấy khăn che hết mình

- rồi rồi cô chủ không sao rồi cô chủ.. cho cô xin lỗi..... vì cô quá.... bất cần... cô.....- cô người hầu vừa nói vừa khóc

- con sợ... hức... lắm... cô ơi...- emi ôm chặt lấy cô người hầu

- con... con.. à.. tha cho "ba" đi nha.. ba lỡ bị mê muội emi.. không.. không làm chủ được mình.. ba..

- cảm ngay.. ông xứng đáng làm ba tôi sao.. ông xứng đáng làm ba tôi trong khi ông cưỡng bức "con gái" của ông sao- max hét khiến cho mấy cô hầu phải giật mình.

-.....

- ÔNG PHẢI CHẾT!!!!!!!!!!!!!!

- KHOAN..... ông ta để em xử lý cho- 1 giọng nói lạnh lùng khiến mọi người trong đây kể cả anh cô cũng phải lạnh sống lưng dù cho anh cô đã nghe giọng này nhiều lần rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

- nhưng.....

- không sao... em không để ông ta sống yên ổn đâu- cô cười nhạt 1 cách khinh bỉ

Lúc đó mẹ cô đi gặp khách hàng vừa về tới thì nghe tiếng max hét, bà nghe xong khuôn mặt trắng bệch liền chạy vào phòng emi thì nhìn thấy cảnh đáng xấu hổ đó.. bà như chết lặng bờ vai run run, bà không ngờ người bà cho là mẫu mực đáng hoàng mà bây giờ lại cưỡng bức con gái của bà đến bây giờ bà mới lên tiếng

- chuyện.... chuyện... này là .... là... thật sao???

- mình... mình à.... chuyện này....

- TÔI HỎI ÔNG ĐÓ CHUYỆN NÀY LÀ SAO?????????

-.....

- vậy là đúng rồi.. "CHÁT"

Bà tát ông 1 cái thật mạnh mọi người trong đây thật hả dạ vì mấy người này phải cảnh giác suốt 4 tháng họ thật không thể chịu nổi 1 người như ông ta ở trong cái căn nhà này nữa.....

- Tùy con xử lý.... cảm ơn con đã giúp mẹ nhận ra.. con gái của mẹ có sao không con??

- Dạ con không sao đâu mẹ...

-Ừ.. mấy cô tôi cho mấy cô nghỉ ngơi 3 ngày. chúng tôi giải quyết 1 số chuyện. đừng lo tôi sẽ trả lương bình thường- bà vẫn nói chuyện đều đều như không có chuyện gì xảy ra.

- Nhưng mà.....

- Chúng tôi không sao đâu... cảm ơn mọi người đã lo lắng - bà cười dịu dàng khiến cho mọi người không khỏi xiêu lòng

-Vâng ạ.. vậy chúng tôi sắp xếp đồ đạc về trước ạ...- họ cúi đầu rồi bước ra ngoài

-Mẹ đi tắm đây... tí nữa 3 mẹ con mình đi ăn cơm mẹ sẽ con cho luật sư làm đơn li hôn với ông già khốn nạn này- bà uể oải bước đi

-Dạ.....- cả 2 đồng thanh

emi lấy điện thoại gọi đàn em mình đến để bắt ông ta rồi xử sau... ông ta hoảng sợ liên tục van xin 2 người nhưng vô ích. điều đó khiến cho 2 người này ngày càng kinh tởm hơn...

Sau đó báo đăng tin báo là ông giám đốc tập đoàn trang sức T.P (bịa nha mọi người đừng tra google không có đâu) đã li hôn với chủ tịch tập đoàn trang sức T.P và phát hiện ông ta đã bị tâm thần hiện giờ đang ở bệnh viện tâm thần XX.. 1 năm sau cô xin anh và mẹ chuyển qua Mĩ ở với bà. Cô ngồi thờ dài nằm xuống nhìn trần nhà "haizz lát nữa thôi mình sẽ đi.. sẽ về cái nơi đó rồi, không muốn tí nào" bỗng bà gọi lên

- Emi à...!!! xuống ăn sáng nè con rồi mình con ra sân bay nữa

-Dạ... cháu xuống liền - emi vội vã xách vali xuống ăn sáng

----- Tại sân bay XXX-----

-con đi nhớ giữ gìn sức khỏe nha cháu iu của bà... bà lo cho con lắm - bà lo lắng

-bà lo vậy cho con ở lại nha. please please....- emi chấp tay năn nỉ

-chiều này xửa rồi cô hai.... con về đi mẹ và anh nhớ con lắm đó

-Dạ... mà bà ở đây 1 mình con không yên tâm bà ạ...

-Bà không sao... bà ở đây 1 thời gian rồi bà qua bên con, bà gọi mẹ rồi

-Thật không bà... Yyyyyyyyyyy - emi nhảy cẫng lên ôm bà

-Bà nhớ giữ gìn sức khỏe nha bà.... cháu yêu bà lắm

- Ừ . Đi đi con tới giờ rồi đó

-dạ.... bye bye bà iu dấu moah....- emi hôn lên má bà rồi vẫy tay chạy vào

-con bé này... đi cẩn thận nha con bà iu cháu - bà cũng vẫy tay theo

-----13 tiếng sau -----

Cuối cùng cũng đến VN sau 13 tiếng mệt mỏi. Cô đi xuống sân bay Tân Sơn Nhất và ra ngoài sảnh... ai cũng phải nhìn cô khuôn mặt tròn má tóc đen xõa ngang lưng mắt to 2 mí đôi lông mi dài cong vút mũi cao thanh tú môi hồng nhỏ nhắn nhưng đôi mắt đen huyền của cô sâu hoáy cô đơn và lạnh lẽo như có nỗi buồn không thể giải tỏa, cô mặc áo phông đen quần đen giày đen làm nổi bật làn da trắng hồng của cô... cô đi ngang mấy thằng con trai với khuôn mặt lạnh lùng nhưng ai cũng phải nhìn với ánh mắt thèm thuồng cô thầm nghĩ " lũ con trai tầm thường.. bên Mĩ cũng vậy bên đây cũng vậy đúng là đám con trai tầm thường". Cô lặng lẽ đi về nhà không báo cho cả nhà biết vì muốn làm cho mọi người bất ngờ...

-----Đến căn biệt thự XXX-----

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

9h30 tối

“kính cong” “kính cong”

“Cạch”

-Ồ..... Cô ch..... –cô người hầu chạy ra hét lên nhưng bị cô ngăn lại

-Suyt - cô đưa tay lên miệng ra dấu

-Con muốn làm cho họ bất ngờ - cô cười lộ chiếc răng khênh đáng iu

-Ừ... Con vào đi mẹ con ở trong phòng khách đó con

-Vậy anh hai con đâu rồi cô???

-Anh hai con đi học từ sáng đến giờ chưa về nữa chắc đi với bạn rồi con..

-Dạ.....

-Ai vậy???? – Tiếng mẹ cô vọng ra hỏi cô người hầu

-Bà chủ quay mặt ra đi ạ, bà chủ sẽ bất ngờ lắm đó – cô người hầu nói với giọng hớn hờ, mấy cô hầu trong nhà vốn rất quý emi vì emi rất thân thiện không giống như những tiểu thư nhà khác.

-Ai mà cô làm úp úp mờ mờ thế??? Chắc ai đó quan trọng phải khô.... Ôi.. con gái iu dấu của mẹ - bà quay ra chưa kịp nói hết câu thì bà vội chạy lại ôm con gái mình...

-Ôi mẹ từ từ đã... con té đây này

-mẹ nhớ con lắm con biết không??? 3 năm rồi con chỉ gọi điện thôi chứ chưa bao giờ về nhà cả anh và mẹ nhớ con nhiều lắm con biết không!!!! – bà nói mà nước mắt tuôn trào

-Con biết là mẹ và anh nhớ con nhiều lắm... Nhưng con không thể bước vào căn nhà vẫn còn vết nhơ của ông “ba dượng” chết tiết đó – cô nói từ giọng nhẹ nhàng chuyển sang lạnh lùng khi nhắc đến ông ta

-Con yên tâm... Mẹ đã thay đổi hết những thứ ông ta chạm vào trong nhà này rồi.. phòng con mẹ thay giường luôn rồi... mẹ tính thay cả căn phòng nhưng sợ con thay đổi sở thích mẹ đổi làm con không vừa lòng...

-Vậy hả mẹ? Vậy mẹ thay phòng con màu đen đi những đồ vật trong phòng ngày mai con sẽ đi lựa nha!! – Cô nhìn nhẹ cười tươi

-Ừ, mà sao con gái con lựa gì mà thích màu đen... Mà thôi nếu con thích thì mẹ không cấm....Con gái mẹ giờ nhìn xinh quá ta, có anh nào chưa đây?? – bà nhìn cô cười gian tà

-Thôi mẹ à, con giờ ghét con trai, nhìn con bằng ánh mắt như ông già đó.. con cực cực cực ghét con trai – mặt emi hầm hầm

-Thôi nào, kì quá muốn ở giá tới già sao?? Mẹ sẽ kiếm cho con 1 thằng con trai đàng hoàng – mặt bà nghiêm nghị

-Con không chịu đâu, con mới 17 tuổi mà cưới xin gì mẹ - emi lay lay tay mẹ nũng nịu

-Haizz, mẹ hết nói nôi con rồi, thôi con gái mẹ ăn gì chưa, mẹ kêu mấy cô hầu làm cho con vài món con thích nha

-Dạ, con đói quá chừng.. Ngồi trên máy bay tận 13 tiếng, đồ ăn máy bay con ăn không quen nên con ăn ít lắm

-Tội nghiệp con gái iu của mẹ, vậy để mẹ kêu họ làm cho đồ ăn cho con, à mà tối nay con muốn ngủ phòng nào, mẹ biết là con không muốn ngủ ở phòng đó.

-Dạ cho con ngủ trên phòng anh hai đi mẹ, phòng anh rộng với lại con ngủ có 1 đêm thôi mà... nha mẹ, con muốn làm anh bất ngờ - emi nhõng nhẽo

-1 đêm thôi đó.. được rồi để mẹ kêu họ đem hành lí lên cho con..

Cô ngồi ăn cơm vừa ăn vừa nói chuyện với mẹ rất vui, mấy cô hầu thấy vậy cũng vui lây vì có cô về căn nhà mới có tiếng cười.. Trên phòng của Max, cô lấy điện thoại mình ra gọi cho đàn em bên Mĩ của cô, vì sau khi cô qua Mĩ cô bắt đầu mở rộng bang mình bên đó và cũng có tiếng tăm..

-Anh chuyển chiếc xe máy của tôi qua chưa? – trở lại với cái giọng lạnh lùng như ngày nào

-“.....”

-Được rồi, bên đó nhờ anh quản lí dùm tôi

-“.....”

-Ừ... -cô cúp máy rồi gọi qua nhỏ bạn thân của mình

-“Hello....”

-Hello my baby...

-“Baby con khi khô..... cò gì không mậy??”

-Hi Hi... Mây qua chưa???

-“Tao qua rồi, tao về nhà ba mẹ tao rồi, ba mẹ tao mừng lắm..”

-Tao cũng vậy nè, 3 năm trời không gặp mẹ tao mừng lắm

-“ Anh hai mậy đâu????”

-Ông chưa về, giờ này mà chưa về nữa, về rồi biết tay tao...

-“Ồi trời, tội nghiệp anh hai mậy quá..”

-Mai đi chơi với tao há, đi mua đồ

-“Ừ, thôi tao đi ngủ... buồn ngủ quá mậy ưi”

-Ok.. ngủ ngon baby *chụt chụt*

-“Gớm quá bà ưi....”

-Xì... được tao hun mà con làm giá.. mấy thằng con trai muốn mà còn không có..mậy được vậy mà còn chê..

-“Thế à... vậy là tao may 3 đời 8 kiếp rồi há.....”

-Mia mai tao đó à. Tao đánh mậy xịt máu mũi à nha

-“Ồ... em xin chừa... em đi ngủ ạ “

-Ờ ngủ đi em :)))

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

“kính cong”

.....

-cô chủ ơi, có người nói đến đem xe của con tới nè...

-dạ con xuống liền...

-Ôi “hắc mã” iu quý của chị - cô ôm chiếc xe moto màu đen phân khối lớn của cô không khiến cho mọi người giật mình không ngờ cô chủ dễ thương của mình lại có sở thích lạ lùng như vậy... phòng màu đen xe cũng màu đen.. giờ họ mới để ý là cô cũng mặc đồ màu đen (t/g: hết nói nổi cây cột đen; emi : ề mún chết hã mới nói ta là cây cột đen à, mún xịt máu mũi như con ris không??? ; t/g : *đéo.....*)

11h45 tối

“kính cong” “kính cong”

“cách”

-À vậy hả... con vào nhà đi, emi ở trong nhà đợi con đó – cô hầu vui vì bạn emi là 1 đứa con gái dễ thương lễ phép

-Cô chủ ơi... Bạn của cô tới rồi..

-Dạ... mà cô sau này đừng gọi con là cô chủ cứ gọi con là emi được rồi – emi cười

-Ồ... Nhưng mà...

-Cô mà còn kêu cô chủ nữa con giận cô luôn...

-Hi thôi được rồi cô ch... à mà quên emi – cô hầu cười tươi

-con uống nước gì không ris?

-Dạ cho con ly nước lọc được rồi cô, cảm ơn cô..

-Sao rồi đi chưa??- ris hỏi emi

-Đợi anh tao xuống ăn sáng rồi đi luôn.

-Ừ...

-Ai vậy con??? – mẹ cô bước ra thấy ris thì hỏi

-Dạ con là ris bạn thân của emi lúc bên Mĩ, thật xin lỗi cô vì quên giới thiệu với bác – ris cúi đầu chào bà

-Ừ... không sao đâu con, nếu con là bạn của emi thì con cứ tự nhiên như ở nhà – bà nhìn ris rồi cười thật tươi

-Dạ cảm ơn cô...

-Ai vậy em?? – max đi xuống hỏi

-À bạn của emi lúc bên Mĩ đó con

-Chào anh, em là ris...

-Ừ chào em... Haizzz hôm nay chủ nhật mà cũng không yên với em nữa - max vò đầu bức tóc (t/g: từ từ anh =]])

-Thương em gái tí đi anh trai... hi hi... à mẹ ơi con học trường nào vậy????

-À..... mẹ đã chuyển hồ sơ qua cho con rồi... mai con đi học chung với anh trai con đó trường G.S(Gold Star) - mẹ cô trả lời

-À vậy hả mẹ... vậy là mai con đi học rồi... Ê ris mày có học trường đó không???

-Có.. ba tao làm hồ sơ đi cho tao hết rồi. mai tao cũng đi học nữa, mai tao qua rủ mày há

-Ừ... đi mua đồ thôi anh hai, con đi nha mẹ

-Ừ, đi vui về nha con..

Vậy là 3 người đi mua sắm (tất nhiên là đi xe hơi rồi đi xe máy đâu cho), đi mua đồ xong 3 người đi ăn thì gặp 3 người.....

Giới thiệu nhân vật mới :

Lam Minh Kiều (zee) :18t

tiểu thư con của công ty trang sức K.H, nhỏ hơn của emi, tính tình thì đánh đá kiêu ngạo mưu mô xảo huyệt không ai bằng, nhan sắc thì toàn nhờ vào mỹ phẩm. Thích shin từ năm học lớp 10...

Tiêu Mỹ Mỹ (lyn) : 18t

con của tập đoàn thời trang, tính tình thì giống hệt con zee, nhan sắc có phần đẹp hơn con zee (nhưng đâu bằng emi =]]), thích ông anh max

Trần Lâm Anh (byn) : 17t

con của hiệu trưởng trường G.S, tính tình thì thôi rồi mồm trai dễ sợ, cũng mưu mô ghê lắm có điều đỡ hơn 2 mẹ kia, thích chú ken đây

Chaap sau sẽ có nhiều điều bất ngờ lắm đó, mấy bạn nhớ đón đọc nhá :)))

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

-----Tại quán ăn Love Pull-----

-Ồh ở đây đẹp anh há, đơn giản mà đẹp ghê!!! - emi hớn hờ nhìn quanh

-Anh hai em mà, phải hay chứ, ngồi ở đây nè 2 đứa... - max chỉ vào chỗ ở ngoài cửa kính, vì emi vốn thích ngắm cảnh

-Emi nói đúng thiệt á anh, đẹp thiệt đó - Ris cũng nhìn quanh

-Xin chào quý khách, quý khách muốn dùng gì ạ??? - anh bồi bàn tới và anh cứ nhìn chăm chăm vào emi khiến cho emi cảm thấy khó chịu

-Nếu anh muốn làm việc ở đây thì bỏ cái ánh nhìn khó chịu đó đi, tôi thấy không thích rồi đó - emi vẫn cứ nhìn vào menu vừa nói (nội công thâm hậu quá ~.~)

-Ồ.... xin lỗi quý khách, vậy quý khách muốn dùng gì ạ????

-2 đứa em muốn dùng gì, gọi đi.

-cho em 2 phần mì Ý, còn anh muốn ăn gì??? - ris hỏi max

-anh phần hamberger được rồi, uống gì luôn không, 2 đứa gọi luôn đi..

-1 cafe đen - emi lạnh lùng trả lời

-em 1 trà sữa

-anh cafe đen luôn

-Dạ rồi, quý khách đợi tí ạ...

-Nhân viên đúng là thật không ra gì, gặp em là em đuổi hết - emi vẫn lạnh như tiền không cảm xúc

-Thôi mà, có nhiều đó mà khó chịu quá vậy - max nói đều đều

-Anh không biết đâu, lúc nó bên Mĩ á, em với nó đi uống cafe gặp anh bồi bàn đẹp trai lắm, xin số điện thoại nó, rồi anh biết khúc sau như thế nào không..... - ris phân trần cho max nghe

-Sao.....???

-Anh ta phải đi trồng răng giả vì bị nó tát cho gãy răng đó, không mà thằng đó còn hên đó, có thằng bị nhập viện cả tuần đó....

-Ôi trời, sao em ác thế... có nhiều đó mà có cần phải vậy không - max tròn mắt vì đứa em gái dễ thương của mình quá tàn nhẫn

-Em cực ghét con trai anh biết mà, nếu không muốn nhập viện thì tránh xa em ra, anh bồi bàn kia may mắn cho hắn là em không cho hắn bạt tay trước mọi người đó, em làm vậy là phước đức cho hắn lắm rồi....

Max lắc đầu nhìn em gái, lúc đó có 3 cô gái tới....

-Ôi anh max iu, sao hôm qua anh đi bar mà không rủ em đi hết - nhỏ Lyn nhào tới câu cổ max làm cho max bực mình....

-Tránh xa tôi ra, cô là gì mà tôi phải rủ - Max xô lyn ra rồi nháy mắt cho 2 đứa em ngồi đối diện không hiểu trời chằng mây nước gì cả. Emi hình như đã hiểu ra vấn đề (tất nhiên rồi IQ cao thế mà) nên ra tay cứu anh trai mình

-Ừ.. qua bar em hen, qua thăm bar tí, 3 năm rồi không đô đó, không biết bar giờ sao nữa?? - Emi ngồi nhấp li cafe

-Ừ, thôi anh có việc anh đi rồi, 2 em tự về nhà nha, em nhớ đường không???

-Vậy hã, vậy anh đi đi có gì tụi em coi bản đồ trên đt địa nhà cũng được.. - Ris trả lời

-Ừ... vậy bye 2 em nha - max đứng dậy vẫy tay

-Ừ... anh nhớ là địa sớm đó... địa trễ là chết với em - emi giờ nắm đầm dọa

-Yes madam em gái - max chào kiểu quân đội rồi đi ra ngoài

Sau khi 2 người ăn xong thì họ đi mua thêm vài bộ đồ (sáng giờ đi mua đồ phòng chứ có mua đồ đi mặc đâu)... khoảng 1 tiếng sau họ đi ra ngoài

-Ê.. tao vẫn muốn mua bộ đó mà ời.. - ris nhăn mặt

-Muốn thì mua đi

-Đồ mua với tao đi!!!

-Mấy đô mà mua 1 mình, tao mệt quá à.. tao đứng đây đợi mày Ok???

-Ừ... đợi tao nha.. tao đô mua đây - ris nói xong là dọt chạy vào khu mua sắm

Emi từ từ đi vào con hẻm nhỏ vắng người rồi lên tiếng

-Theo dõi nhiều đó đủ rồi, ra đi.. theo dõi cả tiếng không thấy mặt hã - Emi lạnh lùng nhìn ra ngoài hẻm

-Công nhận mày cũng phát hiện, đúng là mày không tầm thường tí nào - Lyn cười khinh bỉ rồi cùng với con Zee, Byn và bọn đàn em của mình ra ngoài

-Muốn gì?? Nói.. tao còn phải đi địa nhà

-Tao chỉ muốn mày tránh xa anh Max của tao ra thôi, không cần gì nhiều - Lyn cười nhếch

-Không thì sao làm gì được tao, tát tao à. có ngon thì thử coi - Emi bỏ giỏ đồ xuống đứng khoanh tay

-Tưởng tao không dám à, nhào đô đánh nó cho tao - Lyn hét lớn... 3 đứa đứng cười tưởng tượng cảnh tượng mà Emi bị đánh bầm dập quỵ xuống xin tha (t/g : ề!! 3 bây đang mơ à...)

Emi vẫn không nhúc nhích.... đứng né khiến cho tụi nó không đánh trúng được... Chán Emi xuất chiêu " Chát " "Bóp" "Bóp" "Rầm" "Rầm" "Rầm" ..... 5 phút sau 30 đứa nằm lê lết... máu me bê bết... 3 đứa mặt từ xanh sang trắng bệch người run rẩy

-Mày.....Sao....m.à.y - Lyn bùng rùng tay chân nhìn nó đánh mà không rớt 1 giọt mồ hôi nào

-Hửz.... Sao bắt ngờ lắm phải không.. muốn không.. lại đây - Emi cười nhếch lên ngoắt tay kêu nó lại

-"....."

-Không dám à.... thôi được để tao chủ động cho nha - Emi đi lại 3 đứa nó khiến 3 đứa nó không kịp chạy...

"CHÁT" "CHÁT" "CHÁT"

-á á á á á á - 3 đứa ngã xuống ôm má đang chảy máu

-Lần này tao khoan dung cảnh cáo tụi mày... có khôn thì tránh xa tao ra.. nếu muốn nằm viện thì cứ lết xác mày mà đụng tới tao đi.. tao cho vào bệnh viện nằm cả tháng mà tịnh dưỡng ha - nói rồi Emi quay lại lấy túi đồ của mình rồi đi

-À quên, xin giới thiệu cho mày biết tao là Trịnh Lục băng Băng.. nhớ tên tao mà tránh - Emi ngoảnh lại nói rồi bước đi

-Emi .....Emi..Emi đáng ghét thật, mày biết tao kiếm mày này giờ không.. tao sợ mày đợi lâu tao chạy như giặc, xuống đây thì mày mất tiêu.. con quý.. biết tao mệt lắm không???? - ris thở hổn hển hét vào mặt Emi

-Tao ở gần đây chứ có đi đâu đâu mà kiếm.. tao đi công chuyện tí, thôi đi về mày ời.. nóng quá à.. - Emi quạt quạt tay

-Ừ....

Chương 9

-Mây đó, biết là tao cho mày lắm không, muốn tao chết vì mày mới vừa lòng sao -ris vừa hét vừa nhìn vào bản đồ trên đt

-Haizz, nhiều đó cũng lo, mày biết ai đụng tới tao là dô bệnh viện rồi, vậy mà còn lo, mày lo hơi thừa rồi đó.....

-Hừ, không muốn tao lo cho mày nữa thì nói đi, ứ chơi với mày nữa, một mày có bị vấp té thì tao cũng có lo cho mày đâu

-@#\$%^!@#\$*%#%#@%#@#@\$^#\$^#\$@\$@#\$@

-Ê, sì-tốp hình như mình lạc rồi phải không?? - ris ngó qua ngó lại

-Tao đâu biết, tao đi theo mày mà, mày nói gì vậy - Emi cũng ngó tới ngó lui

-Híc.....A, hình như là có 2 người đứng ở đằng kia phải không, lại hỏi đường tí ha - ris hớn hờ

-Đi 1 mình đi mày, tao làm biếng quá - Emi lục đục bên đt

-Xì, đứng đó đi... đi đâu là chết với tao -nói rồi ris chạy lại 2 người đó

-Đường tao còn không biết tao đang ở đâu mà, nói chuyện dư quá, hết nói nôi - Emi lắc đầu nhìn ris

Lúc đó họ không biết rằng 2 người đang đứng đó là Shin và Ken bạn của Max

-Haizz, tự nhiên thằng Max bắt mình đi ra đây rồi đứng làm kiếng này giờ, nó đâu rồi mạy??? - ken bức mình vì đứng đợi Max này giờ cũng lâu rồi

-Đội tí đi, lát nó tới, mày đừng có làm nhăm nỡ, tao nhưc đầu quá - Shin nhăn mặt đeo tai nghe lên

-Mày nói chuyện dễ nghe tí không được hã, mày nói chuyện mà tao muốn tán mày 1 cái cho hã giận tao mới vừa lòng..... - Ken nói 1 hơi

-Không.....

-Ahssssss..... mày.....

-Ô..... Anh di ơi, cho em hỏi đường tí được không????

Chương 10

-Ô.... được chứ cô bé dễ thương, em muốn hỏi gì nào??? - Ken ngơ ngác trước vẻ đẹp dễ thương ngây ngô như thiên thần của Ris

-Dạ..... anh có thể giúp em chỉ đường XXX ở đâu không vậy?? Em mới về VN hôm qua nên không rành bữa nay em đi mua đồ với bạn mà bị lạc tới đây nên không biết đường địa.. - Ris cười tươi làm cho Ken thấy choáng

-À... để thôi em, chỉ cần.....

-Mày chỉ làm chi... - Shin lạnh lùng nói với Ken

-Thì bé này lạc nên tao chỉ, làm gì khó khăn quá vậy....

-Mày không nhớ hồi nãy cũng vậy sao?? Chắc mấy đứa kia không được tới nhờ này chứ gì.... Tránh ra..... - Shin nói rồi xô Ken ra chỗ khác

-??????????

-Này... muốn sđt của tụi này à?? - Shin cười khinh bỉ nhìn Ris

-Tôi chỉ muốn biết đường về nhà chứ chẳng thèm sđt của mấy người - Ris thấy không ổn nên đành cãi với hắn

-Vậy à.... 092xxxxxxx 092xxxxxxx đó...đường địa nhà đó, giờ thì biến đi

-Sỉ nhục vừa phải thôi nha!!! Bộ tưởng tôi là thứ hám trai à.... mấy thứ con trai tầm thường như anh tôi chả thèm đâu... - Ris cười nhếch lên

-Dám nói tôi tầm thường à... "CHÁT" -Shin tát Ris làm cho Ris chói với

-Dám tát bạn tôi.... Anh gan lắm đó - Emi đi lại chỗ 3 người đang lớn tiếng, giọng nói lạnh lùng của Emi khiến cho Shin phải nhìn

1 cô gái với khuôn mặt vô cùng xinh đẹp, nhưng ánh mắt nhìn sao đau thương quá đen sâu hoáy như cần được che chở khiến cho Shin phải nghĩ " đôi mắt đẹp thật, thật giống mình 1 ánh mắt cô đơn chứa đầy vết thương" nhưng rồi anh cũng giật mình với câu nói của Emi

-Anh nghĩ anh cái thá gì mà dám tát bạn tôi hả ?? - Emi hét lớn làm cho 3 người phải giật mình

-Tôi tát cô ta cô đau lòng lắm à... hay lại giờ trò giống mấy con kia... xin sđt tụi này nữa à - Shin cười nhếch lên

-Ház.... Đang mơ nên chưa tỉnh hả??? Cho không tụi này cũng không dám đụng tới anh công tử bột ta đây đâu....

-Cô dám sao..... Ba mẹ cô không dạy..... "CHÁT" "CHÁT" - Emi tát Shin khiến ai cũng há hốc mồm

-Cái đầu tiên cho việc dám sỉ nhục ba mẹ tôi, cái thứ hai là cho bạn tôi... Cái thứ như anh mà dám tát bạn tôi sao...

-Chết tiệt, DÁM TÁT TÔI SAO..... - miệng Shin rỉ máu, anh định tát nó nhưng bị nó nắm lại rồi hất ra

-Muốn tát tôi à... Cưng còn non nớt lắm, đi thôi tao tìm đường được rồi nè... tao mò này giờ đó, gần đây thôi à... đi thôi. Còn anh, tôi mong là tôi KHÔNG BAO GIỜ gặp lại anh nữa, còn anh này... Cảm ơn vì đã có thành ý giúp đỡ - nó chỉ tay lên trán Shin rồi cười nhạt khiến cho Ken bị choáng váng lẫn hai, sau đó nắm tay Ris kéo đi

Lúc đó Shin chợt thấy đt của nó là bản đồ.... vậy là Shin đã hiểu lầm 2 cô này "Vậy là mình hiểu lầm 2 cô đó rồi, nhưng con nhỏ kia dám tát mình nhờ đó chán sống rồi... Tôi sẽ tìm ra cô!!! CÔ sẽ chết với tôi!!!" lúc đó Shin mới để ý là miệng mình dính máu

-Ê mày có sao không vậy??? 2 nhỏ đó quả là không có tầm thường đâu đó.... - Ken lo lắng hỏi anh

-Không sao..... Cô ta sẽ chết với tao... - Anh lấy tay lau máu trên miệng tay nắm lại, mắt đỏ lên

Lúc đó Max mới chạy tới... nhìn thấy cảnh đó cũng giật mình vì Shin đánh nhau chưa bao giờ chảy máu hay dính bùn đất gì cả lần này 2 má Shin bầm tím miệng rỉ máu... chắc có chuyện không hay rồi

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bể Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

-Ê có sao không mày... có chuyện gì sao??? Sao Shin chảy máu rồi - Max lo lắng nhìn Shin rồi hỏi Ken

-Nhờ mày kêu tụi này đứng đây đợi gần 1 tiếng mới có chuyện này đó... Tao chưa xử mày là hên rồi đó - Ken hét lên

-Tao... tao xin lỗi mà... tao có chuyện quan trọng mới vậy... tao thấy có lỗi với 2 bây nên mới xin địa sớm hẹn mấy bây ra đi chơi đó... Thôi cho tao xin lỗi mà.... - Max hối lỗi

-Đi.... - Shin lạnh lùng cắt tiếng rồi lấy xe moto kê bên rồi vọt đi trước "Brùm... Brùm"

-Tỉ nữa tới nơi tao kể cho nghe - thấy Max ngơ ngác thì Ken lên tiếng nên anh đành ậm ừ rồi phóng theo Shin

----- Minh ra bên Emi và Ris nha -----

-Có sao không... hấn tát mày có đau không??? - nó lo lắng hỏi thăm Ris

-Tao bị tát đồ vậy mà hỏi có đau hông.. Đau muốn chết luôn nè.. Mà mày bệnh vực tao, tao thấy hết đau rồi hề hề - Ris xoa xoa má mình cười

-Tao làm vậy là khoan dung lắm rồi... Hôm nay là tao hiền lắm rồi đó, chứ bên Mĩ là tao cho nó dô bệnh viện nằm cả năm rồi, dám tát bạn thân của tao, tao không để yên đâu - nó nắm tay lại mặt đỏ lên khiến cho Ris phải sợ

-Thôi thôi... được rồi mày lo cho tao vậy là tao vui lắm rồi

-Mốt đùng có hỏi ai hết, có gì tao lo.. tao mò có chút xiu là thấy đường địa nhà rồi không cần mày phải hỏi đường người ta mà bị tát như vậy đâu...!!

-Rồi chị hai... mốt là theo ý chị hết

-Ừ, vậy đi tới nhà rồi đó.. đô thôi

-----Quay trở lại bên Max Ken và Shin nha -----

Ở căn biệt thự trên đồi, đó là căn cứ bang của 3 người đó. Trong phòng của họ

-@#%\$&^#\$@!%\$%&^*&#%\$@\$%

-Trời trời, nhỏ đó gan quá vậy - Max hét lớn

-Thì đó, mà 2 nhỏ đó đẹp lắm mày ui tao bị choáng váng 2 3 tập luôn... tao thấy nó bị lạc thiết nên tao chỉ tự nhiên thẳng đó nhào tới tát người ta đúng...

- Ken liếc sang thì thấy Shin ngồi cầm chai rượu nhìn Ken đờ đờ sát khí khiến cho Ken cúm rúm lại im bật

Lúc đó Max sinh nghi " không lẽ là Emi với Ris, nó cũng mới về Mĩ hôm qua đường nhà mình cũng là đường XXX nữa không lẽ..... Híc mong là không phải vậy nầu không là có chuyện lớn quá " Max rùng mình rồi cất tiếng

-Tối nay qua bar E.X không, em gái tao địa rồi

-Vậy hả... Tao chưa thấy mặt em gái mày tối nay được gặp rồi.. chắc đẹp lắm đây

-Thấy dễ thương nhưng thương không dễ đâu.... Hoa hồng có gai đó.. nó không tầm thường đâu tao còn phải sợ đó...

-Vậy thì càng thú vị chứ sao... tao mong tới tối nay quá...

-Nhưng tuyệt đối không được làm gì quá đáng đó... phải tôn trọng nó, nó từng có 1 quá khứ đau thương lắm nên giờ nó rất rất rất ghét con trai đó, liệu hồn mà cẩn thận tao nghe nó nói là bên Mĩ có nhiều nạn nhân vì nó mà nhập viện đó..

-U ôi... ghê vậy mà nó ghét con trai mày cũng là con trai nó không ghét mày sao - Ken ngồi cười

-Tao cứu nó mà, sao ghét tao được...

-Kể cho tao nghe đi

-Được thôi, miễn là mày không nói ai hết là được - mặt Max bỗng trở nên nghiêm túc

-Được, tao hứa - Ken thấy chuyện chắc nghiêm trọng nên không dám nói bừa

-@#%\$&^#\$@!%\$%&^*&#%\$@\$% - Ken ngồi nghe mà mặt trợn trắng, mặt tái xanh hết, Shin cũng lắng nghe và không ngờ cô em gái của Max lại có quá khứ đau khổ đó. Bỗng Shin nhớ lại quá khứ của mình, lúc anh 16t anh quen được 1 cô gái rất dễ thương, cô nói chuyện rất dịu dàng hiền lành không có thù oán với ai cả... Anh rất yêu cô, yêu cô bằng cả trái tim. Nhưng chỉ vì có 1 người khác xen vào mà cô gái đó đã bỏ anh và bây giờ theo người đó qua nước ngoài, lúc đó anh rất đau.. anh đã đau khổ suốt 1 năm nhưng lúc đó có Max và Ken an ủi động viên anh nên anh mới được như bây giờ.. Anh trở nên lạnh lùng và rất ghét con gái, anh nghĩ rằng con gái thấy con trai đẹp giàu có là sắp dô, sau đó thấy không còn hứng thú gì nữa thì vô tâm bỏ đi không nói 1 lời nào.. Nhưng sự việc sáng nay khiến anh phải suy nghĩ mãi với vụ việc Max vừa kể khiến anh có nhiều suy nghĩ hơn " con gái mà cũng có lúc thế sao, cũng ghét con trai sao, đúng là thật thú vị "

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

- Thế đó... Nhưng tao nhắc cho mày 1 lần cuối cùng.. chuyện này là tuyệt mật, mày mà kể với ai là tao dô nhà xác đó. Và mày cũng dô nhà xác với tao luôn - Max giờ nắm đầm đe dọa

- Dạ...Dạ.. Em không có búp xếp đâu anh - Ken vờ run

-Ừ... Vậy đi, thôi tao đi địa nhà đây cũng hơi trễ rồi.. trễ quá nhỏ em tao bắt tao ra quá - Max nhìn đồng hồ nhẵn mặt

-Ừ.. Vậy tối nay 8h phải không???

-Ừ.. thôi tao đi bye tại đây...

- Bye... - Ken nói rồi nhào qua Shin

- Ê, nhỏ em của nó cũng dữ dần ghê ha với lại tao nghe nói bang của em nó thành lập cũng được 7 năm rồi đó mày, lâu ghê.. Khâm phục - Ken hớn hơ

-Ừ, thú vị thiệt.. - Shin cười nhạt

----- Tại Nhà Của Max và Emi -----

7h tối... Ở phòng khách

- Đồng phục mẹ đã lấy hồ sơ mẹ cũng chuẩn bị xong hết rồi đó, ngày mai con đi học được rồi đó..

- Dạ con biết rồi mẹ, mẹ ơi cho con đi chơi tối nay nha mẹ - Emi nũng nịu mắt long lanh nhìn bà

- Mai đi học rồi, nghỉ ngơi sớm đi ngày mai còn đi học, hôm khác hã đi chơi

- Thôi mà mẹ.. lâu quá con mới về VN mà, con muốn đi chơi coi phố xá mình tí nha mẹ.. Con đi chung với anh hai với Minh Thư nữa mẹ... Nha nha!!!

- Minh Thư là ai??

- là Ris đó mẹ, nhớ hồi sáng dô nhà mình rù con đi mua đồ đó

- À... cũng được, nhưng địa sớm đó nha con

- Yeeeeeeee... Cảm ơn mẹ, con yêu mẹ nhiều lắm lắm luôn Moah~~... - Emi hôn lên má bà rồi chạy lên phòng

- Con bé này... - bà lắc đầu cười rồi cũng đi vào phòng mình

Vào phòng của nó, 1 màu đen tối thui (t/g : chơi đi cái phòng đen thui ta chẳng thấy đi hết, đi 1 hồi chắc té quá.. Emi : kệ ta, không thích thì ra ngoài đi Hửz.....) cô trở lại với tính cách thường ngày của mình lấy đt ra gọi cho đàn em bên bar E.X

- Hôm nay chị về, tí nữa chị ghé em kêu mấy đứa chuẩn bị đi, có bang Zeus qua chơi nữa đó, cư xử cho đàng hoàng đó

- "....."

-Ừ, tí chị qua - nó cúp máy rồi chuẩn bị đi

7h45 tối

Max đã chuẩn bị xong và Ris cũng tới đang đợi nó ở phòng khách, nó xuống làm cho anh nó phải há mồm ra kinh ngạc, nó mặc áo ống đen và áo da đen ở bên ngoài, nó mặc quần short đen, giày ống đen cao, tóc xõa dài và thêm cái mũ lưỡi trai màu đen nhìn nó càng đẹp càng bí ẩn..

- Em gái anh mặc đồ kia, ngấn thế - Max hơi ngỡ ngàng

- Em hay mặc thế mà, anh ngạc nhiên thế - nó ngờ ngác nhìn Max

- Đi thôi 2 người, tới giờ rồi đó - Ris giục rồi cả 3 người lấy xe mình rồi phóng ra ngoài tới bar của nó

Emi chạy đầu tiên, nó phóng nhanh như bay ai thấy cũng phải sợ mà né ra chỗ khác nếu không muốn về thăm ông bà sớm, còn những người nhìn thì chỉ thấy 1 tia đen xẹt ngang qua chứ không thấy được gì hết, 2 người kia chạy theo sau mà không đuổi kịp. Cuối cùng cũng tới bar E.X thì nó thấy có 2 chàng trai đang đứng đợi với mấy cô gái vây quanh "Brùm..." "Két...." cô thắng nhanh đường bánh xe xoay thành vòng tròn khiến cho ai cũng kinh

ngạc, Shin và Ken cũng không ngoại lệ...

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

-Xe đẹp đấy - Shin thốt lên những lời đó khiến cho Ken phải giật mình vì anh chưa bao giờ chủ động nói với con gái trước cả và anh cũng giật mình "Tại sao mình lại nói như vậy, mình có bao giờ nói vậy đâu, hôm nay nhiều chuyện để suy nghĩ quá, nhưng mà chiếc xe này đặc biệt thật mình chưa thấy bao giờ, nhất là hình hoa hồng đen trên chiếc xe, đẹp thật "

-Quá khen.. - Emi cười nhạt lạnh lùng trả lời rồi ngồi dựa trên xe đội 2 người kia, khiến cho ai đi ngang cũng phải tò mò vì vẻ đẹp sau chiếc nón đó nhưng không ai dám tới gần vì biết cô gái này không phải là người tầm thường nên họ đành đứng nhìn ở ngoài. Cuối cùng 2 người kia cũng tới "Brùm... Brùm" "Kết...Kết"

-Tới rồi sao??? Trễ quá vậy

-Em chạy nhanh thế sao anh với Ris đuổi kịp chứ - Max nhăn nhó

-Mày chạy như ma rượt mày vậy... tao rượt không kịp luôn. Ghét -Ris hét lớn

Trong khi đó Shin và Ris vô cùng bất ngờ vì Ris là cô gái hồi sáng anh đã tát và bí ẩn hơn là cô gái đội nón lưỡi trai đang ngồi cười "Cô ta là ai, nhìn sao quen quá", Ken đang chết trân với Ris, cô mặc 1 áo thun trắng trơn quần short trắng tua tua giày ống đen tóc buộc cao, chiếc xe moto giống như của Emi nhưng màu trắng và không lớn bằng của nó (bự quá dất sao nổi =]]). Họ cãi nhau này giờ Max mới để ý là 2 người đang đứng chết trân nhìn 2 Ris và Emi đang cãi nhau, Max đành lên tiếng

-Giới thiệu với 2 bầy đây là Emi em tao và cô bé này là Ris bạn bên Mĩ của Emi - Max giới thiệu từng người. Ris nhanh nhẩu chào hỏi

-Xin chào, em là..... Ồ... 2 người - Ris ngỡ ngàng vì gặp 2 người hồi sáng. Emi cũng ngược lên nhìn rồi cười nhếch

-Em với Emi quen 2 người này sao???

-Hắn tát em hồi sáng, chuyện mà Emi kể với anh đó và hắn cũng là người bị Emi tát cho 2 bạt tay - Ris nói rồi cười nhạt

-Thật trùng hợp nhỉ, xin chào 2 em, không ngờ lại gặp nhau ở đây - Ken cười gượng

-Chào anh, mình vào thôi - nó cười chào Ken rồi vào không để ý tới Shin đang đứng đó cười gian tà.. Bị nó làm lơ vậy khiến anh không khỏi tức

-Thôi, bình tĩnh đi mày ưi, vào thôi - Ken vỗ vai anh rồi đi vào

Nó mở cửa đi vào thì thấy tất cả đàn em của mình tập hợp lại, họ thấy chị hai của mình vào liền cúi đầu -" Chào Mừng Chị Hoa Hồng Đen Trở Về " khiến cho ai cũng kinh ngạc trừ Ris vì Ris biết đàn em của nó vốn rất đông bên Mĩ còn có hơn trăm đàn em mà. không ngờ nó lại có nhiều đàn em tới vậy. Ken hỏi Max

-Ê, sao nó biết nhỏ đó là chị hai của nó lẽ là giả mạo rồi sao??

-Mày thấy ở dưới vai nó, nó có xăm hình hoa hồng đen lên đó, kiểu xăm này đặc biệt lắm, không ai copy được đâu. Nên chỉ cần thấy bông hồng đó là họ biết là chị hai của họ liền..

Emi cười nhạt, những cử chỉ đó đều khiến cho Shin phải chú ý mà không anh chú ý đến nó từ khi nó chạy chiếc xe đó đến giờ. Ris thì vui vẻ vẫy tay chào mọi người, Max cũng vẫy tay chào họ

-Lâu quá không gặp mấy đứa, khòe khòe 3 năm rồi không gặp nhỉ, thay đổi nhiều quá - Emi cười giọng nói có phần bớt lạnh hơn

-Dạ, tụi em khòe thưa chị.. Chị đi 3 năm mới về tụi em nhớ chị lắm - đàn em đồng thanh đáp

-Ừ, Thôi mấy đứa chơi đi - nó nói xong đi lên phòng của mình

-Khoan mấy anh thì ở lại đây, giới thiệu tí đi - Ris ngăn 3 người lại cười tươi

-Chào mấy em, lâu quá không gặp mấy em chị Ris nhớ quá chừng - Ris chu mỏ dễ thương khiến ai cũng bật cười vì Ris luôn hòa đồng với mọi người

-Tụi em nhớ chị lắm luôn - mấy đứa em đáp lại

-Ừm, để chị giới thiệu cho mấy đứa đây là anh Max anh hai của chị hai trong bang Zeus chắc mấy đứa biết rồi, đây là Ken bạn của Max và Shin bạn của Max và Shin là bang chủ bang Zeus nên mấy đứa nhớ phải biết trên dưới nghe hông, 3 người này là trong bang Zeus đồng minh của mình đó.. Thôi mấy đứa chơi thoải mái đi, mấy chị đi đây, có gì thì lên phòng báo cho chị nha

-Dạ - Rồi nhạc cuối cùng cũng nổi lên ai làm việc này, Ris cùng với 3 người lên phòng VIP có kí hiệu hình hoa hồng đen

-Xong chưa.. - Emi nói vọng ra

-Rồi mấy ui - Ris trả lời

-Ừ... - Nói rồi Emi cời nón ra, Ken và Shin cũng giật mình vì nó có phần đẹp hơn hồi sáng

-Trùng hợp nhỉ - nó cười nhạt

-Vui thật, đúng là thú vị - Shin nhìn nó trả lời

-Nhất là khuôn mặt anh đó.. hahahaha - nó cười thoải mái, lần đầu tiên nó cười thoải mái như thế

-Cũng nhờ cô đó...

-Ai biểu anh tát bạn tôi chị, tôi làm thế là hên cho anh rồi - 2 người ngồi nhìn nhau đấu khẩu khiến cho căn phòng trở nên căng thẳng, nên Ken và Ris đã giải tỏa

-Thôi nào, qua rồi chơi đi chuyện gì qua rồi thì cho nó qua đi, thôi cụng ly nào - Ris chủ động

-Ừ, ừ vậy đi cụng ly nào -Ken hùa theo giờ ly lên

Sau đó mọi người ngồi nói chuyện vui vẻ suốt 2 tiếng nhưng rồi có chuyện, bỗng bọn đàn em gõ cửa báo

-Chị hai ơi, có chuyện rồi chị hai ơi!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bể Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

-Vào đi... Có chuyện gì??? - nó vội lấy nón đội vào

-Dạ... Chị ui.. Bọn bên bang Lousy..... qua bên bar mình kiểm chuyện.... đòi san bằng bar mình, giờ đang đập phá.... dưới đó, bọn em cũng đang chơi lại, làm sao.... giờ chị - 1 đàn em mở cửa báo với nó mà thờ hỏn hển

-Chết tiệt, bang mới ra mà lão thế?? - nó đập tay xuống bàn giọng giận dữ khiến ai cũng giật mình trừ Shin

-Dạ... dạo này em nghe nói là nó mới ra mà lão lắm chị, sao giờ chị ???

-Đề đó cho chị, xuống đi.. Ris... Đi!!! - nói rồi nó đi xuống bây giờ nó đang đang sát khí, ai đứng gần nó cũng phải tránh xa

-Ừ... Mấy anh ở đây, để tụi em xử, đừng có xía chuyện dō - Ris thay đổi thái độ 360 độ khiến cho Ken và Max phải choáng

-Ừ... ừ... - Max và Ken gật gật còn Shin thì ngồi nhắm nhắm ly rượu như chưa có gì.. Lúc 2 người đi xuống thì quán bar trở nên hỗn loạn, nó chịu không nổi liền hét lớn

-DỪNG LẠI HẾT CHO TAO.....

Cả đám dừng lại ngơ ngác nhìn nó say đắm dù khuôn mặt đã bị che bởi cái nón nhưng vẫn không làm mờ đi nét đẹp của nó..

-Chắc bé này là chị hai phải không nè, dễ thương thế, đi chơi với anh..... - thằng cầm đầu nhào tới vuốt cằm nó nhưng chưa kịp chạm vào thì bị nó đập 1 cái vào bụng, thằng đó té xuống đất miệng học máu

-Nhỏ này lão, ĐÁNH NÓ CHO TAO - thằng đó ôm bụng hét lớn, cả đám chạy vây quanh nó. Nó không phản ứng gì chỉ lấy cây súng vàng của nó giơ lên trời "ĐOÀNG" "ĐOÀNG" "ĐOÀNG", cả đám run lẩy bẩy không dám tới gần

-Nói cho mày nhớ, cây súng này tao đã cầm giết người từ năm tao 6 tuổi đó, muốn làm nạn nhân tiếp theo không???

-Không...không lẽ.... cô... cô là Hoa... Hồng.. Đen - thằng cầm đầu run rẩy khi nhắc tới cái tên đó

-Hay đó... Biết điều thì biến nếu không muốn cái bang của mày tan nát, và tao nói trước bang mới thì nên biết điều, tao mà còn nghe vạ mà kìm chuyện bang lớn là tao cho chết hết, RỒ CHƯA - nó bước tới chìa cây súng vào đầu hăm dọa

-Dạ... Dạ... em. em. đi liền.... đi.. đi. tụi bây... - thằng đó ôm bụng bỏ chạy. Cả đám đàn em sợ bỏ chạy theo , ai chứng kiến cũng hoảng sợ dù đây không phải lần đầu chứng kiến và 3 người trên phòng cũng chứng kiến tất cả, Ris ra lệnh cho mấy đứa dọn dẹp bar

-Trễ rồi, tao dì, mày lo đi

-Ừ.. Dì đi, cần tao kêu ông anh hai mày không???

-Cần..

-Khỏi.. anh xuống nè - Max đi xuống chung với 2 người kia, Ken định nói nhưng bị Ris cản

-Suyt....Nó còn giận đó, tốt nhất là anh đừng nói gì

-Ừ... Thôi tụi anh dì nha, hẹn mai gặp 2 em - Ken cười rồi cũng với Shin ra dì

-Đi...- nó nói rồi đi ra ngoài

-Khoan.. khoan.. đợi anh với "Brùm..Brùm" haizz.. đi nhanh thế - Max thở dài rồi lấy xe mình vọt theo nó

----- Tại nhà Shin -----

10h30 tối, ở căn biệt thự màu trắng XXX

-Dạ cậu chủ về

-Mẹ tôi đâu???

-Dạ... ở trong phòng khách đợi cậu chủ ạ

-Sao con về trễ vậy - mẹ anh ngồi ghế sofa vừa đọc báo vừa nói

-Con đi chơi với bạn..

-Con đói không... mẹ kêu người làm cho con nha

-Dạ thôi mẹ, con không đói, thôi con đi ngủ sớm đây mai con đi học rồi và mẹ đừng năn nỉ con nữa, con vẫn không chấp nhận cuộc hôn nhân này đâu mẹ à... Mẹ ngủ ngon - anh nói rồi đi lên phòng mình

-Con với cái... cứng đầu quá - mẹ anh xoa xoa thái dương lắc đầu

Anh vào phòng nằm phịch xuống giường "Cô ta đúng là đặc biệt, mình bắt đầu thấy thú vị rồi, Emi sao??? Được đó " anh cười nhếch rồi cũng chuẩn bị đi ngủ... Ngày mai mọi chuyện sẽ bắt đầu... Sẽ có rất nhiều điều thú vị :))

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bể Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

-----Sáng sớm-----

5h sáng

"reng.....reng....reng.."

Nó bật dậy sớm theo thói quen của mình rồi đi ra ngoài sau nhà... Nơi này là nơi nó cấm cho ai đến trừ mẹ và anh nó vì đây là nơi yên nghỉ của ba cô, khu vườn xung quanh rất nhiều hoa do chính tay nó trồng và nhờ mấy cô hầu chăm sóc cho chúng khi cô đi Mi. Khi nó đi vào nó rất hài lòng vì họ đã làm theo yêu cầu của nó vì đây là yêu cầu của ba cô trước khi chết

-----Quá khứ-----

-Ba ơi..... bắt con đi... á á á - nó chạy và vấp té nên ba cô chạy lại đỡ nó

-Con có sao không con gái iu, chạy vậy đó té rồi đó thấy chưa

-Hi hi... ba ơi con yêu ba lắm cơ - nó ôm chặt lấy ba nó

-ba cũng yêu con nữa con gái iu... Sau này ba có chết thì con hãy làm mộ ở sau nhà mình và trồng thật nhiều hoa cho ba nha để ba có thể theo dõi con mẹ và anh mỗi ngày - ông nói với giọng buồn

-Ba này... ba không chết đâu ba phải sống trăm tuổi với con cơ.... Ba phải sống thật lâu tới khi con thành bà già luôn - nó vờ thành bà già rất đáng iu

-Ừ con gái iu của ba... Ba sẽ sống tới khi con thành bà già luôn..

-----Trở về hiện tại-----

Nó nhìn vào ngôi mộ của ba mà nó rung rung, con người lạnh lùng trong cô bỗng biến mất trở thành người con gái yêu đuối cần sự che chở, nó quỳ xuống vuốt lên tấm hình trên bia mộ

-Ba ơi.... Con về rồi nè ba... Ba có... hức..... nhớ con không ba..... hức ..... con thì nhớ ba lắm. hức....hức..... ước gì ba còn sống để thấy con gái của ba bây giờ....hức....hức..... Con về rồi ba ơi....hức..... con sẽ không đi đâu nữa... hức.... vì ở đây... có ba mà phải không ba ..... hức.....hức...hức - nó quỳ xuống khóc nức nở khi thấy tấm hình của ba nó đang cười. Rồi nó ngồi đó cho tới 6h rồi chuẩn bị đi học.. quay trở lại là con người lạnh lùng như ngày nào

Nó mặc áo trắng thắt thêm nơ màu nâu đỏ váy sọc caro nâu đỏ tóc nó xõa thẳng, nó không make up vì nó ghét giả tạo, nó chỉ thoa lên 1 lớp son dưỡng mặt dù vậy mà nét đẹp của nó vẫn không phai đi tí nào, nó mang thêm đôi giày đế cao màu đen nhìn nó càng xinh hơn.. Nó ngồi xuống ăn sáng đợi anh nó.

-Thức sớm vậy em - Max bước xuống thì thấy nó đang ngồi ăn sáng

-Thói quen của em mà.. Anh ăn sáng đi

-Ừ..

1 hồi sau họ ăn xong rồi chuẩn bị đi

-Con đi nha mẹ.. - nó và anh nó đồng thanh đáp

-Ừ.. đi học vui nha con

-Con đi nha mấy cô - nó cười vẫy tay

-Ừ.. con đi học ngoan nha - mấy cô cũng vui vẻ đáp lại

-Đi xe anh nha..

-Không.. Em đi với con "hắc mã" iu quý của em

-haizz bó tay em rồi, con gái mặc váy mà chạy moto

-Hừ... kệ em chứ

Rồi nó phóng chiếc xe nó đi với tốc độ chóng mặt, khiến cho anh nó cũng chóng mặt theo rồi anh nó cũng đi theo sau.. để vào trường G.S

Chương 16

-----Trường G.S-----

2 chiếc xe mui trần xám và xanh lá chạy vào giữa sân và bước xuống, đó là Shin và Ken 2 người này khiến cho không khí trở nên náo nhiệt, mấy cô nữ sinh cứ dán mắt vào họ mà la hét, tụi con trai phải đứng nhìn ghen tị nhưng cũng phải ngưỡng mộ vì gia thế cao quý khiến cho ai cũng phải tránh xa nếu không muốn bị phá sản trong vài tiếng

-Á á á á á anh Shin ơi, anh đẹp quá - NS 1

-Anh Ken dễ thương quá à, muốn làm bạn gái anh gê luôn - NS 2

-Ôi, 2 hoàng tử của lòng em - NS 3

-%^\$#@^&%^\$#!@%!(#@%#\$^&%%\$&%%\$

Mấy cô nữ sinh bu vây quanh họ, Shin rất khó chịu vì anh vốn ghét con gái rồi còn gặp mấy đám con gái này nữa. Bỗng có tia đen xẹt ngang qua họ chạy vào giữa sân "Két....." ai cũng trở mắt nhìn vì đó không phải là 1 chàng trai mà là 1 cô gái rất xinh đẹp nhưng cũng không kém phần lạnh lùng, họ rất bất ngờ vì 1 cô gái lại chạy chiếc xe moto lớn như thế, bọn con trai mất hình trái tim cứ dán vào nó mà nhìn

-Cô bé nào mà xinh thế??? - NS 1

-Xinh quá, xin sdt cô ấy mới được -NS 2

-Làm quen được không ta, dễ thương quá - NS 3

-\$#%\$#*^\$&%!#@*^%!(@*^!\$&%#!&

Nó vô cùng khó chịu bởi mấy ánh mắt thèm thuồng đó, nó liền liếc qua đám con trai khiến cho bọn con trai phải im bật, lúc đó Zee Byn và Lyn chạy ra đón Shin và Ken thì gặp nó đang đứng dựa trên chiếc xe moto giữa trường, bọn họ liền thụt lùi về sau, người run rẩy mặt tái mét, lấy tay ôm lấy má còn bầm tím của mình. Nó nhìn họ cười nhếch lên khiến cho bọn con trai phải xị máu mũi (Emi : hơi quá đó nghe chế... t/g: hê hê). Nhưng con Lyn vẫn gan dạ lấy lại bình tĩnh hùng hổ chống nạnh

-Còn dám vát mặt xấu xí của mày mà tới trường danh giá tụi này à... Biến

-Xấu xí???? há... chưa biết ai nha, mà vết bầm trên má cô đẹp đấy, muốn thêm 1 bên nữa không cho đồng đều

-Mày.... Nhưng tao nói trước anh Max là của tao, thứ bạn gái như mày chẳng đáng 1 xu

-Vậy sao... Nếu tao không đáng 1 xu vậy mày đến cái tát thôi còn không bằng

-Chết tiệt nhớ đó... Tao không tha cho mày đâu, rồi mày xem - Lyn nói rồi cùng 2 con bạn đi qua sang Shin và Ken

Lúc đó Max vừa tới, và Ris cũng tới luôn.. bọn con trai và con trai choáng tập 2... Nó thấy thế liền nói ôm vuốt ve Max

-Anh mới ngủ dậy rồi tới hả, biết em đợi anh này giờ không, ghét anh ghê !!! - Ai cũng há hốc mồm vì nó dám ôm Max vì không có ai dám lại gần Max giống như Shin vậy

-Xin lỗi em iu, bắt em đợi rồi - Max và nó 2 người đóng vai khiến cho Shin Ken Ris cũng phải cười

Lyn vô cùng tức giận vì cô thích Max từ năm lớp 10 nhưng cô không bao giờ nhận được sự quan tâm từ Max nhưng nó chỉ mới quen Max mà đã thân mật như vậy, Lyn quyết định sẽ không bao giờ để cho nó yên " Mày được lắm, để xem chị mày xử đàn em như mày ra sao???" rồi nó quay qua Ris

-Ngủ thêm tí nữa tới, tới sớm chi vậy

-Hê hê, xin lỗi nha tao ngủ quên đâu hay mày gọi tao đâu - Ris gãi đầu

-Đầu mày có chí sao mà gãi hoài, đồ heo ngủ

-Tao đánh cho mày không còn răng giờ nha - Ris giờ nắm đấm

Rồi 2 người đứng cãi nhau 1 hồi mới để ý là có 2 người đang đứng nhìn họ chết trân

-Chào anh Ken - Ris cười tươi

-Chào em.. Bữa nay nhìn em dễ thương lắm đó

-Hi anh quá khen

-Chào.. 2 bên má hết chưa - nó cười đều

-Nhờ cô nên còn dấu nhọt tới giờ, công nhận cô cũng tát mạnh nhỉ - Shin cười nhếch

-Tôi mà, thấy 3 con kia chưa, còn bầm tím thế cơ mà

-Khâm phục khâm phục cô rồi..

Zee và Byn bị lơ đi, 2 đứa nó tức lắm vì không ai được nói chuyện với họ hết, Shin và Ken là của Zee và Byn, họ không thể nhường 2 người này cho ai được

-Ê, 2 đứa mày là ai??? Sao mày dám nói chuyện với bạn trai của tụi này - Zee lên tiếng

-Thế cơ á, sao tôi không biết nhỉ, anh Ken anh có bạn gái hả... Ghét anh quá à - Ris chạy lại nhõng nhẽo với Ken khiến cho Ken đỏ mặt

-O, anh đâu có họ bám lấy anh đó chứ..... - Ken cũng đóng kịch theo Ris

-Thấy chưa, ai là của mấy người... Biến!! - Ris lạnh lùng nói

-Tao tuyệt đối không tha cho 2 đứa mày, đặc biệt là mày đó Bắ Bắ Bắ mày dám quyến rũ anh Max và anh Shin của tao, tao sẽ trả thù cho chuyện này... Đi - Zee ra lệnh cho 2 đứa kia rồi đi mất hút

-Cất xe ở đâu.... Để xe ở đây làm kiếng à - nó chỉ vào chiếc xe của mình

-À... Em đi thẳng quẹo phải là tới, anh cũng đi cất xe luôn.. Anh chỉ cho - Max hôn hờ

Nói rồi 5 người phóng xe vào bãi và đi vào lớp chuẩn bị vào học còn nó và Ris thì lên phòng hiệu trưởng để nhận lớp

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bắ Bắ Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

-----Phòng Hiệu Trưởng-----

"Cốc" "Cốc" "Cốc"

- Vào đi

"Cạch"

-Ô, 2 tiểu thư tôi đã nghe ba mẹ của 2 cô báo rồi, mời ngồi

-Dạ.....chào thầy nhưng thầy đừng gọi là tiểu thư này tiểu thư nọ, tụi em không quen thầy cứ kêu 2 em như những học sinh bình thường đi - Ris cười tươi

-Thôi được rồi, 2 em sẽ học lớp 11S lớp VIP nên chất lượng dạy rất tốt nên 2 em yên tâm

-Dạ, cảm ơn thầy

"Cạch" cô giáo chủ nhiệm của lớp tới - Thầy cho gọi tôi có chuyện gì không ???

-À... 2 em này là học sinh mới lớp cô đó, cô dẫn 2 em về lớp đi

-Dạ... chào cô - nó và Ris cúi chào

-Ừ, chào em đi theo cô nào - cô chủ nhiệm cười tươi vì lớp cô toàn là tiểu thư công tử không coi trọng ai, nay gặp 2 đứa này lễ phép như vậy cô cũng vui được phần nào

-Chào thầy, tụi em đi

-Ừ, 2 em đi đi

-----Lớp 11S-----

1 cảnh hỗn độn khiến cho nó và Ris nhìn thấy rất khó chịu, cô chủ nhiệm thì quen rồi nên không có gì... trong lớp đứa thì soi gương, đứa thì nghe đt, đứa thì phóng máy bay giấy, có đứa thì ôm ôm nhau hôn hít, rất khó chịu. Cô lên tiếng thì ai cũng ngoáy lại nhìn... Byn đang ngồi ngắm móng tay thì thấy 2 đứa hồi sáng thì cười gian tà, "chắc sẽ thú vị lắm đây, phải báo cho 2 chị Zee với Lyn mới được, 2 tụi bây tự vào hang cọp đó đừng có trách tụi tao" rồi Byn lấy đt ra nhắn với 2 nhỏ kia

-Các em trật tự, đây là 2 học sinh mới của lớp ta, mấy em nhớ giúp 2 bạn này nha, 2 em vào đi

-Ôi trời lại nữa, xấu xí ớn, chẳng đẹp bằng mình - NS 1

-2 đứa này dám chửi Tam Công Chúa tụi mình đó, dám nói chuyện với 3 anh hot boy của mình đó tụi bây - NS 2

-Chảnh chọe.... gớm - NS 3

-2 bé dễ thương quá, hên ghê 2 bé học lớp mình - NS 1

-2 bé mình mới gặp hồi sáng nè, hên quá - NS 2

##@!%&%\$#*^%\$@!#\$&^%

-Trật tự, 2 em giới thiệu đi

-Xin chào mấy bạn, mình là Trần Minh Thư mấy bạn cứ gọi mình là Ris cho tiện nha, 2 tụi mình mới bên Mĩ về nên có gì chỉ nha - Ris vẩy tay nháy mắt khiến ai cũng choáng váng

-Xin chào, tôi là Trịnh Lục Băng Băng gọi tôi là Emi được rồi - nó nói chuyện lạnh lùng với thái độ bất cần khiến ai cũng lạnh hết, căn phòng thật khó chịu, toàn mang hàn khí của nó..

-Được rồi, 2 em xuống bàn dưới đó ngồi đi

Nó và Ris đi xuống thì Byn bắt chân nó, nhưng bị nó đạp 1 cái thật mạnh, Byn đau điếng

-Bắt chân thì phải bắt lúc người ta không để ý chứ, tôi còn muốn bẻ cái chân cô ra làm 2 tôi mới vừa lòng đó, cẩn thận với tôi đi - Byn mặt trắng bệch không nói được gì, ai cũng há hốc mồm, mặt trắng bệch vì nó dám gây sự với Byn và Byn cũng chẳng nói gì cả chỉ cùm rúm quay đi mặt trắng bệch, mọi người biết là cô gái này không tầm thường không nên gây sự với nó..

-Thôi được rồi, mấy em học trật tự, tới giờ rồi, cô đi đây

Nó và Ris ngồi phịch xuống bàn nó thì cắm phone vào lấy laptop ra bấm, Ris thì ngồi lấy đt ra chơi game, đến tiết Hóa của bà cô "quỷ dọa xoa" ai cũng sợ mà 2 đứa nó cứ trơ trơ ngồi đó làm việc của mình, bà cô mặt đỏ hết viết ra 2 bài toán cực khó rồi chỉ vào 2 đứa đang ngồi làm việc của mình

-2 em mới vào kia, mới vào mà như vậy đó sao... em đeo tai phone lên giải 2 bài này cho tôi

Nó ngược mặt lên bình thường như không có chuyện gì, ai cũng nghĩ thầm là nó tới số rồi, bà cô này cho bài mà không làm được là chết với bà, ai cũng cười khúc khích vì bà cô này sẽ dạy cho nó 1 bài học vì dám chảnh chọe.. Nó nhìn chừng 5 phút rồi giải ra đây bâng, ai cũng trợn mắt vì nó làm được bài đó trong khi đó là bài nâng cao khó....

-Được chưa cô??? Em về chỗ nhá - Nó đứng đứng

-Ừ, em về đi, nhớ lần sau không được như vậy nữa.. Còn em kia lên đây cho tôi, tôi hỏi bài

~@#!^%#\$&*#*%#^%#^&\$#^\$@%#^\$

-Trời đất, bài đó mình chưa học mà nó cũng biết sao??? Thần đồng hã trời, cô hỏi khó vậy cũng trả lời được - Cả lớp đồng thanh, Byn cũng rất ngạc nhiên vì 2 đứa này quá thông minh

-Minh học hết từ khi mình bên Mĩ rồi - Ris cười như không có gì

-Thôi được rồi, em về chỗ đi

Rồi bà cô cũng giảng tiếp lớp học trở lại bình thường, bà cô lại giảng thao thao bất diệt rồi tới thêm 2 môn kia ai cũng đuối hết cuối cùng cũng tới giờ ra chơi

"Reng.....Reng" cả lớp liên tràn đầy sức sống và chạy xuống căn-tin để mua đồ ăn

-Ê ê, Emi tới giờ ra chơi rồi kia, ngủ đừ vậy đi xuống căn-tin thôi - Ris giục nó

-Ừ, đợi tao tí

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

-----Căn tin-----

Cảnh tượng đập vào mắt nó đầu tiên là cảnh mọi người đang chen chúc nhau để mua đồ ăn, rất ồn ào, nó vô cùng khó chịu nhưng nó đành phải chịu vì bụng nó đang biểu tình rồi, Ris kéo tay nó dòm qua góc lại để kiểm chỗ ngồi thì thấy Ken đang vẫy vẫy tay - Ris Ris đây nè... lại đây ngồi với tụi anh nè - cả căn tin im lặng quay lại nhìn 2 người, nó đang rất rất bức mình vì họ cứ dòm nó, Ris hiểu ra vấn đề liền hét

-RẦNH HOI MỖI CÔ LẮM HẢ.. BIẾN HẾT CHO TAO

Nguyên căn tin không dám hó hé 1 lời liền quay lại ăn xong phần ăn của mình để vọt cho lẹ về lớp. Nó và Ris đi lại chỗ ngồi của cả 3.. Ris liền thay đổi 360 độ

-Chào 3 anh..... -Ris cười tươi vẫy tay

-Ôi trời, thay đổi 360 độ dữ vậy - Ken chăm chú nhìn Ris

-Tại con Emi nên em mới vậy chứ đời nào em làm vậy

-Sao thế??? - Max ngạc nhiên

-Nó ghét đám đông lắm, nó mà khủng lên là nó còn hơn em gấp triệu lần đó...

-Mày mới nói gì, muốn nằm viện không - Emi giờ nắm đầm đe dọa

-Thôi thôi cho em xin - Ris lấy 2 tay che ngực

-Ê... làm gì mà nhìn tôi nãy giờ vậy - Emi nhìn Shin với anh mắt nghi ngờ

-Cô đẹp nên nhìn thôi - Shin nhếch cười... nghe xong câu đó... ai cũng sặc đồ ăn hết

"Ặc" "Ặc" -Cứu....cứu..cứu tao.... - Ken bị mắc nghẹn mặt tím tái, Ris vội vỗ 1 cái thật mạnh

"Bộp" "Bộp" -Hết chưa anh... anh không sao chứ.. anh có cần phải vậy không???

-Khụ....khụ..... cần chứ... nó có bao giờ khen ai đẹp bao giờ đâu. Anh đẹp thế này mà nó có bao giờ khen anh đẹp đâu chứ - Ken mếu máo

-Mày khủng à.. Bộ tao cũng cần phải khen mày sao.. Tao khen mày chắc mày nghẹn tập 2 rồi.. Thì cô ta đẹp tao khen thôi có cần nghiêm trọng vấn đề quá không??? - Shin cứ nói như không có chuyện gì

-Mày bữa nay hơi có vấn đề đó... mày chưa bao giờ cười mà sáng nay tao với Emi diễn mày lại cười.. Rồi giờ mày khen Emi đẹp.. Chập mạch hã mày??? - Max sờ trán

-Thôi thôi... máy anh ơi, được rồi.. em đi mua đồ ăn đây đói quá rồi... Emi mày ăn gì??? - Ris đứng dậy

-Bánh ngọt.. cafe đen - Emi cứ dán mặt vào đt

-Ừ... đề tao đi mua

-Con gái mà uống cafe đen sao??? - Shin nhìn nó

-Có liên quan tới anh sao???- nó ngược lên nhìn anh

"Xet" "Xet" 2 mắt nhìn nhau như 2 tia sét... đúng lúc đó Tam Công Chúa tới chỗ bàn của họ (3 mẹ đó đó chắc mấy bạn biết rồi ha) Zee định đồ cả khay đồ ăn lên đầu nhưng chưa kịp đồ thì bị nó nói cho câu chết điếng

-Chơi đánh lén sao?? Hèn thể cung.. Cũ rồi cung à.. trò mới hơn đi - nó lại dán mắt vào đt

-Sao mày biết???

- Tại sao tao biết thì không liên quan tới mày... giờ thì biến đi mùi mỹ phẩm của tụi mày làm tao nhợn quá khụ....khụ.... - nó vờ ho, 3 đứa đứng mà mặt đỏ hết tia đỏ hần lên trên mắt, Zee quát

-CHẾT TIỆT... ĐÁNH NÓ CHO TAO - mấy đứa đang ngồi ăn trưa nghe tiếng "Chị Hai Zee" gọi liền bật dậy vây quanh nó, Shin bật dậy định đánh nhưng bị nó cản

-Anh ngồi xuống, chuyện này tôi xử - nó bước ra khuôn mặt lạnh như băng chứa hàn khí ngập cả phòng, ai cũng thấy ngột ngạt.. Cả bọn nhào lên đánh cào xé nó, nhưng nó kịp né, không ai đụng nổi cọng tóc của nó cho tới khi con Zee tức quá liền lấy ghế xông tới đánh lên, Shin thấy bất an liền chạy tới đỡ

"BỐP" - Á á á á á á á á - con Zee hét vì anh bị chảy máu đầu.. nó quay lại thì thấy máu.. nó liền hét lớn

-Á á á á á á á á á á .... ba oi... - nó liền chạy tới ôm lấy anh rồi quay ra nhìn Zee... lại là ánh mắt của 11 năm trước khi người ba yêu quý của cô bị bắn chết, cô lại thấy máu... mỗi lần thấy máu cô lại như vậy, lại nhớ tới cảnh đó mà hét lên. nó liền chạy tới đánh Zee tới tấp... không ai dám can nó, Ris mua đồ ăn về thấy cảnh đó liền run rẩy, rót cả đồ ăn xuống đất, Ken thấy thế vội ôm lấy Ris vì cô chưa bao giờ thấy nó như vậy cả nên cô rất sợ.. không ai dám xông tới can, mặt ai cũng xanh mét hết.. Thực sự lúc đó nhìn Emi rất rất đáng sợ, Shin cũng rất bất ngờ

"Bốp" "Bốp" "Bốp" "CHát" "CHát" "Bốp" "Hu" - Sao mày dám đánh ba tao... mày dám đánh ba tao... tao đánh cho mày chết

-Á á á á tao tao xin lỗi đừng đánh tao nữa... đau .. đau quá... đừng mà.... - Zee khóc thét lên

-MÀY PHẢI CHẾT.... Híc Híc Híc - Max chạy lại vội ôm nó vuốt ve nó cho nó dịu đi

-Thôi thôi nào..... ngoan nào... không sao cả... anh hai của em đây rồi.. anh sẽ không làm em khóc nữa đâu.. nín đi nào... ngoan - Mọi người bắt ngờ vì bây giờ họ nhận ra là 2 người này không phải người yêu mà là 2 anh em .. Lyn sợ hãi vì đã gây sự nhầm người không biết sau này sẽ như thế nào nữa????

-Híc... Híc... Ba... Ba.. ba.....- Nó ngất lịm đi. Zee bật dậy đau đón nhìn thấy nó Zee liền lùi lại mặt hoảng loạn Byn và Lyn vội chạy lại đỡ

-Ê... có sao không vậy... đi nào.. đi bệnh viện

-Ừ... đi thôi mà ời.. tao không muốn gặp lại nó nữa - Zee run rẩy ôm lấy Byn rồi 3 người đi ra ngoài

-Emi... Emi.. mà y có sao không??? - Ris khóc ròng ôm lấy nó

- Anh không hiểu?? Nó đã được điều trị tâm lí khi ở Mỹ rồi mà, tại sao nó lại không hết??? - Max đau đớn nhìn nó

- Ý mày là sao??? Điều trị tâm lý??? - Shin nhìn Max

-Sau khi ba nó chết miễn nó thấy máu là nó lại vậy... ví dụ như mày là diễn hình mày đỡ chiếc ghế cho Zee đánh mày chảy máu.. nó thấy máu nó tưởng trọng lại cảnh 11 năm trước... lúc trước nó thấy máu mà nó hét ầm lên đánh tao muốn tan nát.. may mà có mẹ tao không thôi tao nằm viện rồi.. Mẹ tao cố gắng không cho nó thấy máu nữa.. nó đánh nhau cũng vậy... hạn chế đánh ra máu nhiều lắm nhưng đánh vậy đó mà ai cũng nằm viện là biết.. nó đánh ra nhiều máu không biết sao đây??

-Ồ... sao em ở bên Mĩ em có thấy nó đi tri liệu gì đâu???? - Ris ngỡ ngàng

- Kì vậy... anh nghe bà nói là nó trị liệu rồi chắc em không biết... Bà nói là nó trị liệu xong mấy năm rồi mà... không lẽ vẫn không có tác dụng sao??? - Max nhìn Emi nằm đó mà đau đớn

-Thôi dẫn Shin và Emi đi bệnh viện đi Max... tí tao xin 2 bây nghỉ 1 bữa cho.. - Ken nói

-Đề tao đi thôi... mấy bây vào lớp đi sắp tới giờ rồi đó... TỰ BÂY BIẾN HẾT CHO TAO - Shin bé Emi lên rồi quát cả bọn đang xúm lại nhìn nghe anh hét ho sơ chay vào lớp cả căn tin không còn ai ngoài họ

-Được không??? Đầu mày thế mà??

-2 bây lo thừa... tao không sao đâu.. đi đi Ris em cũng đi vào học đi.. Emi không sao đâu..

-Dạ... nhờ anh chăm sóc nó nha... có gì báo cho em và anh Max, Ken nha.. - Ris lau nước mắt

"Reng.....Reng...Reng"

Shin bế Emi ra xe của mình rồi chạy vào bệnh viện XXX

-Cô bé không sao đâu cậu chủ... chỉ là bị sốc tâm lý thôi... chỉ cần cho cô bé nghỉ ngơi là khỏe và đừng làm cho cô bé sốc nữa... ảnh hưởng đến sức khỏe đó??? - Bác sĩ ôn tồn nói

-Được rồi... bây giờ băng bó đầu cho tôi được chứ - Shin nhìn hăm dọa

-Ồ... dạ dạ... mời cậu đi lối này

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

-----Phòng VIP 1-----

Shin đang ngồi ngắm nó đang ngủ, nhìn nó giờ như 1 thiên thần tái thế vậy, anh cứ ngồi ngắm nó mãi thôi, nhưng anh bỗng giật mình tát vào má mình mấy cái -Shin mày sao thế??? Mày chưa bao giờ làm thế với con gái mà.. Tỉnh lại tỉnh lại đi

Nhưng anh cũng ngồi ngắm nó tiếp rồi nhớ lại chuyện ở căn-tin "không lẽ cô ấy bị tác động tâm lý nặng đến thế sao?? " anh cứ ngồi ngắm nó ngủ mãi rồi anh chợt ngủ thiếp từ hồi nào không hay.. 1 lúc sao nó tỉnh lại nó cảm thấy rất nhức đầu

-A... Ở đây là đâu vậy??? Ủa Shin sao ở đây, sao anh ta lại bị băng bó trên đầu vậy, và tại sao anh ta lại ngủ ở đây - bao nhiêu câu hỏi cứ xoay quanh nó... Nhưng nó thấy vậy nhưng chắc nó cũng hiểu vì sao nên nó không làm phiền lúc anh ta ngủ, nó ngồi dậy ngắm anh rồi nó chợt nhận ra đúng là anh ta rất đẹp cứ muốn nhìn mãi hèn chi anh ta được nhiều cô gái thích là đúng " Ở.... sao mình lại nghĩ như vậy... mình đúng là khùng rồi" nó vội néo vào má mình rồi nó bật dậy cố gắng không gây tiếng động và đi ra ngoài mua đồ ăn

Khi nó đi được 1 lúc lâu thì anh thức dậy, thì anh thấy nó đâu mất rồi, anh bật dậy thì thấy cái chăn đang ở trên mình "Chắc cô ta đắp chăn cho mình đây... Cô ta ít ra cũng có cái tốt đây chứ.. Ày da nữa rồi không được suy nghĩ vậy nữa!!!! chắc cô ta đi mua đồ ăn rồi,.... Áy hình như cô ta tới vờ ngủ mới được " (có cần phải làm thế không anh ==")

"Cạch" nó mua đồ ăn đi vào... thì nó thấy anh vẫn còn ngủ nên không làm phiền, nhưng nó chợt nhận ra là cái chăn nó đắp cho anh ta rớt xuống đất, nó liền cười

-Ngủ ngon nhì, thức đi vờ ngủ cũng phải có nghệ thuật chứ, làm cho người ta dễ nhận ra quá, không vui tí nào

-Cô hay nhì, sao biết tôi vờ ngủ

-Thì tôi mà, con Zee đi đằng sau tôi không một tiếng động mà tôi còn nhận ra hướng gì anh tôi không biết anh đang giả vờ

-Hay thật, mà cô sao rồi không sao chứ

-Còn hỏi thăm tôi sao... Đầu anh như vậy còn nặng hơn tôi anh không lo mà lo cho tôi, tôi không sao đâu, đầu anh sao rồi, bị mề trán nứt sọ hay gì chưa??

-Nhờ tôi cô mới được thế mà còn nói thế à, đúng là làm ơn mắc oán..

-Ai nhờ anh đỡ cho tôi chứ??

-Thì..... - anh gỡ đầu

-Thì sao nào.....???

-Thôi thôi rồi, đưa đồ ăn cho tôi - anh vội đánh trống lảng để che đi cái mặt đang đang dần đỏ lên (chắc anh mắc cỡ hí hí; Shin : Ờ mới nói gì thế ???)

-Đây... ăn đi - nó đưa cho anh cái hamburger

-Sao giờ này tại nó chưa tới nữa???

-Anh nói ai???? - nó đang nhòm nhòm cái hamburger

-Thì Ken Max với Ris đó...

-Anh đàn à!! Mới có 10h50 mà tới gì, 11h30 mới tan học mà

-Cô dám nói tôi đàn sao??? Tôi đàn chắc cô thông minh hơn tôi chắc

-Tất nhiên rồi, nếu tôi không thông minh hơn anh thì tôi nói anh đàn làm gì,, đúng là tăng băng đàn... hahahahahaha - nó bật cười 1 cách thoải mái

-Còn cô chắc khác tôi chắc, đúng là tăng băng bác cực

-Tôi bác cực chắc anh nam cực rồi ha....

-Thôi thua rồi, cãi hoài mệt quá, mà sao chiếc xe moto của cô ấy, cô có ở đâu mà sao tôi chưa thấy bao giờ???

-Thích nó rồi à.... Tôi tự thiết kế đấy

-Cô thiết kế sao???... tôi ngạc nhiên đấy

-Tôi thích tốc độ nên tôi muốn có 1 chiếc xem oto của riêng mình, nên tôi thiết kế mang đặc trưng của riêng tôi

-Màu đen ư... không giống con gái tí nào

-Ừ, tôi thích màu đen mặc dù tôi rất sợ bóng tối nó đen không thể thấy lối thoát cho riêng tôi... nhưng tôi thích ở trong tối hơn.. Kỳ lắm phải không???- nó nói mà khuôn mặt đờm buồn, anh thấy vậy nên không muốn nói sâu hơn

-Emi nè, cô giúp tôi 1 việc được không???

-Chuyện gì, mới quen tôi mấy ngày mà nhờ tôi giúp rồi, bị tôi tát nên chập mạch hả

-Tôi không đùa đâu, chuyện này nghiêm trọng đó, giúp tôi đi

-Haizz chuyện gì, nếu tôi giúp được thì giúp vì anh là bạn anh tôi nên tôi mới vậy đó, chứ nếu không tôi cho anh nằm viện tiếp rồi đó... Nói đi

-Cô.... cô...

-Sao nói đi... áp ứng hoài thế???

-Cô làm... bạn gái... tôi nha

Bạn đang đọc truyện *Tăng Băng Bác Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

-CÁI GÌ.... TẠI SAO TÔI..... um um- anh vội bịt miệng nó lại

-Nhỏ thôi, làm gì mà lớn tiếng thế, tôi không có điếc

-Tại sao chứ.... anh ghét con gái lắm mà... tại sao lại kêu tôi làm bạn gái anh chứ.... tôi cũng rất ghét con trai như anh.. anh biết mà

-Thì giúp tôi đi, mẹ tôi bắt tôi phải đính hôn với người mà mẹ tôi sắp đặt nhưng tôi không thích... tôi thậm chí còn chưa biết mặt cô ta nữa là... giúp tôi đi để mẹ tôi hủy hôn...

-Ôi trời, tôi mà giúp anh thì còn đâu nữa biệt danh "Lạnh lùng" đây

-Giúp tôi đi...

-Cũng được thôi, nhưng có 1 điều kiện...

-Nói....

-Anh phải làm osin cho tôi, suốt thời gian tôi quen anh

-Nhưng....

-Nhưng sao??? Không muốn à, không thích thì thôi vậy

-Thôi được... nhưng cô tuyệt đối phải nghe lời tôi, nếu không hợp đồng sẽ bị hủy bỏ và tôi sẽ phát tán tin đồn về bang Black

-Anh dám sao....

-Bộ tưởng tôi không dám hả.. Sao ????

-Thôi được, nhưng cần có vật làm chứng "Xẹt....xẹt" - nó lấy cây viết không xóa được nó mới mua viết lên tay anh chữ X để làm dấu

-Cái gì đây???

-Vật làm chứng... không xóa được đâu.. mà giao dịch này tuyệt đối không được tiết lộ cho ai biết hết

-Được thôi, bây giờ cô chính thức làm BẠN GÁI của tôi

"Rầm" cánh cửa bị Ris tung cước khiến cửa muốn rớt ra khỏi tường

-CÁI GÌ... cậu làm bạn gái của anh ta sao???

-CÁI GÌ... THẬT HÃ - Max và Ken cũng rất bất ngờ, 2 người này người thì cực ghét con trai người thì cực ghét con gái tự nhiên lại làm người iu của nhau, (2 người này hợp lại chắc panh xác quá ~.~)

-Thì sao??? Có gì mà la lớn thế.. thì làm người iu nhau thì có gì to tát, phải không Shin?? - nó nói rồi liếc mắt đưa tình qua anh, anh cũng rất bất ngờ nhưng đành diễn theo thôi

-Ô MY GÓT "Rầm" "Rầm" "Rầm" - cả 3 nghe xong xũ tại chỗ

-Hahahahahahahahaha - 2 người kia ôm bụng cười sặc sụa, 3 người đứng dậy mặt đỏ bừng bừng

-SHIN EMI... 2 người chết với tội này yaaaaaah - cả 3 xông vào đánh

-Xi tốp..... Shin đang bị thương không thấy sao mà xông vào đánh vậy hả

-Ôi trời oi... anh Ken oi.. chắc em lên máu mà chết với nhò này mất

-Chắc 2 anh không vậy quá à.... thằng Shin 1 hồi mày chết với tao - Ken và Max chạy lại lôi Shin đi

-Ồ.... ơ... buông tao ra 2 thằng kia.. buông ra..... - Shin bị lôi xệch xệch ra khỏi phòng

-Còn mày đi với tao... kì này là mày không sống nổi với tao đâu

-Ồ....ơ tha cho tao đi mà - nó lấy 2 tay che ngực lắc đầu liên tục

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

-----Tại ngôi nhà trên đồi của bang Zeus-----

"Phịch" Ken và Max ném anh xuống như bao gạo khuôn mặt đặng đặng sát khí

-Ahsssss.. biết đau không hả 2 thằng kia, tao mà hết rồi là 2 đứa mày coi chừng tao đó

-Im.. mày khia ra mau, tại sao mày quen Emi/ em tao???

-Thì tao thích nên tao quen thôi, có gì mà tát?

-Tính của nó tao biết rõ... mày làm đi nó nên nó mới chịu quen mày phải không??? Khai ra mau... - Max nắm áo anh

-Từ từ coi, nhả áo tao... ahsss tao đâu biết, tao nói vậy đó thì nó đồng ý thì quen...

-Thiệt là mày không có làm đi Emi phải không??? Tao mà biết là tao với Max không tha cho mày đâu

-Biết rồi, khổ quá nói mãi...

-Mày mà bắt nạt nó là mày chết với tao đó biết chưa??? Em gái tao mà nói gì đi, là mày chuẩn bị có chuyến vào nhà xác đó.

-Tao không biết là tao bắt nạt em mày hay em mày bắt nạt em tao nữa...

-Được thôi, dù sao cũng chúc mừng mày ha.. ráng giữ đó - 2 người vỗ vai anh.. anh chợt cười 1 nụ cười ảm áp.. Liệu chuyện này là để giúp cho cuộc đính hôn được hủy bỏ hay là mục đích.....

-----Nhà của Emi & Max-----

-Khai ra mau, tại sao mày quen ông đó - Ris chỉ thẳng vào mặt tra khảo

-Thì ông thích tao, tao quen, có gì lớn lao???

-CÓ..... mày tính khí vậy mà quen cha đó sao??? Tao thật hết nói nổi mày rồi, mày từng tát anh ta 2 bạt tay mà mày không nhớ sao???

-Nhưng giờ thì thích rồi, nói nhiều quá... Tao mệt để tao ngủ

-Tao hết nói nổi mày rồi, tao đi về - Ris nói rồi lôi cặp ra khỏi phòng..

Nó tắt đèn, căn phòng trở nên tối hơn bao giờ hết, nó nằm ngửa ra nhìn lên trần nhà suy nghĩ cái gì đó rồi ngủ thiếp đi, hôm nay nó gặp rất nhiều chuyện khiến cô vô cùng mệt mỏi..

-----Nhà của Zee-----

-CHẾT TIỆT á... đau - Zee đang nằm trong phòng, cô bị nó đánh cho tan nát mặt thì bầm dập tay chân trầy xước

-Con nhỏ đó không thể coi thường nó được, tao không ngờ nó là em gái của Max mới chết chứ đúng là đáng ghét mà - Lyn rất tức giận và cũng có chút lo sợ vì cô ta biết cô ta đã kiếm chuyện nhằm người...

-Ừ, không biết sau này chúng ta ra sao nữa, em lo quá 2 chị ơi - Byn run rẩy

-Tại sao mình phải sợ, nó chỉ là em gái Max thôi, có gì phải sợ, tao là tao sẽ không để yên đâu, vì nó mà anh Shin bị chảy máu như thế nếu ảnh không đứng đỡ cho nhỏ đó thì anh ấy bây giờ đâu có bị thương

-Vậy mình làm sao giờ chị???

-Mình phải cho nó sống không bằng chết khi nó dám động tới Tam Công Chúa tụi này... - mặt Zee đánh lại lấy đt gọi cho quản gia của mình - Ông tìm hiểu cho tôi người tên là Trịnh Lạc Băng Băng và Trần Minh Thư ngày mai phải có cho tôi đó....

-Kỳ này mày chết với tao Ris à.... - Lyn cười gian tà

-Tao sẽ không để yên cho mày đâu, mày phải quỳ xuống xin tao... Emi

Chương 22

"Reng.....Reng...."

-Alo.... - nó đang ngủ ngon lành thì bị ai đó gọi làm phiền

-"Chị Emi êu vầu oi... em trai chị về rồi nè.."

-Giờ này biết chị đang ngủ không hả, đang mệt mà bị làm phiền hoài bức mình

-"Thôi mà chị êu, nhớ chị muốn chết luôn nè... tối nay chị qua căn cứ của mình nha, có tiệc đó, "người ấy" của em cũng về nữa.....nha nha chị"

-Thôi được rồi, mệt quá chị cúp máy đây, tối chị sang "Cúp" Haizzz chết tiệt, ngủ mà cũng bị làm phiền

-Emi ơi, anh vào được không??? - Max gõ cửa

-Haizzz nữa rồi, anh vào đi...có chuyện gì không anh???

-Bộ chuyện đó là thật sao Emi???

-Nữa sao, hết Ris tới anh, thì là thật đó.....rồi sao??

-Anh không tin nổi em như vậy mà....

-Như vậy là sao.. em cũng muốn thay đổi tính cách mình 1 chút thôi..

-Haizzz thôi thì chiều ý em vậy, em đói bụng không??? Anh kêu người làm đồ ăn cho em

-Ừm.. em cũng đang đói, anh gọi dùm em đi

-Ừ...

"Reng.....Reng"

-Alo...

-"....."

-Nói gì đi chứ??? Chết tiệt

-"Dám nói với bạn trai như thế à???"

-Anh câm như hến sao tôi biết là ai... Anh nói chuyện tôi thấy nực cười quá

-"CÔ..... Thôi không nói nữa, lưu số này đi"

-Sao anh biết số tôi???

-"Thì tôi xin của anh cô, có gì đâu"

-Mệt quá... được rồi gọi tôi có gì không???

-"Tối nay cô đi với tôi.."

-Không được... Tối nay tôi có việc

-"Việc gì quan trọng hơn là đi với tôi chứ???"

-Hôm nay tôi phải đón đàn em của tôi về nước

-"Chuyện đó quan trọng sao???"

-Đúng... họ là người tôi tin tưởng nhất nên tôi không bỏ dịp này được

-"Vậy sao... vậy thì tôi đi với cô"

-Anh điên sao???

-"Bang tôi với bang cô liên minh với nhau mà, tôi có gì mà không đến được.. Ken và Max sẽ đi chung... được rồi chứ???"

-Ahssss, bực mình được rồi..

-"Tối anh sẽ qua rước em nhá, bye em iu "

-Gớm thế...

-"Làm giả hả em?? Có nhiều người mơ còn không dám, cô được mà còn chảnh à??"

-Thì sao.. Anh làm đi được tôi chứ..Thôi tôi đi ăn cơm, từ khi về nhà tới giờ chưa ăn nữa...

-"Ừ...Em ăn nhiều vào nhé..."

"Cụp"

-Ồ... này... đúng là...Hi - nó bật cười nó cảm thấy hình như câu nói lúc này là thật "Thôi đi..chắc mình khùng rồi mình làm bạn gái để giúp anh ta hủy hôn thôi", nhưng nó đâu biết bên kia anh đang đỏ cả mặt bên đó kia (Chắc yêu người ta rồi nói đại đi anh ơi; Shin : đừng có xúi đại tôi, lo mà viết truyện đi)

-Anh nghe nói 2 đứa em thân cận của em về nước rồi sao???

-Dạ.... nó mới gọi em hồi nãy.. - nó nhồm nhoàm thức ăn

-Anh cũng có nghe nói, Shin mới gọi anh...

-Sao anh ta nhanh vậy.. em mới nói chuyện đây mà nói rồi...???

-Em mới nói chuyện đt với Shin sao???

-Ừm... anh ta rủ em đi chơi hay đi đó mà em nói không đi được em nói em đón 2 đứa em mình về nước nên anh ta biết rồi đòi đi theo

-À... Ra thế hèn gì thằng đó rủ anh với Ken tối nay đi..

-Ừm... Tối nay mình đi chung... anh ta nói sẽ qua rước em

-Công nhận mới quen đây mà thăm thiết quá ha

-Quen mà anh... anh cứ đùa thế, quen nhau phải vậy thôi.. anh ăn nhanh đi anh...

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bắng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

-----Tối 7h30 tại nhà Emi & Max-----

-"Chị tới chưa, mọi người tới đủ rồi đó chị, đang đợi chị đó"

-Ừ, chị tới liền nói mọi người là đợi chị 1 tí chị tới liền..

-"Dạ...tụi em đợi nha chị"

"Cụp"

-Đáng ghét, làm đi mà chưa tới nữa?? - nó lấy đt gọi cho Shin

-Em gọi nó coi, sao chưa tới nữa haizzz - Max cầm đt thờ dài

-Không biết mọi người đang ở đây đợi hay sao á?? - Ris bực mình vì cô rất ghét phải đợi

-"Gi thế em iu"

-Em iu khi mốc anh á... sao chưa tới nữa, em đợi này giờ rồi đó, em và mọi người đang đợi anh đó biết chưa???

-"Rồi ...rồi... anh tới nè" - Shin đi vào phòng khách cười..

-Ahsssssssss "Véo..... Bụp" - nó bực quá ném luôn cái đt vào anh nhưng bị anh chụp lại

-Sao ném anh?? Hên cho em là anh chụp được đó

-Bể luôn cũng được..... Anh biết mọi người đợi này giờ không... em ghét phải đợi lắm đó.. Đáng ghét

-Thôi mà, anh hứa hông tới trễ nữa được chưa?? - anh nắm tay nó

-Mơ đi... xí. - nó hất mặt qua chỗ khác rồi đi

-Ơ...ơ... đợi anh với - anh đuổi theo thì bị 3 người kia kéo lại

-Tới rồi quên tụi này rồi ha - Max nhìn anh đầy sát khí

-Quen Emi là quên tụi này rồi ha.... - Ken giờ nắm đấm

-Anh biết là em đợi này giờ không hã.. tụi em tính đi trước mà Emi không cho đó.... tụi em mà trễ là em kêu nó đánh anh nằm viện đó nghe - Ris chỉ tay vào anh

-Thôi thôi... xin lỗi được chưa... giờ đi thôi

Mọi người lấy xe của mình ra ngoài cổng chuẩn bị đi

"Bụp"

-Xe anh đâu... qua xe anh mà đi - nó chuẩn bị đi thì anh bắt ngờ ngồi lên xe nó

-Quán gia chờ anh tới mà.... đâu anh còn băng bó thế này mà bắt đi xe moto sao???

-Vậy thì anh qua xe của Ken hay anh Max mà đi, đi xe em chi???

-Không thích, muốn em chờ anh... nhanh đi trễ kìa

-Ahssssssssssss..... bực mình, bám chắc dơ em đi nhanh đó... tại căn cứ xa.... đi thôi mọi người - nó nói rồi vọt xe đi trước rồi lần lượt mọi người đi theo.. nó vẫn chạy đầu tiên như mọi khi..

-Công nhận cô chạy cũng nhanh quá nhì....

-Tôi chạy thế là chậm đấy... anh khôn nhì dám đi xa quán gia chờ rồi kêu tôi chờ tới đó rồi mọi người gặp thế nói sao đây bang chủ?

-Thì cứ nói tôi là người yêu cô

-Ahsssssssss.. anh đang giết tôi đấy biết không??? Vì anh mà tôi phải chịu cảnh như vậy nè.... kêu anh anh em em thật tình tôi rất ghét, không thoải mái chút nào

-Thì giúp tôi đi, dù sao tôi cũng làm osin cho cô mà

-Không biết tôi làm osin cho anh hay anh làm osin cho tôi đây.... mệt mỏi với anh quá... ngày mai anh chết với tôi..

-Cô..... được, cô nên nhớ là cô nghe lời mọi thứ từ tôi

-Tôi chán anh quá.... không biết tại sao tôi lại đồng ý không biết???

-Sao nó chạy nhanh dữ vậy - Max than vãn vì bị nó bỏ xa

-Nó thích tốc độ nên nó chạy thấy ghê lắm... có khi nó chạy mà cây chỉ số lên maximum luôn á - Ris phân trần

-Kính dị thể - Ken ngạc nhiên vì tốc độ kinh khủng của nó chạy

-Lúc nào nó bực là nó chạy nhiều đó đó.. có lần em đi nhờ xe nó đúng lúc nó bực mình nó chạy mà em muốn ỏi luôn..

-Không biết nó là người hay là quỷ nữa, con gái thì thích màu đen chạy xe khủng rồi còn chạy với tốc độ kinh khủng nữa, thật không biết anh nên gọi nó là em gái anh hay em trai anh đây - Max lắc đầu

----Quay trở lại Emi và Shin nha----

-Tôi chưa vậy... sao xa quá, xa hơn căn cứ bang của tôi nữa - Shin than vãn

-Tỉ nữa.... Tôi đi với tốc độ này thường là nửa tiếng mới tới

-Lâu thế...

-Tại sao anh lại chọn tôi để giúp anh không phải là người khác.... người khác tình nguyện nhiều lắm kìa sao không chọn???

-Tôi không thích họ.... chỉ là lũ hám trai thấy ai đẹp trai hay giàu có là sấp dồ

-Anh tự nhận anh đẹp trai sao??? Tự tin quá đấy

-Tất nhiên... mà sao anh nói như anh hiểu rõ quá vậy

-Tôi từng như vậy mà - anh nói bỗng anh chợt buồn khi nhớ lại quá khứ đó

-Thôi... tôi không nói sâu vào đâu... chắc anh đau lắm ha

-Ừ... tất nhiên rồi

-Thôi tới rồi kìa... xuống đi

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Trước mặt nó và anh là căn biệt thự màu đen, nhìn rất u ám giống như cái tên của nó.. Black, nó nhìn 1 hồi lâu rồi cười nhẹ

-Làm gì mà nhìn rồi cười thế???

-3 năm rồi tôi không tới đây, lúc trước đây là nơi mọi những buồn bực khó chịu đều được giải tỏa.. thật sự tôi rất nhớ nơi này - nó đứng nhìn rồi mỉm cười còn anh thì đang choáng với nụ cười của nó, như 1 thiên thần 1 nụ cười nhẹ nhàng nhưng rất ấm áp, tim anh bỗng chợt đập loạn nhịp "thích thích.....thích thích" "Sao tim mình lại loạn khi thấy nụ cười của cô ta, không phải không phải chắc mình bệnh rồi phải đi bệnh viện khám thôi"... 1 lát sau thì 3 người kia đến

-Ma rượt mày hã con quỷ xù... biết tao đuổi theo mày mệt lắm không??? - Ris hét

-Con gái gì đâu mà chạy ghê quá vậy??? - Ken, Max than vãn

-2 đứa mày thôi nha.. ý đồ ăn hiếp à... tao bị thương nhưng còn xử 2 đứa mày nằm viện được đó nha - anh giờ nắm đầm dọa

-Thôi không cãi nữa... - nó đội nón rồi đi mở mã cổng rồi cùng mọi người bước vào. Đi vào trong sân mọi người rất bất ngờ, Ris cũng vậy vì khi cô vào bang là lúc cơ bên Mi thì cô chỉ biết bar của nó chứ chưa có nghe nó nói về căn cứ của nó.. An ninh rất chặt đến con kiến đi vào cũng bị bắn cho chết (hơi bị lố =]]) khi đi đến cửa biệt thự thì có 2 tên vệ sĩ chặn lại

-Mặt khẩu??? - nó kéo áo mình xuống lộ ra hình xăm hoa hồng đen.. 2 tên đó thấy liền cúi đầu

-Xin thứ lỗi Chị hai..... Chào mừng chị Hoa Hồng Đen về nước, tại em có nghe nói là chị đã về từ hôm kia..

-Ừ.. Mọi người đông đủ hết chưa???

-Dạ... đủ hết rồi chị cả 2 người kia cũng vậy mời chị vào.. còn những người này là...

-Đây là Ris tí ti và những người ở bang Zeus đến đây để làm quen với mọi người.. Chị thấy an ninh ở ngoài tạm ổn định nên cho gọi mấy đứa vào hết đi... để chị giới thiệu cho mấy đứa biết rõ luôn rồi vui về 1 tí sau đó hãy ra trực tiếp

-Dạ... để em gọi mọi người.. mời chị và mọi người vào - 2 người mở cửa cho họ vào.. trước mặt nó là 2 hàng người đối diện nhau xếp dài đến cầu thang đang cúi đầu..

-CHÀO MỪNG CHỊ HOA HỒNG ĐEN VỀ VỚI CĂN CỨ BLACK A!!!!!!!!!!!!!! - nó cùng mọi người đi đến cầu thang.. đó là quy định của bang khi người lãnh đạo về với căn cứ đó là thể hiện sự tôn trọng tôn kính người lãnh đạo mà bắt buộc ai cũng phải thực hiện khi là thành viên bang Black

-Cám ơn mọi người đã chào mừng chị.. cũng 3 năm rồi chị không gặp mọi người, khung cảnh cũng không thay đổi tình hình bang vẫn ổn định.. chị rất hài lòng và chị đã mở rộng bang của mình sang Mĩ và chị đã thu thập 1 người vào bang người đó là cánh tay phải của chị, đây là Ris tí ti

-Chào mọi người chị tên là Ris.. rất vui khi được gặp mọi người, chị vào bang khi chị hai của mọi người ở bên Mĩ nên mọi người ở đây chắc hẳn là không biết chị.. nhưng bây giờ chúng ta gặp nhau rồi có gì chúng ta giúp đỡ lẫn nhau nha - Ris vẫy tay cười thật tươi khiến ai cũng phải ngây ngất với khuôn mặt tựa thiên thần của cô.. mọi người vỗ tay rất nồng nhiệt để chào mừng chị ba của bang

-Còn đây là 3 người ở bang Zeus liên minh với ta chắc mọi người cũng biết.. cho nên 2 bên bang ta có gì thì giúp đỡ lẫn nhau nhưng tuyệt đối không được kết hợp để đi gây sự.. chị sẽ không nương tay với những trường hợp đó đâu

-DẠ!!!!!!!!!!

-2 đứa kia đâu rồi.. ra đây

-Dạ.. - 2 người bước ra khỏi đám người đó chính là.....

Giới thiệu nhân vật mới :

Vương Bảo Trinh (Ely) 17t

là tiểu thư của tập đoàn Vương Kim... người mà Emi vô cùng tin tưởng, và Ely rất yêu mến Emi, nó là người đã khiến cho Ely thoát khỏi sự ràng buộc của gia đình để sống với tính cách của mình muốn.. võ thuật và vũ khí thì được nó đào tạo nên rất giỏi tính tình thì đáng yêu thân thiện nhưng rất thất thường và đừng bao giờ làm Ely tức giận.. khủng khiếp lắm IQ : 195/200

Hàn Chí Vinh (Zen) 17t

là công tử của tập đoàn dầu khí... cũng là người nó tin tưởng là người yêu của Ely, rất mến Ely và Emi, võ và vũ khí thì học chung với Ely được Emi đào tạo nên cũng không kém gì Ely có khi hơn nữa nhưng thua nó.. tính tình thì hơi lạnh lùng nhưng với Ely và nó thì hoàn toàn khác và cũng đừng bao đụng tới Ely với nó... thương tất suốt đời không chừng nữa IQ : 195/200

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực A!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Bước ra là 2 người đó chính là Ely và Zen... 2 người này là thân tín của nó là 2 người duy nhất nó tin tưởng, họ gặp nhau từ năm họ 13 tuổi lúc đó nó nhất quyết không chịu sang Mĩ vì nó không muốn xa anh và mẹ nó rồi trong 1 lần nó đi dạo thì nó thấy 2 người này bị 1 đám đánh đập nên nó ra tay cứu 2 người này.. họ bị gia đình 2 bên ngăn cản vì Ely bị ba mẹ sắp xếp cho 1 cuộc đính ước không tình yêu chỉ vì muốn cho tập đoàn Vương Kim của họ được phát triển và ba mẹ Ely biết điều này liền cho người ra tay đánh Zen vì gia đình Zen vốn có mối thù truyền kiếp với nhau nên họ nhất quyết phản đối chuyện Ely và Zen qua lại với nhau, từ đầu nó không quan tâm gì chuyện của 2 người này, nó chỉ muốn cứu người rồi xong chuyện nhưng 2 người này nhất quyết đòi đi theo nó và nhờ nó giúp đỡ và cứ như vậy nó chột xiêu lòng rồi nó đồng ý giúp 2 người này và nhờ nó mà gia đình 2 bên đã xóa đi mối thù đó và nó cho 2 người này vào bang của nó tất nhiên là được nó đào tạo rất kĩ lưỡng và chỉ trong vài tháng 2 người này tiến bộ vượt bậc so với những người khác nhờ sự huấn luyện của nó và chăm chỉ luyện tập.. 2 người này đã giúp nó rất nhiều, về việc nó thì nó không muốn đi Mĩ nhưng nhờ có Ely khuyên nó mãi nên nó mới chịu đi Mĩ và 1 năm sau nó đi Mĩ cùng với Ely và Zen để luyện tập nhiều hơn.. năm nó 15 tuổi thì Ely và Zen đi qua Anh và 2 năm sau Ely và Zen nghe tin nó trở về VN thì họ liền sắp xếp công việc và bay về VN để gặp nó... bây giờ họ đã gặp nhau, Ely không kìm nổi liền chạy đến ôm lấy nó

-Oa....oa.... Sư phụ ơi... em nhớ sư phụ lắm.....hức hức

-Sur phụ cũng vậy sur phụ nhớ em lắm - nó cũng ôm lấy Ely.. nó cũng rất mừng vì thật sự nó rất nhớ 2 người này

-Sur phụ sao??? - Ken ngạc nhiên

-Ừ.... 2 người này lúc trước luôn đi theo nó nhờ nó giúp chuyện của họ suốt mấy tháng... bây giờ trở thành thân tín của nó - Max ghé vào tai Ken nói nhỏ

-Ồ em mày hay thiệt...

-Thôi nào không khóc nữa... bây giờ không còn là sur phụ nữa, xưng hô bình thường đi dù sao cũng bằng tuổi với nhau mà

-Ok Emi.... - nhỏ Ely ra dấu hiệu Ok

-Zen nhớ Emi lắm - gã Zen chợt ôm nó khiến nó hơi bất ngờ nhưng cũng quen, anh đứng đó thấy thế bỗng anh thấy khó chịu anh chợt cau mày lại tỏ ra không hài lòng

-Ừa.. mình cũng nhớ Zen lắm. Zen với Ely dạo này khỏe lắm phải không???

-Ely nhớ lắm luôn.... Zen cũng vậy nữa - nhỏ Ely trả lời

-Thôi được rồi.... Bây giờ thì tất cả mọi người trong bang cuối cùng cũng đã tụ họp lại với nhau.. hãy mở nhạc lên ăn mừng nha mọi người - nó ra hiệu cho DJ mở nhạc.... và nhạc nổi lên mọi người cùng nhau nhảy múa ăn uống tung bừng, nó cùng với mọi người cùng nhau ăn uống rất vui vẻ, Max Ken và anh cũng từ từ làm quen với được Ely và Zen nhưng bỗng nó bị anh kéo ra ngoài

-Ừa... anh Max ơi, Emi bị anh Shin kéo đi đâu vậy???- Ely ngơ ngác nhìn

-Chắc có chuyện gì rồi Hi.... - Max chợt cười gian

-Này... này... anh buông tôi ra coi - nó vùng vẫy nhưng không được anh nắm tay nó quá chặt

-.....

-Này... sao thế hả??? Tự nhiên lôi tôi ra đây là sao

-Tại sao cô lại ôm gã đó??

-Thì anh em của tôi bạn bè của tôi... tôi không có quyền ôm người khác hay sao mà anh lại trách móc tôi

-Tôi không thích... cô không được làm thế nữa, dù cho người đó là bạn bè của cô,.....

-Nữ cũng không cho luôn sao??? - nó nhún mày

-Ừ... thì... được nhưng nam thì không được.. cô phải làm theo đó.. điều kiện giao kèo..

-Ahssssssss.. chết mất quá, thôi được rồi.. Tôi mệt anh quá tôi đi đây....

-Khoan đã..... - anh chợt nắm lấy tay nó kéo lại

-Gì nữa đây???

-Cô nhắm mắt lại đi tôi cho cô cái này.....

-Tại sao tôi phải nhắm mắt???

-Nhắm mắt lại cô phải tuân theo mọi yêu cầu của tôi... "ĐIỀU KIỆN GIAO KÈO"

-Tôi ghét nhất là 4 từ đó - nó nhắm mắt lại... nó cảm giác là như bị lấy nón ra vậy

-Anh dám lấy nón tôi ra lỡ mọi người thấy rồi sao????

-Từ từ..... Xong rồi sờ vào thử coi

-Anh...anh... đeo mặt nạ cho tôi????

-Tien cho cô khi gặp đàn em của mình thôi.. cái mặt nạ này tôi tự tay làm đó giữ cho cẩn thận... về nhà hả coi.. Thôi vào với mọi người thôi - anh chợt cười thật tươi kéo lấy tay nó vào trong nó chợt đứng hình vài giây, nó choáng với nụ cười đó, nụ cười đó khiến cho nó cảm thấy ấm áp lạ thường... Vào trong ai cũng bất ngờ vì nó đeo mặt nạ thay vì đội nón như thường ngày

-Wow... mặt nạ đẹp thế ở đâu ra vậy mậy??? - Ris ngạc nhiên

-Ừ ừ đúng rồi đâu ra vậy - Max Ken Ely và Zen

-Tôi cho nó đẩy - anh nắm tay nó trả lời

-À.... hiểu rồi nha hề hề - 4 người nhìn anh và nó cười 1 cách không bình thường, nó bỗng thấy sắp có chuyện rồi đây

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

-Mấy bây nghĩ gì mà nhìn mặt tụi bây ghê quá vậy??? - nó ngơ ngác

-À... có gì đâu chỉ là Emi bây giờ đang yêu rồi - cả 4 đồng thanh khiến cho nó chột đồ mặt nhưng nhờ bị mặt nạ che nên không ai thấy

-Tất nhiên tụi này đang yêu rồi.. tụi này đang quen nhau mà không nhớ sao???? - anh nắm tay nó giờ lên cho mọi người thấy

-Hả vậy là thiệt luôn sao?? Tưởng giỡn chứ - Zen ngạc nhiên

-Chuyện này sao giỡn được.. - anh cười đắc ý

-Ủa sao nãy giờ nó không phản ứng gì hết vậy??? Mấy chuyện này nó dị ứng lắm mà - Ris cúi xuống nhìn mặt nó

-Tao biết mặt tao đẹp rồi đừng có dòm kiêu đó.. tao lấy luôn con mắt bự của mậy à - nó chỉ tay vào Ris

-Thôi thôi... cho em xin hahahahahaha - Ris vờ lùi rồi ôm bụng cười nắc nẻ

-Khùng... tao đi về trễ rồi mẹ tao la nữa - nó nhìn đồng hồ

-Ừ... mậy về đi tao với Zen ở đây lo cho - Ely xua tay

-Đuổi tao à... tao đánh xịt máu nha... mai mậy có đi học không???? - nó hỏi

-Có.... vừa về là ba mẹ tụi này đăng kí nhập học luôn rồi - Zen cười nhếch

-Ồ... bây giờ hòa thuận quá ha không biết nhờ ai vậy ta - nó khoanh tay nhìn ra chỗ khác

-Rồi rồi... nhờ sự phụ chứ ai - Zen và Ely đồng thanh

-Có thể chứ...thôi tao về bye tụi bây nha mai gặp - nó đi rồi vẫy tay

-Ừ... gút nai ngen - 2 người đứng đó vẫy tay theo

-Công nhận Emi giờ thay đổi rồi anh ha - Ely ôm eo Zen

-Ừ... lúc trước Emi ghét anh vì anh là con trai giờ thì lại thân rồi... nhiều đó thôi cũng đủ hiểu là nó thay đổi như thế nào rồi

Nó và mọi người ra về mọi người cứ chọc 2 người này... khiến cho 2 người cảm thấy bức mình

-THÔI NHA... NHỨC ĐẦU NHA.. LẦM NHẦM HOÀI BỰC CHẾT ĐI ĐƯỢC - cả 2 đồng thanh

-IM NGAY..

-KHÔNG ĐƯỢC NHÁI THEO TÔI NỮA

-TÊN/CÔ NÀY!!!!

-Thôi thôi... thân giao cách cảm quá rồi không cần phải chứng minh cho tụi này đâu - Max xua xua tay

-CHÚNG MINH GI CHỨ' - cả 2 đồng thanh tập 2 rồi ngoảnh đầu đi

-Ôi trời.. thế mà nói là không đó đúng không 2 anh??? - Ris xoa cằm suy nghĩ

-Đúng đó, thôi đi về trễ rồi - Max giục

-Anh chở tôi à... đầu anh thế mà chở tôi được không đây??? - nó đi ra thì thấy anh ngồi lên xe nó đợi

-Bộ tưởng tôi không chở được cô sao??? Cô đang coi thường tôi đấy

-Vậy mà lúc nãy anh kêu tôi chở anh làm gì sao không tự lấy xe mình mà chạy tới đây??

-Tôi không thích bây giờ lên không thì bảo??? - anh ngoắc tay

-Xe tôi mà có trầy xước nhỏ gì đi.. anh không yên với tôi đâu - nó ngồi phịch lên xe

-Ồ my gót... nó cho anh Shin chở nó sao??? - Ris há hốc mồm nhìn nó

-Sao vậy em??? - Ken hỏi

-Nó có bao giờ cho ai chở nó đâu.. đặc biệt là không cho ai chạy xe nó hết giờ lại cho anh Shin chở nó không lẽ nó yêu thiệt hả trời??

-Haizz em gái tôi... - Max lắc đầu

Rồi mọi người ai về nhà nấy...

-Anh chở tôi đi đâu vậy???? - nó giựt áo anh

-Về nhà tôi... cô muốn tôi ngủ nhà cô à... vậy tôi quay về nhà cô nhá

-Không... chạy đi, anh mà quay đầu lại tôi quăng anh xuống xe à - nó đánh túi bụi vào lưng anh

-Đau đau.... hành hạ người bệnh thế hả????

-Anh mà người bệnh sao??? Mặc cười

-Bộ không thấy trên đầu tôi có gì sao??? Nhờ ai chứ

-Ai biểu anh nhiều chuyện..

-Tôi lo cho cô sợ cô bị thương mà cô....

-Anh mới nói gì tôi nghe không rõ... tôi nghe tiếng gió không à - nó hét lớn

-Không có gì đâu - anh đỏ mặt vì lỡ nói ra

-Haizz...

-Thôi tới rồi đó... nhà tôi đó thấy chưa

Nó ngược lên thấy 1 căn biệt thự màu trắng to đùng cỡ nhà nó, nó trề môi

-Xi... nhỏ xíu nhỏ hơn nhà tôi nữa

-Mất cô có vấn đề à... nhà tôi thế mà nói nhỏ sao???

-Thì tôi thấy nhỏ tôi nói nhỏ anh làm gì tôi??

-Cô... mệt thật thôi tôi vào đây.. mai tôi tới rước cô đi học đó...

- Đầu anh thế mà đòi đi học sao???

-Có sao bình thường..

-Anh ở nhà cho tôi... anh mà đi học tôi quăng xác anh dơ bệnh viện lần 2 nha "Ở NHÀ"

-Tại sao....???

- Tại vì anh đã đỡ cái ghế cho tôi.. nên tôi không biết làm gì để cảm ơn anh cả.

- Vậy à??? Vậy được thôi nhưng mai tôi mai cô phải đi chơi với tôi

- Sao chứ???

- Ân nhân đòi chỉ có thể mà cũng không chịu sao???

- Ahssssssssss được rồi một quá tôi về đây

- Ủ... em yêu ngủ ngon - anh bước tới ghé vào tai nói nhỏ khiến tim nó chột loạn nhịp

- Ủ... ngủ ngon - nó đỏ mặt liền phóng xe đi "Bùm....."

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

-----Trong phòng nó -----

12h15

Nó cứ trần trọc mãi không ngủ được mặc dù phòng nó tối đen như mực (đen thế là còn ngủ không được vậy thế là thế nào???? ; Emi : kệ chế chế quánh cụng à) "sao anh ta lại tặng mặt nạ cho mình rồi còn làm vậy với mình nữa là sao?? Anh ta khó hiểu thật" nó bật dậy mở đèn lờ lờ trong tủ kế giường ra cái mặt nạ màu đen.. đính hạt hình hoa hồng nhìn rất đẹp đúng kiểu của nó thích nó cứ ngồi ngắm nó mãi

- Công nhận anh ta làm hay thiệt... đẹp thật.. thôi đi ngủ mai thức sớm nữa... - nó cất lại vào tủ rồi tắt đèn đi ngủ

-----Sáng ở trường G.S -----

- Shin đâu rồi??? Nó hay đến sớm lắm mà - Max đứng ngóng Shin

- Anh ta ở nhà rồi - nó cứ dán mặt vào đt

- Sao vậy??? - Ken hỏi

- Em kêu hán ở nhà rồi, đầu như thế sao đi học..

-Ồ.. thằng đó mà nghe lời người khác sao?? Đúng là khi yêu mọi chuyện đều có thể thay đổi

Trên sân thượng có 1 cô gái đang cầm đt nhìn nó với ánh mắt khinh thường

- Sao rồi... có chưa

- Dạ xin lỗi cô chủ nhưng tôi không điều tra được gì cả

- Tại sao chứ???

- Dạ tại lý lịch đó được bảo quản rất kỹ nên tôi không thể điều tra được xin lỗi cô chủ

- Bực thật.. thôi được rồi ông lui đi

- Dạ..

- Băng Băng... cô sẽ phải trả giá.. - cô gái ném chiếc đt xuống đất khuôn mặt đầy căm phẫn

-----Tại nhà của Zee-----

- Sao rồi... có thông tin của cô ta chưa???

-Dạ xin lỗi cô chủ nhưng tôi không thể điều tra được

-Chết tiệt tại sao lại như vậy chứ??

-Dạ... thông tin đó là tuyệt mật tôi không thể điều tra ạ..

-Thật là tức chết mà.. tại sao lại thế chứ - Lyn tức giận đập tay xuống bàn

-Cô ta là gì mà tại sao lại không điều tra được chứ... ấy da đau quá - Zee ôm vết thương của mình

-Dạ... cảm ơn chủ.. chủ ra đi - Byn cười nhẹ với ông quản gia

-Dạ...

-Con nhỏ chết tiệt... mày là con gái tổng thống hay trùm mafia gì mà không thể điều tra ra mày chứ - Zee tức giận hét lên

-Chị như vậy chắc kế hoạch không thể thực hiện rồi... chắc đợi chị khỏi mới làm được quá - Byn nhìn Zee lo lắng

-Chắc vậy rồi... trong khi mấy bầy đi học nếu có gì thì nói tao đó...

-Ok

Chắc mấy bạn tò mò cô gái đứng trên sân thượng là ai phải không??? Bí ẩn lắm đó không phải Zee Lyn hay Byn đâu hề hề làm cho mấy bạn tò mò chơi vậy đó

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28

-----Tối tại nhà của Shin-----

-Con đã nói là con không chấp nhận cuộc hôn nhân này rồi sao mẹ cứ nói hoài vậy???? - anh tức giận đập tay xuống bàn

-Ta đã quyết định rồi con không được đổi ý... con sẽ đính hôn với tập đoàn Bạch Kim - ba anh ngồi hút thuốc

-Ông im đi... ông không có quyền gì mà nói trong chuyện này hết - anh đứng bật dậy

-Con à... con đừng nói vậy ba con đó - mẹ rung rung kéo áo anh

-Ba sao??? Sao mẹ lại tha thứ cho ông ta chứ.. ông ta ngoại tình làm cho mẹ bị trầm cảm suốt 8 năm trời bây giờ mẹ mới khỏi bệnh mà mẹ lại tha thứ cho ông ta sao??? Mẹ thì được con thì không bao giờ - anh tức giận đi lên phòng " Rầm "

-Anh à.... đừng giận nó, nó còn non dại mà mới lớn mà chưa hiểu gì đâu

-Nó nói cũng đúng... tại anh mà em như vậy tại anh mà em bị bệnh suốt 8 năm trời anh hối hận lắm.. không biết chừng nào nó mới hết giận anh đây

-Haiz.... thời gian sẽ trả lời thôi anh à...

-Con đi đâu vậy??? - mẹ anh thấy anh đi xuống mặc đồ đẹp hơn bình thường

-Con đi chơi với bạn gái và cô gái này sẽ là con dâu tương lai của mẹ đó... - anh cười đắc ý

-Vậy à.. nếu vậy thì mẹ mong có dịp gặp cô bé đó lắm... con đi chơi vui về nha

-Dạ... con đi nha mẹ

-----Tại nhà của nó-----

8h tối

"kính cong" "kính cong"

-Ôh Shin à... vào đi con - mẹ nó đang ở ngoài sân tập thể dục thì nghe tiếng chuông

-Dạ.... Emi có nhà không cô????

-À... nó ở trên phòng đó con.. để cô gọi nó xuống, con ở đây uống nước nha

-Dạ.....

"Cốc" "Cốc" "Cốc"

-Ai vậy??? - tiếng nó vọng ra

-Shin đến tìm con đây... con xuống đi

-Dạ... con xuống liền bảo anh ta đợi con tí

-Shin nè... cô muốn hỏi con 1 vài chuyện..

-Dạ được cô cứ hỏi đi...

-Con thích Emi nhà cô phải không???

-Dạ... hiện giờ con vẫn chưa xác định được tình cảm của con bây giờ nữa

-Vậy tại sao con lại rủ nó đi chơi???

-Dạ.... thì.... con cũng có 1 chút thích em ấy.. nhưng con cần xác định rõ hơn nữa

-Được rồi... nhưng mà con mà có làm nó khóc là cô không tha cho con đâu đó

-Dạ....

-Nếu con có thắc mắc gì về nó thì con cứ hỏi cô, cô sẽ cho con biết... nếu con có thích nó thật lòng thì ráng mà giữ nó nha.. Cô muốn tổng khứ nó ra khỏi nhà cô lắm rồi, con gái con lừa mà lớn cái đầu rồi không lấy chồng ờ giả cô mắc nuôi nó nữa - mẹ nó nháy mắt

-Ê... 2 người nói xấu gì con phải không đó??? - nó bước xuống cầu thang.. anh gặp nó anh hơi choáng váng vì hôm nay nhìn nó cực dễ thương nó mặt áo sơ mi trắng thắt nơ đen mặc váy đen ngắn, nó mang thêm đôi giày màu đen đế cao nữa tóc nó xõa nhìn nó như 1 thiên thần anh như đứng hình mẹ anh thấy thế cười tím tím, chợt anh giật mình liền lấy lại bình tĩnh

-Ừ... nói cô xấu quốắt

-Anh dám nói tôi xấu sao??? Anh muốn cô quăng đt vào anh nữa hả??

-Thôi nào Emi con gái gì mà hung dữ quá... thôi 2 đứa đi chơi đi.. đi chơi vui về nha con..

-Dạ... con đi nha cô - anh đẩy nó ra ngoài nháy mắt với mẹ nó

-Nhớ nghe con - mẹ nó nói nhỏ nháy mắt với anh... " Minh sắp có cháu bông rồi... bây giờ mình phải kiếm vợ cho thằng Max mới được "

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

-Giờ thì muốn đi đâu???

-Thì cô cứ đi theo tôi.. lên xe

-Anh lái xe cho cẩn thận à...

-Lo cho tôi à - anh cười đắc ý

-Mơ sao??? Tại anh chở tôi mà.. phải bảo đảm an toàn cho tôi chứ

-Được thôi??? Tôi chở cô tới chỗ này... - anh cười gian

-Chỗ nào??? Anh cười gian thế..

-Cô sẽ rất thích cho coi... cô sẽ có nhiều cảm xúc dâng trào hê hê

-Ê.. ê... đi đâu thế..... - anh vọt đi với tốc độ chóng mặt

-Cô mà không ôm tôi... cô văng xuống xe ráng chịu

-MƠ ĐI NHA... NEVER - anh thấy vậy liền tăng tốc độ lên maximum luôn

-ÔM CHƯA???

-Mệt quá... được thôi không phải là tôi sợ nhanh đâu nhé.. anh nhớ kĩ tôi lái còn nhanh hơn anh nữa đấy - nó ôm anh khiến cho anh vội đỏ mặt... tim chợt đập loạn nó vô tình cảm nhận được "Anh ta sao tim đập loạn thế ta... ??? " "Thình thịch... thình thịch..." tim nó cũng chợt đập loạn 2 con tim cùng chung nhịp đập liệu họ đã.....

-Anh dẫn tôi tới chỗ này sao??? - trước mặt nó là công viên trò chơi

-Nó đó... cô sẽ có nhiều cảm xúc dâng trào hê hê

-Làm tôi cứ tưởng...

-Tưởng gì... à nãy giờ nghĩ tầm bậy sao???

-Tôi... tôi làm gì có chữ đồ điên - nó bực bội đi vào công viên

-Ê... ê chờ tôi với

Anh và nó chơi đủ trò tàu lượn siêu tốc, nhà ma, xe điện dụng, bắn ma, chơi điện tử đủ trò hết... mà hầu như anh chơi đều hết (con trai di mà nhát thế anh; Shin : thế thì chơi thử coi, nói thì hay lắm) rồi 2 người chơi trò đu quay đứng.... rất cao

-Thôi thôi... đừng có chơi trò này dùm tôi cái. tôi sợ độ cao - nó nhăn nhó vì nó vốn sợ độ cao

-Sợ thế sao đi máy bay mà về đây chứ... ĐI "ĐIỀU KIỆN GIAO KÈO" - anh kéo nó lên cái đu quay

-Tôi... nghe nhạc thôi miễn để khỏi sợ đó hiểu chưa??? Giờ thì đi ra không có chơi trò này đâu

-KHÔNG... ĐI LÊN NHANH - anh đẩy nó mãi khiến cho mấy người xếp hàng phải bực mình

-Này... nhanh lên đi chứ.. chúng tôi còn phải đi nữa!!

-Đó thấy chưa??? Lên nhanh - anh đẩy nó lên... cuối cùng cũng đẩy được nó lên... nó cứ nhắm mắt ôm mặt nó nhất quyết không chịu mở mắt khiến cho anh cảm thấy bực mình

-Này... Mở mắt ra coi

-Không tôi sợ độ cao lắm

-Cứ mở ra từ từ đi... có sao đâu mà cô sợ thế??? hồi nãy tàu lượn siêu tốc cũng cao lắm mà sao cô không nói???

-Tôi nhắm mắt mà.... Nếu không tôi cũng la lên giống anh luôn rồi

-Mở... mắt ra đi... nhanh lên nếu không thì....

-Thì sao ch..... - nó bỗng nhiên mở mắt vì bị anh hôn

-Thấy chưa...mở mắt ra rồi... tôi đã cảnh báo cô rồi mà - anh cười tươi

-Anh...anh... dám cướp nụ hôn đầu của tôi... Tôi giết anh nè - nó nhảy tới cào xé anh

-Á...á... đau... buông... buông đừng có cắn chỗ đó... đau... á...

-Chưa chưa hả???

-Chưa... chưa... học ...học em xin chưa..... Nhưng cô quay ra nhìn thử coi???- anh giờ tay xin hàng

-Nhìn gì??? - nó quay ra nhìn thấy khung cảnh rất đẹp trước mắt nó

-Đẹp quá.... tôi chưa được nhìn thấy cảnh này bao giờ cả

-Thế sao??? Cô không cảm thấy gì à???

-Không... có gì hả?

-Cô không thấy sợ sao???

-Không... có gì... mà khoan hình như tôi hết sợ độ cao rồi - nó nhìn anh cười tí mắt

-Vậy à... Nhờ ai mà cô hết vậy kể tôi nghe coi nào

-Thì... nhờ anh.. cảm ơn anh - nó cười tập 2

-Sao dạo này cô cười nhiều thế??? Tôi nghe Ris nói cô có bao giờ cười đầu tự nhiên từ khi cô về nước là cô cười suốt ngày thế???

-Tôi... cũng chả biết nhưng cũng nhờ anh..

-Vậy à... tôi đã nói rồi mà... cô sẽ có nhiều cảm xúc dâng trào lắm

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

----- Tại căn cứ Black -----

-Anh nè... sao hồi sáng anh bắt em nghỉ học chứ em phải cúp học ngày đầu tiên đi học lần 2 rồi đó... lần đầu cũng do anh không à - Ely ngồi trên ghế ăn kẹo mút

-Anh thích thế.... - Zen ngồi dán mắt vào đt

-Lỡ Emi biết thì sao??? Nó kêu em hôm nay phải đi học nhưng em lại nghỉ không biết sao đây nữa... Em lo quá

-Đừng rồi... chết quên đi.. lần trước thì không có Emi lần này nó hăm bắt phải đi học mà nghỉ.. anh quên mất chắc anh trốn quá - Zen hốt hoảng

"Cốc" "Cốc" "Cốc"

-Chuyện gì???

-Dạ... Chị hai đến anh ạ!!!

-Ừ... anh biết rồi cảm ơn em.. em ra ngoài đi

-Dạ.... "Cạch"

-Đó.. thấy chưa.. anh chuẩn bị đi là vừa đó nha.. em đã nói là Emi hăm em rồi.. anh cứ cứng đầu không nghe giờ Emi tới rồi đó em không biết đâu có gì em đồ thừa anh đó - Ely giận dỗi quay ra chỗ khác

-Ồ.... Ely sao em đối xử với anh như vậy chứ...

-Thì cũng tại anh thôi sao anh nói em chứ...

"CẠCH" nó và anh bước vào... Zen thấy khuôn mặt đặng đặng sát khí của nó.. Ely thấy Zen sợ nhẵn mặt, cô cười nhưng không dám lên tiếng vì sợ Zen

giận

-2 đứa mày..... Tại sao sáng không đi học HẢ??? - nó chỉ vào 2 đứa

-Tại Zen đó.... ănh bắt tao không được đi học... - Ely chăm chú mút kẹo tay chỉ vào Zen

-Hơ.... Emi yêu dấu, sư phụ yêu dấu, tha cho em nha sư phụ yêu dấu tại em quen thói rồi nên sư phụ bỏ qua nha... nha.. - Zen nhăn mặt cầu xin

-Chị mày tối hôm qua đã nói sao??? Hôm nay là phải đi học.. dám nghĩ luôn sao??? Bị đánh lúc trước chưa vừa phải không.. cũng tại cái tính cứng đầu của mày nên mới bị đánh đó.. giờ muốn bị đánh lắm phải không - nó sẵn tay áo lên

-Thôi mà... tha cho tao đi nha nha... Shin oi.. anh là người yêu nó mà anh kêu nó tha cho em đi nha - Zen đưa mắt vào anh

-Thôi anh không dám liều đâu... bữa nay anh bị đánh 2 chập rồi... - anh lắc đầu

-Đi mà anh... cố gắng vì bạn vợ tương lai đi mà

-Thôi thôi.....

-Anh mà can thiệp vào là anh cũng như xương với em đó - nó nhìn anh đằng đằng sát khí

-Thấy chưa... Anh không giúp em được...

-Bây giờ thì chịu tội đi... yaaaaaa - nó nhào vào cấu xé đánh Zen tan nát, Ely ngồi đó không cảm lòng được

-Thôi mà Emi tha cho ănh đi ha... vì tao đi nha nha

-Hừ..... Được thôi.. tao vì Ely mới tha cho mày đó... lần sau mà còn nữa chị mày đánh cho thành bột luôn - nó phui tay nhìn Zen hăm dọa... nhìn ănh mặt bầm dập áo rách tan nát

-Dạ.... dạ... tao đi thay đồ đây.... Ui da

-Haizz... để em dẫn anh đi cho.. em đã nói rồi anh không nghe em - Ely giúp ănh đi thay đồ và băng bó vết thương

-Có cần mạnh tay quá không??? - anh bước tới vỗ vai nó

-Anh bị 2 lần chưa tồn sao mà anh còn nói thế hã???

-Thôi... không nói nữa đi về được chưa???

-Ừ... tôi mệt rồi

----- Ổ bar Gray của bang Zeus -----

Ris vào đây chơi.. sẵn tham quan bar của anh Max luôn.. cô vào bên trong cô thấy rất ấn tượng với bar này... cô nhìn quanh thì thấy trong 1 góc thì thấy Max và Ken đang ngồi trong đó.. xung quanh Ken biết bao nhiêu là cô gái (đúng là chúa lăng nhăng), cô thấy vậy liền chạy tới chỗ của 2 người

-Chào 2 anh

-Ừa.... Ris đó hã, bữa nay rảnh qua bar anh chơi sao.. lại đây ngồi đi em - Max vẫy vẫy, mấy cô gái xung quanh Ken thấy vậy liền ồng ẹo

-Anh à... Nhỏ này là ai mà dám ngồi ở đây vậy anh? - CG 1

-Đứng rồi đó... xấu xí thế mà dám ngồi đây sao - CG 2

-...bla....bla....bla

-Mấy cô im đi... Biền hết cho tôi - Ken thấy rất khó chịu khi mấy người đó xia xói Ris

-Anh này... sao anh dám đuổi mấy em chứ?? - mấy cô gái chạy ra ngoài

-Tưởng anh dễ yên vậy chứ.. tại em đang ở bar của 2 anh nên em không dám làm càn thôi đó

-Anh xin lỗi.. mấy cô gái đó là bạn anh, họ khó chịu khi thấy em ngồi đây vì chỗ này đâu phải ai cũng được ngồi - Ken gãi đầu hối lỗi

-Vậy sao??? Anh đúng là lăng nhăng hết chỗ nói

-Mà Emi đâu không đi chung với em à???

-Dạ.... nó đi chơi với anh Shin rồi.. bỏ em bơ vơ - Ris xụ mặt xuống rất dễ thương

-Hèn gì hồi nãy anh rủ qua bar anh mà nó không chịu đi.. thì ra đi chơi với thằng đó... Đúng là nó thay đổi rồi - Max lắc đầu

-Ai dám bỏ em bơ vơ chứ... anh đây này, sao dám bỏ em chứ - Ken vỗ ngực

-Đúng rồi... bỏ em theo mấy nhỏ ông ọ hồi nãy ấy...

-Thôi mà...

-Hahahahahahahahaha - cả 2 người ngồi cười vì khuôn mặt Ken bây giờ thực sự rất mắc cười.... 3 người họ nói chuyện với nhau rất vui vẻ.. 1 tiếng sau họ ra về

-Ris nè....

-Dạ... có gì không anh Ken???

-À...ừm....chuyện này... thì....

-Sao??? Anh cứ nói đi áp ứng hoài vậy???

-Mai anh có thể đến đón em được không???

-Đi học sao???

-Ừ... được không??

-Hmnnnnnn..... Ok.. em đi sớm đó. anh nhớ tới sớm đó nha - Ris cười tươi rồi lên xe chạy vọt về... Ken ngơ ngác... lòng vui sướng nhảy cẫng lên

-Yeahhhhhh...

-Mây khùng hả Ken... - Shin vừa tới thì thấy Ken đứng trước bar nhảy nhảy

-Tao khùng vậy đó mà ưi - Ken cười đắc ý

-Cua được em nào à?

-Không... nhưng tao đang cua người này tao không quen chơi đâu... tao nghĩ tao đã yêu cô ấy thật rồi mà ưi...

-Ai vậy?? Nói ra MAU

-Thì.....

-Mày mà không nói tao cho mày đi trồng răng giả à

-Là Ris bạn Emi

-Vậy sao?? Mới quen có 3 4 ngày đi mà thích rồi sao mày có yêu thật lòng không đó??

-Thật... tao quyết tâm sẽ cua được cô ấy

-Vậy thì mày phải gọi chia tay mấy cô gái trong bar liền cho tao

-Oke - ken liền lấy điện thoại ra gọi -Alo... em hả... mình chia tay đi - rồi lần lượt gọi cho những người khác.. anh nhìn mà cũng chóng mặt theo (t/g : em hết đêm nổi rồi... nhưc đầu quá... *xoay vòng vòng* ; Shin : Tôi cũng vậy thôi... quen gì mà quen lắm thế) gần 15ph sau mới xong

-Haizzz quen gì mà lắm thế hả thằng kia - anh hét

-Có nhui đâu chừng 30 là cùng

-30??? ít quá ha.. bây giờ thì mày của Ris phải không???

-Ừ... quyết tâm quyết tâm

-Mày đừng có làm cho Ris buồn nha mày... bạn Emi đó... Ris mà khóc Emi xử mày thành cục bột luôn đó... nó mới xử thằng Zen tội cứng đầu muốn tan nát luôn kia

- TRỜI OI.... MÌNH BỊ GÌ VẬY NÈ..... AHSSSSSSSSSS - anh vừa chạy vừa hét ai cũng nhìn anh như sinh vật lạ (chắc tưởng ảnh khủng dấy mà há há há) anh thấy mình dạo này rất kì lạ... anh dạo này rất rất lạ... lúc trước anh không bao giờ cười rất ít nói không bao giờ nói chuyện với con gái thậm chí anh chưa bao giờ cho con gái lên xe mình, đụng vào còn không có.. Vậy mà từ khi Emi về nước và gặp anh thì anh thay đổi 360 độ... hay cười nói nhiều hơn trước yêu cầu con gái người ta làm bạn gái mình cho con gái ngồi lên xe mình nữa và thậm chí hôn người ta nữa hôn 2 lần mới chết chứ. Đúng là điên thật mà không lẽ anh đã yêu Emi thật rồi sao?? Khi Emi lên xe ôm lấy anh thì tim anh nhảy loạn xạ khiến anh không tập trung vào lái xe được.. có khi anh mém nữa tông vào cột điện nữa Emi là anh quá trời vậy mà anh không để tâm cứ để hồn trên mây ấy.. Anh đang suy nghĩ mông lung

anh chột mắt tập trung mém nữa anh tông vào con cún trước mặt rồi "Kétttttt"

-Ôi trời... mém nữa chết rồi.. Con chó con ở đâu đây vậy trời - anh bước xuống xe thấy con chó beagle đực con đang đứng gầm gừ trước mặt

-O... Con cún ở đâu đây vậy trời... mém nữa đụng trúng nó rồi - anh định lại gần thì con chó sủa um trời "Gâu gâu gâu....."

-Định cắn tao à... tao cứu mày mà trả ơn tao thế sao???

"Grừ grừ....."

-Hay là tao mày về nhà nuôi ha... lâu rồi tao không nuôi chó... mày lại là chó beagle nữa tao càng thích.. Chịu về với tao không??? Tao cho mày ăn thịt - anh đứng đó dụ con chó (cho beagle: ôi trời anh đang dụ em đây hả.... Ăn thịt sao??? Được được... em chọn anh) con chó không gầm gừ nữa mà bước tới chỗ của anh.. Anh biết là nó đồng ý rồi nên anh vuốt ve nó

-Tao đặt tên cho mày là Nicky ha

"Gâu gâu" (Chịu chịu anh ưi... giờ em thèm thịt cho em thịt đi... ; t/g : ê chó!! ai bỏ đói mày mà sao thịt thịt hoài vậy... tao mệt quá ; Nicky : *rượt ....* ; t/g : ê ê tao xin lỗi đừng rượt tao không thôi tao cho ăn dế nha)

----Tại nhà của Shin ----

-Ủa sao con có hứng mà nuôi chó vậy???

-Tại con thích.. Mai con sẽ dẫn nó đi chích ngừa

-Thôi được nếu con thích thì chiều con vậy... Mai sẽ cho người làm cho nó cái nhà nhỏ

-Dạ... cảm ơn mẹ.. Nicky chào mẹ tao đi

"gâu gâu..." (chào mẹ cậu chủ.... giờ cho tui thịt đi... thịt thịt thịt ; t/g: đó... thịt nữa ; Nicky : "Grừ... muốn sao??? ; t/g: * chạy để lại dôi dếp*)

-Để mẹ kêu người cho nó ăn... giờ thì con lên tắm rửa rồi nghỉ ngơi đi... Mà bữa nay con đi chơi vui không???

-Dạ... Bạn gái con tuyệt lắm mẹ.. Hôm nào con sẽ cho mẹ coi và mẹ phải hủy hôn cho con đó

-Thì để mẹ suy nghĩ được chứ??

-Suy nghĩ nhanh nha mẹ.... Thôi con lên phòng đây - anh lên phòng tắm rửa xong anh nằm phịch lên giường suy nghĩ về chuyện lúc nãy... Anh vội đỏ mặt rồi anh lấy cái nón mà nó cho anh ra coi... anh cứ nhìn cái nón mãi (chắc lòng nón quá anh)... Máy bạn nghĩ coi không lẽ anh Shin đây đã ..... hí hí hí

-----Tại nhà của Emi & Max -----

-Sao em đi chơi với Shin mà không nói cho anh biết???

-Em nói chỉ?? Để anh đi theo dõi à.. Anh mơ đi ha Plè - nó ngồi ôm con gấu nói chuyện với Max trong phòng của nó..

-Em dạo này khác lắm nha... thấy em dễ thương hơn lúc trước đó... lúc trước em lạnh tới nỗi anh không dám tới gần luôn... từ khi em quen thằng Shin thì khác hẳn ha đúng là tình yêu tới băng cũng làm cho tan mà...

-Hi... Thôi em buồn ngủ rồi.. anh đi ngủ đi

-Ừ... em ngủ ngon - Max ra khỏi phòng mặt nó chột ngu ngu tới lạ thường khi nghĩ tới chuyện lúc nãy

-Bực thật mà... nụ hôn đầu của mình anh ta cũng dám cướp mất nữa... đánh anh ta như vậy đúng là con quá nhẹ.. hên cho anh ta là đang ở trong đu quay cao ngồng ngồng đó nếu không anh ta vào viện với mình rồi... đúng là tức thật mà... Tự nhiên anh ta đòi đón mình đi học là sao chứ??? Dạo này anh ta sao sao á... Haizzzz

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

-----1 tháng sau-----

6h30 sáng

-Lại nữa sao??? sao cả tháng nay sáng nào anh cũng tới hết vậy??? - Emi đứng nhăn mặt

-Đó là vai trò của 1 người bạn trai thôi mà - anh cười đắc ý

-Anh nhớ cho kĩ tôi với anh chỉ là "NGƯỜI YÊU GIAO KÈO" thôi, tôi nói cả trăm lần rồi mà, hôm anh tới đón tôi lần đầu tiên tôi đã nói là "chỉ có bữa nay thôi, mấy hôm sau anh không cần tới" tôi nói vậy rồi mà

-TÔI THÍCH TỚI RUỐC CÔ ĐÓ THÌ SAO???

-Nhức đầu với anh quá..... - nó vò đầu bức tóc rồi vào nhà lấy xe

-----Trường G.S-----

-2 đứa kia sao mà tới trễ quá vậy... hôm nào cũng vậy hết á - Max đứng nhìn đồng hồ nhăn nhó

-Lâu quá chắc nó ngủ - Ely ăn kẹo mút dán mắt vào đt

-Sao anh thấy em lúc nào cũng ăn kẹo này hết vậy... không sợ sủng răng sao???

-Để gì... con sâu nào dám ăn răng em.

-Nó là vậy đó anh ưi... nhỏ này mua 1 bọc bự kẹo cây này nè để dành ăn nguyên tháng đó anh - Zen lắc đầu

-Bộ em không sợ sâu nó ăn răng em sao?? - Ken ngạc nhiên

-Đúng rồi chúng nó sợ em lắm bởi vậy anh thấy đi có con nào đâu - Ely cười nhăn răng

-Đúng rồi.. để một răng rụng không còn 1 cây rồi đừng có mà khóc nhá - Ris chọc

-Mày dám chọc tao sao??? Tao đánh mày à

-Thách mày đó... đánh đi Hứ...

-Mà anh nghe tin là hôn phu của Shin sắp về nước rồi á - Ken lục đực bên đt

-Sao??? Thật hả??? Emi có đối thủ rồi đây?? - Zen cười

-Sắp có phim hành động coi rồi - Ris cười khúc khích

-Thôi.. 2 đứa nó dò rồi kìa

-Chuyện gì mà mọi người cười dữ vậy??? - nó ngo ngác

-Sắp có phim vui coi thôi - Ely cười

-"Ê con hôn phu của mày sắp về nước rồi đó.." - Ken thì thầm tai anh

-Tao biết rồi.. Haizz sắp có chuyện nữa rồi đây - anh lắc đầu xoa xoa thái dương

-Chuyện gì vậy??? Sao ai cũng biết mà mình tao không biết - nó bực mình vì không ai nói cho nó biết hết

-Sau này em sẽ biết??? - Max vỗ vai rồi đi vào lớp

-Ừ... Sau này sẽ biết thôi đi vào lớp mày ưi - Ely và Ris kéo nó vào

-Vào đi sau này tôi sẽ nói cho cô nghe - anh nhìn nó

Vào lúc đó có 1 cô gái đứng ở trong gốc cây, không thấy rõ mặt nhưng cô gái đó đang cười, nụ cười rất bất thường, mấy bạn biết là ai không cô gái bí ẩn trên sân thượng đó!!

-Hôn phu của anh sao anh Shin??? Em đã về rồi đây??? Hôn phu của anh về rồi đây.... Ha ha ha ha ha

Chương 33

Cô gái bí ẩn đó lấy đt ra gọi cho mẹ....

-Mẹ... con về hơn tháng nay rồi mà sao mẹ nói người ta là con sắp về chứ???

-"....."

-À... mẹ muốn làm cho Shin bất ngờ phải không???

-"....."

-Con rất mong đến ngày có thể trực tiếp gặp được anh Shin.... Dạ... vậy thôi nha mẹ... "Cup" Băng Băng cuối cùng tao cũng tìm được mày.. mày sẽ trả giá cho những gì mày đã làm với tao lúc trước - cô gái đó nói rồi đi ra ngoài trường

-Ất xì.... - Emi và Shin hất xì cùng lúc (ở không gian khác nha mấy bạn.. trong giờ học mà)

-Mày Emi có sao không vậy... ????

-Tao không biết sao tự nhiên hất xì nữa.. ai nhắc tao rồi.. chắc ShinEmi nhắc tao

-Ồ 2 bây thần giao cách cảm quá ha

----- 1 tuần sau-----

Giờ giải lao trong căn tin

-Ê... Emi tao nghe nói con Zee đi học lại rồi đó mày..

-Ừa sao em biết vậy Ris??? - Ken ngạc nhiên hỏi

-Bị đánh nhiều đó ở nhà cả tháng là đủ rồi.. - nó cứ ngồi uống cafe

-Ừ ha.... em nói đúng

-Mới nói tào tháo thì tào tháo tới rồi kia - Zen chỉ vào 3 đứa đi hướng về phía họ

-Ồh... mới có hơn 1 tháng mà có nhiều người mới quá ta.. anh này có vẻ dễ thương quá nhỉ tên gì thế??? - Zee mở mắt trái tìm nhìn Zen

-Muốn sống thì tránh xa bạn trai tôi ra - Ely nhìn Zee khuôn mặt đặng đặng sát khí

-Bạn trai sao??? Bất ngờ thật.. tiếc thật ha, nếu vậy tôi phải cướp anh này từ tay cô rồi

-Muốn nằm viện 1 năm thì cứ nói tiếp đi... hết Shin tới Zen của tụi này mặt dày quá đó cưng à - nó cười nhếch khiến cho 3 người này tức không nói lên lời

-Dạo này sao tụi bây lạng thế.. mất hết đàn em nên hiền lại rồi hả - Ris cười khinh

-Lạng sao??? Mơ đi... Chị hai tụi này bị thương nên mới lạng thôi chứ giờ thì nổi sóng tiếp rồi - Lyn cười đắc ý

-Thế sao??? Giờ thì xuất chiêu ra đi nào - Ely ngoắc ngoắc tay

-Mày... thôi được thời gian còn dài mà... tao sẽ trả thù 1 thế đi thôi - Zee nói rồi cùng với 2 người đi ra chỗ khác... Đúng lúc đó thì có 1 cô gái mặc đồ như không mặc đồ đi vào căn tin khiến cho ai cũng bất ngờ.. cô gái đó hướng mắt nhìn Shin

-Anh Shin ơi.....

Giới thiệu nhân vật mới

Trương Ngọc My (Suz) 18t

Là hôn thê của Shin... và là người yêu cũ của Shin năm 16t, tiểu thư của tập đoàn trang sức top 5 thế giới Y.U ngang hàng với tập đoàn trang sức T.P (bị đồ nha... mình bị không à đừng tra nha khổ lắm) tính tình thì mưu mô xảo quyệt hơn cả Zee.... cô gái này có liên quan đến Emi, nhân vật này quan trọng lắm nha mọi người....

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bể Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

-Anh Shin oi..... - Suz chạy tới ôm lấy Shin khiến cho ai cũng giật mình... nó cảm thấy khó chịu không hiểu vì sao lại như vậy nữa...

-Ai đây??? - nó trở lại lạnh lùng như trước ai cũng không khỏi bất ngờ

-Ồh... thất lễ với mọi người quá... mình là Trương Ngọc My là vợ tương lai của anh Shin phải không anh Shin???.. - Suz nhìn nó cười đắc ý khiến cho nó cảm thấy khó hiểu

-Cô buông tôi ra coi... Ai là vợ tương lai chứ.. - anh rất bất ngờ vì người này là người mà anh từng yêu 2 năm trước

-Anh này... 2 năm nay mình là người yêu nhau mà... anh nói vậy em đau lòng lắm

-Cô theo người khác ra nước ngoài rồi giờ quay trở lại đây nhận người yêu à... TRÁNH RA

-Em có lí do nên mới vậy mà sao anhỡ nói vậy với em chứ - Suz rung rung.... nó thấy 2 người ôm nhau nói chuyện nó rất tức giận.. dù Shin là người yêu giả nhưng trước mặt nó anh tuyệt đối không được làm vậy.. mặt nó xám lại, khí hàn tỏa quanh người nó.. ai ngồi kế cũng phải tránh xa nó ra vì biết sẽ có chuyện chẳng lành... nó lật tung bàn khiến cho anh giật mình

-Muốn ôm nhau thì ra khỏi trường này mà ôm... trong trường ôm nhau.. mặc đồ mà nhìn như không mặc đồ... đúng là thứ rác rưởi

-Mày nói tao rác rưởi hả??? - Suz bật dậy

-Chứ nãy giờ tao nói mà à... Xem mình lại đi cái thứ rác rưởi như mày... bước vào cái trường này tao thấy muốn ói quá

-Mày dám..... "Chát..." - Suz tát nó 1 bạt tay ai cũng xanh mặt.. anh liền can nhưng bị Ris ngăn lại

-Nó đang điên đó... tốt nhất anh đừng đụng

-Hừ... Mày dám tát tao sao, BẮN THỬU.... cho tao cái khăn - Ris đưa nó cái khăn, nó lau má của mình, Suz liền đỏ mặt

-Chết rồi nó điên lên rồi... không chừng cái căn-tin này banh xác với nó quá - Max lo lắng

-Ở đây... không ai can được đâu.. - Zen lắc đầu chịu thua

-Tao sẽ hi sinh bàn tay này tát mày cho mày tỉnh ra "CHÁT..." - nó tát Suz 1 cái rất mạnh, Suz ngã bệt xuống sàn miệng rỉ máu, nó đứng đó lấy khăn chùi tay

-Mày... mày... được tao không để yên đâu. Tao và mày còn 1 mối thù chưa trả mà tao sẽ còn gặp lại mày thôi.. - Suz gượng đứng dậy đi ra khỏi căn-tin, trong căn-tin bây giờ im ắng đến kì lạ không ai dám nói lời nào.. lẳng lặng đi vào lớp, nó đi ra ngoài anh rượt theo nó lên sân thượng

-Lên đây làm gì???

-Tôi muốn nói chuyện với cô..

-Tôi không có chuyện gì để nói với anh hết... giờ biến khỏi đây trước tôi đánh anh

-Chuyện này tôi muốn nói cho cô biết nhưng sợ cô giận tôi nên.....

-Vậy là mọi người giấu tôi chuyện đó... Giấu tôi làm gì, tôi chỉ là người yêu giả của anh thôi.. quan tâm làm gì chứ..

-Sao cô nói vậy chứ, tôi lo cho cô mà...

-Lo gì chứ... đúng rồi.. để cho con nhỏ đó tát tôi mới lo cho tôi, cô ta là người đầu tiên dám tát tôi, tôi làm người yêu giả cho anh tôi thiệt hại nhiều lắm anh biết không hả... anh với cô ta nhìn hạnh phúc vậy sao tôi dám phá đám được chứ - nó cười nhếch

-Cô ta là người yêu cũ của tôi 2 năm trước.. cô ta bỏ tôi để đi theo thằng khác ra nước ngoài bây giờ cô ta đeo bám tôi.. Tôi cũng không biết cô ta là hôn thê của tôi, tôi....

-Ha.. Người yêu cũ sao... hạnh phúc quá rồi... bây giờ nói lại tình xưa đi..

-Sao cô không chịu nghe tôi giải thích hết hả???

-Vì nghe anh giải thích thì chỉ tốn công nghe mệt thôi... tôi biết dù sao thì cái chức người yêu giả này cũng hết thôi... Bây giờ anh biến đi giùm tôi... Anh mà không biến đi tôi đánh anh thì anh đừng trách..

-Nhưng mà....

-BIẾN ĐI CHO TÔI... Chết tiệt... - nó tức giận đến mức nó không chịu nổi.. anh thấy vậy nên đành đi xuống.. nó kiếm đường đi xuống lấy xe nó đi với tốc độ kinh khủng, mọi người trong lớp thấy ai cũng sợ hãi, vì nó chưa bao giờ chạy với tốc độ thế cả chỉ thấy 1 tia xẹt ngang trong vài giây rồi biến mất.. Max, Ken thấy Shin đi vào lớp liền hỏi thăm

-Sao rồi??? Nó có sao không... nó có nói gì mày không.. nó có...

-IM HẾT CHO TAO - anh đập bàn khiến cho cái bàn gãy làm đôi ai cũng run người hết liền tránh xa anh ra

-Chắc chuyện nghiêm trọng lắm rồi... không biết Emi có sao không nữa - Max lắc đầu bó tay... đúng lúc đó Ken nhận được tin nhắn của Ris

-"Chuyện sao rồi anh??? có ổn không???"

-Nghiêm trọng lắm anh thấy Shin vào lớp mặt nó kinh khủng lắm đập banh bàn học luôn rồi..

-"Em thấy con Emi lấy xe ra ngoài rồi... tốc độ kinh khủng @@ "

-Ừ.. mong là mọi chuyện sẽ ổn... thôi anh học nha.. có gì ra về nói nha

-"Okie"

-Bye em yêu *hun*

-"*tán* ai cho hun"

-Híc... của em cả tháng mà không được.. em khó đồ quá

-"Anh mơ đi... anh tưởng tới đón em hằng ngày là của được em sao???.. Chừng nào em chịu cho anh chở thì em sẽ suy nghĩ lại =]] "

-Vậy thì sáng nào anh cũng rước em luôn He He

-"Hi... thì anh cứ làm đi.. thôi học đi tèn nt hồi bị bắt giờ ^^ "

-Ừa... ra về nói nha

-"Okie anh"

-Ai vậy Ken - Max dòm đt

-Ai cho mày coi.. Ris tình yêu của tao đó hí hí - Ken mơ mộng không được bao lâu thì bị bà cô bắt

-Em làm gì mà mơ mộng không chịu nghe giảng hả.. Ra ngoài đứng cho tôi

-Khắc khắc... cho mày mơ mộng nha - Max chọc Ken

-Mày nhớ đó... ra về biết tay tao

Chương 35

----- Qua lớp 11S -----

Trong giờ giải lao 5ph

-Ê Ris... hỏi chưa.. ông Shin có sao không - Ely nhảy qua Ris (Min quên nói cho mấy bạn là Ely và Zen vì cùng tuổi với Ris và Emi nên 2 người này học chung lớp)

-Tao nghe anh Ken nói ông Shin giờ kinh khủng lắm đập gãy đôi bàn học của người ta luôn

-Trời... ầm mạnh tới vậy sao - Zen giật mình

-Trời trời.. bang chủ Zeus mà... mà coi thường anh Shin thế??

-Tao không biết bây giờ con Emi đi đâu nữa.. tao lo cho nó quá - Ely lo lắng, Ris thấy vậy lấy đt ra gọi nó nhưng nó tắt máy

-Tao gọi nó không bắt máy rồi... haizz nó có thể đi đâu được chứ??

-Hay là lát mình về mình chia nhau ra tìm đi mình biết nơi nào thì mình đi kiểm nơi đó nghĩ sao được không Ris... Ely???

-Ừ... nhưng tao không hiểu sao là Ken nói là cô ta sắp về thôi mà... sao mà về sớm quá vậy??

-Tao cũng chẳng hiểu sao nữa... không lẽ lời đồn đó là giả sao??

-Cũng có thể... haizz nhức đầu quá, thôi 2 tao về chỗ đây tí ra về kiểm nó

-Okie...

-----Trong lúc đó tại nhà Emi & Max -----

Ở khu vườn sau nhà.. nó mua 1 thùng bia ra ngồi ở kế mộ của ba nó....

-Ba oi... Sao con thấy khó chịu khi anh ta bị con nhỏ đó ôm ấp vậy ba???

-Đáng lẽ con phải vui khi con sắp thoát khỏi anh ta chứ.. con phải mừng vì con sẽ không làm người yêu giả của anh ta nữa con sẽ tự do sẽ là 1 cô gái như trước kia mọi chuyện sẽ trở về với vị trí của nó.... Nhưng tại sao con lại cảm thấy không vui hã ba.??

-Ước gì ba còn sống.. để an ủi con.. con, mẹ và anh hai cô đơn lắm ba à.. thiếu ba căn nhà trở nên trống trải lắm ba oi..

-Ba à... không lẽ con..... yêu anh ta rồi sao??? Tầm bậy.... không có chuyện đó. không bao giờ NEVER - nó cứ ngồi đó uống hết thùng bia rồi nói 1 mình (tự ki hã chị ; Emi: tán mĩ vỡ mồm)

-----Tan học-----

-Bây giờ mình bắt đầu tìm ở đâu??? - Ris đang cố gắng định vị đt của nó

-Hay là mình lại bar xem sao??? - Ris Ely và Zen đang nói chuyện về việc kiểm Emi thì thấy Ken đang đứng vẫy ở ngoài

-RIS.....RIS... đây nè

-Anh đứng đây chi vậy??? - Ris ngạc nhiên

-Đứng đây đợi em nè...

-Hi... anh Max anh biết Emi nó đi đâu không??? Em không biết nó đi đâu nữa?? - Ris quay qua hỏi Max

-Cái gì??? Emi bỏ đi rồi sao.. cô ấy đi đâu rồi - Shin giật mình vì suốt buổi học anh không hay biết gì về việc Emi bỏ đi

-Sau khi nó cãi nhau với anh nó lấy xe rồi chạy đi mất hút.. - Ris giải thích

-Dạ... tụi em tính đi tìm nó nè.. tụi em không biết nó đi đâu nữa - Ely lo lắng

-Anh biết nó đi đâu rồi - Max suy nghĩ rồi chợt cười

-Nó đi đâu vậy anh - Zen nhào tới

-Được rồi đi theo anh... mày đi không Shin

-Đi..

-Ừ... vậy đi thôi

-----Tại nhà nó-----

-Emi có ở nhà không cô - Max hỏi cô hầu

-À.. hình như có đó con cô thấy nó chạy 1 mạch vào khu vườn sau nhà luôn..

-Vậy mẹ con có biết không cô???

-Không đâu con... mẹ con đi công tác từ sáng sớm rồi 2 ngày nữa mới về..

-Dạ cảm ơn cô... - mọi người theo Max đi vào khu vườn sau nhà.. ai cũng ngạc nhiên vì khu vườn sau nhà toàn là hoa rất nhiều màu sắc.. nhìn sâu hơn thì thấy có 1 ngôi mộ, nó ngồi kể bên đeo tai phone nghe nhạc.. mắt nó nhắm lại, anh bỗng chợt nhói vì thấy vỏ bia vương vãi " Chắc cô ấy buồn lắm.. mình có lỗi trong việc này " , Max ra hiệu cho mọi người im lặng, Max định tới gọi nó dậy nhưng bị Shin ngăn cản

-Để cho cô ấy ngủ đi... cô ấy có vẻ mệt rồi.. để tao bế cô ấy - Shin nói rồi bế nó rồi kêu Max chỉ đường lên phòng nó, anh cho nó xuống giường rồi Max gọi cô hầu lên tắm rửa thay đồ cho nó rồi mọi người xuống phòng khách

-Mày có nói thiệt không vậy??? Mày nói cô ta sắp về mà... tại sao cô ta lại về sớm vậy chứ??? - Shin bực mình hét vào mặt Ken

-Tao nói dóc cho trời đánh tao.... Tao có bao giờ nói dóc mày chưa??? Tao nghĩ đó chỉ là tin đồn giả nhưng thực ra là cô ta đã về trước rồi..

-Có thể lắm chứ.. Lần đầu tiên nó bị tát như vậy... cũng tại mày đó Shin - Max nhìn anh với khuôn mặt đặng đặng sát khí

-Tại cô ta đâu phải tại tao... cô ta không liên quan gì tới tao hết...

-Cô ta là người yêu cũ của mày sao không liên quan được chứ - Max và Ken đồng thanh khiến cho Ris Zen và Ely sững sốt

-CÁI GÌ??? CÔ TA LÀ NGƯỜI YÊU CŨ CỦA SHIN SAO???? - cả 3 hét lớn

-Trời ạ... nhỏ thôi... Ừ.. là người yêu cũ của Shin 2 năm trước - Max ra hiệu

-Anh mà yêu cô ta sao anh Shin - Ely trừng mắt

-Lúc trước cô ta đâu có vậy đâu??? Ai ngờ đâu 2 năm cô ta thay đổi tới như vậy???

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

-Ý anh nói thay đổi là sao??? Em không hiểu - Ely ngạc nhiên

-2 năm trước anh quen cô ta.... anh thích cô ta vì cái dịu dàng hiền lành của cô ta... tới thằng Max với Ken còn quý cô ta nữa... Nhưng anh không hiểu sao từ khi cô ta đi ra nước ngoài về lại thay đổi đến chóng mặt như vậy???

-Haizzz.... mới có vậy thôi mà con Emi nó điên như vậy rồi sau này gặp nhiều chuyện khác nữa không biết còn tới cỡ nào nữa đây - Ris lắc đầu

-----Lúc đó trong phòng Emi-----

-Ây...da hình như mình ngủ quên thì phải - nó chợt giật mình thức dậy.. nó thấy lạ vì nó đang ở khu vườn sau nhà mà tại sao lại ở trên phòng của nó.. nó nhớ lại là hình như có ai bế nó lên phòng, nhưng không phải Max bế nó mà nó có cảm giác như là Shin..

-Không lẽ Shin bế mình sao??? Không thể nào.... anh ta sao dám bế mình.. anh ta dám mình đánh cho anh ta 1 trận - nó uể oải bật dậy đi ra khỏi phòng thì thấy mọi người ở phòng khách đang nói chuyện gì đó nhìn sắc mặt không ổn

-Ừa..... mọi người có chuyện gì sao... Đồng đủ quá vậy... còn anh ta tại sao anh lại ở đây - nó chỉ thẳng vào Shin

-Tôi...

-Anh gọi nó tới đó... hồi nãy em ngủ anh tính gọi em dậy mà thằng này không cho đòi bế em vào phòng đó... - Max kể cho Emi nghe

-Gọi em dậy đi... Để em ngủ chi rồi anh ta bế em.. Anh đừng tưởng anh bế tôi là tôi tha cho anh. Tôi còn chưa xong với anh đâu

-Mày kì quá... chuyện này là ngoài ý muốn chứ anh ấy có muốn vậy đâu sao mày cứ giận hoài vậy???? - Ris nhăn mặt

-Con nhỏ đó... dám ôm trước mặt tao còn dám tát tao... mày bệnh vực cho nó hả...

-Cô đi theo tôi - Shin bật dậy kéo nó ra ngoài

-Anh...buông...buông tôi ra coi...BUÔNG RA - anh chợt kéo nó lại hôn nó mãnh liệt khiến nó ngạt thở... 1 lúc sau anh mới tha cho nó.. nó thở hổn hển

-Anh tính giết người hả???

-Sao cô không nghe tôi nói hả??? Tôi muốn giải thích mà cô không nghe nên tôi phải dùng biện pháp mạnh thôi

-Tôi không muốn nghe.. tôi biết sau này tôi với anh cũng hết thời nên nghe làm gì cho mệt thân chứ...

-Tôi... Tôi ...

-Tôi sao??? Tôi nói đúng quá phải không - nó nhếch mép

-Không.. Tôi đã.... lỡ yêu em mất rồi - anh đỏ mặt... nó cũng đỏ mặt, cả 2 im lặng 1 lúc thì nó mới lên tiếng

-Tại... Tại sao chứ???

-Tôi không biết nữa... Tôi đã lỡ yêu em mất rồi em phải chịu trách nhiệm cho tôi đi chứ

-Còn cô ta.. anh tính sao???

-Cô ta tôi không quan tâm.. Giờ tôi chỉ nghĩ tới em thôi..

-Nhưng... nhưng...

-Em không cần phải trả lời bây giờ... tôi sẽ đợi em được chứ??? Bây giờ thì đừng giận tôi nữa được không??? Tôi sẽ điên lên mất

-Được thôi... Nhưng anh vẫn còn là người yêu giả của tôi nên đừng có cư xử kiểu đó trước mặt tôi đó

-Yes madam - anh chào quân đội khiến cho nó phì cười.. Không lẽ tăng băng trong tim 2 người này đã tự sưởi ấm cho nhau????

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

-Tôi nói trước... đừng có đợi tôi.. có thể tôi sẽ không trả lời đâu.. anh sẽ đau đó..

-Vì em tôi vẫn sẽ chờ... - anh cười tươi nhìn nó, nó chợt đỏ mặt sợ anh nhìn thấy khuôn mặt đang đỏ như trái gấc của nó.. nó liền đập vào chân anh 1 phát đau điếng

-Á.... đau... sao bạo lực quá vậy????

-Thích... - nó chợt nhặt cục đá ném vào bụi cây sau lưng nó

-Ây...da.... Chết lộ rồi - cả 5 người Max Ken Ris Ely Zen bước ra nhìn khuôn mặt đặng sát khí của nó

-Hay há... nhìn lên há.. vui há.. giờ 5 tụi bây vào bệnh viện chung cho vui há yaaaaaaaaaaaaa - nó rượt cả 5 người chạy vòng vòng khiến không nhin nổi đứng đó ôm bụng cười...

-----Tại nhà của Zee-----

-Bây giờ mình thực hiện kế hoạch được chưa... Em nhin không nổi rồi... Em muốn cho con Ris phải bại dưới chân em, em không chịu nổi khi thấy con Ris cứ bám lấy anh Ken của em- Byn hồi bực mình

-Từ từ.... bắt đầu từ ngày mai mình sẽ bắt đầu ha - Zee cười đều, lúc đó ông quần gia gõ cửa

-Có chuyện gì???

-Dạ. có 1 cô gái muốn gặp cô

-Ai??

-Người đó xưng tên là Trương Ngọc My

-Trương Ngọc My??? A.... tao biết rồi... cô ta là người tát con Emi hồi sáng ở căn tin đó... nghe nói là cô ta là hôn thê gì đó của anh Shin thì phải - Lyn giật mình khi nghe tên cô ta

-Vậy sao??? Cho cô ta vào... - 1 lúc sau Suz bước vào... 3 người cũng hơi giật mình với vẻ đẹp của Suz nhưng có điều hơi giả tạo...

-Xin chào... tôi là Trương Ngọc My gọi tôi là Suz cho tiện là hôn thê của anh Shin

-Biết... Đến đây có chuyện gì??? - Zee nhìn Suz với ánh mắt không thân thiện gì mấy

-Tôi biết cô đang thích anh Shin của tôi.. Cô muốn anh ấy chứ?

-Tất nhiên... Nhưng tại sao cô lại hỏi vậy???

-Tôi thật sự không còn tình cảm gì với anh ta nữa.. nên tôi muốn nhường cho cô vậy thôi..

-Thật sao??? Cô không nói dối tôi đó chứ???

-Tất nhiên...vì cuộc hôn nhân này là vì để giúp cho tập đoàn của tôi chứ chẳng có ích gì cho tôi cả

-Vậy à...

-Sao??? Hợp tác chứ - Suz đưa tay ra, Zee suy nghĩ 1 hồi rồi được sự đồng ý của Byn và Lyn nên Zee đành chấp nhận

-Được... Hợp tác vui vẻ

-Tất nhiên... Và tôi sẽ giúp cho 2 cô có được Ken và Max - Suz nhìn sang Lyn và Byn cười

-Thật sao??? Thế thì nhờ cậy vào cô...

-Ngày mai 3 cô lại nhà tôi... tôi sẽ cho cô biết kế hoạch và tuyệt đối không cho ai biết chuyện này... Được chứ??? Bí mật giữa 3 chúng ta????

-Tất nhiên.... - sau đó thì Suz ra về...

-Đúng là 1 lũ ngu ngốc... Mình sẽ giành lại tất cả những thứ vốn thuộc về mình.. đúng là 1 mũi tên trúng 2 con nhạn hahahaha

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38

-Liệu cô ta có đáng tin không??? Sao tao thấy nghi quá - Lyn lo lắng

-Tao nghĩ chắc không sao đâu... Nếu nó có chơi xỏ mình lại, thì mình phải kéo nó chết chung với mình, 4 đứa mình cùng thuyền, tụi mình chết nó cũng phải chết - Zee cười đều

----- Tại nhà Emi -----

-À ha... 2 tụi bây ra ngoài tù ti tú tí ha - 5 người nhìn anh và nó bí hiểm...

-Tù ti tú tí gì... Nhảm quá.. tao đập tụi bây nữa bây giờ à - nó giơ tay dọa đánh

-Đứng rồi thẳng này hồi nãy nó dám cười tụi mình lúc tụi mình bị Emi rượt... - cả đám nhìn Shin 1 ánh mắt đáng sợ, anh quay qua cầu cứu nó nhưng nó chỉ ngoảnh mặt ra chỗ khác

-Anh bị đánh thì mắc mớ gì tới tôi... Tự mà lo đi

-Kì này mày chết chắc rồi yaaaaaaaaaaaa - cả 5 người nhào vào đánh anh túi bụi khiến anh không kịp trở tay

-Đau đau tao..... đừng có đánh chỗ đó tao còn đau đó..... Khoan khoan đã..... Emi ơi cứu anh với

-Thôi... đánh nhiều đó đủ rồi.. - 5 người mặc kệ nó cứ tiếp tục đánh

-ĐỦ RỒI..... - nó hét khiến cho 5 người giật mình đành dừng lại

-Tạm tha cho mày đó.... tối nay vào bar đi biết tay tao - Ken và Max hăm dọa

-Tao cũng không nhịn nữa đâu... 2 tụi mày thử đánh tao đi... - anh mặt nghiêm trọng khiến cho 2 người giật mình bỗng lùi lại

-Mọi người về nhà đi... trễ rồi - Emi nói rồi đi lên phòng

-Ừ... thôi tụi này về nha... bye - rồi Zen Ely Ris và Ken lần lượt đi về nhà, nó đi lên phòng lấy đt ra gọi cho đàn em của mình

-Em điều tra cho chị cô gái tên Trương Ngọc My cho chị..

-" Dạ được vậy tối nay em sẽ báo cáo cho chị "

-Ừ.. vậy đi "Cup" - nó nằm phịch xuống giường suy nghĩ "Cô ta là ai??? Tại sao lại nói là sẽ trả lại mối thù lúc trước.. Minh đã gặp cô ta đâu??? Là thật... Hôn thê của Shin sao??? Tại sao mình lại khó chịu khi nghe điều đó chứ??? Không lẽ mình yêu anh ta... Không phải chỉ là cảm xúc nhất thời thôi...Ừ đúng vậy chỉ là cảm xúc nhất thời thôi"

----- Tại nhà Suz -----

-Mẹ à... con đã gặp được nó rồi..

-Vậy sao??? Đúng là trái đất nhỏ bé thật.....

-Con sẽ trả thù cho tất cả những gì nó đã làm với gia đình mình.....

-Mẹ nghĩ không cần đâu... Con đã có ba rồi mà

-1 người ba đang nằm sống nhờ ổng thờ sao??? Con không cần, con cần ba của con - Suz bật dậy

-Nếu mẹ không cưới ông ta thì mẹ con mình sẽ có cuộc sống như bây giờ sao??? - mẹ Suz gắt lên

-Con biết nhưng con muốn trả thù cho những gì nó đã làm... con về nước để lấy lại tất cả những gì vốn thuộc về con... Emi phải chết!!!!!!!!!!!!

-Bộ con muốn ở tù mới vừa lòng sao hả....

-Con ở tù cũng không sao... con chỉ muốn trả thù cho ba con.. con không trả thù được mẹ nó thì con phải tính sổ với nó... vì ai mà gia đình mình tan nát như vậy hả mẹ... Mẹ biết con rất đau khổ không??? Ai cũng có ba mẹ... Tại sao con lại không có chứ???

-Ba con đã bắn chết ba Emi đó.... nên ba con phải chịu hình phạt của mình

-Con không nghe mẹ nói dối con.... Là con nhỏ đó bắn chết ba con... ba nó chắc trốn ở đâu nên mẹ không thấy chứ... mẹ đã nói thế mà, gia đình nó hạnh phúc như thế... Nó đã làm tan nát gia đình mình... Con không cam tâm.... EMI NÓ PHẢI CHẾT.... hức hức - Suz khóc nức nở....

- Mẹ thật hối hận khi nói vậy với con... giờ mẹ rất hối hận hức hức.... hức... ước gì mẹ chết đi cho con hiểu được nỗi lòng của mẹ....

-Giờ mẹ lại muốn bỏ con sao??? Ba bỏ con rồi giờ đến mẹ cũng vậy sao??? Con ghét mẹ lắm. - Suz bật dậy chạy vào phòng.. Chắc mọi người biết Suz là ai rồi chứ... đó là lý do tại sao mình nói Suz là nhân vật quan trọng đó

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

-----Ngày hôm sau-----

Sân trường vẫn nhộn nhịp như thường ngày, không có chuyện gì xảy ra..... cho đến khi vào lớp học..

Lớp 12S

-Các em trật tự nào... hôm nay chúng ta có học sinh mới... các em hãy giúp đỡ bạn ấy nha.. Vào đi em - người đó bước vào ai cũng ngạc nhiên hết, bọn con trai thì xúm xa xúm xí nhìn bằng ánh mắt trái tim, mấy cô gái cũng không khỏi ganh tị, nhưng Shin Ken và Max rất rất ngạc nhiên đến nỗi Max và Ken cũng há hốc mồm. Người đó chính là Suz

-Chào mấy bạn.. mình là Trương Ngọc My mấy bạn cứ gọi mình là Suz và mình là hôn thê của anh Shin nên có gì mấy bạn giúp đỡ nha - Suz nháy mắt khiến ai cũng chao đảo, chỉ có 3 người kia là khó chịu..

-Chết mày rồi Shin ơi... địch thủ của Emi tái xuất giang hồ rồi - Max và Ken lắc đầu chịu thua

-Em muốn ngồi chỗ nào???

-Dạ... cô có thể cho em ngồi kế bạn Shin được không???

-Ôi trời... lại nữa sao??? Sao Shin hoài thế... bực thật - bọn con trai tức nhưng không dám làm gì đành phải chịu trận...,

-Em cứ tự nhiên - cô giáo cười tươi.....Suz bước xuống chỗ của Shin

-Bạn có thể cho mình ngồi kế được không???

-Tại sao tôi phải cho cô ngồi chứ? - Shin liếc mắt nhìn Suz

-Tại tụi mình là hôn thê với nhau mà cho nên...

-Cho nên sao??? Bộ tôi với cô là hôn thê thì tôi cho cô ngồi kế bên tôi sao??? Đi ra....

-Nhưng mà.....

-Sợ xấu hổ sao??? Nếu không muốn xấu hổ nữa thì biến ra chỗ khác - Suz sợ mất mặt nên đành lại chỗ của Zee và Lyn

-Mình ngồi chỗ này được chứ???

-Được, bạn cứ ngồi -Zee nhìn Suz với ánh mắt kì lạ, Ken thấy vậy liền lấy đt ra nhắn tin cho Ris

-"Có chuyện gì vậy anh??"

-Con Suz vào trường mình học rồi kìa... nó vào lớp anh học nè..

-"Trời có chuyện đó sao anh?? Anh có nói giỡn với em không vậy???"

-Anh không đùa đâu... giờ ra chơi đi em sẽ biết.. nó đòi ngồi kế Shin nhưng bị Shin đuổi nên nó qua chỗ Zee và Lyn ngồi rồi..

-"Ủa bộ Zee với Lyn chơi với Suz sao anh???"

-ANH không biết nữa... Suz còn nói nó là hôn thê của Shin nữa mà tại sao Zee lại cho nó ngồi ở đó nữa với lại Zee còn nhìn Suz với ánh mắt kì lạ nữa.. khó hiểu quá

-"Dạ... đề có gì em báo với mấy đứa ở đây... Vậy nha anh "

-Ừ... - Ken nhìn Max rồi cả 2 nhìn Shin rồi lắc đầu bó tay

-Rồi trật tự đi....các em lật trang 107 ra chúng ta học tiếp

-----Giờ ra chơi-----

Lớp 11S

-Tao không ngờ luôn đó... cô ta dám vác xác vào trường này sao??? - Zen bực mình

-Tao không hiểu tại sao con nhỏ đó nói là sẽ trả mối thù trước kia... Tao đã gặp nó đâu - Emi thấy khó hiểu

-Ừ... Kì vậy??? Thôi ra căn-tin này oi... mấy anh đợi lâu bị chửi nữa bây giờ - Ris giục

-Thôi đi... muốn gặp ông Ken nói đại đi, bày đặt ra lẹ lẹ này oi... gớm - Ely chọc Ris

-Mày tin tao lấy cây kẹo này ngâm trong miệng mày không???

-Lấy đi... tao cho mày tan xác luôn.. kẹo là tài sản quý giá nhất của tao đó

-Hừ... có cây kẹo mà làm như vàng vậy đó... gớm ừ thêm cây kẹo của mày đâu..

-Xí.....

-Thôi đủ rồi... 2 bây cái hồi hết giờ luôn à... tao đói rồi đi ra căn-tin ăn -Emi bật dậy đi ra ngoài

-Ừ... 2 bây ngồi đây cái đi.. tao đi đây - Zen cũng bật dậy đi luôn

-Ê ê.. anh Zen dám bỏ em sao??? Em đánh anh chết bây giờ đó nha - Ely đánh Zen liên tục

-Ai biểu em không đi chi?? Anh đói bụng lắm rồi đó

-Thôi thôi... Em xin lỗi anh iu mình ra căn-tin ăn ha.. ra lẹ không thôi Ken chờ Ris này giờ - Ely liếc sang Ris

-Ê ê... kiểm chuyện nữa đi

-Em đó.. chọc Ris hoài.. người ta đỏ mặt rồi kia - Zen nhìn Ris cười

-Hồi nào??? Đánh hết 2 người nha - Ris dọa

-1 hồi tao đập cả 3 tụi mày ngen chịu hông - Emi ra tay

-Ồ... thôi không giỡn nữa - cả 3 im bật theo nó ra căn-tin

Trong căn-tin trở nên im bất khi thấy Emi... nó nhìn vào bàn của Shin (bàn của 7 người chung đó) bị con Suz ngồi ngay chỗ của nó... chỗ đối diện Shin, Suz ngồi nói chuyện luyên thuyên bắt diệt 3 người thì ngồi mặt không có sức sống, nó bước lại chỗ của Suz, 3 người thấy bọn của Emi liền có vui vẻ

-Tránh ra chỗ khác

-Tại sao tôi phải ra chỗ khác???

-Vì chỗ này là chỗ của tôi...

-Có gì chứng minh là ghế này là của cô??

-Đi khám mắt lại đi.. không thấy gì à?? - nó chỉ đằng sau cái ghế có đề tên Emi

-Ồh... vậy à??? Xin lỗi nhé - Suz bước ra nhường chỗ cho nó ngồi rồi nhảy qua ngồi kế Shin

-Cô tránh xa tôi ra dùm cái

-Sao anh lại đuổi em??? Em mới vào trường không có bạn để chơi... em biết chơi với ai bây giờ - Suz sụt sịt

-Cô cũng biết rơi nước mắt sao??? Giả tạo - Ken đang ngồi nói chuyện với Ris thì nghe nói câu đó khiến cho Ken thấy khó chịu.

-Anh Ken cả anh cũng thế sao??? 2 năm trước anh quý em lắm mà?? Tại sao anh lại đối xử với em như thế chứ??

-Hồi đó tôi mù... không biết bản chất bên trong của cô nên nhìn nhầm cô rồi... Bây giờ thì tôi quá rõ

-Emi... cô muốn ăn gì tôi mua cho.. - Shin quay qua hỏi nó

-Sao anh không mua đồ cho Suz gì đó của anh mà mua cho tôi??? Cô ấy ghen chắc tôi tan nát với cô ta mất - nó cười nhạt

-Cô ta không liên quan tới tôi... Nên tôi không có trách nhiệm gì với cô ta cả..

-Vậy à??? Thế thì 1 bánh ngọt và cà phê

-Ok... có ngay - Shin cười tươi rồi bật dậy đi mua, Suz chưa bao giờ thấy nụ cười đó, Suz chợt ghen tức "Tại sao??? Anh lại cười với cô ta?? ANh phải cười với em như thế chứ?? Anh phải là của em... của riêng em.. Em sẽ không tha cho những người dám cản trở tình yêu của 2 chúng ta... không bao giờ... Anh là của em. Emi mày sẽ phải trả giá.. Tao sẽ không tha cho mày đâu.."

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40

-Được rồi.. Nếu mấy anh không thích thì em sẽ đi vậy - Suz nói rồi đứng dậy bước lại chỗ của Zee Lyn và Byn đang ngồi..

-Mình ngồi đây được chứ???

-Tất nhiên... Cứ ngồi.. Tan học tới nhà cô phải không?? - Zee hỏi Suz

-Ừ.. nhớ đến

-Tất nhiên.. Tại sao lại không đến chứ - 4 người ngồi nói chuyện với nhau rồi cười 1 cách không được bình thường khiến cho Max thấy lạ

-Anh thấy 4 người đó lạ sao ấy?? Anh thấy 3 chị em nó có bao giờ cho người khác ngồi chung bàn đâu.. Với lại khi biết Suz là hôn thê của Shin thì phải hùng hồn kiếm chuyện với Suz chứ tại sao lại có thể nói chuyện rồi cho ngồi chung bàn dễ dàng như vậy chứ???

-Ừ... Em thấy cũng lạ... Không lẽ họ biết nhau từ trước?? - Ris nhìn chăm chú vào 4 người đó

-Chuyện gì vậy??? - Shin mua đồ ăn về

-Tao thấy 4 đứa nó lạ lạ sao đó... Có gì đó khác thường lắm, mày thấy phải không???

-Ừ... hơi lạ thường

-4 người đó đang bàn tính chuyện hại nhóm mình - Emi ngồi nhâm nhi ly cà phê

-Sao mày biết là vậy??? - Ely ngơ ngác

-Đơn giản... nhìn cử chỉ là biết liền, mới vào mà có thể nói chuyện vui vẻ rồi cho ngồi chung bàn nữa, với lại 4 người đó nói chuyện rồi cười 1 cách không bình thường.. Đôi khi Byn có liếc ngang qua bàn mình nhưng khó thấy lắm, Và lại 4 đứa nó có mối thâm thù với tụi mình đặc biệt là tao.. Vì Zee và Suz 2 người đó đều thích Shin.. Phải không Shin??? - nó liếc ngang qua anh, làm cho anh giật mình

-Sao nhìn tôi như thế chứ???

-Tôi nói đúng thì tôi nhìn anh chứ gì??? Mọi chuyện do ai mà ra hã?? Anh Ken với Max đó.. - nó lần lượt chỉ tay thẳng vào 3 người

-Sao có anh trong đây chứ??? - Max và Ken uất ức

-Đúng quá rồi còn gì??? Cũng nhờ anh mà em mém nữa còn nằm trong bệnh viện với con Lyn rồi còn gì - Ris liếc ngang Ken

-Hồi nào??? Cô ta dám làm thế với em sao???

-Anh không nhớ hồi tuần trước sao... Cô ta lái chiếc xe mui trần chạy tông thẳng vào em... nếu em không tránh thì em còn ngồi ở đây sao???

-Anh đã xử cô ta rồi đó..

-Anh xử đó hả??? Anh chứ cô ta rồi dọa nếu con nữa thì chết với anh thôi chứ có làm đầu chứ??? Em chưa làm bạn gái anh mà đã vậy rồi. Nếu làm bạn gái anh em không biết em sao đây nữa... Tự nhiên em bị hại à

-Đủ rồi đừng cãi nữa nhứt đầu quá - Shin lên tiếng bỗng anh có điện thoại..

"Reng....."

-Dạ mẹ...

-"Con về nhà ngay được không??"

-Có chuyện gì sao mẹ??? Chưa tan học mà mẹ???

-"Về nhà để chuẩn bị tối nay đi ăn tối với gia đình của Suz"

-Con không đi mẹ đi đi...- anh nhăn mặt lại nó ngược lên nhìn thấy chắc có chuyện gì rồi

-"Tối nay con không đi thì đừng có về nhà... Đi ngay tối nay mẹ đợi....." - mẹ anh cúp máy... anh tức giận ném điện thoại xuống đất khiến cho mọi người giật mình

-Chuyện gì vậy??? - nó hỏi

-Mẹ tôi bắt tôi nay đi ăn tối với gia đình Suz

-Thì đi đi...

-Cô nói vậy cũng được sao??? Tôi không muốn

-Không muốn cũng phải đi.. Mẹ anh kêu anh đi không lẽ anh không đi sao?? Muốn cho mẹ anh xấu hổ với họ sao??

-Ừ.. Đi đi mày ơi, mày không đi mẹ mày xấu hổ với người ta lắm - Ken và Max đồng tình

-Ừ con Emi nói cũng đúng anh nên đi đi - Zen Ely và Ris cũng đồng ý

-Hừ... Được thôi... Nhưng Emi cô phải đi chung với tôi

-Anh điên sao??? Tôi nay anh gặp gia đình vợ tương lai của anh tự nhiên lại bắt tôi đi... Anh vô duyên lắm đó

-Nếu cô không đi tôi cũng không đi... Cô là người yêu của tôi.. Nên cô có trách nhiệm là tối nay cô phải đi với tôi

-Tại sao tôi phải đi với anh chứ??? - nó bật dậy cười nhếch, mọi người đều ngạt thở trong trận đấu khẩu của họ

-Tôi có lý do để bắt cô đi - anh đứng dậy bỏ tay vào túi quần cười đắc ý ghé vào tai cô

-"Nếu cô không đi... Khuôn mặt của bang chủ Black sẽ xuất hiện đầy trên đường đó... Chắc vui lắm nhỉ "

-Anh dám sao??

-"Tôi nói là tôi làm... đừng coi thường tôi như thế chứ... coi thường tôi thế tôi đau lòng lắm với lại tôi nói rồi mà.. cô phải làm theo lời tôi...Nhớ chứ" - anh cười đều khiến cho nó tức không chịu được

-Anh... Chết tiệt.... TỨC CHẾT ĐI ĐƯỢC MÀ - nó đập ghế gây làm ba làm tư khiến ai cũng xanh mặt

-Đừng có làm thế chứ... Xấu lắm đấy... Ra về anh đợi em nhé.... em yêu - anh nói rồi đi ra căn-tin ai cũng thở phào nhẹ nhõm vì sợ sẽ có án mạng.. (Hên đó gây có cái ghế thôi đấy - _")

-Tối nay gia đình cô sẽ gặp gia đình của anh Shin à - Zee thấy vậy quay ra hỏi

-Đúng vậy... Hình như anh ta không muốn đi nên bắt Emi đi cùng - Suz không được vui

-Có cần làm gì không??

-Không.. Cứ về nhà đi rồi nói.. Ở đây không tiện

Chương 41

-----Tan học-----

-Ê ông Shin tới lớp luôn rồi kìa mà y ơi - Ely nói với Emi rồi chỉ vào Shin đang đứng trước cửa... biết bao cô gái đứng nhìn nhưng không dám đến gần cả

-Bực thật... tao tính trốn đi về luôn - nó bực dọc lết cái cặp lại chỗ anh

-Tôi biết là cô sẽ trốn về nên tôi tới đây luôn cho cô khỏi trốn - anh cười đắc ý khiến tức quá nó đấm cho anh 1 phát ngay bụng... ai cũng hốt hoảng nhưng không dám làm gì

-A..... biết đau lắm không hả??? con gái mà sao thích bạo lực quá vậy hả???...

-TÔI THÍCH ĐÓ THÌ SAO???? Tao đi trước nha... mấy bây đi về với Ken và Max đi ha- nó đánh vắn từng chữ rồi bước đi

-Nè.... nè.... ai cho cô đi hả... quay lại đây cho tôi... QUAY LẠI ĐÂY - anh rượt nó, nó bỏ chạy cả 2 người cứ rượt đuổi nhau ngoài sân như thế... Suz trên sân thượng thấy được.. mặt cô xám lại

-Chết tiết... sao người đó không phải là em mà là con nhỏ *** chết đó chứ...

----- Nhà Emi & Max -----

-Anh theo tôi tới đây luôn sao??? Tôi chạy nhanh thế mà anh cũng đuổi kịp tôi ư???

-Tôi có bí kiếp riêng của tôi mà... bây giờ cho khách vào nhà được chứ? Khách mời chân lấm rồi đấy...

-Anh không phải khách của tôi nên anh không có lý do gì để tôi cho anh vào cả...

-Tôi không phải khách sao??? À... vậy tôi là chồng tương lai của cô phải không???

-O.... Anh dám nói thế sao??? Tôi không bao giờ cưới anh đâu.. anh đang mơ giữa ban ngày đó à.... Và TÔI KHÔNG BAO GIỜ CHO ANH VÀO NHÀ ĐẬU... MƠ ĐI HÁ - nó le lười dính dính cửa thì anh hết to

-DÌ OIIIIIIIIIIIIIIIIIIII..... EMI KHÔNG CHO CON VÀO NHÀ KÌA DÌ OÍ!!!!!!!!!!!!!! (chơi kì cục vậy anh =]])

-Anh im lặng coi... mẹ tôi là bây giờ ANH IM CHƯA HÃ????????

- EMIIIIIIIII..... SAO CON KHÔNG CHO SHIN VÀO.... MAU MỞ CỬA CHƯA - tiếng của mẹ nó vang ra ngoài (Sư Tử Hồng ơi!!! Có đệ từ =]])

-Da.... - nó xu mặt xuống khiến anh bật cười

-Anh cười gì hã??? - nó mở toang cửa rồi bước vào nhà

-Con tới nhà cô có chuyện gì không con????

-Đa con xin phép cho tôi nay con dẫn Emi đi chơi, được không bác???

-Tất nhiên... con cứ việc miễn là đi về sớm là được rồi

-Ồ.... hần ta tới nay đi coi mắt vợ tương lai đó mà bắt con đi theo.... Hần ta vô lí tới cỡ đó đó... Vậy mà mẹ con cho hần chở con đi nữa... - nó bực mình

- Vậy sao??? Con có thể giải thích cho cô nghe được không??? Chuyện này không đơn giản đâu con.. Con làm tùy tiện như vậy cô có thể không cho con dẫn nó đi tới nay đâu.... - mắt mẹ nó nghiêm trọng

-Dạ... là như thế này... Ba mẹ con sắp xếp con kết hôn với 1 cô gái để giúp tập đoàn phát triển nhưng con không đồng ý... tối nay ba mẹ bắt con phải đi ăn tối với cô ta... nên con phải bắt cô này đi cùng để chứng minh rằng con có người con thích rồi..

-Anh.....

-Vây sao???? Cô bất ngờ thật vậy à xác định được rồi phải không???

-Dạ....

-Ráng giữ nó nha con... Thôi được nhưng không được làm gì quá đáng đó - mẹ nó nháy mắt

-Dạ con cảm ơn bác... Con xin phép đi về

-Ừ.... - anh ra về trong khi đó nó ngồi ngơ ngẩn vì câu nói của anh lúc đó " Anh ta..... anh ta.... thích mình thật sao????? "

-----Tối tại nhà Shin -----

-Con đi đâu thế sắp tới giờ đi ăn tối với nhà Suz rồi con còn đi đâu nữa??? - mẹ cô vội vã đi theo Shin

-Con đi rước người yêu của mình - anh cười tươi rồi chạy ra vuốt ve Nicky (con chó mà anh nhặt về hôm đi chơi với Emi về đó chắc mọi người nhớ rồi ha)

-Hôm nay tao đi rước người yêu tao tới ra mắt ba mẹ tao đó Nicky

"Gâu gâu"

-Hôm nào tao sẽ dẫn mày đi gặp cô ấy nha... Cô ấy đẹp lắm

"Gâu gâu gâu"

-Tao đi đây.... Bye mày nha - anh đi trong tâm trạng rất vui

-----Tại nhà của Suz-----

-Xong chưa con gái - mẹ Suz bước vào phòng

-Dạ xong rồi mẹ...

-Con gái mẹ đẹp quá... Đi thôi con

-Dạ.....

Liệu tối nay sẽ là buổi ăn tối bình thường hay là 1 buổi tối bận rộn đây .... Và Min cũng nói cho mọi người luôn là Min sẽ không chỉ ra thành từng Chap nữa... Min sẽ viết cho tới cuối tác phẩm luôn nha

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

-----Nhà Emi -----

-Emi.... Shin tới kìa - Max gõ cửa gọi nó

-Em đây nè... - nó mở cửa khuôn mặt không tốt tí nào... sau đó nó và Max đi xuống dưới nhà, vừa thấy Shin... nó bực quá quăng chiếc dép vào mặt anh

-Mới vào nhà mà được chiếc dép... Hân hạnh nhì - anh chụp chiếc dép rồi quăng lại cho nó

-Anh là thứ vô duyên.. chết tiệt cầu trời cho anh đi ra đường cho xe nó đụng cho người ta đâm chém anh ra từng mảnh rồi đem đi chôn dưới biển đi - nó tuôn 1 trào anh cũng chóng mặt với nó

-Con gái mà nói chuyện thế à... Đi theo tôi.. Mau lên.... Tao đi nha Max.. Con chào bác con đi - anh chạy tới kéo tay nó rồi kéo nó ra khỏi nhà

-Nè....nè... buông buông ra coi.... buông ra chưa cái đồ chết bầm.. đồ đồ..đồ chết tiệt...

-Max nè... con nghĩ là có ổn thôi không con?? - mẹ nó lo lắng quay qua hỏi Max

-Không sao đâu mẹ... con nghĩ là sẽ ổn.. có thằng đó con yên tâm hơn đó mẹ.. - sau đó anh nhồi nhét nó vào xe rồi chạy đi tới khu mua sắm và khu làm tóc và trang điểm cho nó.. Vì nó vốn đẹp rồi nên chỉ cần nửa tiếng là xong.. Nó bước ra khiến cho mấy cô nhân viên cũng phải choáng vì vẻ đẹp hút hồn của nó.. hôm nay anh cho nó mặc cái đầm trắng xòe nhìn rất dễ thương với mái tóc uốn xoắn xòa trước ngực ..nó mang thêm đôi giày búp bê màu trắng nhìn nó như thiên thần vậy.. Anh cũng phải ngắm nó mãi mới tỉnh

-Ngắm tôi đủ chưa?? Tôi không thích màu này - nó bực mình khi thấy anh cứ nhìn nó mãi

-Chứ cô thích màu gì??

-Đen

-Bối vậy tôi mới lấy đồ tôi chọn cho cô chứ cô mà lấy là lấy đồ đen mặc cho coi... Thấy tôi chọn sao?? Đẹp lắm phải không..??

-Xấu òm.. Tôi không thích màu này lấy cho tôi màu khác đi

-Không... đi thôi tới giờ ra mắt ba mẹ tôi rồi

-Tôi không đi... Tôi không phải là đứa mất lịch sự như anh... Ít ra tôi còn biết chuyện này nên làm hay không nên làm... Đi ăn tối với gia đình vợ mà lại dắt người con gái khác đi cùng... Anh không thấy kì sao?? Chắc mặt anh dày như mặt đường nên anh không thấy kì chứ tôi thấy vô duyên lắm đó biết không hả???

-Tôi nói cho cô biết... Thứ nhất cô ta không phải là vợ hay bạn gái gì của tôi nên tôi không có gì để ra mắt cả... Thứ hai là tôi ghét cô ta... Và thứ ba là cô mới là bạn gái của tôi là người tôi yêu hiểu chưa???

-Tôi không hiểu gì cả. Tôi đi đây - nó đỏ mặt bước ra ngoài nhưng lại bị anh kéo vào xe rồi chạy tới nhà hàng Lucky Star

-----Trong phòng VIP-----

-Thằng bé tới chưa??? - mẹ Suz hỏi ba mẹ Shin

-ĐỪNG lo nó tới ngay đó mà.. Mà Suz nè.. con học ở trường sao rồi??? Vui không con

-Dạ.. vui lắm ạ.. Với lại con học chung lớp với anh Shin nữa nên con rất vui

-Ừ... nó có làm gì con hay bắt nạt con thì con cứ nói với bác... Bác sẽ dạy nó - ba Shin ra mặt

-Không có gì đâu bác à... Dù sao thì chúng ta cũng sắp là người 1 nhà mà... nên không có gì đâu bác à... Bác là anh ấy con đau lòng lắm

-Hahahaha.... Con thật đúng là biết đùa.. Đúng là lớn rồi vừa dễ thương xinh đẹp lễ phép con biết đùa nữa... Chị có đứa con gái như vậy chắc chị tự hào lắm

-Đúng vậy Hahaha.... - đúng lúc đó anh bước vào kéo nó theo nữa

-Anh này.... có buông ra không thì bảo. Anh không buông ra là tôi đánh anh 1 trận đó đừng thấy tôi mặt vấy mà coi thường tôi nha....

-Con chào ba mẹ.. chào bác .. chào cô - Shin chào từng người

-Con đến trễ đấy.. mọi người đói lắm rồi.. Nhưng đây là ai??? - Mẹ anh chỉ vào Emi

-Chào bác... con là Trịnh Lục Băng Băng, bạn Shin.. thật thất lễ khi phải gặp bác trong tình cảnh này... vì anh ta kéo con theo chứ điều này nằm ngoài ý muốn của con... Thật lòng xin lỗi 2 bác ạ - nó cúi đầu

-Ừ... không sao đâu con, con chắc là con gái của tập đoàn T.P??? - mẹ anh cũng thông cảm cho nó

-Dạ đúng thưa bác....

-Xin lỗi nhưng cô có thể đi không??? Đây là bữa cơm thân mật giữa 2 gia đình chúng tôi... Cô không có phận sự gì cả xin mời cô đi cho - Suz đứng dậy lên tiếng

-Cô có quyền gì mà đuổi cô ấy... Cô ấy là bạn gái tôi... Ba mẹ con xin giới thiệu cô ấy là Trịnh Lục Băng Băng bạn gái của con và sau này sẽ là vợ của con

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

-Mày nói cái gì vậy hả??? Ở trước mặt mọi người mà dám nói như thế đó hả?? - ba Shin bật dậy quát lớn

-Ông quan tâm tới cái sĩ diện của ông thôi sao??? ĐỪNG rồi.... ông chỉ quan tâm tới cái công ty ô tô Flying Star của ông thôi chứ thằng con trai mình quan tâm làm gì cho một chữ?? Nực cười thật - anh cười nhạt

-Anh Shin....em xin lỗi vì xen vào chuyện của gia đình anh nhưng anh có thấy anh nói chuyện với ba anh có quá đáng lắm không?? Không lẽ vì cô Băng Băng kia mà anh nói chuyện với ba anh như thế??? Nếu vậy thì tôi thấy cô Băng Băng có thể ra ngoài được rồi. Vì cô mà buổi cơm tối của chúng tôi không vui rồi đó.. Có lẽ chắc cô hài lòng lắm nhì - Suz chỉ tay đuổi Emi ra ngoài

-Cô có cái gì mà xen vào chuyện của gia đình tôi chứ??? Cô câm miệng của cô lại đi....

-Đủ rồi đó... Anh có biết là anh làm tôi xấu hổ lắm không hả??? Anh có hiểu cho cảm xúc của tôi không..Anh có bao giờ hiểu hậu quả của việc anh làm chưa? Anh đi ăn tối với gia đình anh với gia đình cô ta tự nhiên lôi tôi vào làm gì thế?? Anh chỉ nghĩ đến bản thân anh mà có bao giờ anh nghĩ đến cảm xúc của người khác chưa hả?? Thật mất mặt mà.. Nếu không có người ở đây là anh như xương với tôi rồi đó.. Đùng bao giờ đến gần tôi nữa!!! Thật xin lỗi mọi người cháu đã làm cho buổi ăn tối mất ngon.. Con thật sự xin lỗi.. Con xin phép - Emi ức chế chửi Shin trước mặt mọi người rồi chạy đi.. Suz cười đắc ý vì Emi bị bề mặt trước mặt mọi người đặc biệt là ba mẹ của Shin cô rất hả dạ

Nó rất bực bội đi ra ngoài vì nó chưa bao giờ bị bề mặt như vậy thế mà từ khi Shin xuất hiện thì nó bị bề mặt biết bao nhiêu lần từ bị Suz tát rồi bề mặt trước mọi người nữa.. Nó đang điên nó gọi cho anh nó đem chiếc xe và bộ đồ nó thường mặc khi đi chơi bar lại nhà hàng Lucky Star.. rồi nó vội đi vào nhà vệ sinh cởi bỏ cái váy giày rồi tẩy trang hết.. nó giục thẳng vào thùng rác rồi thay đồ bước ra ngoài.. Nó không còn là cô gái với dáng vẻ thiên thần nữa mà là 1 ác quỷ chính hiệu.. Anh thì đứng trân đó vì anh thấy nó nói đúng anh không nghĩ đến cảm xúc của nó.. Biết là nó không thích nó nhất quyết không đi nhưng anh vẫn nằng nặc kéo nó đi cho được.. Đúng là tất cả tại anh..

-Thôi anh Shin.. mình vào ăn thôi - Suz tới vỗ vai anh nhưng bị anh hất ra

-Bỏ cái tay của cô ra khỏi người tôi..

-Sao con lại nói với Suz như thế chứ??? - mẹ anh tức giận

-Con không sao đâu bác - Suz cố gượng cười mặc dù trong lòng cô rất tức giận.. Tại Emi mà anh ra như thế cô quyết phải khiến cho Emi sống không bằng chết.. Anh chạy đi tìm nó khắp nơi khi đi ngang nhà vệ sinh nữ thì thấy 1 vài cô gái đi ra bàn tán gì đó

-Không biết ai lại bỏ cái váy trắng đó nữa... Váy đắt tiền thế mà lại vứt bỏ vào sọt rác đúng là phí của thật mà

-Đúng rồi đó... Còn có giày trong đó nữa haizz thật hết nói - anh nghe vậy anh liền đoán được đó là váy và giày của Emi

Trong lúc đó nó đang chạy đi với tốc độ kinh hoàng tới căn biệt thự Black.. có Ely Zen và Ris ở đó.. nó xông cửa vào ai cũng khép nép vì biết nó đang gặp chuyện không vui

-Ồ.. mặt nạ đẹp vậy.. Đúng là đồ "ây" tặng có khác - Zen đùa nhưng hần chột nhận ra là tâm trạng của nó không ổn tí nào

-Emi mày có chuyện gì hả?? - Ely lo lắng hỏi

-Tránh xa tao ra... TRÁNH XA HẾT CHO TAO - lật tung cái bàn thủy tinh... bàn ghế thì văng tứ tung hết.. 3 người giật mình tránh xa nó ra

-EMI... Mày sao vậy hả??? Bình tĩnh lại coi - Ris nhào tới can nhưng bị nó hất ra chỗ khác

-Chết tiệt làm sao bây giờ nó đang điên lên kìa... Mà không biết nó đang điên chuyện gì nữa - Zen đứng nhìn nó lắc đầu bất lực "Rầm..Rầm.. Xoảng...Rầm..Xoảng...Xoảng..."

-CHẾT TIỆT.... CHẾT TIỆT..... ĐIÊN LÊN MẮT... làm tôi bề mặt như thế chắc anh vừa long lắm ha... Á á á á á - nó la hét điên cuồng đập đồ văng tứ tung

-Trời ơi.. Nghĩ cách gì đi chứ??? Nó đang phá tung cái phòng này rồi đó - Ris bắt lực

-Tao biết rồi... Cho nó vào phòng tối đi - Ely nghĩ ra sáng kiến

-Nhưng... Mày biết nó rất sợ bóng tối mà sao mày lại cho nó vào phòng tối chứ... Chắc nó điên lên mất - Ris quát

-Lấy độc trị độc thử đi.. Biết đâu lại có tác dụng.. Anh Zen và Ris lại bắt nó đi em lấy chìa khóa phòng tối - Ely nói rồi Zen và Ris lại bắt nó lại

-Bỏ tao ra... BỎ TAO RA COI ... Chết tiệt... Á á á á á - rồi 2 người đi theo Ely tới phòng tối mở cửa và nhốt trong đó

-Mày nghĩ là nó có ổn không??? - Ris lo lắng

-Tao nghĩ là không sao đâu... Tao thấy mỗi lần nó buồn là kiểm chỗ tối không à... Nên tao nghĩ lúc nó điên như vậy cho nó vào phòng tối để nó bớt điên tí.. - Ely giải thích

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44

Trong khi đó Shin đang chạy đi kiểm nó khắp nơi.. nhưng tìm hoài không thấy nên gọi cho Max

-"Chuyện gì?"

-Mày có thấy Emi đâu không???

-"Mày tới bar Gray cho tao..."

-Tại sao??

-"Cứ tới đi.. không nói nhiều" "Cụp" - Max cúp máy khiến cho anh không kịp nói lời nào nên đành tới bar

-----Bar Gray-----

Anh vừa tới.. vừa vào phòng thì gặp ánh mắt giết người từ Max, Ken ngồi kế bên nhìn anh bất lực biết là chuyện không vui

-Mày kêu tao có chuyện gì???

-Mày dẫn Emi đi ăn tối sao rồi??? Có gì không?? - Max nhìn anh hỏi.. anh ấp úng không muốn nói ra vì sợ Max điên lên vì Max vốn rất thương Emi

-Ừ... thì.. ổn không có gì xảy ra cả

-Thật không - Max nhướn mày lên hỏi anh lần cuối

-Thật - anh vừa nói xong thì Max đứng bật dậy dấm anh 1 phát vào mặt "Bốp".. Ken giật mình quát chạy lại can

-Mày điên rồi sao??? Tại sao mày đánh nó....

-Buông tao ra.....Mày nói dối... Nói cho tao nghe... mày đã làm gì nó mà nó điên lên như vậy? HẢ???? Nói tao nghe coi... NÓI - Max điên lên nắm áo anh

-Thì.... thì..

-Thì sao hả??? Tự nhiên Emi kêu tao về lấy đồ khác rồi lấy xe cho nó.. Tao đã sinh nghi ngờ là có chuyện rồi.. Khi tao tới thì tao thấy nó rất khác như là nó gặp chuyện gì đó kinh khủng lắm tao hỏi nó không trả lời cứ lằm lằm lì lì không nói gì hết lấy đồ vào thay rồi lấy xe chạy điên cuồng.. Rồi tao nghe Ris gọi cho tao nói con Emi qua biệt thự Black phá tung cái biệt thự Ely đánh phải cho nó vào phòng tối đó... MÀY ĐÃ LÀM GÌ NÓ... HẢ??? Thăng *** chết - Max đánh anh liên tục... anh thấy mình có lỗi nên đành phải chịu trận.. Ken thấy không ổn liền nhào vào can Max ra

-THÔI ĐI... MÀY ĐỪNG ĐÁNH NÓ NỮA!!! MAX.... MÀY BUÔNG NÓ RA COI... ĐỪNG ĐỂ TAO ĐÁNH MÀY ..... "Bốp...Bốp" - Ken đánh đánh Max lôi Shin ra

-Tao biết...Tao có lỗi với Emi... Tao đã làm cho cô ấy bẽ mặt.. Tao chỉ muốn công khai ra mắt với ba mẹ tao... Tao đúng là không biết suy nghĩ cho cô ấy.. Cô ấy không thích nhưng tao vẫn cứ kéo cô ấy đi... Tao đã không lường trước hậu quả.. Mày cứ đánh tao thoải mái đi - Shin ngồi phịch xuống thú tội với Max khiến cho Max cũng phải nguội đi vì Max biết Shin chỉ muốn chứng minh tình yêu của mình cho ba mẹ mình thấy

-Shin mày có sao không??? - Ken lo lắng tới đỡ anh dậy

-Thôi được.. Tao bỏ qua cho mày lần này... Nhưng mày nên nhớ nếu có lần sau. Tao thề là tao sẽ không đánh mày thế thôi đâu.. Nhớ đó - Max bật dậy đi ra ngoài "Rầm".... cánh cửa đột nhiên rớt xuống khiến Ken giật mình

-Ôi trời... Mày chọc phải ổ kiến lửa rồi đó... để tao gọi người lên đem đồ y tế và phải gọi người lắp cánh cửa mới - Ken lắc đầu chịu thua

-----Nhà hàng Lucky Star-----

Phòng VIP

-Cô gái đó là ai??? Sao tôi có cảm giác rất quen thuộc cả cái tên cũng vậy nhưng tôi không nhớ ra nổi ông à - mẹ Shin băng khuông hỏi ba Shin

-Tôi cũng vậy.. Có cái gì đó rất quen thuộc

-Cô gái mà con nói tới đó sao con??? - mẹ Suz quay qua hỏi Suz

-Dạ... chính là cô ta - Suz cười thâm độc

-Thôi mọi người chúng ta tiếp tục thôi... chúng ta đói rồi - mẹ Shin phá tan bầu không khí căng thẳng

-----Trở lại biệt thự Black-----

Ely Zen và Ris lo lắng đứng ở ngoài xem có hiệu quả không thì đột nhiên Max tới

-Emi sao rồi??? Nó đâu???

-Trong đó - Zen chỉ tay vào phòng tối khuôn mặt không còn sức sống

-Mở cửa đi - Ely kêu Ris mở cửa "Cạch" 4 người đi vào tìm nó thì thấy nó ngồi ở góc phòng Max mừng quá vội chạy lại ôm nó

-Emi... em có sao không??? Anh đây.. không sao rồi

-Em không sao - 1 giọng nói lạnh lùng cất lên khiến cho Max chợt rùng mình.. nó đứng dậy rồi đi ra ngoài

-Em nghĩ chắc nó không sao đâu.. Anh dẫn nó đi về nhà đi - Ely khuyên Max

-Ừ... thôi anh đi về đây

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45

Trên đường về nhà nó chẳng nói gì cả.. chạy xe bỏ Max xa 1 đoạn, Max rất lo cho Emi không biết nó có sao không.. Tới nhà là nó lên phòng đóng cửa cái "Rầm", mẹ của nó cũng lo không biết nó có sao không.. Trong lúc đó ở bên nhà Shin, anh đang ngồi ngoài sân ngồi vuốt con Nicky

-Nicky à... hình như tao làm chuyện quá đáng lắm đúng không??

-Tao làm cho cô ấy bẽ mặt.. Mai tao không biết cô ấy có nói chuyện với tao không nữa???

-Hôm nào tao sẽ cho mày em mặt cô ấy nha... Cô ấy đẹp lắm. Tao yêu cô ấy lắm..

-----Sáng hôm sau-----

-Mẹ... Emi đâu rồi?? Sao con lên phòng nó con không thấy?? - Max đi xuống hỏi mẹ đang ngồi ăn sáng

-Nó đi học rồi.. Hôm nay nó đi học sớm hơn mọi bữa.. nó xuống ăn sáng không nói lời nào rồi lấy xe chạy đi mất tiêu.. Tối hôm qua nó có chuyện gì vậy con??

-Không có gì đâu mẹ.. Chắc nó mệt thôi - Max nói dối mẹ vì không muốn làm cho mẹ lo rồi ngồi xuống bàn cùng ăn sáng ới mẹ rồi đi học

-----Trường G.S-----

-Ely.. Emi đâu rồi ??? - Shin đi qua lớp của nó thì gặp Ely Zen với Ris đang ngồi nói chuyện

-Dạ... Em cũng không biết. Hồi này em thấy nó đi vào lớp rồi đi ra ngoài em cũng không biết nó đi đâu nữa..

-Ừ vậy thôi.. - anh nói rồi đi ra ngoài với vẻ mặt buồn không thể tả.. Zen vô tình thấy được

-Ê.. hình như chuyện tối hôm qua có liên quan tới ông Shin thì phải

-Sao mà biết??? - Ris hỏi

-Hồi này ông quay đi tao vô tình thấy vẻ mặt của ông.. Buồn lắm chắc có liên quan tới tối hôm qua rồi

-Ừa... Haizz chắc gây lộn rồi.. Hay là mình giúp 2 người làm lành đi - Ely lên tiếng

-Ừ.. được đó - Zen Ris đồng thanh

"Reng..Reng"

Đúng lúc đó nó đi vào lớp với khuôn mặt lạnh như băng xung quanh nó chưa toàn hàn khí không ai dám đụng chạm hay nói gì nó cả vì biết nó đang không vui cho lắm.. nó đi ngang ai thì người đó co rúm lại không dám nhìn thẳng mặt nó luôn.. Vì vốn mọi người rất sợ đôi mắt đen của nó

-Các em trật tự nào..1 tháng nữa trường chúng ta tổ chức buổi cắm trại 4 ngày 3 đêm ở ngoài trời và sẽ có cuộc thi thể thao về chạy điền kinh, bóng chuyền, bóng đá và bóng rổ các em nào muốn tham gia thì đăng ký với cô và cô sẽ thông báo lịch tập cho các em.. Bây giờ em nào muốn đăng ký thì cứ giờ tay lên nha - cô giáo sinh hoạt cho lớp

-CÔ ơi.. Vậy mình sẽ đấu lớp ai vậy cô??? - 1 em nam giờ tay hỏi

-Mình sẽ đấu với từng lớp trước rồi khi đi cắm trại ta sẽ thi tranh cúp.. hiểu không??? Bây giờ ai xung phong nào - từng người một tham gia đăng ký, đám của Emi này giờ chưa có động tĩnh nào luôn.. chắc là họ không muốn thi

-Bây giờ ta đã có đủ hết rồi nhưng đội điền kinh thiếu 1 người bây giờ ai sẽ thi đây - cô giáo nhìn xung quanh thì chẳng ai giờ tay cả bỗng nhiên có 1 cánh tay giờ lên

-Em thi thưa cô - người đó không ai khác chính là Emi..

-Ồ Emi sao.. rồi chào mừng em về với đội điền kinh.. Được rồi ngày mai cô sẽ thông báo lịch tập cho mấy em nha.. Cô đi đây mấy đứa giữ trật tự nha - cô giáo trở nên bớt gánh nặng hơn vì khi có Emi trong lớp không ai dám quậy nữa.. nên cô giáo đã khỏe đi phần nào

-Ừ đúng rồi ha.. mà đã từng đoạt giải quán quân về chạy điền kinh cấp quốc gia mà - Ris vỗ vai nó

-Thật sao?? - Zen trở mắt nhìn Emi

-Thật đó... nó thi năm ngoái nè... nó chạy thấy ghê lắm.. nó chạy 5km mà chưa hề hắng gì nữa.. nó còn hơn mình đồng da sắt không biết mệt là gì

-Ghê nha.. vậy mà không nghe nó nói gì luôn - Ely giận dỗi

-Gáng lên nha Emi - Zen động viên

-Ừ.. tao sẽ cố gắng, tao thấy mấy bây có triển vọng mà sao không thi?? - Emi nói chuyện có phần bớt lạnh hơn

-Mệt lắm mà ừi.. bang mình giờ có nhiều chuyện lắm tao còn phải giải quyết nữa, mà biết mà mà không giúp tao gì hết tron - Zen than vãn

-Cho tao nghỉ ngơi đi.. Xong rồi tao cho mà nghỉ xả hơi chuyện bang tao lo cho ok?? -Emi cười nhạt

-Ok

-----Giờ ra chơi-----

Căn-tin

Căn-tin vô cùng náo nhiệt vì chuyến cắm trại sắp tới, và họ chuẩn bị để luyện tập cho kì thi này để lấy danh dự cho khối mình, cả căn-tin trở nên náo nhiệt hơn bình thường.. Nó bước vào thì căn-tin trở nên im ắng hơn nó thấy lạ nên hỏi

-Sao vậy?? Tiếp tục đi.. mình có làm gì đâu, tiếp tục đi - Emi cười nhẹ khiến cho mọi thằng con trai đều phải xịt máu.. bọn con gái cũng phải ngượng mồm không còn gan ghét nó nữa vì khi nó tới đây bọn Zee không làm càn nữa.. với lại nó nói chuyện rất được hòa đồng với mọi người dù cho nó có hơi lạnh lùng tí

-Emi bạn có thi gì không vậy - 1 bạn nữ đứng lên hỏi nó

-Mình thi điền kinh

-Vậy sao?? Có lên nha - bạn đó cười tươi.. bọn con gái trở nên thích nó nhiều hơn

-Ừ.. cảm ơn mọi người mình không làm mấy bạn thất vọng đâu - Emi cười nhẹ, rồi căn-tin trở về với ồn ào náo nhiệt như thường ngày.. nó ngồi đó ăn 1 lúc thì bọn của Shin đến

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

-A... sao mấy anh tới trễ vậy??? - Ely lạnh chanh

-À.. mấy anh có chút chuyện ấy mà - Max gãi đầu, sau đó 3 người ngồi ăn sáng, mọi người cười nói vui vẻ nhưng chỉ có riêng nó và Shin là không được vui cho lắm, anh thấy nó như vậy anh buồn lắm tại vì anh mà nó như vậy, 5 người ngồi ăn cơm thấy không khí trong bàn mình hơi lạnh mà khí hàn toát ra là Shin và Emi họ chợt rung mình

-À anh Shin nè.. anh có thi gì trong đợt cắm trại tới này không - Ris cố gắng xóa bỏ khí lạnh xung quanh 2 người

-Có... anh thi bóng rổ

-Vậy sao?? Còn 2 anh??

-Anh thi bóng rổ chung với Shin còn Ken thi bóng đá... mấy em thi gì??? - Max hỏi lại

-À... tụi em không thi chỉ có Emi thi thôi.

-Vậy em thi môn gì??

-Điền kinh - nó trả lời cục ngắn.. Đúng lúc đó Suz đi lại bàn của tụi nó

-Chào mọi người... đợt cắm trại sắp tới mọi người thi gì vậy?? Mình thi điền kinh đó mọi người - Suz tươi cười với họ (nụ cười giả tạo =]])

-Không cần mày biết.. Xéo ra chỗ khác đang ăn nhìn mày là hết muốn ăn - Ely lên tiếng

-Vậy sao??? Buồn thật.. Emi em thi môn gì??

-Điền kinh

-Tụi mình chung môn rồi.. Cùng nhau cố gắng nha..

-Ừ

-Anh Shin sao tới anh lại bỏ đi như vậy??? Ba mẹ lo cho anh lắm.. Anh bỏ đi kiểm cô Băng Băng nào đó sao??? - Suz vờ như không biết đó là Emi nên cười đắc ý, cố ý nói to cho nó biết. Nó nghe xong máu điên lên tới mặt, thân nhiệt nó bây giờ xuống tới âm độ Ris ngồi kế bên rung mình.. Ris thấy khuôn mặt nó không ổn chút nào nhưng nó vẫn cố kiềm chế. Ris ý thức được đang xảy ra chuyện gì

-Bây giờ cô có thể đi ra chỗ khác rồi đó.. Tụi này nhìn cô là ăn không ngon rồi sao cứ bám đuôi mà tới đây.. Hay là để tôi bỏ thí cho tôi chút đồ ăn nhá - Ris cong môi lên cười khinh với Suz tỏ ý khinh bỉ.

-Cám ơn cô.. Nhưng tôi không ăn đồ ăn bẩn từ cô nên tôi tự mua được rồi.. Cám ơn

-Được thôi.. nhưng cẩn thận nha không chừng cô bị mắc nọc mà chết đó

-Cám ơn cô đã quan tâm.. Anh Shin, trưa nay anh có thể chở em về không?? Trưa nay nhà em sẽ qua nhà anh chơi bù cho bữa cơm tối qua - Suz ngồi xuống kế Shin nắm lấy tay áo anh. Nó đang điên!! Nó đang rất rất điên.. Ve vãn trước mặt nó, nó không vui tí nào.. Nó giận đến run người, hình như Suz thấy được lấy làm đắc ý liền xông tới

-2 bên gia đình chúng ta sẽ bàn về ngày cưới của chúng ta khi chúng ta tốt nghiệp đó.. Anh nhớ đưa em về nhà, không thôi ba mẹ anh mắng anh em đau lòng lắm.. - Suz nói giọng mặt ong nói thật to cho nó biết rõ là Shin là của cô, không ai có thể cướp anh từ tay cô, anh biết là nó đang giận anh đau lòng lắm nhưng anh muốn biết tình cảm của nó cho anh như thế nào...

-Được thôi - 1 câu nói từ chính miệng anh nói ra khiến ai cũng đóng băng, mọi người ai cũng trở mắt quay về phía anh và Suz, Suz rất vui vì anh đã đồng ý cô nghĩ thầm là anh vẫn còn yêu cô quan tâm tới cô nhưng vì anh xấu hổ không dám nói ra.. Nó đang cầm ly nước tỉnh uống nhưng nghe câu nói "Được thôi" của anh, nó bóp vỡ nát cái ly (ly thủy tinh dày đó bà con ạ =='), tay nó rướm máu khuôn mặt nó trở nên xám xịt.. Anh đã đắc tội với nó, nó tính sẽ tha cho anh ta, nó chỉ cố tình lạnh cho anh ta biết mà hối lỗi nhưng nào ngờ Shin còn cho cô thêm 1 vết đau nữa.. nó chịu không nổi nữa, nủi lửa phun trào trong lòng nó, nó bóp nát cái ly ra từng mảnh... tay nó chảy máu rất nhiều nhưng nó không để ý (chắc không biết rồi nếu biết chắc chị ấy điên giống như lúc trước rồi.. Ở phần trước nếu mọi người có xem thì sẽ biết).. Nó nghĩ rằng " Không lẽ mình... yêu anh ta rồi sao??? Tại sao mình lại điên đến như thế chứ "... Nó bật dậy khuôn mặt xám xịt

-Emi....Em..i à... Mây... có... sao không..??? - Ris run rẩy hỏi nó

-"....." - nó không trả lời... 5 người chỉ biết ngồi nhìn nó.. nó bật dậy đi ra ngoài, nhưng vừa tới cửa căn-tin nó đâm 1 phát mạnh vào tường, tường nứt ra các mảnh vụn trên tường rơi là cả .. mặt ai cũng tái xanh hết.. Suz thì đứng đó nhìn nó cười đắc ý.. Bọn của Zee cũng có 1 trận hả hê vì có Suz trả thù đùm.. Suz đứng nhìn nó

-Đây đàn em... phá hoại tài sản nhà trường.. tội nặng lắm nha em.. Hahahahaha

"Chát" cú tát đó không phải từ Ris Ely hay ai cả mà từ Max

-Đủ rồi đó... Tôi nhìn đủ rồi đó.. Dám làm thế với em tôi à.. Đừng nghĩ cô là con gái mà tôi nhìn đâu nha - Max bây giờ nhìn không giống gì 1 tên sát nhân ánh mắt nhìn vào Suz giống như là muốn giết chết Suz vậy.. Cô sợ vội lùi vài bước mặt trắng bệch, Lyn cũng không khỏi bất ngờ và cũng hơi sợ Max tìm đập thành thịch

Bỗng Ris bật dậy khuôn mặt đen xạm lại.. bóp cổ Suz

-Tao hận là không thể giết chết mày đó.. CON CHÓ - Ken giật mình.. nhìn Ris bây giờ rất đáng sợ..vội chạy tới kéo tay Ris ra

-Ris buông ra đi... Có án mạng đó - Ris vẫn nắm chặt lấy cổ nó

-Khụ...khụ... thử bóp..... chết tao coi.... - Suz vẫn cười nhìn Ris...Cuối cùng Ris cũng buông tha Suz

-Khụ.....khụ.....

-Nè... Zee Byn Lyn... sao không tới đưa con bạn của tui mày đi đi.. thân nhau lắm mà - Ely cười nhếch khiến bọn Zee giật mình đi tới dẫn Suz đi

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47

-Còn anh nữa đó Shin, anh được lắm - Ely liếc về phía anh rồi bước đi, Zen nhìn anh thất vọng rồi đi theo Ely rồi từng người từng người một rời khỏi căn-tin vì tiếng chuông báo hết đã reo.. Anh cứ ngồi đó cười nhạt, anh thấy nó như vậy anh rất đau.. Anh không muốn nó đau không muốn nó chảy máu sợ nó sẽ bị giồng lần trước nhưng anh rất muốn biết nó có yêu anh không, nên anh mới làm vậy.. Tại sao lại cư xử như vậy?? Anh bất giác đứng dậy và đi lên sân thượng. Trong khi đó nó đang lột cái thân mình không để ý cái tay máu me đầm đìa đi như 1 người không hồn.. Bỗng có 1 bàn tay kéo cô đi tới phòng y tế, nhưng cô cũng không để ý

-Ừa không có ai sao??? - người đó không ai khác chính là Zen, cậu đi kiểm thuốc sát trùng bông gòn và dây băng lại chỗ nó.. Nó vẫn còn đang mơ màng đôi mắt lạnh lẽo vô hồn như 1 con búp bê, cậu kéo nó lại cái giường gần đó cho nó ngồi rồi lấy bông gòn lau đi máu cho nó, nó chợt đau giật mình vì thấy mình ở phòng y tế, nó có đi vào đây đâu nó định cúi xuống nhưng bị cậu ngăn

-Đừng nhìn.. Tay mày còn máu đó..

-Zen hả???

-Ừ..

-Sao kiểm được tao vậy?

-Ely kêu tao đi kiểm, tao thấy mày đi trên hành lang lên sân thượng nên tao kéo mày đi lên phòng y tế..

-Vậy sao?? Cảm ơn

-Cám ơn gì.. Bạn bè giúp đỡ nhau thôi.. Mà sao rồi đỡ chưa??

-Đỡ được 1 tí..

-Tao hỏi mày 1 câu.. - Cậu vẫn đang cầm cúi với vết thương trên tay nó

-Nói đi.

-Mày yêu Shin phải không???

-Sao mày lại nói vậy.. Tao với anh ta đang quen nhau mà

-Đừng giấu tao.. mày với Shin quen nhau chỉ vì 1 lý do nào đó phải không?? Tao thấy 2 người không giống như 1 cặp

-Tao thua mày rồi.. Ừ thì đúng, tao với anh ta đúng là có quen vì 1 lý do nhưng tao sẽ không nói cho mày nghe đâu..

-Tao biết là mày sẽ không nói. Nhưng tao hỏi là mày có yêu Shin không??

-Chắc có.. Mỗi lần tao thấy Suz ve vãn anh ta. Tao lại bức không lý do, đáng lẽ tao phải vui nhưng không. Tao không vui tí nào.

-Tại sao mày lại không nói ra cho người ta biết??

-Tao không biết, tao cũng chỉ mới nhận ra tao yêu anh ta mới đây thôi..

-Thôi được rồi.. Xong rồi nè - Cậu mừng rồi vì đã băng bó xong cho nó..

-Cám ơn mày nha..

-Không có gì.. Nhưng tao khuyên, mày nên nói ra sớm đi. Đến khi mày mất cơ hội rồi thì có nói cũng muộn màng đó.. Nhớ đấy tăng băng ạ - Cậu cười nhẹ rồi đứng dậy đi ra khỏi phòng. Nó ngồi đó mơ màng chấp 2, đôi mắt trở lại vô hồn lạnh lẽo.. nhưng 1 lúc sau lại biến mất.. Nó mỉm cười, 1 nụ cười áp ám không ai thấy được. Nhưng cô không hay biết là có người đã thấy được nụ cười chết người đó.

Anh đang ở trên sân thượng, nằm suy nghĩ anh nhớ lại những hành động của nó, anh đau biết nhường nào, anh lại làm nó đau hết lần này đến lần khác, đi đứng dựa mình lên lan can hít khí trời. Anh cảm thấy thoải mái, anh đi xuống định tìm nó xin lỗi, nhưng khi đi ngang phòng y tế thì anh nghe được cuộc trò chuyện của Zen và nó, anh giật mình

-Cô.. ấy.. yêu mình sao??? - 1 nỗi vui sướng khó tả trong anh.. Anh cảm thấy như được sống lại, bất ngờ anh thấy Zen đi ra ngoài.. Zen nhìn anh và cười rồi ghé vào tai anh

-"Nếu anh biết rồi thì cố mà nắm giữ Emi.. Nó cần được sự che chở từ anh đó" - Zen nói rồi cười nhẹ bước đi.. Anh nhìn Zen ánh mắt như muốn nói "Cám ơn em trai, em đã giúp anh", anh nhìn vào quan sát nó thì thấy nó cười, nụ cười đó khiến tim anh đập loạn xạ muốn nhảy ra ngoài.. anh chưa bao giờ có cái cảm giác này trước đây kể cả khi quen Suz, anh chưa bao giờ nó được cảm giác đó.. Anh quay đi, miệng anh cứ cười không ngừng

--Lớp 12S--

-Các em nên nhớ bài này chúng ta phải.....%\$@@&%#!%#&^\$ - cô giáo cứ thao thao bất diệt, Max và Ken đang tập trung nghe giảng (siêng học dữ bây =]]) nhưng nhìn không giống đang nghe giảng tí nào. Ken thì mặt thì ngước lên bảng nhưng tay thì bấm dt, Max thì ngồi chép cái gì đó cầm cúi lăm thì 2 người giật mình khi thấy Shin vào lớp nhưng nhìn anh thì biết được tâm trạng anh rất vui.. bọn của Zee Suz và mọi người cũng không khỏi ngạc nhiên

-Xin lỗi cô.. em mới ở phòng y tế về - Shin cười tí mắt khiến cho cô giáo đỏ mặt (mê trai hã cô hĩa hĩa)

-À... Ừ... không sao. Em về chỗ đi - anh đi về chỗ của mình thấy 2 người nhìn anh ngỡ ngàng, mọi người cũng vậy nhưng cũng nhanh nghe giảng trở lại..

-Chào 2 bây - anh nhìn 2 người rồi cười, lấy tập sách ra nhưng không nghe giảng gì hết cứ ngồi cười.. (khủng tới rồi anh ạ) khiến cho 2 người không khỏi ngạc nhiên

-"Ê... thằng Shin bị gì vậy?? " - Ken thì thầm

-"Tao đâu biết , khủng rồi " - Max lắc đầu bó tay rồi ai cũng vào việc này.. Riêng bọn của Zee và Suz có những suy nghĩ khác nhau, không ai đoán được

-"Anh Shin sao thế nhì.. Hồi này anh đâu có vui như vậy??? Sao tự nhiên anh lại vui như thế không lẽ hòa với con Emi rồi sao?? Không thể nào cô ta chưa chắc gì tha thứ cho anh ấy.. Chắc có chuyện gì đó mờ ám ở đây.. Phải tìm hiểu mới được" - Suz dăm chiêu suy nghĩ rồi quay qua Zee và Zee cũng không ngại lệ

-"Tại sao anh ấy lại vui như thế?? Không lẽ đi ăn với Suz anh vui lắm sao?? Cô ta không biết là kéo anh ấy về phía mình hay cô ta nữa.. Càng ngày mình càng mất tin tưởng vào cô ta..."

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48

--Tan học-----

Nó và đám bạn của nó đi ra ngoài thì thấy bọn của Shin đứng trước cổng đón.. Anh thấy tay nó băng bó anh cũng nhói, anh biết nó yêu anh thì anh rất vui, nhưng anh vẫn cố giữ vỏ bọc lạnh lùng bên ngoài, Ris Ely Zen đi ngang qua họ thì đứng nói cười vui vẻ nhưng chỉ có nó là đi bình thường như không có họ, anh chợt lên tiếng

-Emi ... - nó đứng lại

-Chuyện gì??

-Tay.. cô không sao chứ??

-Không sao.. - nó bỏ đi nhưng đầu ai biết nó đang mỉm cười, nó cứ đi lấy xe rồi chạy đi, Zen quay qua nhìn anh cười ả ý anh cũng cười nhìn Zen, ai cũng ngỡ ngàng nhìn

-Ê... 2 người cười chuyện gì vậy?? Nụ cười khác thường lắm ngen - Ely hỏi

-Không có gì đâu.. Chuyện vui ấy mà - Zen cười..

Sau đó.. Mọi người tập nập chuẩn bị cho kỳ cắm trại các đội chơi thể thao tập luyện không ngừng.. sau giờ học họ đều tập hợp lại để luyện tập. Emi tập cũng quyết liệt

-Emi nè.. sao bạn chạy nhanh thế?? - bạn Luna hỏi nó

-Tại lúc trước mình nó tập luyện, mình cũng có thi chạy.. với lại sáng nào mình cũng ra chạy hết nên quen rồi

-Woa.. bạn hay thật, may là mình thắng tất cả các lớp.. nghe nói các khối lớp S đều thắng hết á.. Vậy là mình phải đấu với 2 lớp 12S và 10S đó - Rub nói

-Ừ... cũng mệt thật nhưng cũng ráng lấy danh dự cho khối mình - Kib trả lời..

-Ừ... phải cố lên còn có 3 hôm nữa đi cắm trại rồi - nó cười nhẹ

-Nè.. bạn uống nước đi chắc bạn khát lắm.. - Lilly đưa nó chai nước suối

-Cám ơn.... - 5 người cười nói vui vẻ, Suz tập luyện ở bên kia thấy vậy rất tức giận.. Cô đi lại chỗ trái bóng rổ sút 1 cái vào nó

-Mấy bạn tránh xa - nó hét lớn.. cả đám né ra chỗ khác. nó đứng đó chụp nhẹ trái bóng khiến cho cả bọn hết hồn.. nó nhảy lên sút lại ngay Suz khiến cho Suz không kịp né trượt ngang tay bị rướm máu..

-Chơi đều thế?? Muốn cạnh tranh thì để cắm trại hã đầu.. Hèn lắm đó - nó nhìn Suz cười đều khiến cô giật mình.. sao cô ta biết mình ở đây chứ. Nhỏ này đúng là chơi nó không dễ.. Cô quay đi

-Emi bạn có sao không??? - cả bọn xúm lại hỏi thăm

-Mình không sao...

-Chị Suz thật quá đáng... Chơi với bọn Zee ác giống họ luôn rồi - Rub lên tiếng

-Thôi kệ đi.. Thôi mình tập tiếp đi - rồi cả đám nhào ra tập tiếp

Cuối cùng cũng tới buổi cắm trại, mọi người háo hức lên xe và tới địa điểm trong 1 khu rừng ngoài thành phố

-Được rồi bây giờ các em hãy dựng trại của lớp các em đi - thầy ra lệnh và mọi người cùng nhau dựng trại và ăn trưa.. Đến tối mọi người xúm lại nghe truyện ma, mọi người cười nói rất vui vẻ không có chuyện gì xảy ra cho tới khi qua ngày hôm sau. Sáng hôm sau mọi người thức rất sớm để ăn sáng

luyện tập để chuẩn bị cho kì thi tới, cuối cùng cũng tới giờ thi

- Và bây giờ chúng ta sẽ thi đấu theo các môn đã được thông báo... Bóng chuyền, bóng rổ bóng đá và điền kinh.. các lớp đã thắng trong lần thi trước sẽ bắt đầu đấu với nhau, môn bóng rổ, bóng, chuyền bóng đá vì có tới ba lớp nên ta sẽ có 3 trận đấu nhưng môn điền kinh dành cho nữ ta chỉ cần thi 1 trận thôi.. Các em đã hiểu chưa??? Và đây là luật chơi của các môn..... - thấy thể dục ra luật cho mọi người

Và trận đấu bắt đầu đầu tiên là Bóng rổ lớp 10S và 11C5 thi và lớp 10S thắng.. lớp 11C5 thi với lớp 12S do có Shin và Max nên mọi người cổ vũ rất nhiệt tình và cuối cùng 12S thắng,... Và lớp 12S đấu với 10S, 2 lớp đấu với nhau rất quyết liệt gần hết hiệp 2 thì 2 lớp có điểm bằng nhau.. ai cũng hồi hộp, Shin do đấu nhiều nên anh đã thấm mệt nhưng anh chợt thấy Emi nhìn anh cười nhẹ không biết anh có mơ hay không nhưng anh thấy phấn khởi hẳn lên, nó quan sát lớp 12S thi và thấy Shin bỗng trở nên đẹp lạ lùng.. nó chợt cười anh vô tình thấy nó nhìn anh cười.. Anh rất phấn khởi luôn lách và nhảy lên 1 cú ghi bàn quyết định, và lớp 12S thắng mọi người reo hò..Lớp 12S đã giành được cúp trong môn bóng rổ. Nó nhìn anh cười hài lòng. Và đến môn bóng chuyền đầu tiên là 11B7 đấu với 12A10 và lớp 11B7 thắng. Sau đó 12D10 thi với 10D8 và 12D10 thắng... Và trận cuối cùng lớp 11B7 đấu với 12D10 và cuối cùng lớp 12D10 thắng... Đến với môn Bóng đá, lớp 11S đấu với 10C3 và 11S thắng, 10C3 đấu với 12S và 12S thắng (mạnh dữ vậy) cuối cùng 11S và 12S đấu với nhau, Ken cố gắng đấu và lên dẫn đầu.. nhưng đến phút cuối anh sơ hở và lớp 12S thua.. 11S thắng. Cuối cùng là môn điền kinh.. Emi Suz và mọi người ra thi..

-Emi cố lên nha!!! Cố lên... - đám bạn nó và bọn của Shin cổ vũ, mọi người cũng nhiệt tình cổ vũ cho nó, nó rất vui, khi đi ngang thì gặp Shin

-Này... Cố lên - anh cười nhẹ. Nó như có thêm dũng khí.. nó sẽ cố gắng thi để cho Shin vui.. Suz thấy được cảnh đó tức không chịu được

-Zee xong hết chưa?? - Suz cười nhếch môi nhìn Zee

-Xong hết rồi, mọi thứ đã chuẩn bị xong - Zee cười nham hiểm

-Cố lên.. đừng để nó thắng - Lyn và Byn cổ vũ

-Tất nhiên.. Tôi không bao giờ để nó thắng đâu

Cuộc đua vòng quanh nửa khu rừng và có các trạm nước để cho các vận động viên lấy sức (ông thầy nào chơi ác thế hais) và có người để kiểm soát để tránh gian lận trong cuộc thi.. Ai về trước thì lớp đó thắng.. Các lớp hô tên cổ vũ rất nồng nhiệt vì cuộc thi này có Emi và Suz nên sẽ rất cam go

-Emi Luna Rub Kib Lilly cố lên cố lên !!!!!

-Cố lên nha - Emi cổ vũ

-Ừ... bạn cũng vậy - 5 người tự cổ vũ cho nhau

"ĐOÀNG" Và Cuộc Thi Bắt Đầu

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bể Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

15 người 3 khối lớp 10S 11S 12S chạy đi trong sự reo hò của mọi người, có vài người xung phong chạy đầu chạy rất nhanh, nhưng họ không biết họ đang tiêu hao sức mình 1 cách lãng phí.. 1 nửa khu rừng chứ chẳng chơi.. họ sẽ bị kiệt quệ khi chưa tới nửa chặng đường là cái chắc. 5 người lớp 11S nghe theo lời của Emi là mới chạy thì nên chạy chậm nhằm để chừa sức mình nếu thi chạy đường dài như vậy để khi gần tới đích lợi dụng thời cơ họ đuổi sức thì chạy thật nhanh đến đích của mình. Đúng là không sai, mới đây đã có vài người đuổi sức rồi, họ thậm chí khâm phục Emi.. 3 ngoặt của đầu bình thường không có chuyện gì xảy ra, họ vẫn chạy bình thường đến các trạm tiếp nước để lấy thêm sức chạy.. Nhưng đến gần khúc cua thứ 4 người bỏ cuộc ngày càng nhiều chỉ còn tầm 4 người thôi và đến khúc cua cuối cùng thì chỉ còn có 3 người là Emi Suz và Suzi (1 học sinh lớp 10S) ...Suz thấy mình cũng sắp đuối rồi không chịu nổi nữa.. Emi chạy cũng dần thấm mệt, cô không ổn lấy micro bí mật dán trên cổ

-Zee, tiến hành kế hoạch đi

-"Ok" - lúc đó Zee ở trong bụi cây ngoặt cua thứ 4.. Zee sử dụng "nữ nhân kế" dụ anh giám sát đó ra chỗ khác (góm=]]) và bí mật chỉnh bằng mũi tên về phía con đường mòn nhỏ không biết dẫn tới đâu nữa.. Suz đứng đầu bỗng nhiên chạy chậm lại, Emi thấy vậy chạy lên phía trước nó dẫn đầu.. Nó thấy bằng mũi tên hướng vào con đường nhỏ, nó bắt đầu thấy nghi ngờ nhưng nó nghĩ chắc nó người giám sát nên nó cứ chạy vào trong, nó không biết là Zee đổi bằng mũi tên lại như ban đầu, Suzi thấy rất hoảng sợ vì Suz đã gian lận nhưng bị Suz dọa nếu nói ra thì cô sẽ không cho Suzi sống yên trong cái trường này nữa nên Suzi đành phải im miệng lại cố gắng chạy về đích.. Emi chạy vào trong thấy lạ

-Sao không thấy bằng mũi tên hay anh giám sát nào hết vậy??? - nó suy nghĩ 1 hồi bỗng có 1 cành cây lớn đổ xuống (zee đặt bẫy đó mọi người), nó

không để ý chỉ để ý xung quanh nên bị vấp té khá nặng, có thân thể có chảy máu nhưng nó không để ý cho lắm

-Á..... chết tiệt, sập bẫy bọn Zee rồi, đúng là mình không nên sợ hãi như vậy - nó bị trật chân nó xoa xoa bàn chân rồi tự bẻ khớp chân mình lại - Aaaaaaaa học.....học.....học..... đỡ hơn rồi - nó gượng đứng dậy rồi cố gắng chạy tiếp

-Tính chơi gian lận hả đàn chị, để xem ai thắng nha - nó cười nhếch rồi đột nhiên quẹo trái

Cuối cùng chỉ còn cách đích 500m nữa, mọi người thấy 2 người chạy tới reo hò rất nồng nhiệt, nhưng họ nhận ra là không có Emi

-Emi đâu rồi??? Nó không thể bị đuổi sức như vậy được??? - Ris lo lắng

-Emi đâu rồi??? Nó đang ở đâu??? - Max đứng lo lắng, Shin cũng vậy cứ đứng ngó tới ngó lui tìm nó.. Nhưng anh vô tình thấy Byn và Lyn đang đứng đó cười khúc khích... Không thấy Zee đâu anh liền hiểu ra vấn đề, bàn tay anh nắm chặt lại thành nắm đấm, mắt anh nổi gân đỏ lên

-Shin...Shin mày sao vậy?? Có sao không?? - Ken lay lay anh

-A..... Emi kìa, Emi tới kìa - Ely cầm cây kẹo mút chỉ chỉ về phía Emi đang chạy tới hết lớn.. Mọi người quay qua tìm và thấy nó, họ hét lên như chưa từng được hét, Suz giật mình khi nghe được là Emi đang chạy tới, Suz cũng lấy làm vui mừng

-Emi cố lên!!!!!! Emi cố lên!!!!!!!!!! - đám bạn của Emi và Shin reo lên vui mừng, Lyn và Byn nghe vậy cũng sốt ruột. Tại sao nó thoát được chứ??? Suz hoảng hốt cố gắng chạy thật nhanh nhưng Suz quá đuối sức không thể chạy nhanh thêm được nữa.. nó lợi dụng thời cơ dùng sức cuối cùng chạy thật nhanh về đích trọng sự reo hò của mọi người.. Nhưng nó khá là đau nên nó phải chạy khập khiễng. Nhưng cuối cùng nó cũng thắng.. Lớp 11S đã giành được cúp về chạy điền kinh

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

-A..... - nó khụy xuống gối bệch xuống đất khiến cho mọi người vô cùng lo lắng

-Emi có sao không??? - Shin lo lắng chạy lại hỏi nó, nhưng nó gạt ra khiến anh hơi bần thần, Suz tức đến đỏ mặt

-Nè... mày có sao không??? - Ely hỏi thăm nó

-Ồ... Tao không sao.. - nó gượng đứng dậy đến trước mặt Suz

-Đàn chị này.. Chơi hơi bản đậy, có cần phải chơi thế không??? - nó cười đều nhìn Suz

-Em.. Em.. nói gì chị không hiểu??? -

-Đừng giả vờ chị à... hôm ở căn-tin người ta thấy mặt thật của chị rồi chị à!!! Lúc này chị cho con Zee rẽ đường giả rồi cố ý như chị đang đuổi sức để em chạy lên đầu rồi theo băng mũn tên giả đó mà chạy theo con đường vào rừng phải không chị??? Rồi chị còn kêu con Zee đón cái cây lớn nhằm muốn để chết em hoặc gây gãy chân em chứ gì.. Nhưng hình như chị Zee đón cây hơi sớm nên em chỉ vấp té bị trật khớp thôi.. Tiếc nhỉ....

-Không không... không phải vậy... không phải mà... - Suz vờ rung rung nhưng điều đó khiến cho nó càng ghê tởm hơn

-Không phải sao??? Vậy Zee đâu?? Tại sao em không thấy nhĩ chỉ thấy Byn và Lyn thôi, 3 người luôn đi chung với nhau mà...

-Mày.... - Suz cắn môi đến bật máu, lúc đó Zee chạy đến chỗ của Byn và Lyn

-Chuyện gì vậy??? -

-Haiss..... con Emi hình như biết mày đặt bẫy rồi thì phải con Suz đang la ầm ĩ chói quyết liệt đằng đó kìa - Lyn đang chỉ vào chỗ của Emi và Suz ngoài kia..

-Chết tiệt... Làm kĩ thế mà cũng bị bắt là sao?? - Zee nghiêng răng ken két

-Cô ta cũng đóng kịch giỏi dữ ta... - Byn cười đều, cả 3 hướng về Suz rồi cười 1 cách khinh bỉ rồi bỏ đi mà không ai hay biết

-Chị..Chị không có làm mà - Suz vẫn chối cãi quyết liệt

-Haiss... chị mặt dày lắm rồi đó... Tôi cũng không chấp cái thứ như vậy đâu.. Ai tin thì tin không tin thì thôi.. Tôi mệt - nó quay đi.. Nhìn nó đi khắp không như vậy anh đau lòng lắm, anh đi lại bế nó đi

-Ai cho anh làm thế hả??? Buông tôi ra.. Thả tôi xuống coi... THẢ TÔI XUỐNG ĐỒ KHỐN KIẾP

-Ngu sao mà thả cô xuống.. Cô mà không im là tôi hôn cô đó

-Thách anh dám đó... Anh dám h..um..um - nó bất ngờ bị anh hôn khiến cho ai cũng sững sốt, kể cả Zen Ely Max Ris và Ken cũng trở mặt ra mà nhìn

"CHÁT"

-Sao cô tát tôi???

-Ai bảo anh dám hôn tôi... Tôi mất biết bao nhiêu nụ hôn vì anh rồi chưa??? Cái đồ thần kinh...

-Tôi là người yêu của em nên tôi có quyền hôn em thôi.. Bây giờ em im lặng hay để anh hôn em thêm 1 cái nữa - anh đột nhiên đối xứng hô, nói chuyện mềm mỏng 1 cách nổi da gà.. Nó sợ bị hôn nữa nên nó im bất không dám nói gì cả, nhưng nó cũng vui trong lòng nhưng không để ai biết cả, và cả anh cũng vậy.. Suz thì cứ ngồi bệt đó nhìn 2 người hành động như vậy cô không chịu nổi nên bật khóc 1 mình tay nắm chặt đôi mắt hiện lên những tia chết người nhìn Emi như cô muốn chạy tới xé xác nó ra thành trăm mảnh

-Thế mới là người tôi yêu chứ?? Giờ tôi sẽ bế em tới lầu y tế

-----Lầu y tế-----

-Em ấy bị trật khớp nhưng đã được chỉnh lại, là em chỉnh lại sao??? - cô y tá hỏi Shin

-Dạ là em tự bế cho mình đẩy cô - Emi lên tiếng

-Vậy sao??? Em can đảm đấy chưa ai dám tự bế khớp cho mình cả, cô đã thoa 1 ít thuốc rồi nên em cứ việc nghỉ ngơi, vài hôm sau là khỏi.. Bây giờ cô đi ra ngoài có tí việc nên 2 em ở trong đây đi nha - cô y tá nói rồi đi ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

-Được rồi đó, anh đi ra ngoài đi

-Cô vẫn còn ghét tôi chuyện đó sao??? - anh đượm buồn

-Thì sao???

-Tôi...xin lỗi.. cô - anh nhìn nó khẩn thiết, hôm nay nó mới có cơ hội nhìn rõ đôi mắt anh, đôi mắt anh màu xanh dương giống như mẹ của anh trong lần đi nhà hàng mà nó đã thấy được, nó cảm thấy như đôi mắt đó muốn cuốn nó vào vậy. Đôi mắt xanh như đại dương nhưng hình như nó quá lạnh lẽo và cô đơn...

-Xin lỗi tôi làm gì.. Dù sao tôi với anh chỉ là người yêu giả thôi... Cần gì mà xin lỗi chứ

-Em vẫn không đồng ý sao?? Em vẫn từ chối tôi??

-Đúng vậy... Tôi không yêu anh, tôi chỉ là người yêu giả của anh thôi, xong việc thì tôi với anh kết thúc đường ai nấy đi

-Nếu em muốn vậy.. Được thôi coi như từ trước giờ tôi chưa nói gì vậy.! - khuôn mặt lại lạnh lùng như trước kia, xung quanh tỏa ra hàn khí mù mịt, anh nhìn nó rồi đi ra ngoài.. Đúng lúc đó Ely Zen và Ris tới

-Anh Shin, Emi có sao không??? - Ris tới hỏi anh

-"....."

-Anh sao vậy có sao không???? Hay anh không khỏe..

-Tôi không sao, tránh ra - anh lại lạnh như trước kia khiến cho mọi người không hiểu chuyện gì đang xảy ra... Zen nhìn thái độ biết là có chuyện không vui.. Rồi cả 3 đi vào lều

-Emi mày có sao không??? Tao thấy ông Shin cư xử lạ lắm bộ có chuyện gì sao???

-Tao không sao... - người nó bây giờ tỏa ra hàn khí xung quanh, căn lều bây giờ như là ở 0 độ C, Ely và Ris bỗng rùng mình

-2 người ra ngoài đi, tao muốn nói chuyện với Emi 1 chút - Zen kêu 2 người kia ra ngoài

-Ừ...

-Mày làm gì ông Shin vậy???

-Tao không làm gì cả

-Vậy tại sao tao thấy ông cư xử lạ quá vậy???

-Mày hỏi anh ta đi mắc mớ gì hỏi tao..

-Thôi được rồi.. Tao hiểu rồi.... Tao đã khuyên mày rồi mà mày không nghe thì mày có chuyện gì thì đừng có than thở với tao.. Tao thất vọng về mày lắm - Zen tức giận đi ra khỏi lều

-Chết tiệt..... -nó ngồi nắm chặt tay cắn môi đến bật máu. Đến tối mọi người đốt lửa trại xung quanh, lớp của nó ngồi trước lửa trại nhưng với "Tầng băng Bắc Cực" như Emi thì chẳng thể nào mà ấm nổi

-Mày mà cứ như vậy thì ai mà ấm nổi đây hả??? - Ris bực mình nói rồi bỏ đi, Byn thấy Ris đi vào sâu trong rừng thì Byn liền đi theo, đúng lúc đó thì Emi được 1 người đeo khẩu trang đội nón che hết mặt đưa cho nó 1 bức thư nặc danh rồi chạy đi

-"Hãy ra khu rừng phía Tây sẽ có kí hiệu chỉ đường cho mày.. Mày nên đến đi nếu mày không muốn biết chuyện liên quan đến ba mày... Và nhớ rằng hãy đi ngay bây giờ và hãy đi 1 mình"

-Khốn kiếp..... - nó bật dậy chạy đi, Ely gọi nhưng nó không để tâm mà chỉ lo chạy và chạy như sợ người đó biến mất vậy..

----Quay lại chỗ của Ris nha----

Ris đi được 1 lúc thì:

-Đi theo làm gì???

-Tao muốn nói chuyện với mày...

-Nói...

-Tại sao mày cứ lảng vảng quanh anh Ken hoài vậy??

-Thích

-Mày dám.. Tao nói cho mày biết anh Ken là của tao là của Trần Lâm Anh này mày hiểu chứ.

-Vậy sao? Anh Ken đã có đóng cọc trên trán tên mày à, tại sao tao phải nghe lời mày chứ.. Nực cười

-Vậy sao??? - Byn cười đều rồi ra hiệu bí mật cho 1 người cầm cái cây lớn đứng đằng sau Ris đánh mạnh vào đầu Ris rồi lần lượt từng người nhào vào đánh Ris túi bụi nhưng Ris bị đánh bất tỉnh nên không thể chống trả

-Đây là bài học cho mày vì dám coi thường tao

Bên trại lớp 12S cũng giống như trại 11S, có 1 "Tầng Băng Nam Cực" ngồi trước lửa trại, nên cũng chẳng ai ấm áp gì, nên Max đi qua trại của Emi

-Zen.. Emi đâu rồi???

-Em không biết.. Hồi nãy em thấy 1 người đội nón đeo khẩu trang đưa cho nó 1 bức thư gì đó rồi bỏ đi, nó đọc xong rồi bỏ chạy đi mất tiêu, Ely gọi nó mãi nhưng nó không nghe

-Vậy sao???

-Dạ.. em cũng không biết có chuyện gì không nữa - Max đành đi về trại của mình thì quay qua quay lại không thấy Suz đâu cả

-Mấy bây có thấy có thấy Suz đâu không??? - Max hỏi bọn con trai trong lớp

-Không ... Tại này không thấy, mà hồi nãy tao thấy Suz đi đâu á tao không rõ.

-Mày hỏi chi vậy?? - Ken quay qua hỏi Max

-Tao qua trại của Emi thì Zen nói là có ai đưa thư cho nó rồi nó bỏ đi mất tiêu, tao qua đây cũng không thấy Suz đâu.. tao linh cảm có chuyện chẳng lành

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52

-----Qua chỗ của Emi nha-----

Nó chạy theo mũi tên chỉ dẫn, càng đi nó càng lạ vì chưa vào đây bao giờ, hồi sáng nó đi vào sâu mà ra được là nhờ tiếng reo hò của mọi người vì khúc cua thứ 4 gần với vạch đích nên nó mới nghe theo mà đi ra ngoài.. Nhưng ở khu rừng tối tăm này, không âm thanh, không ánh sáng chỉ có thể thấy được từ ánh sáng nhỏ nhoi từ điện thoại của nó, nó chưa bao giờ cảm thấy hoảng loạn như bây giờ vì người đó nói cho nó biết chuyện liên quan đến ba nó nhưng liệu là người ta chơi nó rồi sao??? Nhưng không thể nào, chuyện đó rất ít người biết, không lẽ có người nào khác?? Cuối cùng cũng thấy bảng đề chữ STOP!!! Nó đứng lại nhìn xung quanh dùng điện thoại để rọi xem nhưng không thấy ai cả, cuối cùng cũng thấy 1 cô gái đội nón lưỡi trai bước ra

-Mày là ai???

-"....." - người đó chỉ cười

-Tao hỏi mày là ai???

-Là người biết chuyện của ba mày - cô gái đó ngược mặt lên nhưng chỉ thấy nửa mặt nhưng nghe giọng nói nó nhận ra ngay

-À... Chơi trò giấu mặt với tao sao.. Còn non lắm thôi lộ diện đi Trương Ngọc My

-Mày biết là tao sao?? Hay thật

-Kêu tao ra làm gì?? Sao mày biết chuyện liên quan tới ba tao?

-Tao biết rất rõ Trịnh Lục Bãng Bãng con gái của tập đoàn trang sức T.P ạ, không biết tao sao??? Không điều tra tao à??

-Tao không rảnh hơi để làm mấy chuyện đó

-Vậy thì để tao giới thiệu nha.. Tao Trương Ngọc My con gái của công ty Joe&Joes

-Joe&Joes??? Tao nghe là nó bị phá sản rồi thì phải?

-Đúng nó đã bị phá sản, khi công ty đó sắp phá sản thì công ty của mày tiến hành thu mua các công ty nhỏ, và công ty mày chỉ thu mua thêm 1 công ty nữa thôi, nên tổng giám đốc công ty Joe&Joes đã đến và thương lượng và công ty mày đồng ý, nhưng tới khi thu mua thì công ty mày lại thất hứa đi thu mua công ty khác khiến cho công ty đó phá sản nợ nần chồng chất..

-Không lẽ.... mày chính là.....

-Bingo!!! Chính xác, tao là con gái công ty Joe&Joes... Mày còn nhớ chuyện 11 năm trước chứ???

-Chuyện đó thì liên quan gì chứ??

-Tại sao lại không liên quan... Người đó đã bắt cóc con gái của tập đoàn T.P.... Ngắm đi

-.....Cái gì??? Không lẽ người đàn ông đó là...

-Người đó là ba tao - Suz cười khò

-À... thì ra là vậy..

-Và chính gia đình mây đã phá tan nát gia đình tao khiến cho tao thành kẻ không ba, bị người ta xem thường bị bọn trẻ trêu đùa là đứa không ba, công ty phá sản..... Trong khi đó gia đình mây ấm no hạnh phúc chắc ba mây hải lòng lắm, mọi chuyện CHÍNH LÀ DO MÂY GÂY RA - Suz nói mà nước mắt trào ra

-Không ba à??? Mây nói mây không ba, tao thì gia đình ấm no hạnh phúc có ba có mẹ sao??

-Chứ gia đình mây khiến cho gia đình tao phá sản, ba mây bắn chết ba tao rồi chạy trốn không phải sao???

-Mây nói cái gì?? Ba tao chạy trốn??? Ai nói mây vậy??? Nực cười thật.. Ba tao còn sống hahahaha Mắc cười quá hahaha...hahaha... ba của tao còn sống... hahahah ba tao chạy trốn hahaha.... - Nó đứng đó cười ngất ngèo

-Mây cười cái gì??? Mây vui khi ba tao chết lắm sao???

-Hahahahahahahahahahaha

-Mây có thôi cười ngay chưa???

-Hahahahaha

-IM NGAY - Suz hét lớn

-.....Thôi được để tao kể cho mây nghe, tao là người chứng kiến sự việc mà.. Bắt đầu nha

-Nói

-Công ty mây phá sản, ba mây đâm ra hận ba tao vì đã hứa là cứu công ty mây nhưng ba tao lại thất hứa....

-Rồi sao???

-Khoan nào.. để tao nói cho mây nghe câu chuyện tiếp theo... Ba mây hận ba tao nên đã cho người bắt cóc tao vào ngày sinh nhật lần thứ 6 của tao, lần sinh nhật đầu tiên mà ba tao tới dự cũng là sinh nhật cuối cùng, ba mây bắt cóc tao bắt tao vào căn nhà hoang ẩm ướt tối đen... Tao bị đánh đập tàn bạo, tao bỏ chạy và bọn người của ba mây đuổi bắt tao, tao vừa chạy vừa khóc đôi chân trần của tao rướm máu, trầy xước khắp nơi, cái đêm trắng duy nhất ba mua cho tao cũng bị dính máu bẩn và còn bị rách nữa chứ.. Đúng lúc đó ba tao tìm được tao đúng lúc đó ba mây đã đuổi kịp và bắn chết ba tao..... - nó nói tới đây thì giọng nó run run, Suz mặt trắng bệch

-Tao... không tin ... tao không tin ba tao không bắn chết ba mây... mà ba mây bắn chết ba tao mà

-.... Ba tao chỉ kịp nói lời sinh nhật rồi mất, còn ba mây thì đứng đó cười... đứng đó cười đó, nên tao hận.. tao hận kẻ giết ba tao.. tao hận kẻ đã phá hoại sinh nhật đầu tiên mà có ba tao dự... TAO HẬN, nên tao đã lấy cây súng này - nó lấy cây súng vàng ra cho Suz xem rồi chia thẳng vào đầu Suz

-Bắn vào sọ ba mây..... đừng đừng... Hahahahaha -

-Mây... mây..... MÂY NÓI LÁO

-IM NGAY... Tao nói láo mây à... Tao là người bị ba mây bắt cóc là người chứng kiến ba mây bắn vào tim ba tao.... bắn vào tim ba tao đó - nó lấy tay Suz để lên ngực trái, Suz giật tay lại nó cứ đứng đó khóc và khóc.. Suz như không tin vào tai mình nữa

-Không... Không.. KHÔNG PHẢI MÀ ba mây đã trốn ở đâu đó phải không?? Phải không??? Chắc ở Mỹ? Anh? Úc? Pháp? Nhật? Hàn Quốc? Ý? Ấn Độ?..... Đứng... ba mây ở nước ngoài ba mây không chết.. Mây nói láo... ĐÁNH CHẾT NÓ CHO TAO - Suz ra lệnh cho bọn đàn em đã bố trí trốn sẵn ra vây quanh nó, người cầm gậy gộc... có người cầm dao nữa.. Nó đứng nhìn đám đó ánh mắt như 11 năm trước ánh mắt oán hận

-Đứng đó làm gì?? Đánh đó đi

Cả bọn nhào vào đánh nó, nhưng nó đã đỡ được còn đám đó bị đánh cho máu me lênh láng.. Cả bọn nằm dưới chân nó không ai cử động nổi.. Hình như nó không tự chủ được nữa... Xử lý xong nó đi đến chỗ Suz đang run rẩy

-Mây... Mây... Định làm gì???

-Mây trả lại ba cho tao.... TRẢ LẠI BA CHO TAOOOOOOO

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53

- Quay lại khu cắm trại nha-----

- Emi.....Emi..... em ở đâu vậy????

- Ris.....Ris.....RIS.....

- Tìm thấy 2 đứa nó chưa - Max hót hải lại hỏi

- Tụi.... em... học học..... không thấy 2 đứa nó đâu hết - Ely và Zen thờ hỏn hỏn

Đúng lúc đó thì thấy Byn đi ra từ khu rừng khuôn mặt mẫn nguyện thấy Ken đang đứng ở đằng kia thì chạy lại... Bọn của Max cũng dần hiểu ra vì biết Byn vốn rất ghét Ris vì Ken thích Ris nên việc Ris mất tích và Byn xuất hiện với khuôn mặt đó cũng khiến cho mọi người liền thấu ra vấn đề

- Anh Ken à...!!!!!!!!!!!!!!

- Chuyện gì vậy Byn??? - Ken cố gắng cười tươi khiến cho Byn hơi đỏ mặt

- Anh....Anh.... có thể gặp em 1 chút không??

- Được thôi cô bé

- Thật sao?? Hi hi mình đi nha

- Ok - Ken quay đi và ra hiệu cho mọi người đứng đó để cho Ken giải quyết, ai dám đụng đến Ris thì Ken đây không tha

- Liệu Ken có làm gì quá đáng không???? - Zen nhìn Max lo lắng

- Không sao đâu.. Anh nghĩ là Ken biết kiềm chế mà...

- À... mà anh Shin đâu rồi??? - Ely quay qua quay lại

- Anh không biết nữa... Nghe Ken nói là Emi mất tích là nó chạy như thằng điên vậy đó.. Đã bảo thằng Ken đừng có làm lớn chuyện vậy mà thằng đó cứ bô bô cái miệng đi nói với thằng Shin chỉ không biết....

Ken đi theo nó tới khu hơi vắng vẻ bỗng dưng nó dừng lại

- Anh Ken nè.....

- Sao????

- Em... em... thích... anh... Anh có thể... làm người... người yêu em không???

- Người yêu của em???

- Đúng... đúng vậy... Em thật sự rất thích anh.. Cho nên

- Em muốn làm người yêu của anh sao??

- Đúng vậy...

- Hizzz... Cô có tư cách sao??? - Ken nhìn Byn cười khinh

- Ý anh là sao???

- Ris đâu rồi???

- Anh nói gì em...

- TÔI HỎI RIS CỦA TÔI ĐANG Ở ĐÂU VẬY HÃ????? - Ken bóp cổ Byn nâng cô ta lên

-Ặc...Ặc bỏ.... em..... ra

- TÔI HỎI CÔ.... RIS ĐANG Ở ĐÂU???

- Ris đang..... ở .....chỗ khúc.... cua thứ... 4 đi vào sâu..... hơn 1 chút.....

"Phich"

-Khụ.... khụ....khụ.....

-Cô còn động tới cô ấy là tôi không chỉ làm thế với cô đâu - Ken nhìn Byn với ánh mắt vô cùng đáng sợ khiến cho Byn phải run rẩy... Rồi Ken chạy đi

-Hức....hức....hức.... Tại... sao.... lại là cô....ta chứ????

----Trong lúc đó----

-Emi... Cô đang ở đâu vậy hả???

Shin cầm đèn pin chạy vào rừng tìm kiếm khắp nơi, anh chạy tìm không ngừng nghỉ cho tới khi nghe tiếng hét của Suz

- ".....CHÍNH LÀ DO MÀY GÂY RA....." (rồi cuộc đối thoại sau thì mọi người cũng biết rồi ha)

Anh thực sự rất sốc khi biết mọi chuyện và thấy Emi bị bọn con trai xúm lại đánh và Suz đang đứng đó cười anh tức vô cùng nhưng anh cố gắng xem chuyện gì sẽ xảy ra, 1 lúc sau thì Emi đã đánh cho cả bọn nằm lê lết dưới chân nó, nhưng nó chợt nhìn chằm chằm vào vũng máu do nó vô tình chiếu vào

-Thôi chết, cô ấy nhìn thấy máu rồi, chắc cô ấy phát điên lên mất

-Trả lại ba cho tao... TRẢ LAI BA CHO TAOoooooooooooo

-Á.... Đừng mà.... Á...á á á á á á á á á á á á á á á á

"Bóp....Bóp...Chát...Xoẹt.....Bóp Bóp Bóp"

-Mày trả lại ba.....hức...cho tao..... ba mày đã bắn chết ba tao.... tại sao ngay ngày sinh nhật của tao mà, ngày mà ba tao cuối cùng cũng tới dự sinh nhật của..... hức .... của tao.... Tao đã vui biết bao nhiêu... Ba tao đã tặng cho tao cái đầm màu trắng thật đẹp để dự sinh nhật.... hức..... Tại sao mày lại làm thế với tao ..... hức hức hức..... Tao đã đau đớn biết bao nhiêu mày biết không hả?????

"Bốp....bốp...bốp.....bốp....."

"Huych.." "Chát" Suz hất nó xuống tát cho nó 1 cái thật mạnh.

-MÀY NÓI DỐI TAO..... MẸ TAO NÓI CHÍNH BA MÀY ĐÃ BẮN CHẾT BA TAO.. KHIẾN CHO TAO THÀNH KẺ KHÔNG BA.... NHÀ TAO THÌ TAN NÁT.... CÔNG TY TAO BỊ NGƯỜI TA TỐI LẮY, NHÀ CŨNG BỊ XIẾTNỢ KHIẾN CHO TAO THÀNH KẺ KHÔNG NHÀ.... PHẢI SỐNG BƠ VƠ Ở NGOÀI ĐƯỜNG, TAO NHÌN NGƯỜI GIA ĐÌNH NGƯỜI KHÁC HẠNH PHÚC TAO CÀNG ĐAU TAO CÀNG HÂN... HÂN CÁI GIA ĐÌNH CHẾT TIẾT CỦA MÀY..... TAO HÂNNNN

-Mày thương ba mày lắm sao???? Thì mày về ở với ba mày đi... - nó rút cây súng vàng ra chìa vào đầu Suz, chân Suz gờ như đóng băng không thể nào cử động nổi

-Mày...Mày.....

-CHẾT ĐI

-EMI....ĐỪNG..... "ĐOÀNG" "ĐOÀNG"

Suz mở mắt ra thì thấy

-Cái gì..... Anh Shin... anh... anh - Shin chạy tới ôm Emi từ đằng sau như Max đã từng làm

- Ngoan nào.... Em ngoan... Mọi chuyện sẽ ổn thôi... có anh ở đây.... không ai làm hại em được đâu... anh Shin đây sẽ bảo vệ cho em.... - Nó chợt giật mình quay ngang qua thì thấy Shin nhìn nó mỉm cười

-Shi....Shinnnn.. - nó thiếp đi.....

Bạn đang đọc truyện *Tăng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

-Anh....Anh chảy.... máu kìa... Anh có.... sao... không??? - Suz run rẩy nói không nên lời. Bàn tay trái anh lúc nãy đã che nòng súng nên bị bắn trúng

- "....."

-Cám...cám..on anh đã... đã đỡ cho em...

-Cám ơn tôi à.... Tôi làm thế là vì tôi không muốn cô ấy trở thành kẻ giết người chứ không phải vì cô mà tôi đỡ viên đạn đó cho cô đâu..

-Em....em hiểu.. Em.. đi trước vậy.. - Suz gượng đứng dậy rồi bỏ đi, Suz quay lại nhìn thấy Shin nhìn Emi với ánh mắt dịu dàng mà trước kia anh từng dành ánh mắt đó cho cô.. Cô đã khóc. cô vừa đi vừa khóc khóc rất nhiều, cô hối hận vì đã bỏ Shin đi chỉ vì bị vật chất cám dỗ nên bây giờ là cái giá mà cô phải trả..

-Emi à.... Mọi chuyện vẫn chưa xong đâu, chỉ là màn khởi đầu thôi.. Rồi mày sẽ chết và Shin sẽ trở về với tao

Trong khi đó, anh cứ ngồi đó ngắm nó đang...xỉu. Dưới ánh trăng tròn chiếu xuống anh thấy nó trông như thiên thần đang ngủ say vậy, anh nhìn không chớp mắt như sợ là thiên thần ấy sẽ biến mất rồi anh chợt cử động tay anh cảm thấy đau và thấy âm âm ở tay trái

-A.... Chết tiết đau chết được, không được cho cô ấy thấy mới được - anh cố gắng bế nó lên.. Anh đi được 1 quãng đường thì nghe tiếng gọi

-EMI.....EMI..... mày đâu rồi????

-BĂNG BĂNG oi.....Bạn ở đâu???

-CÔ ẤY Ở ĐÂY.....

-----Qua chỗ của Ris nha mọi người-----

-Ừ....ừ.....Đau quá..

-Ris....Ris.....Em đang ở đâu trả lời anh đi.... Ris oi..... - Ken cứ tìm vừa tìm vừa gọi mà khan cả giọng. Ris nghe được giọng của Ken thì Ris rất vui nhưng vì quá đau nên không có sức để gọi lớn

-Ken.... Ken em ở đây..

-Ris sao??? - Ken nghe được giọng nói thều thào của cô, anh chiều đèn pin theo tiếng Ris gọi thì gặp Ris nằm phịch dưới đất thân mình đầy máu, Ken rất đau khi thấy cảnh này anh hận lúc nãy tại sao lại không bóp chết cô ta....

-Ris à....Ris em có sao không??? Chết tiết... Em có sao không đừng làm anh sợ đó.... Ris oi...

-Hi hi.. Em.. không sao.... Anh tới cứu.. em...em vui lắm...

-Ừừ... em vui lắm.. anh lo cho em lắm biết không hả ngốc???

-Hi hi... Mà anh này.. em nói là.... sáng nào anh cũng đến đón em đi học mà nếu 1 ngày em cho anh chờ em là em thích anh rồi đó... Anh còn nhớ không???

-Nhớ... tất nhiên anh phải nhớ chứ???

-Hi... hôm đi học lại.... Xe em... đem đi sửa rồi... Anh có thể.. chở em đi học được không???

-Thật sao..... Yeahhhhhh!!!! - Ken hét lên

-Hi hi... em buồn ngủ quá....

-Em không được ngủ đâu đó... Em mở mắt cho anh... Nhìn anh đây này... Nhìn anh này... Anh sẽ luôn ở bên em.. sáng nào cũng chở em đi học hết

-Hi..- Ris chỉ kịp cười rồi ngất đi khiến cho Ken hốt hoảng. Ken bế cô lên chạy hết sức có thể để đưa Ris vào bệnh viện

-----Bệnh viện XXX-----

---Phòng phẫu thuật được mở ra---

-Bác sĩ oi... Minh Thư (Ris) /Băng Băng (Emi) có sao không vậy??? - Shin Ken, Max đồng thanh khiến cho ông bác sĩ rất khó xử

-Ừ thì... Cô Trần Minh Thư đã qua cơn nguy hiểm,bị chấn thương mạnh ở đầu nhưng không nguy hiểm hay có di chứng về sau, nội tạng bị tổn thương,

gãy chân và tay nên chúng tôi đã cho người chăm sóc đặc biệt khoảng 2 tuần sau cô ấy sẽ tỉnh lại nên gia đình không cần lo lắng quá nhiều. Còn cô Trịnh Lục Bằng Bằng thì do bị sốc tâm lý nên đã ngất xỉu, chỉ bị trầy xước ngoài da nên không có gì nguy hiểm.. Và tôi nghĩ là gia đình nên cho cô ấy đi trị liệu tâm lý nếu không sau này bệnh của cô ấy có thể nặng hơn.....

-Cám ơn bác sĩ - Zen thay lời cho 3 ông anh đang đỡ người ra

-May thật... không có bị gì nguy hiểm hết - Ely thở phào...

-Tao sẽ đi vào chăm sóc cô ấy - Ken chạy vào vào phòng bệnh

-Khoan đã... người anh đẩy máu như vậy sao được... Anh về nhà tắm rửa nghỉ ngơi đi, sáng anh vào cũng được mà, em và Zen sẽ chăm sóc Ris cho

-Thôi cũng được, vậy anh đi về đây

-Tao cũng vào chăm sóc Emi luôn... - Shin đi vội

-Mây cũng về luôn đi.. Minh mây bùn đất không à... Với lại tay mây nữa kìa.. viên đạn trong tay mây mà không có cảm giác gì sao??? Đi kêu ông bác sĩ nào lấy viên đạn ra cho mây rồi băng bó cho mây đi để mà về nhà tắm rửa nghỉ ngơi nữa..

-Nhưng....

-Tao kêu thì mây nghe lời đi... đừng để tao đánh mây - Max hăm dọa

-Thôi thôi..được rồi mây chăm sóc cô ấy đi, tao đi đây.. nhớ đó sáng mai tao vào đây

-Haizzz.... đúng là thằng điên, đúng là khi yêu ai cũng khùng hết - Max lắc đầu

-Ý anh nói là em khùng à.... - Zen nhìn Max đờ đờ sát khí

-À....không...không.. làm gì có..

-Anh mà nói vậy nữa là em đánh anh đó nha. Em không nhẹ tay đâu - Ely giơ cây kẹo ra đe dọa

-Thôi.... thôi anh sợ 2 người quá rồi

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55

-----Sáng hôm sau-----

"Rầm"

-Ris oi.... em đâu..... "Rầm" - Ken vừa đẩy cửa nói chưa hết câu thì bị thằng Shin xô tới làm cho Ken té úp mặt dưới đất (Haha... phim hài =]]) (nói cho mọi người biết luôn là 2 người này nằm ở phòng đôi VIP nha)

-Emi... em đâu rồi.. ??? - Shin quay qua thì thấy Emi đang ngủ ở đó, còn Max thì ngủ gục kế bên

-Ê thằng kia... Mày trông bệnh nhân thế hả???? - Shin hét vào tai Max

-Ồn ạn... ằng ó ào ể ú ày ang ù on (Khốn nạn.... Thằng chó nào thế chú mày đang ngủ ngon) - Max nói giọng còn mơ ngủ

-Thằng chó này nè....

-Ế ể người anh em.. bình tĩnh hi hi... Thì tao buồn ngủ quá nên ngủ tí thôi chứ có gì đâu mà mày chửi tao chứ????

-May cho mày là đang ở bệnh viện đó.. không thôi có thêm cái giường cho mày nằm rồi..

-Ây da..... thằng chó chết... xô tao vậy hả thằng Shin kia - Ken hét lớn

- Nằm ở bệnh viện mà cũng không yên thân nữa là sao???? - Emi nhăn mặt

- Ủa... em tỉnh rồi sao????

- Tỉnh lâu rồi.. Mà muốn ngủ tiếp nhưng sáng sớm được nghe "văn nghệ" nên em ngủ không nổi

- Hi...xin lỗi em nha... em đỡ chưa??

- Rồi... mà ai nằm kế bên vậy????

- Là Ris - Ken nhìn Ris đang nằm trên bệnh viện khuôn mặt buồn không thể tả

- Cái gì??? Ai.....

- Thì.... - Max ngập ngừng

- Ai..... NÓI MAU...

- Thì là Byn...

- Chết tiệt... Con nhỏ chó chết đó... Tao không tha cho mày đâu - Emi bật dậy ra khỏi giường nhưng bị Shin ngăn lại

- Chuyện đó tính sau đi... Giờ cô nghỉ ngơi đi

- Nghỉ ngơi??? Anh thấy con Ris nó đang nằm trên giường không hả??? Nó là đứa bạn đầu tiên đeo bám tôi suốt 1 năm khi ở Mỹ... Là đứa luôn quan tâm tới tôi, tôi nợ nó về tình thân, nó nợ tôi về mạng sống đó, nó bị như vậy sao tôi không lo??? Anh nghĩ đi..

- Tôi biết.. nhưng mà để cho Ris tỉnh lại rồi để cô ấy tự xử đi.. Chuyện này là của Ris nên để Ris tự tay giải quyết..

- Chết tiệt..Thôi được nhưng tôi vẫn chưa cho qua chuyện này đâu... Ris bị gì vậy??? Có nặng không??? - nó đi lại giường của Ris đang nằm, nhìn Ris bây giờ chẳng khác gì xác ướp, băng bó khắp nơi

- Bị chấn thương mạnh ở đầu, nội tạng bị tổn thương, gãy chân và tay, khoảng 2 tuần sẽ tỉnh lại... - Ken phân tích

- Mẹ kiếp chúng nó dám làm thế với bạn của tôi à.... Gia đình Ris biết chưa???

- Anh có nói cho họ biết rồi, anh nói Ris bắt cần bị xe đụng trúng và bảo họ đừng lo lắng, và họ nói là bay về liền vì họ đang ở nước ngoài

- Ủ... - nó nói rồi đi ra ngoài

Đúng lúc đó thì Zen và Ely đi vào với 1 đồng đồ ăn trên tay

- A... Anh Ken anh Shin tới rồi sao????

- 2 đứa bây đi bỏ Ris ở đây vậy hả??? Lỡ có chuyện gì rồi sao??? - Ken nhìn 2 người đờ đờ sát khí

- Em..em xin lỗi tại vì em đói quá nên đi ra ăn sáng - Ely run rẩy

- Còn thằng Zen ở đây đợi Ely mua đồ ăn cũng được mà... có cần phải đi cả 2 đứa không???

- Ở 1 mình buồn quá nên em muốn ra ngoài với Ely hít thở không khí sáng sớm đó mà

- 2 đứa bây dính nhau như sam vậy... Nhức đầu quá

- Thương nhau phải vậy rồi anh oi... Một anh với chị Ris cũng vậy thôi khi khi - Ely châm chọc

- Ở... thì....- Ken đỏ mặt gãi đầu

Khi đó Emi lên sân thượng, Shin cũng đi theo, anh thấy nó đứng ở ngoài lan can, anh đứng đằng sau thấy bờ vai nó run run, anh đi lại kế bên nó

- Cô khóc sao????

- Không... - nó vội quệt nước mắt

- Vậy sao mắt cô lại đỏ chứ.. Đừng dối lòng mình nữa.... Ris không sao đâu, 2 tuần nữa cô ấy sẽ tỉnh mà... Mà Ris là người quan trọng với cô lắm sao

- Ủ...Ris là đứa thích sống độc lập, nó chỉ sống 1 mình không thích dựa dẫm ai, từ khi nó gặp tôi trong 1 lần chạm trán ở trường bên Mỹ, nó trở nên rất ghét tôi và tôi có sở thích là hay chọc tức nó, mỗi lần chọc tức nó là tôi không thể nào mà không cười, nhưng trong 1 lần tôi đi dạo thì thấy nó bị 1 đám

xã hội đen rượt vì đụng độ với anh đại ca xã hội đen khi đi chơi ở bar, dù nó có học võ từ nhỏ nhưng với 1 cô gái yêu đuối hơn 10 tên con trai cao to thì quá sức với nó, với lại họ có cầm súng và vũ khí nên tôi không đành lòng để nó bị họ giết chết được nên tôi xông vào cứu nó và chạy thoát, từ đó nó cứ đeo bám tôi, nó luôn luôn quan tâm tôi mặc dù tôi luôn từ chối và đẩy nó ra xa nhưng nó vẫn không từ bỏ, sáng nào cũng tới nhà tôi đợi đi học cùng tôi, mỗi ngày cuối tuần nó đều qua nhà tôi chơi, tôi cảm thấy rất phiền, nhưng dần dần tôi thấy vui khi nó tới đón tôi đi học thấy vui khi nó qua nhà tôi chơi lúc rảnh rỗi, nó không từ bỏ tôi khi tôi đang cố gắng đẩy nó ra, và tôi và nó trở thành đôi bạn thân nguyện sẽ bảo vệ nhau sẽ cùng nhau sống chết.. Bởi vậy tôi đau là nó cũng đau, mà nó đau tôi cũng đau.. Nó bị như vậy tôi thật sự không chịu nổi...hức.....hức.....hức..... - nó đã bật khóc, nước mắt cứ tuôn rơi, anh nhìn nó rồi khoác vai nó rất nhẹ nhàng anh vỗ vỗ như an ủi nó..

-Cứ khóc đi... Hãy khóc đi cho mọi buồn phiền ra hết, cứ khóc đi tôi sẽ là bờ vai của cô

-Hức.....hức.....hức.....hức... - nó trở nên yếu đuối trong phút chốc...nó cứ dựa đầu vào vai anh mà khóc thật lớn. Khả năng chịu đựng của nó đã có giới hạn, nó chịu đựng mấy năm nay chuyện của ba nó, rồi chuyện bạn nó, nó bị mọi người xa lánh khi nhỏ nhưng nó không khóc.. Nó cứ để trong lòng thật sự đã quá sức chịu đựng của nó

1 lúc sau thì nó ngừng khóc, nó quay qua hỏi anh

-Có phải... Tôi hôm qua... chính anh đã giữ tôi lại trong lúc tôi không kiểm chế được phải không???

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56

Chào mọi người mình là MinMin99.. Do sự cố với web nên mình không viết truyện được.. Bây giờ đã hoạt động trở lại nên mình sẽ cố gắng hoàn thành truyện này nha mọi người..Mong mọi người luôn ủng hộ Min ^ _ ^

-Đúng.. Là tôi.. - anh đáp ứng

-Sao anh biết.. tôi đang ở đó?? - Emi bắt ngờ quay qua

-Tôi đi tìm...cô.. thì nghe tiếng của Suz.. nên tôi mới tìm thấy cô..

-À... vậy sao??? - nó chột cười nhẹ..

-Sao cô lại cười?

-Tôi không biết.. Có lẽ tôi thấy vui khi lúc đó người ngăn tôi là anh?? Có lẽ vậy..

-Vậy sao??

-Ừ... Hình như Ken yêu Ris nhiều lắm phải không??

-Tôi nghĩ là vậy.. Tôi thấy Ken có vẻ thay đổi hơn từ khi gặp Ris..

-Dẫn chứng??

-Lúc lần đầu tiên Ken gặp Ris thì Ken trở nên ít để ý tới mấy cô gái xung quanh mình.. Gọi điện chia tay hết tất cả bạn gái mà nó đã từng quen. Sáng nào cũng đến đón Ris đi học.. Thằng đó không hay có tính kiên nhẫn như vậy đâu. Nó rất dễ chán, hễ mà lâu tí là nó bỏ ngay. Nên tôi nghĩ là có thể Ken đã có 1 tình yêu đích thực rồi..

-Thật sao?? Vậy tốt rồi... - nó ngước lên trời hít thở trong lành...

-Emi/Shin nè... - cả 2 người cùng đồng thanh

-Ồ... cô/ anh nói trước đi..

-Không có ngại tôi nữa - cả 2 lại đồng thanh

-Hahahahaha.... - cả 2 nhìn nhau cười

-Shin này...

-Sao??

-Có lẽ... Tôi.. đã.. yêu anh rồi... - Emi nhìn vào khoảng trời rộng lớn mỉm cười..

-Vậy là.. em.. chấp nhận.. tôi sao??

-Cũng...có.. thể nói là vậy... - Emi nhìn Shin mỉm cười.. bây giờ nhìn Emi như 1 thiên thần.. vô cùng đáng yêu.

-Yeahhhhhhhhh..... Trịnh Lục Băng Băng chấp nhận tôi rồi..... - anh đứng bật dậy hét lớn như trẻ con vừa được kẹo vậy..

-Anh hét nữa tôi đi đây...

-Được rồi anh không hét nữa.... - Shin nhìn Emi với ánh mắt trìu mến... Trong đôi mắt Shin bây giờ có lẽ sự lạnh lẽo đã bớt đi phần nào... Emi bây giờ cũng vậy. 2 tầng băng tự sưởi ấm cho nhau làm cho nhau tan chảy, 1 điều kỳ diệu phải không??? Nhưng liệu chương ngại vật sắp tới liệu có khiến cho 2 tầng băng này thêm tan chảy hay lại trở thành tầng băng nghìn năm như trước???

-----Nhà Suz-----

-Mẹ thật không hiểu sao?? Con phải giết cô ta...

-Mẹ thật hối hận khi lúc trước lại nói với con như vậy. Chỉ trong con tức giận mà mẹ lại phạm phải sai lầm to lớn như vậy??? Mẹ thật đáng chết mà....- mẹ của Suz - bà Triệu Chu Nhi nhìn đứa con mình bằng bó khắp người, máu đã thấm ướt cả vải băng trắng xóa.. Suz phá tan cả căn phòng, tay cô giờ máu me lê láng, bà Nhi không biết phải làm gì ngoài cách nhìn nó đang như điên dại..

-Con nói rồi.. Cô ta phải chết, Trịnh Lục Băng Băng.. cô phải chết dưới tay tôi.. CÔ PHẢI CHẾT Hahahahahahahahaha..... Tôi sẽ giết cô.. Tôi giúp cô về đoàn tụ với ba cô.. Hahahahahaha

"Xoảng.....Rầm...Rầm...Xoảng...Xoảng...."

-Trương Ngọc My... Con điên rồi sao??? "CHÁT" - bà Nhi chạy đến và cho cô 1 bạt tay

-Mẹ.... Mẹ tát con.... Tát con.. Sao mẹ lại tát con... Từ nhỏ đến giờ mẹ có bao giờ tát con đâu.. Vì cô ta.. mẹ tát con ư??? Chết tiệt.. á á á á á á điên mất thôi... Mẹ đi ra ngoài... Con không muốn thấy mặt mẹ đâu.. Con ghét mẹ... Mẹ ra ngoài đi..

-Thôi được. Mẹ sẽ ra.. Con đúng là quá điên rồi.. Con nên tỉnh táo lại đi.. Chỉ vì con bé đó mà con lại như vậy.. Thật không đáng đâu con à...

-MẸ HÃY ĐI RA KHỎI PHÒNG CON..... ĐI RAAAAAAAAA... Á á á á á á .... - Suz điên cuồng lục lọi tìm điện thoại...

-Chào anh... Anh có 1 thương vụ hay đây này... Hahahahhahahaha

Bạn đang đọc truyện *Tầng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

1 lúc sau Suz gọi Zee Lyn và Byn đến nhà cô, 3 người vào phòng thật sự rất bất ngờ vì căn phòng chẳng khác gì 1 đồng đồ nát, thân thể Suz thì băng bó khắp người, có chỗ bị rướm máu và chảy xuống đất, Suz lúc đó đang ngồi trên 1 cái ghế salon đơn đang cầm quơ quơ cái điện thoại, bỗng 3 người thấy ớn lạnh sống lưng. Cô gái này đúng là quá nguy hiểm và thật ngu ngốc khi hợp tác với cô ta..

-Cô gọi tui này đến có việc gì??? - Zee bình tĩnh

-Có việc nên mới gọi mấy cô chứ.. Nực cười

-Cô nên nói chuyện cho đàng hoàng 1 chút - Lyn bất mãn với thái độ hờ hững khinh thường của Suz

-Thôi được, kì này tôi sẽ giúp các cô đến với Ken Shin và Max chịu không nào??? Tôi đã gọi 1 người tôi rất tin tưởng đi xử cô ta... - Suz chống cằm nhìn 3 người có nét dịu dàng hơn...

-Thôi, chúng tôi không cần..

-Lý do???

-Chúng tôi thấy, cô nói sẽ giúp chúng tôi đến với họ nhưng tôi thấy là giúp cô không à, với lại chúng tôi cũng đã hiểu và từ bỏ sẽ không yêu 3 người đó nữa, chúng tôi cũng đã hỏi ý kiến của nhau rồi, chúng tôi tốn 3 năm học cấp 3 để chờ đợi 1 tình yêu không hồi kết... Chán lắm..

-Vậy sao??? Muốn phản bội tôi ư??? Tính mách lẻo với Emi sao??? Tôi nghĩ cô sẽ không sống sót ra khỏi đây đâu... - Suz cười nham hiểm làm cho 3 người bỗng lùi lại..

-----Trong bệnh viện XXX-----

-Oa... Vậy là thành đôi rồi nha, cung hỷ cung hỷ.... - Ely Ken và Zen vui mừng chúc mừng cho 2 người

-Nhưng mà... Còn cuộc hôn nhân của mày và Suz thì sao?? - Max nhìn Shin với vẻ mặt rất nghiêm túc..

-Tao sẽ giải quyết.... Tao sẽ không bao giờ khiến cho cô ấy phải chịu thiệt thòi đâu..

-Anh nói thì hay lắm.. Tới khi tôi bị họ làm cho "THIỆT THỜI" thì anh uốn lưỡi xin lỗi tôi... - Emi mặt hầm hầm...

-Thôi mà... Anh hứa sẽ không lần thứ 2 đâu mà... Hứa đó.. - Shin làm mặt không nhéo như con nít...

-U Ôi... tăng băng ở cực nam mà ta từng biết nay còn đâu??? Haiss - Ken lắc đầu...

"Bốp"

-Ây... sao mày đánh tao chứ??? - Ken nhăn mặt

-Ris đang hôn mê nên tao có thể đánh mày tùy thích.. Mày còn nói nữa là tao cho mày nằm kế Ris bây giờ...

-Thôi tôi về, mai đi học rồi..

-Nhưng em còn yếu lắm, nghỉ ngơi thêm vài ngày đi... - Max ngăn cản

-Em đâu có bị gì đâu mà phải ở lại thêm, chỉ bị trầy xước sơ thôi mà....

-Haiss... thôi được dù sao thì nói như thế nào em cũng không chịu ở lại đâu..

-Vậy thì anh sẽ đi làm thủ tục xuất viện cho em... - Shin nói rồi đi ra ngoài.

-Nhưng còn Ris thì sao??? - Ken lo lắng

-Anh đừng lo, em đã tự tay chọn những thằng em tốt nhất để canh gác cho nó.. Ai dám vào đây mà chưa được em đồng ý là họ sẽ đập thành tương... Em sẽ không bao giờ để chuyện đó xảy ra thêm lần nữa đâu... - Emi nhìn Ken với ánh mắt kiên quyết...

-Được rồi, vậy thì anh cũng đỡ lo hơn, thôi mấy em về đi.. Anh sẽ ở đây tí.

-Ừm.. Tí nữa đàn em của em sẽ đến nên anh ở đây cho tới khi họ đến đi nha...

-Ok...

Sau đó, Shin đi làm thủ tục xuất viện cho Emi và Ely Zen Max Sin và Emi đi ra ngoài bệnh viện..

-Thoải mái quá.. ở trong bệnh viện toàn mùi thuốc, muốn ói..... - Ely vươn vai...

-Em ở đây, anh đi lấy xe chở em về nhà... - Shin nói rồi đi vào lấy xe

-Anh cũng vậy luôn.. Em đợi ở đây nha Ely... - Zen đi theo Shin

-Ok anh yêu....

Lúc đó chỉ có Emi và Ely đứng ở ngoài, bỗng giấy thủ tục xuất viện trên tay Emi bị rơi ra ngoài, nó đi ra nhặt... Bỗng nhiên có 1 người mặc đồ đen đội nón đen chạy chiếc xe mô tô đen với tốc độ kinh khủng hướng đến nó.....

-EMIIIIIIII..... COI CHỪNG

Chương 58

Ely chạy thật nhanh đến kéo nó vào trong may mắn là không bị đụng trúng nhưng bị tên đó quệt 1 đường dài trên vai.. Ely thở phào nhẹ nhõm vì đã đến kéo Emi vào kịp nếu không thì chắc phải vào viện tiếp rồi..

-May quá.. Mà có sao không???

-Ồ.. Tao không sao.. Mà ai ám sát tao vậy???

-Tao không biết, tên đó đội mũ bảo hiểm nên tao không biết là ai nữa....

-Mày thấy biển số của nó không???

-Hình như bị che đi rồi....

-Chết tiệt..

Đúng lúc đó, Zen và Shin chạy ra ngoài thì thấy cảnh nó đang ôm lấy cánh tay đang chảy máu..

-Emi... chuyện gì vậy, có sao không?? Ai làm em như vậy hả???

Nói anh nghe - anh nhảy vọt xuống xe đi đến chỗ Emi, mắt Shin chợt hằn lên tia đỏ như máu

-Tên chết tiệt nào ám sát tôi..

-Lúc mà tụi em đứng ngoài cổng đợi mấy anh thì Emi rút đồ nên đi ra nhặt, đúng lúc đó 1 tên chạy mô tô đen chạy tới chỗ Emi cầm 1 con dao nữa, may là em phát hiện kịp em chạy ra kéo nó vào liền nên chỉ bị chảy máu ở vai thôi.. - Ely đỡ nó dậy

-Mẹ kiếp, chắc Suz gây ra chứ không ai hết đâu.. - Zen xuống xe tiếp Ely

-Hôm cầm trại tao đánh cho nó lết hết nổi luôn rồi, sức đâu mà ám sát tao nữa..

-Thôi để anh chở em về, em với Ely về nhà đi có gì anh gọi 2 đứa...

-Dạ vậy tụi em về trước....

Ely lên xe cho Zen chở về, còn Shin thì đỡ nó lên xe

-Tôi chỉ bị ở vai thôi mà, tôi cũng đâu có nhìn đâu mà anh sợ thế???

-Em bị thương như vậy.. Anh đau lắm.

-Tay anh chắc không đau sao???

Tay như thế mà cũng chạy xe mô tô làm nổi à???

-Anh chạy 1 tay mà, thôi lên anh chở về...

-Anh chạy 1 tay cho tôi với anh vào bệnh viện chắc. Lên đi tôi chở

-Nhưng mà vai em..

-Vai tôi có sao... Tay anh kia.. Tay như thế sao mà lái xe được, muốn chết sớm sao... Giờ lên hay không, không thôi tôi lấy xe anh đi luôn à...

-Rồi rồi, cái không lại em rồi, anh lên đây - Shin hí hửng leo lên xe để cho nó chở, anh nhìn vết thương của nó mà anh xót

-Vết thương của em..

-Không sao đâu mà, Ely lau máu cho tôi rồi... Tí về sát trùng băng bó là xong. Lo đi, anh lo cái tay anh kia nghĩ sao lấy tay che nòng súng chi không biết...

-Hi.. ANh xin lỗi mà, mốt anh không thể nữa ha...

-Khi.... Như con nít, nói thì hay lắm, anh mà dám nữa đi, tôi đánh cho tay chân anh bị thương luôn cho đủ bộ...

-Hi... người em ấm thật... - Shin luồn tay vào eo của nó, nó cảm nhận được hơi ấm của anh truyền qua nó, bỗng tim nó đập loạn xạ... tim anh cũng vậy, 2 người bỗng cười, nó cảm thấy ấm áp vô cùng. 1 nụ cười ấm áp xuất hiện trên khuôn mặt lạnh lẽo của nó.. Nó đang rất hạnh phúc, có lẽ Zen nói đúng, nên nói ra trước khi quá muộn.. Nhưng hạnh phúc thường chỉ trong phút chốc...

-----Ở 1 nơi bí mật-----

Trong căn phòng âm u tanh mùi máu, ánh sáng duy nhất là 1 bóng đèn nhỏ, những âm thanh va chạm của kim loại vào thân xác con người nghe thật đặc tai.. Cùng với tiếng hét thất thanh của người bị đánh nghe chói tai

-Mẹ kiếp, tại sao lại không giết được nó chứ????

-Vi 1 cô gái kéo cô ta vào nên tôi không giết cô ta được...

-Anh làm ăn ẩu quá đó, vậy mà tôi tin tưởng anh.. Thất vọng quá...

-Còn 3 cô gái kia thì sao - anh ta chỉ vào 3 người đang nằm hấp hối trên sàn... Không ai khác chính là Zee Byn và Lyn... Và mấy tên khác cứ cầm gậy gộc đánh 3 người không thương tiếc

-Ngừng lại... - mấy tên đó ngừng lại

-Cô...cô...đúng là... con... ả điên... - Zee nhìn Suz với ánh mắt oán hận

-Tôi điên thì sao?? Các cô dám nói cho con Emi biết đi.. 3 người sẽ ở dưới mồ đấy.. Ở đây vui vẻ nha - Suz nói rồi đứng dậy đi khắp khiêng ra ngoài "RẦM" cánh cửa đóng lại

-Em đau quá...chị...chị...oi...- Byn đau đớn không nói lên lời

-Con ả...chết tiệt đó....đúng là...điên rồi... -Lyn ráng gượng dậy nhưng không được

-Tao thật...ngu...ngốc khi hợp....tác với con điên đó... ta phải đi khỏi...đây..nếu không...nó quay lại là mình chết chắc....

-Nhưng mà...sao mà ra được đây.. cho dù ta ra khỏi đây thì cũng không thể về nhà được.. Ba mẹ tao chắc xui khi thấy cảnh này mất... - Lyn nhăn nhó

-Ừ em cũng vậy.. em không muốn ba mẹ em nhìn thấy cảnh này đâu..

-Ráng đi... Tao có cách này hơi điên rồ... Nhưng mất chút sĩ diện mà giữ được mạng sống....

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59

Lúc đó.. Emi chờ Shin về nhà của nó, khi đến nhà nó

-Này.. Này đến nhà tôi rồi đó

-.....

-Này... Anh ngủ rồi sao?? - Nó quay qua thì thấy anh đã ngủ đi từ lúc nào, nó cười nhẹ rồi chạy vào nhà.. Đúng lúc đó Max cũng chạy về đến nhà...

-Emi... Sao em không để thằng Shin chờ em??? Lúc này anh bận nên đi trước... Anh nghe nói là em bị ám sát sao???

-Ừ... Em bị quệt 1 vết ngang vai em... Tí nữa anh vào sát trùng cho em với.. Giờ thì anh tiếp em đỡ anh Shin đi..

-Nó bị gì sao???

-Không.. Em không cho anh ấy chờ em vì tay còn đau nên em chờ... Nhưng chắc anh ấy mệt quá nên ngủ rồi.. Anh đừng đánh thức anh, giờ tiếp em đỡ lên phòng anh đi..

-Ừ.. Để anh... - Max đi đến và đỡ Shin vào phòng Max 1 cách nhẹ nhàng..

-#@%#!^%\$#&*%^&\$%&(^(&%&^#%\$@...Chuyện là vậy đó...

-Chết tiệt.. Chắc là con Suz gây ra

-Em nghĩ là không đâu.. Cô ta em đánh cho bầm dập rồi còn sức đâu ám sát em

-Cũng có khả năng lắm đó... Em đừng chủ quan

-Ừm... Em sẽ cảnh giác hơn...

-----7h30 tối-----

-Anh ấy chưa dậy hã anh??? - Emi hỏi Max

-Ừm...Nó ngủ gì mà đừ thế không biết???

-Chắc ảnh mệt chứ có gì đâu... Mẹ lên phòng rồi hã anh???

-Ừ..

"Kính Cong...Kính Cong.."

-Ai vậy ta??

-Anh cũng không biết nữa???

-"Á á á á á á á á á á á á á á Emi ooooooooooooo" - cô hầu chạy vào mặt tái xanh hết

-Chuyện gì vậy di????

-Máu...máu....3 người....máu ...máu ghê lắm con oi

-Di bình tĩnh... Anh oi anh ra xem thử đi... - Max đi ra ngoài xem thử rồi đi vào..

-Ai vậy anh??

-Anh nghĩ là Zee Lyn và Byn đấy...

-Sao???? 3 người đó đến đây làm gì????

-ANH không biết.. Nhưng họ người đầy máu me hết..

-Bây giờ mình đưa họ vào bệnh viện trước đi... Để em gọi cho Ely

-"Alo... Có gì không Emi???"

-Mày kêu thằng Zen đến nhà tao ngay lập tức, mày cũng đi luôn.. Tí nữa tao sẽ giải thích..

-"Ok" "Cup.."

-----Bệnh viện XXX-----

-Chuyện gì mà sao 3 người đó nhìn ghê quá vậy.. Tao mới tới mà còn gặp vậy vào trời tối nữa.. Chắc tao bị ám ảnh quá... - Ely nhăn mặt

-Tao không biết chuyện gì xảy ra nữa... 3 người này tự nhiên đến nhà tao... Mà mình toàn máu nữa.. Để cho họ tỉnh dậy rồi hã hỏi... - Lúc đó thì cửa phòng được đẩy ra..

-Cho hỏi ai là Trịnh Lục Băng Băng???

-Là tôi..

-Cô Lam Minh Kiều (Zee) muốn gặp cô...

-Được... - Emi vào trong thì thấy Zee như sắp hôn mê...

-Xin cô đừng lo.. Cô ấy được cấp cứu kịp thời nên không có chuyện gì đâu.. Chỉ là cô ấy muốn nói 1 điều gì đó với cô..

-Cảm ơn.. Chuyện gì xảy ra vậy???

- Suz..Suz... đánh...tôi...Lyn và Byn.... vì tôi không muốn...hợp tác với cô ta...hại em nữa...nên cô ta cho...người đánh....3 chúng tôi...rất tàn bạo.... để
bịt đầu...mối... và đòi...ám sát...em nữa...xin...xin...em...hãy giúp chị.... Tụi chị..đã từ bỏ rồi... Hãy giúp tụi chị với...

-Thôi được, tôi sẽ giúp chị...

-Cám...on...em... Đừng nói...chuyện này...cho gia...đình ba tụi chị.... nha....

-Được rồi, chị và 2 đứa kia cứ nghỉ ngơi... Suz để cho tôi lo, tôi sẽ giúp chị...

-Cám ơn em... và xin...lỗi em về tất cả.... - Zee nhìn Emi cười yếu ớt

-Không có gì đâu... Chị cứ nghỉ ngơi, cứ để cho tôi lo...

-Ừ...- Zee nói rồi ngất đi

-Rồi.. bác sĩ làm việc tiếp đi...

-Vâng... - nó nói rồi đi ra ngoài.

-Sao rồi...??? - Zen hỏi

-Đúng như tao dự đoán... Chính là do con Suz gây ra - Emi nắm chặt tay.. ám khí toát ra từ người nó nồng nặc..

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bǎng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

-Cô ta đánh 3 người đó đến thế sao ??? - Ely rất bất ngờ

-Tao thấy 3 người này bị thương trầm trọng như vậy mà còn dám đến nhà tao là tao biết có vấn đề rồi... Tao cũng có nghi là con Suz nữa vì nó dám ám sát tao nên chuyện này nó cũng có thể làm... Nhưng tao không dám chắc, ai ngờ tao lại đứng... - Emi cười khinh

-Rồi 3 người đó bị gì vậy em??? - Max hỏi

-Bác sĩ nói bị chảy máu rất nhiều, nội tạng bị bầm dập tổn thương rất nghiêm trọng, xương bị gãy.. Sọ bị nứt... Tao không ngờ con đó lại dám đánh người đến vậy...

-Trời.... Nó có phải người không vậy???? - Max sững sờ khi biết người mà Shin từng yêu lại ác như vậy...

-Em cần phải bảo vệ 3 người này để có thể moi thông tin từ 3 người đó nên em đã cho thêm người đến canh giữ phòng của họ...

-----Tại nhà của Emi-----

8h30

-Haiss...Nhưế đầu quá, tự nhiên ngồi đằng sau Emi êm quá ngủ hồi nào không hay... Không biết tới nhà cô ấy chưa?? -Shin ngó ngang thì thấy mình đang ở trong phòng của Max... quay qua thì thấy 1 tờ giấy

"Chùng nào thức rồi xuống ăn tí đi rồi đi về... Xe tôi để trước sân.. Nhớ ăn rồi đi về sớm không thôi ba mẹ anh lo.. Tôi đi có tí chuyện....Kí tên : Emi "

-Thì ra cô ấy cũng quan tâm mình nhỉ??? Vui thật.....Áy 8h30 rồi sao?? Minh ngủ 10 tiếng rồi sao??? "Rengggggggg" -điện thoại Shin đổ chuông

-"Con ở đâu từ sáng đến giờ chưa về nhà???"

-Con ở nhà bạn...

-"Về nhà đi con... Ba mẹ có chuyện muốn nói với con"

-Mẹ muốn nói chuyện con với Suz sao... COn nói rồi con không bao giờ cưới cô ta..

- "Mẹ không cần biết con có cưới hay không nhưng con phải về nhà ngay bây giờ... Mẹ cho con 10 phút" "Cup"

- Mẹ kiếp.....Chết tiệt... - anh quăng điện thoại xuống sàn, anh đi rửa mặt, viết lời nhắn rồi đi ra về

-----Tại nhà Shin-----

- Mẹ mừng vì con biết đường mà về nhà đấy - mẹ của Shin - Eliz Frinston (bà học tiếng việt mấy năm rồi nên bà có thể nói tiếng việt như người bình thường) đang ngồi uống trà với ba anh - Lâm Bảo Quốc đang ngồi nói chuyện với bà Nhi và Suz

- A.... Anh về rồi sao.. Em và mẹ đến đây để bàn chuyện đính hôn của tụi mình đó anh - Suz cười hiền nhìn anh nhưng anh cũng không có chút cảm xúc gì cả...

- Con ngồi xuống đây... - Ba anh kêu anh ngồi xuống, anh đành phải ngồi xuống trong gượng ép...

- Ta quyết định khi con và Suz tốt nghiệp ta sẽ tổ chức đám cưới cho con và Suz...

- Ngộ nhĩ??? Bây giờ là thế kỉ 21 rồi mà còn có phong trào cha mẹ đặt đâu con ngồi đó... Xin lỗi tôi là người hiện đại không có lạc hậu mà theo phong trào này đâu... - anh tỏ vẻ bất cần

- Ta nói con nên nghe đi. Đừng để ba dùng biện pháp mạnh với con... - ba anh nghiêm nghị

- Mẹ xin con... Đừng có bướng nữa, mẹ năn nỉ con đó Lâm Bảo Kiệt.. Mẹ thật sự xin con, đừng có bướng nữa...

- Nếu ba mẹ hủy bỏ hôn nhân này tất nhiên con không bướng nữa... - anh nói rồi đứng dậy đi lên phòng..

- Con có thể lên phòng nói chuyện với anh ấy được không ạ???

- Tất nhiên rồi, con cứ tự nhiên.... - Suz đi lên phòng của anh "Cốc" "Cốc"

- Con nói rồi.. con không chấp nhận đâu.. Mẹ đừng nói nữa - tiếng của anh vọng ra

- Là....là....em đây... Trương Ngọc My.. - cô run rẩy, cửa phòng của anh mở ra

- Đến đây làm gì???

- Em có thể nói chuyện với anh 1 chút được không???

- Nói...

- Em cảm thấy rất hối hận khi làm những chuyện trái với lương tâm mình như đánh Băng Băng... Và chuyện của 2 năm trước... Anh có thể...tha thứ cho em được không???

- Tại sao tôi phải tha thứ cho cô???

- Em xin anh... Em mỗi lần nhớ về ba em.. Cô ấy đã bắn chết ba em.. hức...hức...em thật sự không chịu nổi.. Ba em rất thương em, muốn gì ba cũng cho em cả... Mỗi lần thấy cô ấy là em nhớ lại ngày hôm em nghe tin ba em bị bắn chết.. Em như sụp...đổ.. hức..hức... - Ngọc My khóc nức khi nhớ đến ba cô

- Vậy sao???

- Em nói thật...Em có thể vì...anh mà ...em làm lại từ đầu....sẽ như...cô gái của 2 năm trước... Vì chúng ta từng là người yêu của nhau mà tha thứ cho em được không...???

- Tôi hiểu... Nhưng người tôi yêu và mãi yêu là Băng Băng.. Cô nên hiểu chính vì cô đánh mất tôi...Lúc đó tôi luôn yêu cô... Vì cô là mối tình đầu của tôi...Người làm sao xuyên người làm tôi luôn thấy ảm áp..Nhưng chính cô từ bỏ tôi... Nên bây giờ tôi không thể nào quay lại với cô được...Gượng ép lắm.Tôi có thể tha thứ cho cô vì đó là người cô yêu thương nhất nên sinh lòng hận thù.. Tôi có thể hiểu...Nhưng chuyện quay lại thì tôi xin lỗi..

- Hức...hức.... Vậy anh không còn ghét em nữa sao???

- Tùy theo thái độ của cô.... Bây giờ tôi muốn nghỉ ngơi..Cô đi xuống nhà đi - anh đóng cửa lại... Ngọc My rất vui vì được tha thứ

- Hoàn thành bước 1.... - Ngọc My bỗng cười nham hiểm..Không biết có chuyện gì sẽ xảy ra tiếp đây

Chương 61

Mình sẽ để tên thật của các nhân vật cho dễ nha mọi người...

Băng Băng (Emi)

Bào Kiệt (Shin)

Lục Bảo (Max)

Minh Thư (Ris)

Chí Vinh (Ken)

Minh Kiều (Zee)

Mỹ Mỹ (Lyn)

Lâm Anh (Byn)

Ngọc My (Suz)

Bào Trình (Ely)

Anh Tuấn (Zen) (ở trang 5 mình viết nhầm tên của Ken thành tên của Zen... Thật lòng xin lỗi mọi người :------Sáng ở trường G.S-----

-Mọi người nhìn kia... Bào Kiệt chờ Băng Băng đến trường đó.. Thường ngày 2 người đi xe riêng mà phải không??? - mọi người xì xào bàn tán khi thấy cảnh này...

-À ha....Đạo này nổi tiếng quá trời rồi ha - Anh Tuấn và Bào Trình chăm chọc, Băng Băng đi xuống rồi giật lấy cây kẹo của Bào Trình...

-Ngon nhỉ, hương dâu đấy.....

-Ấy... trả lại cho tao, kẹo là sinh mạng của tao đó...

-Đây... Tao lỡ mút nó rồi nhưng vẫn còn ngon.. Ăn đi - Băng Băng đưa cây kẹo trước mặt Bào Trình nhưng cô không dám lấy vì Băng Băng lỡ ăn nó rồi, ăn đồ không khác gì hôn gián tiếp đâu chứ, mặt cô xụ xuống, thế là hôm nay không được ăn kẹo vì Anh Tuấn chỉ cho Bào Trình ăn 1 ngày 1 cây thôi. (sủng rãnh nè :))))

-Mày mà chọc nữa, tối tao qua nhà mày tao lấy nguyên bọc kẹo của mày đó... - Lúc đó Lục Bảo và Chí Vinh chạy vào, tâm trạng của Chí Vinh không tốt gì mấy vì Minh Thư vẫn còn nằm viện hôn mê chưa tỉnh..

-Chào buổi sáng 2 người, tươi tỉnh lên đi chứ - Bào Kiệt đi đến vỗ vai 2 thằng

-Tao buồn ngủ muốn chết mà thằng Vinh kéo tao dậy, tao chưa tỉnh sỏ với mày đó Vinh... - Lục Bảo nhăn nhó

-Ừ... Sao cũng được.. Minh Thư không đi học tao không có miếng sức sống.. - mặt Vinh nhìn như bánh bao chiều.. nhìn là hết sức sống

-Thôi tôi đi vào đây.. Anh ở đó với 2 người đó đi.. tôi vào trước - Băng Băng vừa quay qua thì thấy Ngọc My đứng trước mặt, nó khá là bất ngờ....

-Tránh ra đàn chị..

-Chị...chị...có điều muốn nói - Ngọc My lúng túng.. nó đã biết tông khuôn mặt thật của cô nên nó cũng không có tí phản ứng gì

-Nói...

-Chị...chị.. xin lỗi vì đã...đã đánh em hôm cấm trại.. chị vì hận thù mà đã đi quá đà.. bây giờ chị đã nhận ra và cũng rất hối hận.. Em..em có thể tha thứ cho chị được chứ???

Nó nhìn cô 1 cách khinh thường, cô cố gắng rung rung nhìn qua Bào Kiệt đang nhìn cô bằng khuôn mặt rất khó tả, mọi người đều trở mắt trước màn kịch của cô ta vì ai cũng biết là chính cô ta đã đánh Minh Kiều, Mỹ Mỹ và Lâm Anh rất tàn nhẫn, còn cho người ám sát Băng Băng nữa.. nên họ càng

thấy kinh tởm cô ta hơn. Nhưng tiếc là người quan trọng cần biết lại không biết chuyện này là Bảo Kiệt.. Anh cứ tưởng cô ta đã hối hận và đang cố gắng sửa chữa nhưng thật ra thì cô ta đang diễn và cô ta diễn quá hoàn hảo để cho anh nhận ra cô ta không giống như anh đã nghĩ..

-Tại sao tôi phải tha thứ cho cô chứ??? - nó cười khinh rồi đi ngang nhưng vẫn không cảnh báo cho cô ta "Cô diễn tốt lắm cứ phát huy, nhưng đừng có quá tự tin... Đừng để tôi lột cái mặt nạ của cô trước mặt mọi người"... nó liền ngang bước vào trong khi cô ta đang đứng khóc nức nở... Bảo Kiệt thấy vậy nên đi đến chỗ của cô ta

-Băng Băng là vậy đó... Từ từ cô ấy sẽ tha thứ cho cô... - anh vỗ vai cô ta... Ai cũng sững sờ trước hành động đó.. Lục Bảo cảm thấy không hài lòng cho lắm

-Thằng này bị dính bẫy rồi..

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62

Buổi học vẫn diễn ra như thường lệ.... Cho đến giờ giải lao.. Băng Băng Bảo Trinh và Anh Tuấn đi xuống căn-tin...

-Anh ta làm vậy à??? - Băng Băng sau khi nghe câu chuyện hồi sáng từ Bảo Trinh, nó có vẻ không vui cho lắm

-Ừ... Tao thật không ngờ anh ấy bị dính bẫy rồi... Tại sao anh ta lại tin là Ngọc Mỹ có thể sửa đổi được chứ.... Giang sơn thì dễ đổi nhưng bản tính thì khó dời mà...

-1 người như tảng băng... Chỉ vì 1 hành động nhỏ đó mà lại hành động như vậy sao??? - nó cười nhạt.. 3 người cùng nhau đi đến căn-tin, hôm nay không có Minh Thư đi học nên Băng Băng không vui gì mấy

-Băng Băng à...Đây nè.... - Bảo Kiệt vẫy vẫy tay... nhìn anh có vẻ vui hơn trước, nó cũng thấy vui nhưng kể bên lại là Ngọc My... nó bắt đầu thấy không hài lòng

-Tại sao cô ta lại ngồi ở đây???? - nó bực bội

-Hôm nay Minh Kiều Lâm Anh và Mỹ Mỹ vắng nên Ngọc My buồn muốn qua đây ngồi chung thôi... - Bảo Kiệt giải thích

-Chào em... - Ngọc My cố gắng tươi cười nhưng Băng Băng dường như không để ý... cô ta đang cố cố gắng nhìn nó vì vốn đây không phải là tính cách thật của cô ta...

-Ồ... Hôm nay Minh Kiều Lâm Anh và Mỹ Mỹ vắng à.. sao họ lại nghỉ vậy??? Chị biết không Ngọc My... - nó cố tình nhìn Ngọc My cười đầy ẩn ý... Ngọc My bỗng giật mình

-Chị...chị...cũng không biết nữa.. Đạo này không gặp họ...Nên chị không biết họ bây giờ đang ở đâu nữa..?? - Mọi người ở đây biết tông là chính do cô làm cho 3 người đó bị thương ở bệnh viện... Nhưng Băng Băng nói mọi người cứ vờ như không biết để coi cô ta diễn đến cỡ nào.. Ai ngờ lại diễn hay đến vậy..... Chỉ có Bảo Kiệt là không biết thôi...

-Thôi.. Cô ấy không biết đâu... Em cứ ngồi xuống đi.. Anh đi mua đồ ăn cho em há...- Bảo Kiệt nói rồi bật dậy đi mua đồ ăn...

-Diễn hay nhỉ??? - Bảo Trinh cười khinh nhìn Ngọc My

-Ý em là sao??? Chị không hiểu???

-Đừng có đóng kịch nữa???? Tôi thấy tởm lắm.. Tôi là con trai nhưng tôi vẫn thấy tởm dùm cô đấy... -Chí Vinh lên tiếng... anh vốn đang buồn chuyện của Minh Thư mà còn gặp chuyện này nên anh càng thấy căm hận Ngọc My hơn...

-Anh là con trai sao anh nói chuyện thô lỗ thế??? Em nhớ 2 năm trước...

-Đó là chuyện của 2 năm trước...Bây giờ tôi không còn là Chí Vinh mà cô biết 2 năm trước nữa... Đừng có lấy chuyện đó ra mà so sánh...

-Tôi cũng không ngờ.. Thứ như cô lại dám cho người đụng vào thân thể của em gái tôi... Cô cũng gan lắm đó... - Lục Bảo cũng hòa vào

-Đừng có tưởng tôi nhịn mà làm tới..Tôi Trương Ngọc My không bỏ qua đâu.... Băng Băng là cái thá gì chứ??? Chỉ là 1 đứa không ba thôi mà...- Ngọc My cười khinh "CHÁT" 1 bạt tay từ Băng Băng giáng xuống Ngọc My.. cô hơi choáng váng nhưng vẫn cố diễn

-Sao em lại tát chị??? Chị chỉ muốn phui bẩn trên áo em thôi mà??? - Ngọc My thấy Bảo Kiệt đang cầm đồ ăn đi tới nên bắt đầu đeo mặt nạ thiên thần...

-"Muốn tôi đóng vai ác sao?? Được thôi..." Tay cô bần quá nên chạm vào tôi thấy nhơ quá... Sau này đừng có đụng vào tôi...

-Băng Băng mày điên rồi sao??? Mày làm vậy Ngọc My càng có lợi hơn đó... - Anh Tuấn bắt mắt...

-Bây giờ tao lại thấy thích đóng vai ác hơn... Để thử coi Bảo Kiệt có thấy được cái mặt nạ ác quỷ sau cái lớp mặt nạ thiên thần của cô ta hay không??? Muốn chơi với tôi à... Được thôi... Thích thì chiều.

-Băng Băng em điên rồi sao??? Sao em lại đánh Ngọc My???

-Trời...Sao anh Bảo Kiệt lại bên vực cô ta chứ??? Băng Băng làm gì đi chứ?? - Mọi người xì xào bàn tán..

-Cô ta đụng vào tôi... Tôi thấy bẩn..

-Em đúng là... Em có bị thần kinh không vậy???

-Đúng tôi bị thần kinh đó... Tôi làm vậy để cho anh thấy được mặt nạ của ai kia???

-Em...thật là.. Em có sao không Ngọc My... - Bảo Kiệt đi đến đỡ cô ta dậy, nó thấy rất đau...

-"Anh không thấy mặt nạ rõ ràng của cô ta hay sao???? Cái khuôn mặt cô ta cười khi bị em tát??? Anh bị sao vậy?? Em đang đau đó...Đừng có đụng vào cô ta chứ????" - nó đang nói thầm nhưng không ai nghe thấy cả... nó đang đau rất đau...nó chỉ cười nhẹ không ngờ anh ta bị lừa gạt chỉ vì những hành động của cô ta... Bộ anh ta không thấy bất thường hay sao???

-Em...Em...không sao... -Ngọc My cười nham hiểm... Đúng là Bảo Kiệt đã bị dính bẫy của Ngọc My rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63

-Cô ấy chỉ muốn làm hòa với em thôi mà... Em có cần phải cộc cằn đến như vậy không??? - Bảo Kiệt cảm thấy không hài lòng về thái độ của nó

-O...Tôi xin lỗi.. Tính cộc cằn của tôi có từ khi cha sanh mẹ đẻ đến giờ rồi.. Bây giờ mới biết sao???

-Thôi anh à... Em không sao.. Vì em mà 2 người gây nhau em thấy có lỗi lắm.. - Ngọc My cố gắng gượng cười, nó càng thấy cô ta diễn kịch trước mặt Kiệt nó càng thấy tởm cho cô ta hơn..

-Thôi... Chị à... Chị đừng làm như chị tốt lắm.. Em xin lỗi chị vì đã đánh chị nha.. Em mà không xin lỗi thì chắc chị lại diễn nữa em lại phải đi rửa mắt nữa... 2 người xúng đuôi đẩy.. - nó cười khẩy rồi đi ra ngoài, mọi người trong căn-tin nghe Băng Băng chửi cô ta rất hả dạ..

-Anh Lâm Bảo Kiệt à.... Em thật thất vọng về anh đấy - Anh Tuấn và Bảo Trinh nhìn Bảo Kiệt với ánh mắt thất vọng đi ra ngoài căn-tin...

-Trương Ngọc My... Cô diễn hay lắm, nếu tôi là ban giám khảo tôi sẽ cho cô 10 điểm về mặt diễn xuất... Lâm Bảo Kiệt, mày hay lắm... - Lục Bảo và Chí Vinh cũng đi ra ngoài căn-tin..

-Em...em.xin lỗi..vì em mà mọi người lại trở nên ghét anh như vậy.. Em..không ngờ em lại đáng ghét như vậy.. Thôi thì anh đừng quan tâm em nữa... Em cũng chỉ vì muốn có ý tốt muốn làm lành với mọi người nhưng mà hình như mọi người vẫn không thích em...

-Không sao.... Cứ cố lên... Tôi hiểu là cô đang cố gắng hết sức rồi... Lúc trước thật sự là tôi rất rất ghét cô nhưng mà tôi cũng đã hiểu lý do vì sao cô lại như vậy.. Tôi cũng hiểu và thông cảm cho cô.. Có gì tôi sẽ giúp cô.. Thôi cô đi lên phòng y tế coi có bị gì không.. Tôi đi về lớp..

-Cám ơn anh rất nhiều.... - Bảo Kiệt nói rồi đi ra ngoài... Lúc đó Ngọc My gọi điện thoại cho ai đó...

-Anh hãy lục tung cái thành phố này cho tôi... Từng cái bệnh viện từng góc ngách phải tìm cho được Minh Kiều Mỹ Mỹ và Lâm Anh cho tôi... Nhanh lên... Phải tìm ra 3 người đó sớm trước khi bọn họ tiết lộ hết mọi chuyện... Tôi không muốn bao công sức chịu đựng của tôi đổ sông đổ biển...

-----Trong lớp 12S-----

Giờ đó do giáo viên có công việc gấp nên tiết đó lớp không học..

-Bảo Kiệt... đi theo tao... - Lục Bảo Chí Vinh kêu Bảo Kiệt đi theo lên sân thượng...

-Có chuyện gì???

-Tao hỏi thật.. Mày có yêu em gái thật lòng hay không???

-Tất nhiên là có... Chẳng lẽ tao yêu cô ấy chỉ là qua đường???

-Nếu vậy... hành động lúc giờ giải lao là sao???

-Cô ấy muốn sửa sai.. Làm hòa với mọi người... Tại sao không ai hiểu???

-Sửa sai??? Tao nghĩ mày bị con Ngọc My cho uống thuốc hay là bị thôi miên rồi mới nói là cô ta sửa lỗi làm hòa.... Bộ mày bị mù rồi sao??? Lâm Bảo Kiệt tao từng biết đâu mất rồi hả??? Mày từng tỉnh mắt lắm mà... Thông minh lắm mà... Chỉ 1 hành động nhỏ thôi mày cũng biết là đang có âm mưu gì rồi mà??? Con người trước kia của mày đâu rồi hả... - Chí Vinh bắt mắt nắm lấy áo Bảo Kiệt...

-Mày buông ra... Nhào áo tao.. Cô ấy vì chuyện của 11 năm trước nên phạm phải sai lầm thôi..Cô ấy nói muốn sửa lỗi....Muốn được hòa nhập với mọi người, mà tụi bây đâu cho..

-Mẹ kiếp....Chết tiệt... Mày biết Băng Băng - em gái tao rất đau khi thấy cái cảnh mày đỡ cô ta dậy hay không??? Sâu trong ánh mắt nó tao nhìn thấy đôi mắt của nó như muốn khóc... Nhưng nó không cho và kiềm nén lại nhồi nhét nó vào trong... Tao thấy đôi mắt đó...Tao đau như cắt, em gái tao chưa bao giờ đau vì ai cả.. trừ ba tao... và mày là trường hợp đầu tiên đó...Mày biết không hả???

-Tao....Tao...Thật..sự...cô ấy....đã như ...vậy sao???

- khuôn mặt anh tối sầm khi nghe Lục Bảo nói... Anh lại làm nó tổn thương..

1 lần nữa....

Anh lại làm nó tổn thương.....

Anh từng hứa sẽ không bao giờ làm nó tổn thương.....

Vậy mà...Bây giờ....Anh làm nó tổn thương.....

Anh như chết trân, tai anh như bị ù đi.. Lục Bảo và Chí Vinh nói gì bây giờ anh không còn nghe được gì nữa... trong đầu anh chỉ có câu "em gái tao rất đau khi thấy cái cảnh mày đỡ cô ta dậy hay không??? Sâu trong ánh mắt nó tao nhìn thấy đôi mắt của nó như muốn khóc... Nhưng nó không cho và kiềm nén lại nhồi nhét nó vào trong... Tao thấy đôi mắt đó...Tao đau như cắt, em gái tao chưa bao giờ đau vì ai cả.. trừ ba tao... và mày là trường hợp đầu tiên đó...Mày biết không hả???" ".....Anh nghe được vồn vồn câu cuối cùng của Bảo...

" Mày nên nhớ.. Lúc mày đi mua đồ ăn...Nó đã nói Băng Băng là đứa không ba... Nên Băng Băng mới tát Ngọc My và cô ta đã cười khi nó tát cô ta.. Cô ta đã thành công và mày đã sập bẫy rồi đó.... Mày hãy tỉnh lại và nghĩ lại về hành động của mình đi "

Anh đứng ngoài lan can suy nghĩ 1 lúc....

"Rengggggggggggggggggg"

-Con nghe

-"Con hãy về nhà ngay... Có chuyện lớn rồi"

-----Nhà của Bảo Kiệt-----

-Có chuyện gì vậy mẹ???

-Tập đoàn....Tập đoàn của ba con... Bị gián điệp lấy đi tài liệu mật của kế hoạch ra sản phẩm mới mà ba con đã đầu tư rất nhiều...Bây giờ tập đoàn...tập đoàn... có khả năng bị phá sản - bà rung rung...

-Cái gì???? Phá sản???

-Ba con ở trong phòng làm việc...Con vào phòng nói chuyện với ba con đi..

"Cốc cốc"

-Vào đi - 1 người đàn ông đang ngồi trên ghế salon trong rất quyền lực... ông Lâm Bảo Quốc - chủ tịch tập đoàn sản xuất ô tô Flying Star...ông đang ngồi đó..nhắm nghiền mắt..điều đó cho thấy ông đang rất mệt mỏi...

-Chuyện đó là thật sao??

-Đúng vậy.. Tên thư kí của ba.. tên đó là gián điệp của công ty Young&Free trà trộn vào đây làm việc với ba cũng 10 năm rồi... Đâu ngờ... Tên đó... lại ăn cắp tài liệu mật về kế hoạch sắp tới mà ba đã rất hy vọng đầu tư hầu như cả tài sản của tập đoàn.... Bây giờ lại bị mất, công ty đang gặp vấn đề về chính sách vô cùng trầm trọng cần phải có người tài trợ... Và chỉ còn công ty Y.U của bà Triệu Chu Nhi mới có thể giúp chúng ta... Lâm Bảo Kiệt con trai của ba... Hãy giúp ba lần này được không??

-Giúp ông chuyện gì chứ???

-Hãy kết hôn với Trương Ngọc My... Ba cầu xin con...

-Không còn cách nào khác hay sao chứ???

-Thật sự vào thời điểm này không có công ty hay tập đoàn nào chịu tài trợ cho tập đoàn của ba cả, chỉ có tập đoàn Y.U, ba của Trương Ngọc My đã tỉnh lại và có ý thức lại... Ông đã nói chuyện với ba... Ông nói sẽ giúp chúng ta với điều kiện là kết hôn với Ngọc My sau khi tốt nghiệp...

-Cho nên???

-Hãy giúp ba lần này... Chuyện của 8 năm trước con hãy bỏ qua cho ba và hãy giúp ba lần này... Ba xin con.. Ba thật sự không muốn tập đoàn ba đã dồn bao nhiêu tâm huyết bị đổ sông đổ biển...

-Thôi được.... Tôi sẽ làm...

-Ba cảm ơn con nhiều lắm... Ba thật sự cảm ơn con... - anh nói rồi đi ra ngoài rồi đi lên phòng... Anh thật sự rất rất rất đau... Anh ngồi trong 1 góc tối,

Tại sao chứ?? Anh và em mới hạnh phúc được 1 chút thôi mà.... Anh còn chưa kịp đến xin lỗi em và làm lành với em nữa mà....

Anh không muốn như vậy đâu... Anh còn nhiều chuyện muốn cùng làm với em mà...

Anh.... Thật sự xin lỗi em Băng Băng à... Người đã làm trái tim anh tan chảy...

Anh Yêu Em Băng Băng à... Tặng băng Bắc Cực nhỏ bé của anh... Anh xin lỗi em.

Và....Anh đã khóc.....

Bạn đang đọc truyện *Tặng Băng Bắc Cực À!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64

Băng Băng bây giờ chẳng có tâm trí nào mà học nữa.. Khi thấy Bảo Kiệt đỡ cô ta dậy, cô thực sự rất rất đau.. Không lẽ có là ghen sao??? Mọi người ai khi yêu đều ghen đều như thế à.. Cô cảm thấy rất khó chịu khi nhớ tới cảnh đó.. Tại sao anh lại không biết chứ?? Người mù còn biết cô ta đang diễn kịch vậy mà anh lại không biết cứ cho rằng cô ta đang cô ta sửa đổi.. Người ta có câu giang sơn dễ đổi nhưng bản tính lại khó rời.. Cô ta vốn đã như vậy rồi có thể sửa đổi được sao?? Cô ta vẫn chưa trả xong mối thù 11 năm trước mà.. Cô cúp tiết vì không có tâm trạng nào để học nữa, cô đi lên sân thượng với tâm trạng rối bời. Bỗng cô thấy nhớ Minh Thư quá, chỉ có mấy ngày thôi đã vậy rồi.. Cô đi xuống thay đồ đeo mặt nạ của Bảo Kiệt tặng và lấy xe chạy đến bệnh viện

-Chị hai đến ạ.. - đám đàn em cúi đầu khi thấy Băng Băng đi tới..

-Đứng đây canh chắc mệt lắm phải không?? Đi ăn đi rồi kêu mấy đứa kia vào thay ca đi.. Chị vào thăm Ris tí.. Bên phòng của 3 người kia sao rồi??

-Dạ.. vẫn bình thường thưa chị.. Không có chuyện gì xảy ra hết..

-Bác sĩ có nói chừng nào 3 người đó tỉnh không???

-Bác sĩ chỉ nói bây giờ chỉ biết chờ thôi chứ không biết chừng nào mới tỉnh nữa..

-Được rồi..Mấy đứa đi nghỉ đi.. - Băng Băng nói rồi đi vào..

Nhìn thấy Minh Thư đang hôn mê thì thấy xót vô cùng..Nó tháo mặt nạ ra.. không ngờ Mỹ Mỹ lại có thể ra tay mạnh đến như vậy.. Cô nghĩ rằng khi cô ta tỉnh chắc sẽ đánh cô ta như từ thêm 1 trận nữa quá.. Ba mẹ của Thư rất an tâm khi có Băng ra tay chăm sóc cho cô.. Nhưng không vì vậy mà bỏ Thư

qua 1 bên.. Khi đi làm về hay có 1 tí thời gian rảnh dù chỉ là 30 phút thì cũng đến thăm Thư 1 lần.. Ba mẹ của 3 người kia cũng biết Băng Băng là ai nên thấy 3 người chơi chung với nó cảm thấy yên tâm hơn vì họ đều biết mẹ của nó rất giữ chữ tín, trong trường hợp rất chính trực không làm việc tham ô gì cả.. Chính vì tính cách đó mà họ đều tin tưởng 2 mẹ con Băng..

-Nhớ mày quá Minh Thư à.. Tao đem cho mày hộp sôcôla mày thích nè... Mắc muốn chết nhưng vì mày tao cũng mua.. Bác sĩ nói 2 tuần là mày tỉnh nhưng tao không an tâm tí nào.. Đợi 2 tuần sau mày mà không tỉnh tao không san bằng cái bệnh viện này tao không phải Trịnh Lục Băng Băng bang chủ Black từng ra sa trường trong giới giang hồ 7 năm đâu.. Mày khôn hồn mà tỉnh cho tao đó... Tao nghĩ hình như tao yêu ông Bảo Kiệt rồi, lúc trước tao không dám nói bây giờ nhờ Anh Tuấn mà tao đã có thêm dũng khí.. Tao lúc trước lừng danh như 1 tảng băng Bắc Cực di động mà giờ đây phải tỏ tình với 1 thằng con trai chẳng khác gì tao.. Tao thấy mắc cười ghê.. Trương Ngọc Mỹ nói là sẽ sửa đổi cố gắng quay lại từ đầu.. Nhưng cô ta chỉ như thế khi có Bảo Kiệt trước mặt thôi.. Vậy mà anh ta cũng tin được.. Hồi sáng trong lúc Kiệt đi mua đồ ăn, cô ta đã nói tao là đứa không ba, tao giận quá tao tát cô ta 1 cái cô ta còn cười nữa vậy là tao biết tao cũng dính bẫy của cô ta.. Cô ta bù lu bù loa nói không sao đâu để anh ta nói tao là bị thần kinh hay sao?? Còn đỡ cô ta dậy nữa.. Tao thật sự muốn đâm cô ta vỡ toẹt cái mồm mới hả dạ.. Khi mày tỉnh tao sẽ cho mày coi diễn viên xuất sắc nhất mà tao từng chấm.. (ý nói là sẽ cho Thư coi Mỹ diễn giả tạo và hay đến cỡ nào ấy).. Tao ngồi 1 mình nói chuyện giống tự kỉ quá - Băng Băng đờm buồn nhìn Thư cứ nằm đó.. đôi mắt to long lanh với đôi mi cong dài cứ nhắm nghiền, đôi môi đỏ mọng nhỏ nhắn xinh xắn ngày nào bây giờ chỉ còn 1 màu trắng bệch khô khốc, làn da tái nhợt đi.. Trong phòng trở nên im lặng đến đáng sợ.. Chỉ còn nghe tiếng 'bíp bíp' khô khốc của máy nhịp tim và hơi thở đều của Thư..

-Tao ăn 1 nửa sô cô la của mày nhá... - Băng Băng cười ranh mãnh... Chỉ khi ở bên Bảo Trình, Anh Tuấn, Lục Bảo và Minh Thư nó mới có thể là chính mình.. Nó ngồi lấy hộp sô cô la ngồi vừa ăn vừa nhìn Thư, nó cứ ăn cứ nhìn...

-Áy.... Hết sô cô la rồi.. Chết chưa?? Đừng đánh tao nha người đẹp.. Mai tao mua cho mày 2 hộp luôn.. Tao nói là làm đó mày mà không tỉnh là tao ăn hết tron luôn đó...

-Miệng mày khô quá... Để tao cho mày tí nước - Băng Băng bật dậy rót cốc nước lấy cây tăm bông nhúng nước chấm lên môi của Thư

-Đờ rồi đó... Nhìn mày khá hơn rồi..

-Ừ..quên... Anh Chí Vĩnh của mày á... Giờ ngoan lắm nha, chịu học rồi không có la cà với gái nữa chỉ đi bar với 2 người kia thôi.. Thấy người ta vì mày mà ngoan chưa??? Mày phải tỉnh cho người ta vui đó...

Băng Băng ngồi ngắm 1 lúc thì lấy tay phone ra bật nhạc lên, nó nhắm mắt lại 1 bản nhạc vui nhộn vang bên tai nó, đó là bài mà nó và ba nó hay hát.. Ba nó chỉ rảnh vào chiều cuối tuần.. thời gian rất ít nên nó luôn trân trọng thời gian ít ỏi đó.. Nó hay cùng ba khu vườn sau nhà trồng hoa, mỗi lần đi học về hễ thấy hoa đẹp là nó lấy đem về để trong chậu và nuôi nó để khi ba nó rảnh thì cùng ba nó đem ra khu vườn sau nhà trồng.. Vừa trồng vừa hát bài "Bố là tàu lửa... bố là xe hơi... bố con ngra em cười em chơi.....~~~~~".. Thời gian đó nó cảm thấy hạnh phúc nhất trên đời.. Nhưng người ta thường nói hạnh phúc thường xảy ra rất ngắn.. Đúng vậy.. Chỉ xảy ra rất ngắn nên ba cô đã bỏ cô mẹ và anh mà đi từ khi nó còn rất nhỏ.. Nó ngồi đó nghe lại bài hát "Bố là tất cả" mà nước mắt nó tuôn rơi trong vô thức.. Những bông hoa cùng ba nó trồng, những bài hát cùng ba nó hát, những tiếng cười giòn giã.. Những bước chân rụt rè trốn tìm.. Nó thật sự rất nhớ khuôn mặt tuần tú của ba nó, tuy ông không còn trẻ trung nhưng vẻ đẹp từ lúc trẻ của ông vẫn không phai đi.. Đáng đứng oai phong - Trịnh Mạnh Khang.. Với tính cách khó gần, cộc cằn nhưng với nhan sắc của ông, thời cấp 3 ông cũng có danh tiếng được nhiều cô gái hâm mộ, nhưng ông không để tâm chỉ để ý đến cô gái với nhan sắc cũng nghiêng nước nghiêng thành của cô gái tên là Nguyễn Tú Diễm rất cá tính với giọng nói có sức ảnh hưởng gần bằng Sư Tử Hồng đã khiến cho ông chú ý và thay đổi rất nhiều ba và mẹ nó trải qua nhiều khó khăn vất vả và 2 người đã đến với nhau và kết hôn hạ sinh 1 cô công chúa và 1 chàng hoàng tử nhỏ có nhan sắc tuyệt trần do gen di truyền của 2 người... Nó nghĩ lại câu chuyện đó từ ba của nó kể... Nhớ lại lúc nhỏ ngây thơ đến nỗi muốn cưới ba mình làm "chồng".. Nghĩ lại mà thấy mắc cười.. Nó nắm lấy tay của Thư nhắm mắt lại tận hưởng những dòng nhạc êm nhẹ khác với tính cách lạnh lùng thường ngày của nó....

-Nghe nhạc này... Tao thấy nhớ ba quá.. Ba ơi, con thực sự rất nhớ ba.. - những giọt lệ trong suốt cứ tuôn ra

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: (Tt)

Băng Băng ngủ thiếp đi lúc nào không hay.. Những giọt lệ còn vương trên hàng mi cong dài của nó. Và Chí Vĩnh đến.. -Minh Thư ơi.. Anh đến thăm em nữa này.. Anh có đem theo ly trà sữa em thích... Ừa... - Chí Vĩnh ngạc nhiên khi thấy nó đang ngồi trên ghế nắm tay Thư.. Khi Vĩnh đi tới chỗ nó thì nó đang ngủ..Băng Băng này... - nó lập tức mở mắt -Tan học rồi sao??? -Ừ.. Em không học sao??? -Ừ.. Em nhớ Minh Thư nên đến thăm.. Anh đến thì thôi em đi về trước -Khoan.. Em ở đây cũng được mà.. -Không sao đâu.. Em đi ra ngoài có việc tí... -Chuyện hồi sáng em có sao không??? -Em không sao.. Chỉ là hơi bất ngờ tí thôi.. -Ừ.. Đừng có để ý tới nha..-Em biết.. Cảm ơn anh.. Em đi - nó bật dậy đi ra ngoài Vĩnh thấy đôi mắt nó khác với thường ngày.. Hình như có gì đó đau thương và pha chút lạnh lẽo hơn mọi ngày, Vĩnh cảm thấy xót cho Băng.. Muốn an ủi nó 1 tí nhưng hình như nó không cần rồi.. Lúc đó, nó đeo lại mặt nạ và đi qua phòng của 3 người kia.. -Chị Hai... - 2 người cúi đầu -Mấy đứa đi nghỉ ngơi đi.. Chị vào đây 1 chút.. -Dạ.. - Và nó mở cửa vào "Cạch" Trong phòng tràn ngập mùi thuốc khiến nó khó chịu, nó thấy 3 chiếc giường có 3 cô gái nằm đó, đôi mắt vẫn nhắm

nghe, thân thể băng khắp người.. -Thật ngu xuẩn.. - Và nó bước ra ngoài và lấy xe đi đến bar E.X -----Bar E.X----- -Chị hai tới à... Hôm nay chị đến sớm hơn mọi khi nhỉ... - 1 tên quản lý cúi đầu chào -Chị tới thăm 1 tí... Cho 1 chai như thường lệ.. Nó đến quầy bàn ngồi đó, và 1 chai rượu Tây khá nặng đến tay nó... Nó cứ ngồi đó và uống... "Rengggggggggggggg" -Alo... -"Băng Băng hả??? Anh Bảo Kiệt đây..." -Gọi chi??? -"Anh muốn nói với em 1 chuyện.. Mình gặp nhau được không???" -Không rảnh... -"Đi mà.. Chuyện này quan trọng lắm.." -Thôi được.. Địa điểm??? -"Công viên trò chơi lúc trước mình đi đó.. Anh chờ" "Cup" nó chưa trả lời mà cúp máy mất tiêu. Ngồi đó nốc 1 hơi rồi đi.. -----Công viên giải trí----- -Anh đây nè... - Bảo Kiệt vẫy tay... -Kêu đến đây làm gì??? -Bộ em mới làm việc trong bang à??? - Anh thấy nó đeo mặt nạ và mặc đồ bó đen... -Ừ... -Xuống đi.. Để anh chờ.. -Đi đâu... -Đi thay đồ.. mặc đồ đó mà đi à.. -Tội tự đi.. Không cần anh chờ.. -Lên đi.. Nhanh.. - Anh cố gắng nói mãi nó mới chịu lên.. Khi nó lên xe anh cảm thấy mùi rượu anh không vui cho lắm.. -Tại sao em uống rượu??? -Kệ tôi.. Không cần anh quan tâm.. -Tại vì chuyện hồi sáng sao??? Anh xin lỗi -Anh không cần biết.. -Tí nữa đi thay đồ anh muốn trong người em không còn mùi còn nữa.. Vậy mà còn chạy xe nữa.. -Anh bảo tôi tới... Thì tôi chạy xe tới đây... Không lẽ đi bộ.. -Vậy thì nói anh tới đón... Cũng đâu - anh lên ga và chạy đi đến 1 cửa tiệm quần áo... Anh đi vào lựa cho nó 1 bộ đồ... Và nó cũng lựa đồ -Này.. Em mặc đi.. - anh giờ bộ đồ lên cho nó -Không cần.. Tôi có rồi.. - nó lướt đi tính tiền và thay đồ.. Anh cười buồn.. Mua xong nó đi thay đồ.. Và 2 người đi đến công viên trò chơi lần nữa -----Công viên trò chơi----- -Đi theo anh.. - anh dẫn nó đi, nó như cái xác không hồn đi theo và đến khu tàu lượn siêu tốc.. -Đi cái này??? - nó nhú lông mày lại -Ừ... lên thôi - anh lôi nó lên tàu lượn bắt đầu chuyển động nhanh dần và nhanh dần, và nhanh hết cỡ đi qua các góc cạnh.. anh cười thích thú nắm tay nó nhưng tay nó không có phản ứng gì cả khuôn mặt không hề thay đổi... cho đến khúc lộn ngược 360 độ anh hét to.... -TRÌNH LỤC BĂNG BĂNG... ANH YÊU EM NHIỀU LẮM.. Mọi người chung tàu liền ồ lên.. ngưỡng mộ nó.. Mặt nó chợt ửng đỏ và anh thấy được khuôn mặt đó, anh cười rất tươi, bỗng tay nó có phản ứng cử động nắm tay anh, anh rất bất ngờ và vô cùng hạnh phúc... Nó đã cười.. 1 nụ cười nhẹ nhưng lại khiến cho anh phải chao đảo, vì nụ cười đó mà tim anh đập loạn xạ, cũng chính vì nụ cười và tính cách đó anh yêu Băng Băng rất nhiều, nhiều hơn anh từng yêu Ngọc My 2 năm trước...

@

Họ chơi xong tàu lượn... Anh nhìn thấy mặt Băng Băng đang đỏ như gấc, anh cảm thấy hạnh phúc vô cùng.. -Em sao vậy Băng Băng??? -Hỏi anh 1 câu?? -Em nói đi.. -Chuyện hồi sáng.. -Cô ta nói với anh là muốn làm lại từ đầu.. Cho nên anh chỉ muốn giúp cô ấy thôi.. Không có ý gì khác... - nó nghe xong nó cười buồn.. Anh ấy vẫn không nhận ra sao?? Tại sao chứ.. Thôi được.. Em sẽ đóng vai ác cho anh thấy được bộ mặt của cô ta.. Dù cho anh có ghét em, em cũng chịu.. Em sẽ quyết liệt cho được cái mặt nạ của cô ta cho anh thấy... -Hồi sáng cô ta nói em là đứa không ba nên em mới tức giận đánh cô ta phải không?? -Ừ...-Hồi sáng cho anh xin lỗi.. Anh nói có câu hỏi quá đáng.. -Ừ.. Không sao... Nhưng anh đỡ cô ta dậy em thấy hơi khó chịu đó.. -Anh hứa sẽ không như thế nữa... - anh cười thật tươi -Ừ.. -Giờ mình chơi tiếp thôi.. 2 người nắm tay nhau chơi đủ thứ trò nhà ma có, xe đu, đu bay có chơi rất nhiều trò.. Đây là buổi hẹn hò thứ hai của 2 người, 2 người đang rất hạnh phúc.. -Nè... Lại đó ném bóng lấy quà đi - Băng Băng liếm liếm cây kem kéo anh lại chỗ đó.. Ở đó có rất nhiều thú nhồi bông dễ thương nhưng trong đó có thứ khiến nó chú ý tới nhất là con mèo màu đen ở góc phía trong, hình như nó không được mọi người chú ý tới lắm -Lấy con mèo đen đó cho em đi.. -Ok em yêu.. Con mèo đen tới đây.. - anh ném vào 3 cái chai chồng lên nhau, anh ném nhưng đều bị trượt trượt không có chai nào bị rót cả, và 2 lần 3 lần cũng vậy.. -Thôi không trúng thì thôi.. Đừng ném nữa.. -Không.. Anh sẽ quyết lấy cho em con mèo đen đó.. - anh cố gắng nhắm trúng mục tiêu, và cuối cùng anh cũng ném trúng.. -Yeahhh... Anh ném trúng rồi kìa.. - anh vui mừng ôm lấy nó -Hihi.. Anh giỏi quá cơ... -Con mèo đen của con đây.. - ông chủ trò chơi đưa con mèo đen đó cho Băng Băng, nó ôm lấy con mèo với nụ cười hạnh phúc.. và 2 người nghỉ ngơi 1 lúc rồi đi chơi tiếp.. Hầu như họ chơi hết các trò chơi trong công viên này.. Còn trò cuối cùng là trò rồng bay... -Trò này là trò cuối đó.. Chơi không?? - Băng Băng chỉ vào trò rồng bay -Ok luôn.. - anh cùng với nó lên trò rồng bay.. 2 người ngồi kế nhau, cài dây an toàn.. Băng Băng cứ ôm mãi con mèo đen nên anh khá bức -Này.. Sao không để ý gì tới anh hết vậy?? Cứ ôm con mèo - mặt anh xụ xuống trông rất dễ thương.. -"Chục" Để ý tới rồi đó... - Băng Băng quay qua hôn lên má anh, mặt anh trở nên đỏ bừng, nó cười lộ cái răng khểnh đáng yêu, tim anh sắp ngừng đập vì hoạt động quá mức cho phép.. Tim anh đập nhanh như chưa từng nhanh... Có lẽ hôm nay là ngày hạnh phúc nhất trong cuộc đời của Băng Băng và Bảo Kiệt.. Rồng bay bắt đầu chuyển động, 2 người ngồi nắm tay nhau, nhìn nhau cười rất vui.. Và con rồng bắt đầu đưa lên gần như lộn ngược.... Cho đến khi con tàu đưa xuống thật nhanh, Băng Băng hét thật to... -LÀM BẢO KIẾT... EM CŨNG YÊU ANH RẤT NHIỀU..... - 2 bàn tay càng xiết chặt hơn... khuôn mặt trở nên đỏ lần nữa... Sau khi họ chơi xong thì trời cũng sắp tối, họ bắt đầu đi ăn tối, đi xem phim, đi dạo quanh công viên.... -Băng Băng nè... -Sao??? -Nếu như 2 đứa mình có chuyện phải xa cách nhau, em có buồn không???? -Có lẽ em sẽ rất buồn.. Từ nhỏ đến giờ, từ khi ba em mất.. Em như người không hồn, không ai đến gần em cả, chỉ có anh hai và mẹ, rồi dần dần em cũng có những đứa bạn rất tuyệt vời nhưng em lại cảm thấy thiếu cái gì đó.. Cuối cùng em đã gặp anh.. Anh đã lấp đầy cái cảm giác thiếu đó.. Khiến em như sống lại.. trở thành cô gái như ngày xưa, nhưng em không bộc lộ ra ngoài, với tính cách lạnh lùng của em.. Thì biểu lộ cảm xúc ra ngoài thật sự rất khó... Nhưng hôm nay, khi ở cạnh anh em có thể bộc lộ nó ra hết.. Em cảm thấy rất vui. Nếu như anh rời xa em, có lẽ chắc em sẽ chết mất.. Sẽ trở về với cô gái lạnh lùng như ngày trước.. Không biết bộc lộ cảm xúc là gì.. Khuôn mặt anh tối sầm lại.. anh cảm thấy tim anh như có ngàn vạn con dao đang cứa vào tim.. Bảo Kiệt cảm thấy càng có lỗi với Băng Băng.. Anh rất muốn nói cho Băng Băng biết chuyện mà anh đang gặp phải, nhưng anh không thể Băng Băng sẽ rất lo lắng, anh không muốn vậy, thôi thì thả để cô ấy hận anh.. Chứ anh không thể cô ấy phải lo lắng cho anh quá nhiều, anh đành phải nói dối cô ấy thôi.. Trong anh đang hét gào.. "Băng Băng à.. Anh xin lỗi nhưng anh không thể ở bên em nữa rồi" Anh Xin Lỗi Em...~~~~

-Bảo Kiệt.. Anh sao vậy?? Anh có sao không?? - Băng Băng lay lay anh đang thất thần khiến anh trở về với thực tại.. -Anh không sao.. -Đi chơi từ sáng đến giờ anh chắc mệt lắm phải không??? -Không.. Anh vui lắm Anh ước gì ngày nào cũng được đi chơi với em như thế này.. -Ngốc.. Cuối tuần này mình đi tiếp chứ có gì đâu.. Anh làm như đây là buổi hẹn cuối cùng không chừng.. - nó dí vào trán anh cười nhẹ, Anh nhìn nụ cười hồn nhiên ngây thơ của nó mà anh đau như có hàng ngàn kim châm vào tim vào thân xác của anh vậy... Anh tiến đến đặt đôi môi của mình lên đôi môi vốn lạnh như băng nhưng giờ lại trở nên ấm áp và hồng hào đó.. 1 nụ hôn rất nhẹ nhàng không thô bạo, chỉ là 1 nụ hôn nhẹ nhàng thôi nhưng nó cảm thấy thân thể như mềm nhũn.. 1 cảm giác lạ lùng xuất hiện. Con tim nó đập loạn cả lên, cho đến khi anh rút đôi môi mình ra khỏi thì nó mới tỉnh hồn.. Thật sự anh quá hấp dẫn đối với nó.. -Băng Băng.. Anh yêu em nhiều lắm... - nó cúi đầu xuống, khuôn mặt nó trở nên đỏ lần nữa.. Nó không nói gì chỉ cười thôi.. Rồi lại nắm tay đi dạo tiếp, 1 lúc sau đi về nhà của Băng Băng -Lục Bảo có nhà không em?? - Bảo Kiệt hỏi -Em cũng không biết.. Chắc có mà giờ này cũng tối rồi, thôi anh vào đi... 2 người đi vào thì thấy bà Tú Diễm - mẹ nó và Lục Bảo đang ngồi ở phòng khách nhìn nó với khuôn mặt đờ đờ sát khí.. - Em/con đi đâu mà giờ này mới về hả?? -Dạ xin lỗi bác.. Con dẫn cô ấy đi chơi mà không xin phép bác. Con hứa sẽ không có lần sau đâu ạ.. - anh cúi đầu -Thôi được rồi.. Nếu con về rồi thì mẹ cũng yên tâm.. Thôi con ở đây nói chuyện với Lục Bảo nha, bác lên phòng chuẩn bị vài thứ.. -Dạ.. -Anh ở đây nha.. Em hơi mệt nên lên phòng nghỉ ngơi trước nha... - Băng Băng cười tươi nhìn Kiệt làm cho Lục Bảo bất ngờ vì chưa bao giờ thấy Băng cười như vậy.. nó lên phòng rồi Bảo mới hoàn hồn -Lục Bảo mày sao vậy??? -Mày bỏ thuốc mê cho Băng uống hả??? -Mày nói vậy là ý gì?? - Tao chưa bao giờ thấy nó cười như vậy từ hôm sinh nhật 6 tuổi của nó.. Mày làm gì mà hay thế?? Bộ mày làm lành với Băng Băng rồi hả? -Ừ.. Tao đi chơi với Băng nguyên ngày luôn cô ấy mới hết giận tao đó.. Tao bị bơ mà muốn khóc luôn... -Cũng cho mày chữa.. Dám làm em tao đau lòng.. - Tao có chuyện muốn nói với mày.. -Nói đi... -Tao buộc phải đính hôn với Ngọc My.. -Cái gì??? - Bảo quát lớn -Nhỏ thôi... -Tại sao mày phải đính hôn với cô ta mày nói là sẽ lo liệu mà... -Tập đoàn của tao bị mất tài liệu mật.. Là kế hoạch của ba tao đầu tư rất nhiều.. Bây giờ tập đoàn ba tao có khả năng bị phá sản bây

giờ cần nguồn vốn đầu tư vào rất nhiều nên công ty của Ngọc My đã đồng ý đầu tư vốn vào vụ án này.. Nhưng ba của Ngọc My có điều kiện là tao phải đính hôn với cô ta.. -Sao mày không nói.. Tao sẽ kêu mẹ tao giúp mày, tập đoàn của mẹ tao cũng có khả năng mà.. -Nhưng ba tao không biết.. Với lại chuyện này mới xảy ra thôi. Vì không muốn nó truyền ra ngoài ba tao phải giải quyết thật nhanh... -Vậy là mày chấp nhận?? Bằng Bằng thì sao?? - Tao đành phải làm kẻ ác rồi... Mày đừng nói chuyện này cho cô ấy biết.. Tao không muốn cô ấy lo lắng, với lại lỡ như cô ấy biết chắc cô ấy sẽ làm ầm lên -Thôi được... Tao buộc phải giấu em ấy chuyện này rồi... Vậy là ngày mai mày phải đi với cô ta?? -Ừ.. -Tao lần đầu tiên thấy nó cười như vậy.. Nhưng đến ngày mai thì không biết sẽ phải như thế nào đây??? -Tao thật sự rất khó xử.. Tao đã chập vậ suy nghĩ rất kĩ.. Đúng là tao yêu cô ấy nhưng tao không thể để cho công sức của ba tao đổ sông đổ biển, dù sao thì ông ta cũng là ba của tao -Tao hiểu mà... -----Nhà của Ngọc My----- -- -Ông ấy tỉnh rồi sao mẹ?? -Ừ.. ông ấy đã có ý thức trở lại nhưng sức khỏe vẫn còn yếu cho nên không đi lại nhiều.. Con nên đến thăm và kêu ba 1 cách đáng hoàng đi. Ông ấy ở trên phòng mẹ ấy.. - Ngọc My hơi bất ngờ khi biết ba của cô - Triệu Tôn Quy đã tỉnh sau mấy năm. "Cốc cốc" -Vào đi "Cạch" -Ồ.. Ngọc My con gái của ba, con gái của ba đây sao??? -Ba.. Ba tỉnh lại rồi.. Con vui lắm- cô chạy đến ôm lấy ông, lúc mẹ cô kết hôn với ông, Ngọc My rất được nuông chiều nhưng vì vẫn còn thương nhớ ba nên còn ương bướng nhưng sau này cô bắt đầu thương yêu ông hơn.. Nhưng 1 hôm ông bị đột quỵ, may là phát hiện kịp nhưng mà bị hôn mê đến bây giờ

@

Vì thời gian này là thời gian mình thi cho nên mình sẽ không đăng chap mới cho đến ngày 29/12 nha để tập trung thi cử :) mong mọi người thông cảm nha. Sau khi thi xong mình sẽ đăng chap mới như bình thường.. Chúc mọi người Giáng Sinh vui vẻ nha, ai thi rồi thì chúc Giáng Sinh thiệt vui vẻ bên bạn bè và "nì" khả khả *cười gian* còn ai chưa thi thì chúc mọi người thi thiệt tốt nha đạt nhiều điểm cao ngennnn ^ _ ^

@

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65

-Con dạo này sao rồi Ngọc My, nhìn con dạo này đẹp hơn hẳn đó nha..

-Con mà ba.. Hi hi..

-Ba nghe nói con thích Bảo Kiệt ở tập đoàn ô tô Flying Star phải không??

-Sao ba biết??

-Mẹ con nói cho ba biết.. Ba sẽ giúp con chinh phục cậu ta..

-Bằng cách nào giờ ba.. Anh ấy không thích con - Ngọc My buồn rười rượi

-Không sao... Tập đoàn Flying Star bây giờ đang bị thiếu vốn nghiêm trọng có thể dẫn đến phá sản vì bị tên thư kí cướp tài liệu mật cho kế hoạch mà ba của Bảo Kiệt đã đầu tư hầu hết tài sản vào đó và bây giờ cần công ty tài trợ gấp..

-Sao ba biết??

-Ông Lâm Bảo Quốc nói ba nghe..

-Vậy thì ba hãy giúp anh ấy đi ba..

-Ba đã đồng ý rồi, ngày mai ba sẽ chuyển vốn vào công ty của công ty đó, nhưng với điều kiện là Bảo Kiệt phải đính hôn với con..

-Vậy anh Bảo Kiệt sao ba?? Có đồng ý không??

-Tất nhiên, nếu không thì tập đoàn đó sẽ bị phá sản..

-Ừa, vậy sao con không thấy tin này trên báo??

-Chuyện này mới xảy ra mới đây thôi, ông Lâm Bảo Quốc tức là ba Bảo Kiệt liền gọi điện cầu cứu ba, nếu để chuyện này bị rò rỉ ra ngoài thì cổ phiếu tập đoàn sẽ bị mất giá, nguy cơ phá sản rất cao.. Ba vì con thích Bảo Kiệt nên ba đồng ý giúp đó..

-Vậy sao ba... Ôi con yêu ba nhất.. - Ngọc My ôm chặt lấy ông

-Thôi nào, ba mới tỉnh mà ôm ba thế chắc ba ngất tiếp mất.. hahahaha - ông bật cười nhéo má Ngọc My..

-Ba này, ba nghỉ ngơi đi nha ba, con lên phòng tắm rửa rồi tí nữa mình xuống ăn cơm nha ba...

-Ừa.. Con gái yêu

Ngọc My rời khỏi phòng của ông rồi đi 1 mạch về phòng mình, tâm trạng của cô rất vui, thật ra thì mối hận về ba cô đã phai đi từ khi buổi trại đó rồi, nhưng mà mỗi lần nhìn thấy Băng Băng là nỗi nhớ ba và muốn có Bảo Kiệt ngày càng dâng trào, cô quyết phải trả xong mối thù này rồi cô sẽ trở lại là Ngọc My của ngày xưa mà Bảo Kiệt từng thương thầm trọn nhớ, cô đã từng thực hiện rất nhiều kế nhưng chẳng được, kế hoạch này lại sắp bị bại lộ nữa, may là nhờ có ba cô - ông Triệu Tôn Quy tỉnh lại và giúp cho cô có được Bảo Kiệt, cô sắp thành công rồi..

-----Nhà của Bảo Kiệt-----

-Con đi chơi vui chưa?? - ba anh - ông Bảo Quốc ngồi hút thuốc xì gà khói bay nghi ngút ngồi cùng với mẹ của anh - bà Eliz Frinston đang ngồi uống trà và đọc báo..

-Rồi.. Cảm ơn ba cho con đi chơi với cô ấy lần cuối..

-Miễn sao con không gặp cô ta nữa là được.. Con đi nghỉ ngơi đi, có lẽ tí nữa ông Tôn Quy và gia đình họ sẽ đến nhà mình đó.. - anh thất thần đi lên phòng và đóng mạnh cửa "Rầm"

-Bà à, con bé Trịnh Lục Băng Băng hình như là ân nhân cứu mạng khi mình qua Mi, khuôn mặt giống như lúc mình gặp chỉ có điều bây giờ nhìn cô bé đó đẹp hơn..

-Ừ, nếu không có cô bé đó chắc chúng ta bị giết rồi.. Tôi đã nói với ông là đừng đem tiền theo nhiều quá, bên Mi không có giống như bên đây đâu.. Còn nhớ chị tôi không chị Stacy Frinston đó, vừa mới rút tiền để mua quà Giáng Sinh cho bọn trẻ mà xem nữa bị mất mạng rồi đó...

-Thôi rồi bà, tôi biết rồi bà cứ nói mãi...

Trên phòng anh nằm phịch xuống, nhớ lại cuộc hẹn hò hôm nay... Cuối cùng anh đã thấy được con người thật của Băng Băng, anh thật sự rất vui, anh sẽ không bao giờ quên, anh bật dậy mở chiếc hộp mà anh cất đồ quý của anh lấy ra chiếc nón đen mà nó đã cho anh, anh nhớ lại lời nói của nó " Anh cho tôi cái mặt nạ.. Tôi cho anh cái nón này đó.. Tôi thiết kế đó.. Hàng hiếm đó... Giữ cho kĩ à...." anh bật cười, bỗng nhiên anh thấy sao nó đáng yêu đến thế, vẻ ngoài lạnh lùng của nó đâu mất rồi.. Anh cũng tan chảy vì nó, nhưng chỉ hôm nay thôi vì anh phải rời xa nó rồi.. Chắc nó sẽ hận anh lắm, nhưng anh không muốn nó lo cho anh đâu.. Anh quyết sẽ đóng kín con tim này chỉ để chỗ trống đó cho 1 mình Băng Băng thôi.. Anh yêu nó rất nhiều, nhiều hơn anh tưởng tượng và sẽ chỉ yêu Băng Băng thôi, anh sẽ luôn dõi theo nó mặc dù sau này nó sẽ hận anh.. Anh ngồi vuốt ve cái nón như bảo vật của mình vậy, bỗng 1 giọt nước mắt nóng hổi rơi xuống.. Anh đã khóc vì nó lần thứ hai..

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66

"Kính Cong" "Kính Cong"

.....

-Thưa ông chủ.. ông Triệu Tôn Quy và gia đình ông ấy đã đến - 1 cô người hầu chạy vào báo cáo

-Được rồi, cô lên phòng báo cho cậu chủ đi... Nói nó chuẩn bị đi xuống nhà ngay

-Vâng, thưa ông chủ...

"Cốc cốc"

-Ai đó???

-Dạ tôi đây thưa cậu chủ, ông Triệu Tôn Quy và gia đình ông ấy đã đến, ông chủ kêu cậu phải chuẩn bị xuống ngay lập tức ạ..

-Thôi được, nói với ông ấy là tôi sẽ xuống ngay..

Anh thở dài, quệt đi nước mắt khuôn mặt trở nên lạnh lùng như trước kia có khi còn hơn trước, anh nhìn chiếc nón với ánh mắt triu mến lần cuối rồi cất nó vào hộp để vào chỗ cũ rồi chỉnh chu quần áo rồi đi ra ngoài.. Anh đi đến cầu thang nhìn xuống thì thấy gia đình của Ngọc My đã đến và đang ngồi nói chuyện với nhau rất vui vẻ bỗng lúc đó Ngọc My ngược lên thấy anh đang đứng đó, cô lại bất gặp ánh mắt lạnh chết người đó nhưng cô vẫn cố gắng nhìn anh cười thật tươi..

-A.... Bảo Kiệt con đây rồi, xuống đây con, mọi người đợi con đó - mẹ anh nhìn anh cười tươi.. Anh thở hắt 1 tiếng rồi đi xuống ngồi kế bên Ngọc My.. Khí hàn xung quanh anh tỏa ra nồng nặc khiến Ngọc My cảm thấy ớn lạnh nhưng vẫn cố bình thường cười thật tươi

-Bây giờ chúng ta bàn chuyện của 2 đứa nhỏ này nha... - ba anh bắt đầu vào vấn đề

-Tất nhiên rồi, gia đình tôi đến đây vì chuyện này mà...

-Vậy thì con muốn như thế nào Ngọc My - mẹ anh chuyển qua hỏi cô

-Dạ.. Theo cháu thì như thế này, sau khi tốt nghiệp cấp 3, con và anh Kiệt sẽ qua Mỹ du học khoảng 3 năm để tìm hiểu nhau hơn rồi sau 3 năm thì tụi con sẽ tiến hành đám cưới như vậy được không ạ???

-Vậy thì quá tốt rồi.. Để chu đáo thêm tình cảm thăm thiết hơn mà.. Hahaha - ba của Ngọc My bật cười

-Đúng đó, con thật là thông minh đó.. Vậy bây giờ chúng ta sẽ mở buổi tiệc đính hôn cho 2 đứa con.. Con thấy thế nào Bảo Kiệt - giờ này ba anh mới nhắc đến Bảo Kiệt

-Con thì sao cũng được thôi ạ..

Ngọc My nghe câu trả lời như vậy cảm thấy không được vui cho lắm, giống như anh ấy chỉ làm việc này vì gia đình thôi chứ không có ý muốn kết hôn với cô, nhưng không sao dù sao thì anh ấy cũng bị trói chặt với cô rồi, anh bị gia đình không cho qua lại với Băng Băng nữa.. Thế cũng hay.. Họ trò chuyện 1 lúc rồi chuẩn bị ra về

-Anh Bảo Kiệt này..

-Có chuyện gì??

-Anh...À..ừm..Ngày mai.. Anh.. có thể đến đón.. em đi học được không???

-Được.. Máy giờ??

-Giờ nào cũng được, em sẽ đợi anh.. - Ngọc My chồm lên hôn lên má của anh rồi chạy đi, gia đình 2 bên nhìn nhau mỉm cười, chắc có lẽ Bảo Kiệt sẽ yêu Ngọc My thôi..

Nhưng thật sự nộ hôn đó, nếu là 2 năm trước có lẽ anh sẽ nhảy cẫng lên vì sung sướng và ôm chầm lấy Ngọc My và cho cô ấy 1 nụ hôn, nhưng bây giờ anh chỉ làm vậy với 1 người và người đó là Băng Băng, người làm tan chảy trái tim băng giá trong lòng anh.. Chỉ một mình cô ấy bây giờ và mãi mãi..

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67

-----Sáng ở nhà của Băng Băng-----

Ở phòng khách, Băng Băng đang ngồi đó đợi Bảo Kiệt đến đón đi học

-Đi học thôi Băng Băng - Lục Bảo kêu Băng Băng

-Anh đi trước đi, em đợi anh Bảo Kiệt.. - nó nhìn anh và cười thật tươi, thật sự đây là lần đầu nó cười tươi đến vậy, anh không ngờ làm nó phải đau

-Thôi.. nó nói với anh là hôm nay nó có việc với gia đình nên không có thời gian đến đón em, nó nhờ anh nói với em là bữa nay cho em đi học 1 mình 1 bữa đi..

- Vậy sao?? - nó xụ mặt xuống rồi bỗng tươi trở lại..

- Vậy thì tí em vào trường gặp anh ấy.. Đi thôi anh.. Để em lấy xe.. - nó chạy ra sau lấy xe rồi chạy vụt đi..

- Ầy.. Ầy.. Băng Băng đợi anh với coi... - Lục Bảo la lớn rồi hấp tấp lấy xe chạy theo...

-----Trường G.S-----

Không khí vẫn như thường ngày, vẫn nhộn nhịp vui vẻ nó chạy đi gửi xe rồi lại đám của Anh Tuấn và Bảo Trinh đang đứng đó đợi

- Băng Băng.. đây nè.. Ủa anh Bảo Kiệt đâu??? - Bảo Trinh đứng mút kẹo vầy vầy tay..

- Anh ấy có việc nên hôm nay không rước tao được..

- Hôm nay nhìn mày khác lắm nha.. Mày có bao giờ mà vui tới vậy đâu..

- Bộ mày không thích à..

- Không phải.. Mày đang hút máu mấy thằng con trai sau lưng mày kia... - nó quay ra đằng sau thì thấy 1 đám con trai đang đứng nhìn nó và mũi thì.. phải nói là mũi chảy thông lòng luôn.. Nó chợt bật cười khiến cho cả đám máu càng chảy nhiều hơn.. 1 lúc sau thì thấy Bảo Kiệt đến, nó rất vui nhưng khuôn mặt nó chợt tối sầm lại khi thấy Ngọc My ngồi đằng sau xe của Bảo Kiệt..

- Chuyện gì vậy nè??? Sao anh ấy chờ Ngọc My, Mày nói là làm lạnh lại rồi mà - Anh Tuấn sững sốt khi thấy cảnh đó..

1 lúc sau thì thấy Ngọc My nắm tay Bảo Kiệt đi đến, khuôn mặt Bảo Kiệt rất vui.. Giống như lần đi chơi hôm qua. Nụ cười đó từng dành cho nó nhưng bây giờ lại dành cho Ngọc My..

- Chào em.. Buổi sáng vui vẻ nha - Ngọc My nhìn vào nó cười tươi, nó nhìn qua Bảo Kiệt thì thấy anh nhìn nó với ánh mắt xa lạ. nó thật sự không hiểu, hôm qua còn nói là yêu nó nhiều lắm mà, tại sao lại chờ cô ta đi học, cười với cô ta còn nắm tay nữa.. Là sao chứ??? Tìm nó thất lại..

- Chuyện này là sao??? - nó lạnh lùng hỏi anh, tìm anh như đông cứng. Anh muốn nói với nó là chuyện này anh không muốn, anh phải như vậy vì gia đình của anh.. Thật sự không phải như em nghĩ đâu..

- Tôi chán cô rồi.. Giờ tôi thấy tôi còn vương vấn với Ngọc My, với lại cô ấy đã hứa muốn làm lại từ đầu mà cô không cho, cô còn tát cô ấy tôi thật sự rất thất vọng về cô..

- Vậy là những chuyện hôm qua.. Anh làm vậy là thương hại tôi??? - đôi mày liễu của nó nhăn lại

- Tất nhiên, tôi thấy cô thiếu tình thương quá, nên muốn bỏ thí cho cô tí đó mà...

- Vậy à?? Thật sự cảm ơn những tình cảm BỐ THÍ của anh trong thời gian qua - nó nhấn mạnh từ BỐ THÍ rồi bước đi ngang qua Ngọc My đang nhìn nó cười đắc thắng

- Cô thành công rồi đây, chúc mừng..

- Cảm ơn rất nhiều.. À mà này, chủ nhật này gia đình chị và anh ấy sẽ tổ chức buổi đính hôn, sau khi tốt nghiệp 3 năm chúng tôi sẽ kết hôn với nhau.. Nhớ đến dự nha, tí nữa chị sẽ gửi thiệp mời cho em.

- Vậy sao?? Nhớ gửi nhé. Tôi rất mong đến chủ nhật này - nó nói rồi bước đi.. Anh đứng đó nhìn nó bước đi mà lòng anh thất lại.. Thật sự anh không muốn điều này chút nào.. Mọi người xung quanh đứng trân nhìn đó, mọi người thật sự không thể tin Bảo Kiệt lại là người như thế. Họ thật sự thất vọng về anh.. rồi mọi người tản đi vào trường trong im lặng.. Sân trường không còn ồn ào như trước

- Anh Kiệt à.. Em vô cùng thất vọng về anh.. - Bảo Trinh nhìn anh với ánh mắt trách móc rồi lờ Anh Tuấn đang nhìn anh với ánh mắt thất vọng bước đi, Lục Bảo cũng đứng đó nhìn thấy toàn bộ sự việc... Anh thấy xót cho Băng Băng và Bảo Kiệt.. anh nhìn Bảo Kiệt với ánh mắt an ủi như muốn nói "Tao biết mày rất đau.. Nhưng hãy cố lên, tao sẽ an ủi em ấy" rồi quay qua nhìn Ngọc My như muốn giết chết cô, khiến cô chợt rùng mình

Rồi Chí Vinh đến cũng thấy toàn bộ sự việc, anh đến chỗ Lục Bảo nói nhỏ..

- Chuyện gì vậy??? -

- 1 chút nữa tao sẽ kể cho mày nghe...

Nó đi vào lớp như cái xác không hồn, nước mắt rơi ra trong vô thức.. Nó thật sự đã khóc vì anh, rồi nó đi vào lớp.. Không khí trong lớp trở nên âm ỉ khi thấy Băng Băng như vậy, mọi người trong lớp rất muốn đến an ủi nó nhưng lại không dám.. Nếu Minh Thư mà biết chuyện này Bảo Kiệt và Ngọc My chắc chắn sẽ không toàn mạng đâu.. Nó lấy tai phone ra nghe nhạc rồi nằm ngủ 1 lúc

- Cô dạy Hóa đến rồi kia Băng - Bảo Trinh lay lay nó dậy

-Kệ nó đi.. - Anh Tuấn can Bảo Trinh lại, anh vừa nói dứt lời thì thấy nó thức dậy nước mắt làm ướt hết cả đôi tay nó. Đôi mắt nó trở nên đen sâu hoáy lạnh lẽo.. Lại giống như trước kia, luôn có khí hàn xung quanh nó. Nó lấy tập sách ra học bài..

-Băng Băng nè, bạn có sao không?? - Hồng Hạnh ngồi trên nó thấy vậy đành liều mạng hỏi thăm nó

-Minh không sao - nó lạnh lùng trả lời nhưng có phần dịu dàng hơn...

-Ừm.

Anh Tuấn và Bảo Trinh nhìn nó lắc đầu rồi chú tâm học bài, nó cũng vậy...

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bãng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68

Và từ hôm đó đến ngày đính hôn của Kiệt và My là 3 tuần sau, Băng Băng trở nên lạnh lùng và tàn khốc hơn trước, nó bắt đầu can thiệp nhiều hơn vào chuyện của bang hơn, không biết có phải vì Bảo Kiệt hay không mà nó bắt đầu tiếp xúc với máu mặc dù nó hay bị ám ảnh mỗi lần gặp máu, nó thường xuyên ở trong phòng lấy lưỡi lam rạch vào tay rồi ngồi đó nhìn.. Lúc Bảo ở phòng kể bên thường xuyên nghe tiếng hét thất thanh của nó, anh giật mình chạy qua phòng đó thì thấy nó đang nằm vật lộn dưới đất.. Anh định đến gần nhưng nó không cho và kêu anh đi ngoài, anh cũng đành bó tay, mẹ của nó - bà Tú Diễm vô cùng lo lắng khi thấy nó trở nên sợ của nó bằng cách đó, mẹ nó cũng nhiều lần can ngăn nhưng nó quyết không chịu. Nó quyết làm vậy để chứng minh cho Bảo Kiệt là nó không còn như trước nữa, nó trực tiếp ra xử lý chuyện lớn trong bang rồi tuyên bố bỏ chức bang chủ bang Black khiến cho giới giang hồ sững sốt và thờ phảo nhẹ nhõm và giao trọng trách cho Anh Tuấn và Bảo Trinh đảm nhận, và mọi người đã biết khuôn mặt thật của Băng Băng, mọi người khá bất ngờ là chị hai của bang Black lại là 1 cô gái trẻ đẹp như vậy, nhưng vì bị Băng Băng đe dọa là không cho ai biết hết nên chẳng ai ngu mà hó hê chuyện này ra ngoài, nó dành thời gian đến bệnh viện thăm và chăm sóc Minh Thư nhiều hơn, 3 người Minh Kiều, Lâm Anh và Mỹ Mỹ cuối cùng cũng tỉnh lại và kể lại toàn bộ sự việc hôm bị đánh và Minh Kiều nói là trước khi cô ta đi, cô ta còn nói là có 1 kế hoạch bí mật để trả thù nó nhưng không biết là gì...

-Thôi được rồi.. Vì vết thương nặng nên bây giờ chưa thể xuất viện được nên 3 người cứ ở đây, sẽ có đàn em của tôi bảo vệ cho 3 cô cho đến khi 3 cô có thể xuất viện

-Cám ơn em, chị thật có lỗi khi hại em nhiều như vậy mà em vẫn còn giúp chị.. - Minh Kiều cảm thấy có lỗi trước việc làm của mình

-Không gì đâu.. Con gái ai cũng mù quáng trong tình yêu thôi..

-Em với anh Bảo Kiệt sao rồi?? Tiến triển tốt chứ??

-Anh ta đá tôi rồi bắt cặp với Ngọc My rồi..

-Gì chứ?? Anh ấy nói ghét cô ta lắm mà nhưng tại sao lại thay đổi nhanh vậy??? - Mỹ Mỹ bất ngờ lên tiếng

-Chẳng biết.. Lúc trước còn đi chơi với tôi suốt ngày còn nói yêu tôi và qua hôm sau lại nắm tay với Ngọc My và nói chán tôi... 1 tuần nữa là đến ngày đính hôn của anh ta với Ngọc My

-Băng Băng đừng có tin đó.. Minh nghi lắm, anh ấy không thể thay đổi chỉ trong 1 đêm như vậy - Lâm Anh lên tiếng

-Tôi biết là anh ta có lý do nào đó.. Nhưng tôi không phát hiện được gì cả... Không biết lý do tại sao???

-Minh nghi lắm.. Có lẽ là chính cô ta làm gì anh ấy, hoặc uy hiếp anh ấy chứ theo như mình biết về anh ấy thì anh ấy không phải là loại con người đó..

-Ừ.. Tôi cũng mong là vậy..

-"Chị hai..." - 1 tiếng nói vọng vào

-Chuyện gì???

-"Chị Ris đã tỉnh lại rồi ạ..."

-Vậy sao?? Thôi tôi đi vào phòng của Minh Thư đây.. ở đây bảo trọng

-Ừ.. em đi cẩn thận.

"Cạch"

-Tao thấy tội nghiệp cho Băng Băng quá... Con Ngọc My đúng là xảo huyệt - Minh Kiều tức thay cho Băng Băng

-Ừ.. Con nhỏ đó.. cái gì cũng dám làm, em cảm thấy thật ngu ngốc khi hợp tác với cô ta..

-Bây giờ Băng Băng bảo vệ chăm sóc mình như vậy, tao thấy có lỗi quá.. Nếu có cơ hội tao sẽ đền đáp..

Nó chạy vội đến phòng của Minh Thư

"Cạch"

-Minh Thư???

-Băng Băng.. Tao nhớ mày ghê á...

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69

-Minh Thư.. mày tỉnh rồi. Tao cũng nhớ mày lắm - nó chạy đến ôm lấy Minh Thư, nước mắt nó chọt tuôn trào, chắc có lẽ chỉ có Minh Thư nó mới như vậy thôi.

-Áy mày khóc sao?? Tao tỉnh lại mày phải vui chứ??? Bộ có chuyện gì sao????

-Hức...hức...hức.. Tao đau lắm Thư ơi. Thật sự tao sắp chịu không nổi nữa rồi. Mày hãy để cho tao khóc thật lớn đi..

-.... Khóc đi.. mày cứ khóc cho thật lớn đi, tao sẽ làm bờ vai cho mày, cứ khóc cho ướt vai tao đi.. - Minh Thư nhìn nó với ánh mắt đau xót rồi vuốt ve nó mặc cho nó khóc lớn đến nỗi 2 tên đứng ngoài còn nghe được tiếng nấc của nó..

-Thoải mái chưa???

-Ừ.. Bác sĩ đến khám cho mày chưa???

-Rồi.. Bác sĩ nói vì tay chân của tao còn đang bó bột nên bây giờ chưa thể đi lại được, chắc tao phải ngồi xe lăn quá....

-Khỏi lo rồi, anh Vĩnh sẽ đến chăm sóc cho mày.. Con Mỹ Mỹ nó nằm bệnh viện rồi.. Chừng nào nó xuất viện.. Tao sẽ để mày cho nó xử, nhưng xử nhẹ thôi.

-Áy.. Mày bệnh vực tui nó sao???

-3 người đó bỏ cuộc rồi.. Bây giờ họ không dám làm gì chúng ta đâu.. 1 tí nữa tao sẽ kể tất cả mọi chuyện cho mày nghe

-Sao mày không kể bây giờ luôn đi???

-A... 11h30 rồi, vì lý do này nè. 3 2 1 - nó vừa đếm đến 1 thì

-Minh Thư ơi.. Anh lại đến thăm em nè, hôm nay đôi khẩu vị anh sẽ đem sôcôla đến ăn chung với em... Ồ... Minh Thư.. em.. - Chí Vĩnh đứng nhìn Thư ngơ ngác

-Vì lý do này sao??? Mày còn canh thời gian chuẩn xác nữa chứ.. Hay thiệt nha.. Anh sao đứng đó nhìn em như người ngoài hành tinh vậy??? Bộ gặp em anh không vui sao??? - Thư nhăn nhó nhìn Vĩnh

-Anh.. có mơ không vậy???? Em tỉnh rồi sao?? Băng Băng.. Em lại tát anh thử coi..

-Là thiệt đó..

-Nhưng em cứ đến tát anh thử đi..

-Em đánh anh đừng có khóc đấy...

-Ừ.. - nó bật dậy đi đến chỗ của Vĩnh, từ từ lấy hộp sôcôla để bên bàn rồi " CHÁT"

-Áy.. sao đánh mạnh quá vậy??? Chảy máu rồi kìa.. Anh có sao không???

-Em.. Đúng là.. mới có 2 tuần này mà thay đổi nhanh quá.. Bác sĩ nói 2 tuần mà hơn 3 tuần mới tỉnh.. Đúng là...

-Thôi Minh Thư tỉnh là vui rồi... Anh ở đây nói chuyện với Minh Thư đi, em đi trước đây Thư ơi.. Tao nói chuyện với mày sau nha..

-Ok...

"cạch"

-Em khám bác sĩ chưa???

-Bác sĩ nói vì em còn yếu lắm với lại tay chân chưa lành còn bó bột nên không đi lại được..

-Hais... Mà anh thấy hình như Băng Băng vừa khóc hả?? Có chuyện gì sao???

-Em không biết.. Vừa tỉnh thì nó chạy đến rồi ôm lấy em rồi khóc nhiều lắm. Trong lúc em hôn mê bộ có nhiều chuyện xảy ra lắm sao???

-Ừ.. Nhiều lắm tội nghiệp Băng Băng...

-Chuyện gì vậy?? Anh kể cho em đi

-Anh nghĩ là em nên hỏi Băng Băng thì tốt hơn...

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70

Còn Bảo Kiệt bây giờ chẳng khác gì tảng băng di động không 1 tí cảm xúc, mặc dù Ngọc My đã cố gắng làm mọi thứ... Ngọc My ngồi trong phòng thần thờ về câu nói của Bảo Kiệt trong 1 hôm Ngọc My và Bảo Kiệt đi mua sắm

-Anh Bảo Kiệt nè.. Chiếc đầm hồng này em định cho hôm đính hôn của chúng ta em sẽ mặc nó.. Anh thấy sao???

-Sao cũng được...

-Sao anh cứ hờ hững với em như vậy hả??? Em có làm gì đâu chứ?? - My bắt mắt nói lớn khiến cô và Kiệt trở thành trung tâm của mọi người.. Bảo Kiệt liếc mắt sang thì mọi người hoảng sợ liền tản đi hết

-Tôi làm theo lời cô rồi.. Cô còn bắt tôi phải làm gì đây???

-Hôm đi học anh nắm tay em cười giòn với em lắm mà.. Sao bây giờ anh lại đối xử với em như vậy chứ???

-Lúc đó cô kêu tôi phải nắm tay cô, phải cười nói với cô.. Tôi chỉ làm theo lời của cô thôi, bây giờ cô không ra lệnh thì tôi không làm thôi...

-Anh là hôn thê của em.. Không phải là con rối.. Anh là người mà em yêu, là 1 chàng trai lạnh lùng nhưng đối với người yêu mình lại ấm áp, chăm lo chu đáo, luôn cung chiều, bảo vệ em.. Chứ không phải con rối em bảo gì anh cũng làm cả..

-Vậy bây giờ cô muốn gì???

-Em muốn anh yêu em.. Yêu em bằng cả trái tim của anh giống như em đang yêu anh...

-Tim tôi bây giờ đã kín chỗ của Băng Băng rồi.. Tôi không chen cô vào được đâu...

-Anh...

Cô nhớ lại câu nói "Tìm tôi bây giờ đã kín chỗ của Băng Băng rồi.. Tôi không chen cô vào được đâu" mà nước mắt cô trào ra, không lẽ ngay cả anh bị trói buộc mà anh vẫn yêu cô ta sao?? Cô càng cảm hận cô ta, nhưng cô vẫn tin rằng vì mới đây thôi nên anh chưa thể yêu cô được, sau này anh sẽ đổi ý mà yêu cô thôi. Cô đi vào vào nhà kho để tìm những đồ vật kỉ niệm mà cô quen với Kiệt 2 năm trước.. Bỗng nhiên

-Ui... Cái gì dưới chân vậy??? - cô ngước xuống thì thấy 1 cái hộp..

Cô mở hộp ra thì thấy chiếc đầm màu hồng, đôi giày búp bê màu hồng và 1 cái hộp quà khá lớn.. Cô đem lên phòng và lấy ra chiếc đầm màu hồng, 1 đôi giày búp bê màu hồng, cái tóc cũng màu hồng, và cái hộp quà.. cô mở ra thì thấy 3 cái khăn choàng cổ, 2 cái màu trắng lớn và 1 cái màu hồng nhỏ, trên cái khăn choàng thì 2 cái lớn đề là Mẹ Nhi và Ba Long (tên ba cũ của My là Trương Mạnh Long) và 1 cái nhỏ là và Bé My.. trong hộp còn 1 bức tranh là hình ba và mẹ đang nắm tay đưa con.. mặt sau của tờ giấy là "Chúc mừng ba và mẹ kỉ niệm ngày cưới" được viết ngoằn ngoèo và bị sai chính tả nữa.. Thật ra chuyện của 11 năm trước, hôm sinh nhật của Băng Băng thật ra là ngày kỉ niệm 8 năm ngày cưới của ba mẹ My, lúc đó My vô tình biết được ngày cưới của ba mẹ nên đã bí mật làm quà, My đặt người ta làm 3 cái khăn choàng cổ 2 cái màu trắng cho ba và mẹ còn 1 cái màu hồng là cho My.. Cô chính tay vẽ 1 bức tranh và viết ở đằng sau bức tranh nhằm gây bất ngờ cho ba mẹ.. Cô đã mặc chiếc đầm màu hồng, mang đôi giày hồng và cái tóc màu hồng cùng mẹ đợi buổi cơm tối ở nhà nhưng đợi mãi không thấy ba đi làm về

-Mẹ ơi!!! Sao ba chưa về nữa??? Con đói quá

-Chắc ba bận họp đột xuất thôi con à... Con đói thì con ăn trước nha..

-Thôi mẹ.. Con muốn ăn chung với ba mẹ à.. Với lại con có bất ngờ cho ba mẹ.. Hi hi.. - lúc đó mẹ cô mới nhận ra hôm nay cô mặc 1 bộ đầm rất đẹp cho mẹ của cô mua cho vào hôm qua..

-Sao con mặc chiếc đầm này??? Mẹ mới mua cho con hôm qua để mặc đi chơi mà con???

-Tại con có bất ngờ cho mẹ và ba đó.. Con muốn mặc đồ thật đẹp.. Đợi ba về con sẽ cho ba mẹ xem..

"Rengggggg"

-Mẹ có điện thoại kìa mẹ...

-Alo... Anh hả???

-"Em là thư kí của anh Mạnh Long.. Có chuyện lớn rồi chị ơi.."

-Chuyện gì vậy em???

-"Anh... Mạnh Long.. Anh..."

-Anh ấy bị sao??? - mặt bà trắng bệch hét lớn làm cô hơi sợ

-"Anh ấy... bị bắn chết... rồi.. chị ơi... Công ty mình không hiểu sao tập đoàn T.P lại không mua nên có thể công ty mình phá sản"

-Cái...gì??? Anh ấy...

Mẹ chạy vụt đi, cô sợ chạy lon ton theo bà đến bệnh viện thì gặp thư kí Tôn của ông Mạnh Long

-Anh ấy đâu???

-Anh ấy... trong phòng đó... - anh chỉ vào căn phòng phía trước.. Bà chạy vội vào phòng, My cũng chạy vào theo thì thấy ông Mạnh Long nằm trên giường có khăn trắng đắp khắp mình

-Anh Longggggggggg..... - bà chạy đến ôm lấy ông khóc thét lên, My cũng hoảng sợ mà khóc theo...

-Ba...hức...đâu...rồi...hức...???

-Ba...con... bị...bắn chết... rồi... Bị tên chủ tịch tập đoàn T.P bắn chết rồi bỏ chạy rồi con - bà cảm hận nói cho My nghe

-Ba con có làm...gì đâu.... Ba ooooooooooooo

Cô nhớ đến đó là cô lại khóc lần nữa... Cô lại nhớ đến ba, món quà này chưa kịp tặng cho ba mẹ là ba lại bỏ cô đi..

"Rengggggggggggggggggggg"

-Chuyện gì???

-"Tụi em tìm được Minh Kiều, Lâm Anh và Mỹ Mỹ rồi chị.."

-Tốt lắm...

Bạn đang đọc truyện *Tàng Bểng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71

Đây là chap nói về quá khứ của 11 năm trước

--Đây là chuyện vào 11 năm trước của nhà Ngọc My--

Công ty Joe&Joes là 1 công ty khá lớn và có quyền lực vào 11 năm trước về lĩnh vực thời trang, trong 1 dự án do bị sai sót 1 lỗi kĩ thuật trong quá trình sản xuất nên sản phẩm bị trả lại và lỗ vốn rất nặng nên công ty đang lâm vào tình trạng khó khăn

"Cốc cốc"

-Vào đi - 1 giọng trầm thấp vang lên

"cạch" Thư kí Tôn Khánh đi vào phòng rất sang trọng nhưng lại có 1 không khí ảm đạm, thư kí Tôn thấy 1 người đàn ông có khuôn mặt khá điển trai mặc dù ông ở tuổi trung niên ông vẫn toát ra được vẻ oai phong và quyền lực, ông đang ngồi trên ghế bành nhắm chặt mắt tay xoa xoa thái dương...

-Thưa chủ tịch, tập đoàn T.P đang có chiến dịch mua các công ty sắp bị phá sản, ta có nên bán không.. Nếu ta bán có lẽ ta sẽ thoát được cảnh phá sản...

-Tôi đang bán vũ khí để có tiền bù cho đợt vốn lần này...

-Nhưng chủ tịch, chủ tịch làm chuyện này mãi lỡ như bị phát hiện là tài sản công ty sẽ bị niêm phong hết đó...

-Tôi biết tôi đang làm gì..

-Vậy chuyện tập đoàn T.P...

-Để đó đi, tôi sẽ xem xét sau...

---Tối hôm đó---

-Mai tôi sẽ giao hàng, anh nhớ phải đem theo tiền.. Chỗ cũ..

-"....."

-Được rồi "Cup"

-Anh Long.. Anh lại bán vũ khí sao??? - bà Nhi vừa đi tắm ra thì nghe được cuộc đối thoại..

-Anh hứa sau đợt vũ khí này, anh sẽ không bán nữa. Ta cần tiền xoay sở để cứu công ty, anh không muốn tập đoàn T.P mua công ty mình, anh không muốn phụ thuộc vào ai. Anh muốn công ty mình phải lớn mạnh hơn bằng chính sức anh....

-Bằng cách này sao?? Anh nghĩ là anh sẽ lớn mạnh với cách đó sao?

-Anh sẽ biết xoay sở như thế nào mà. Bây giờ em chỉ cần sống thoải mái cùng với bé My đi..

-Sắp đến ngày kỉ niệm 8 năm ngày cưới của mình rồi đó anh.. - bà Nhi cười tươi

-Anh biết mà.. Xong chuyện này, anh hứa sẽ không có lần sau nữa.. Anh sẽ chuẩn bị cho lễ kỉ niệm của tụi mình nha.. Em đừng lo cho anh.

-Ừ.. Anh hứa đó, em không muốn anh làm vậy lần nữa đâu..

Nhưng mà cuộc giao hàng không thuận lợi cho lắm, trong khi giao hàng vì lúc đó cảnh sát đến và bọn lấy vũ khí nhân cơ hội đó lấy vũ khí và chạy đi không đưa tiền cho ông Mạnh Long, nên kì này ông thật sự đã lâm vào con đường cùng.

-Chết tiệt.. Bọn chó chết, dám giật hàng không đưa tiền nữa...

-Chủ tịch à, tôi đã nói ngài là đừng có giao dịch với mấy hạng người không đáng tin đó..

-Thôi được rồi, bây giờ tập đoàn T.P còn thu mua các công ty không???

-Theo như tôi theo dõi thì tập đoàn chỉ còn thu mua 1 công ty nữa thôi..

-Chúng ta phải nắm bắt nó ngay, đó là cơ hội cuối cùng của chúng ta.. Thư kí Tôn hãy sắp xếp cho tôi gặp chủ tịch tập đoàn đó đi. Nhanh lên

-Vâng.. thưa chủ tịch..

Hôm sau ông đến tập đoàn để gặp ông Trịnh Mạnh Khang - chủ tịch tập đoàn trang sức T.P

"Cốc cốc"

-Mời vào...

-Ồ... Khang, là mày sao??? - ông Long bất ngờ vì chủ tịch tập đoàn T.P là bạn cũ của ông (không hẳn là bạn cũ vì họ từng có mối thù với nhau khi học cấp 3)

-Long sao??? Bất ngờ thật.. Ngồi đi..

-Mày đến đây có việc gì sao???

-À.. Chuyện là công ty của tao đang cần mày thu mua...

-Vậy sao?? Công ty Joe&Joes phải không??

-Đúng vậy.. Và giờ tao cần mày giúp đỡ

Long thật lòng thì đến giờ vẫn còn hận Khang vì lúc trước học cấp 3 Khang luôn hơn Long về mọi mặt, Long gặp được Tú Diễm (là mẹ của Băng Băng) và đem lòng yêu rất nhiều nhưng từ khi Khang xuất hiện thì Tú Diễm ngày càng xa cách Long, Long và Khang đã có 1 trận đụng độ dù Khang là người cộc cằn khó gần nhưng Khang luôn biết điều nên không xé chuyện cho to, luôn nhường Long nhưng về Tú Diễm thì không được.. Từ đó 2 người không gặp nhau nữa, cho đến bây giờ Long có nghe tiếng tăm về tập đoàn nhưng không biết Khang lại là đứng đầu tập đoàn này...

-Mày cần tao thu mua công ty của mày??

-Đúng vậy.

-Cho tao 3 ngày suy nghĩ, 3 ngày sau sẽ có người đến thông báo cho mày..

-Được.. rất mong mày giúp đỡ - 2 người đứng bắt tay nhau rồi tiễn Long ra về

--Công ty Joe&Joes--

-Sao rồi chủ tịch??? Có diễn ra tốt đẹp như ngài dự kiến không??

-Chủ tịch tập đoàn T.P từng là bạn cũ của tôi.. Nhưng cũng không hẳn là bạn cũ..

-Vậy là may mắn rồi.. Công ty mình sẽ được cứu rồi.. May quá. - Thư kí Tôn lo nói nhưng Long không nghe gì cả, ông chỉ nghĩ đến Khang. Long không ngờ Khang lại đứng đầu 1 tập đoàn lớn mạnh đến thế, sao Khang lúc nào cũng hơn Long. Ông không bằng lòng..

Bạn đang đọc truyện *Tàng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72

-----Nhà của ông Mạnh Khang-----

Tối hôm đó ông ở trong phòng làm việc suy nghĩ rất lâu đến khuya phòng ông vẫn chưa tắt đèn nữa.. Bà Tú Diễm đem cà phê lên cho ông uống

"Cốc cốc"

- Vào đi...

-Anh nè.. Anh làm việc trễ quá em sợ anh mệt em đem cà phê cho anh này, anh nghỉ tí đi..

-Cám ơn em.. - ông đi ra ghế sofa lấy ly cà phê rồi uống 1 ngụm, bà Diễm đi đến bàn làm việc thì thấy tập hồ sơ để tên "Công ty Joe&Joes"

-Công ty Joe&Joes sao?? Sao anh lại xem thông tin công ty đó???

-Họ muốn anh thu mua công ty đó..

-Nhưng em nghe nói là công ty đó quyền lực lắm mà tại sao lại muốn ta thu mua???

-Theo như anh xem thì công ty do bị sơ xuất lỗi kỹ thuật trong khâu sản xuất sản phẩm nên đã bị trả lại hầu hết tất cả sản phẩm làm ra nên bị lỗ nặng, nhưng anh có cảm giác không an toàn khi thu mua công ty này lắm..

-Sao vậy??

-Anh không biết, anh có linh cảm không hay về chuyện này.. Anh đã cho người trà trộn vào công ty đó rồi.. Vài ngày sau sẽ có kết quả.. Mà em biết gì không???

-Biết gì anh???

-Chủ tịch công ty Joe&Joes là Trương Mạnh Long đó

-Cái gì?? Mạnh Long sao??

-Ừ.. Anh còn bất ngờ nữa. Mạnh Long cũng không ngờ anh là chủ tịch tập đoàn T.P này nữa đấy..

-Rồi sao?? Anh với Mạnh Long vốn có thù hằn với nhau gặp nhau như vậy thì có chuyện gì không?? Em lo là Mạnh Long sẽ làm gì anh đó, anh biết là Mạnh Long vốn là con người tham vọng mà.. Vì thế mỗi khi em đối diện với anh ta em đều cảm thấy sợ

-Anh đối xử với anh ta giống như đối tượng hợp tác thôi..

-Nhưng anh phải cẩn thận với anh ấy, em lo lắm

-Không sao đâu.. Em đừng lo

-Mà anh này, sinh nhật lần thứ 6 này anh nhớ phải dự sinh nhật đó nha.. Anh đừng có như lần trước cứ lỡ tiệc hay đến khuya mới về chúc mừng Băng Băng.. Tội nghiệp nó lắm. Còn Lục Bảo thì anh có thời gian đến dự chứ Băng Băng thì anh hay đi công tác hay đi làm việc với đối tác không à.

-Anh cố gắng dành cuối tuần chơi với bé con rồi nhưng em biết anh không có nhiều thời gian, dạo này anh rất bận nhưng anh sẽ cố gắng sắp xếp thời gian hết sức có thể để đến dự tiệc sinh nhật bé con.. Anh có mua cho bé con cái đầm trắng đẹp lắm, anh sẽ cho bé con mặc vào hôm sinh nhật. Anh sẽ thiết kế cho bé con của anh sợi dây chuyền thật đẹp, cái này là bí mật đó.. Em đừng nói nha..

-Em biết mà....Rồi tại mình bí mật tổ chức nha, chắc kì này bé con sẽ rất vui đó, em sẽ giấu với Lục Bảo luôn, miệng nhóc Bảo lạnh chanh lắm, nó mà biết là nó bù lu bù loa chuyện này cho em nó nghe cho coi

-Haha.. Đừng rồi đó, thằng nhóc đó..

-----Nhà của Mạnh Long-----

-Sao rồi anh?? Ổn thỏa rồi chứ??

-Chủ tịch bên đó là bạn cũ của anh.. Nhưng chưa hẳn là bạn cũ - ông cười đều

-Vậy thì khỏi lo rồi.. Công ty chúng ta sẽ được cứu... Chúng ta sẽ... Anh Long.. anh sao vậy?? Anh Long.. - bà đang nói chuyện thì thấy Long cứ ngồi trơ ra đấy như đang suy nghĩ gì đó không nghe bà nói gì..

-À... ừ... hả??? Chuyện gì em??

-Anh có sao không?? Anh đang suy nghĩ chuyện gì à??

-Không.. không có gì.. -ông vẫn đang suy nghĩ về Khang, chỉ không gặp mấy chục năm nay thôi mà Khang lại là chủ tịch của 1 tập đoàn lớn mạnh nhất thế giới, ông thật không cam lòng trong khi đó ông vẫn chỉ là chủ tịch của 1 công ty lớn thôi, cuối cùng ông cũng không bằng Khang lần nào cũng vậy, hồi cấp 3 cũng vậy. Long luôn thua Khang về mọi thứ, bỗng nhiên ông có 1 suy nghĩ tham vọng khi công ty ông được thu mua, ông sẽ làm việc cho tập đoàn T.P và sẽ khiến cho tập đoàn T.P đó thuộc về ông, ông cười trước lối suy nghĩ đó

-Anh à.. Anh sao vậy?? Tự nhiên anh ngồi đó rồi cười vậy.. Anh có sao thật không đó?? Em lo cho anh quá. Em gọi người chuẩn bị com tối cho mình ăn nha, My đói rồi đây

-Ừ.. Em đi đi.. "Rồi anh sẽ khiến cho em và My sống 1 cuộc sống sung sướng hơn bây giờ.. Khang à.. Tao không ngờ lại gặp mày tao sẽ không thua mày nữa đâu, lần này tao phải hơn mày phải thắng mày, mày đã cướp Tú Diễm rồi lần này tao sẽ không để mày hơn tao nữa đâu"

Bạn đang đọc truyện *Tảng Băng Bắc Cực Á!!! Em Là Của Tôi!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.